

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 182

42:a årgången

28 juni 1999

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Europaparlamentet	
	<i>Skriftliga frågor med svar</i>	
(1999/C 182/001)	E-2001/98 från Ursula Stenzel till kommissionen Angående: Strukturfonderna	1
(1999/C 182/002)	E-2085/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Statistik från Grekland	2
(1999/C 182/003)	E-2198/98 från Bill Miller till kommissionen Angående: Bidrag till vinindustrin	3
(1999/C 182/004)	E-2248/98 från Jesús Cabezón Alonso och Juan Colino Salamanca till kommissionen Angående: Höjning eller sänkning av stöd och den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja	4
(1999/C 182/005)	E-2289/98 från José Barros Moura till kommissionen Angående: Interreg-programmet — torka i Spanien	4
(1999/C 182/006)	E-2319/98 från José Apolinário till kommissionen Angående: Stöd enligt artikel 10 i ERUF-förordningen till inlandsområden i Portugal	5
(1999/C 182/007)	E-2382/98 från Maartje van Putten till kommissionen Angående: Dambygget i den tysk-nederländska gränsfloden Ems relaterat till habitatdirektivet och fågelskyddsdirektivet	6
(1999/C 182/008)	E-2428/98 från Ben Fayot till kommissionen Angående: Alternativ till djurförsök	6
(1999/C 182/009)	E-2448/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Bestämmelser för stadsplanering och stöd till boskapsskötsel på Kanarieöarna	8
(1999/C 182/010)	E-2449/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Avstånd mellan bostadsområden och gårdar med boskapsskötsel	8
(1999/C 182/011)	E-2472/98 från Carles-Alfred Gasòliba i Böhm till kommissionen Angående: Tillämpning av anslag i regionen Valencia	9

SV

Pris: 29,50 EUR

(fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/012)	E-2473/98 från Carles-Alfred Gasòliba i Böhlm till kommissionen Angående: Bete som orsakar erosion	10
(1999/C 182/013)	E-2487/98 från Undine-Uta Bloch von Blottnitz till kommissionen Angående: Europeiskt främjande av tjurfäktning	11
(1999/C 182/014)	E-2517/98 från Maartje van Putten till kommissionen Angående: Stöd till utveckling av alternativ till djurförsök	11
(1999/C 182/015)	P-2561/98 från Christine Oddy till kommissionen Angående: Vapen till Indonesien	12
(1999/C 182/016)	E-2590/98 från Herbert Bösch till kommissionen Angående: Skolors i Europeiska unionen	13
(1999/C 182/017)	E-2613/98 från Mirja Rynnänen till kommissionen Angående: Utvärderingen av skogsstödet	14
(1999/C 182/018)	E-2623/98 från Niels Sindal till kommissionen Angående: Bristande efterlevnad av det fleråriga utvecklingsprogrammet	14
(1999/C 182/019)	E-2648/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Nordirländsk export av slaktavfall från gris	15
(1999/C 182/020)	E-2651/98 från Friedhelm Frischenschlager till kommissionen Angående: EU-finansiering – EU:s egna medel – nettobetalare i EU	16
(1999/C 182/021)	E-2662/98 från Jan Andersson till kommissionen Angående: Strukturstöd till större städer	17
(1999/C 182/022)	E-2731/98 från Jens-Peter Bonde till kommissionen Angående: EU-stöd till skolmjölk	17
(1999/C 182/023)	E-2737/98 från Christine Oddy till kommissionen Angående: Lindan	18
(1999/C 182/024)	E-2759/98 från Ian White till kommissionen Angående: Bröstcancer och bekämpningsmedlet lindan	19
(1999/C 182/025)	E-2760/98 från Ben Fayot till kommissionen Angående: Etablering av en stormarknad inom det europeiska utvecklingscentret	19
(1999/C 182/026)	E-2762/98 från Gerhard Schmid till kommissionen Angående: Stöd till klosterrepubliken Athos (Grekland)	20
(1999/C 182/027)	E-2770/98 från Friedhelm Frischenschlager till kommissionen Angående: Reformen av strukturfonderna och strukturpolitiken	21
(1999/C 182/028)	E-2779/98 från Johanna Majj-Weggen till kommissionen Angående: ECVAM:s verksamhet i fråga om alternativ till djurförsök	23
(1999/C 182/029)	E-2791/98 från Claude Desama till kommissionen Angående: Vänskapskommuner 1998	23
(1999/C 182/030)	E-2817/98 från Carmen Díez de Rivera Icaza till kommissionen Angående: Överbokning och resenärernas rättigheter	24
(1999/C 182/031)	E-2830/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Beviljat stöd för fläskköttindustri på Irland	24
(1999/C 182/032)	E-2848/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Svampodling	25
(1999/C 182/033)	E-2855/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Hållbara städer och hållbar utveckling	26
(1999/C 182/034)	P-2863/98 från Jonas Sjöstedt till kommissionen Angående: EU-regler för djurjournaler	27
(1999/C 182/035)	E-2877/98 från Christian Rovsing till kommissionen Angående: Bidrag till skolmjölk	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(1999/C 182/036)	E-2893/98 från Wilmya Zimmermann till rådet Angående: Problem vid genomförandet av artikel 8 ff. i EG-fördraget (unionsmedborgarskap, fri rörlighet)	28
(1999/C 182/037)	E-2901/98 från Robin Teverson till kommissionen Angående: Förslag till gemensamma regler för direkta stödprogram inom den gemensamma jordbrukspolitiken . . .	29
(1999/C 182/038)	P-2921/98 från John Iversen till kommissionen Angående: Tillväxtfrämjande antibiotika	30
(1999/C 182/039)	E-2931/98 från Gérard Caudron till kommissionen Angående: Lastbilschaufförer	31
(1999/C 182/040)	E-2940/98 från Iñigo Méndez de Vigo till kommissionen Angående: Blockering av vissa budgetposter	32
(1999/C 182/041)	E-2941/98 från Angela Sierra González och Alonso Puerta till kommissionen Angående: Olägenheter för passagerarna som drabbas av flygförseningar	32
(1999/C 182/042)	P-2976/98 från Honório Novo till kommissionen Angående: BSE-situationen i Portugal	33
(1999/C 182/043)	E-2977/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Förbränning av griskött	34
(1999/C 182/044)	E-2978/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Naturlax	35
(1999/C 182/045)	E-2992/98 från Kirsi Piha till kommissionen Angående: Misstankar om bedrägeri i samband med stödmedel från Echo	35
(1999/C 182/046)	E-2993/98 från Ernesto Caccavale till kommissionen Angående: Ofördelaktig fördelning av kvoter för tonfiske i gemenskapen	36
(1999/C 182/047)	P-2996/98 från Odile Leperre-Verrier till kommissionen Angående: Strängare europeiska normer för bergsvägar	37
(1999/C 182/048)	E-3003/98 från Gerhard Hager till kommissionen Angående: Stödansökan från företaget Anker	38
(1999/C 182/049)	P-3015/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Cedefop och "huvudsakliga arbetspråk"	39
(1999/C 182/050)	E-3031/98 från Odile Leperre-Verrier till kommissionen Angående: Rabatter till stora familjer	40
(1999/C 182/051)	E-3040/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Diskriminering av invånare i provinsen Bolzano	40
(1999/C 182/052)	P-3051/98 från Marie-Paule Kestelijn-Sierens till kommissionen Angående: Interaktion med funktionshindrade personer	41
(1999/C 182/053)	E-3080/98 från Markus Ferber till kommissionen Angående: Trafikbelastningen i angränsande stater efter att det blev obligatoriskt med vinjetter i Österrike	42
(1999/C 182/054)	E-3093/98 från Miguel Arias Cañete till kommissionen Angående: Avgifter på import av olivolja i Italien	43
(1999/C 182/055)	E-3113/98 från Thomas Mann till kommissionen Angående: Trakasserier vid in- och utresa till och från Gibraltar	44
(1999/C 182/056)	E-3117/98 från Graham Watson till kommissionen Angående: Bestämmelser om utomlandsvistelser på utbytesbasis	44
(1999/C 182/057)	E-3153/98 från Ana Miranda de Lage och Manuela Frutos Gama till kommissionen Angående: GD1B:s försenade anbudsförfaranden i Mercosurländerna	45

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/058)	E-3170/98 från Wilmya Zimmermann till kommissionen Angående: Deltagande av kandidatländer vid anbud på byggnadsprojekt från och med den 1 januari 2000	46
(1999/C 182/059)	E-3181/98 från Angela Sierra González till kommissionen Angående: Internationellt år för världshaven	47
(1999/C 182/060)	E-3183/98 från Marie-Noëlle Lienemann till kommissionen Angående: Sport och doping	49
(1999/C 182/061)	E-3184/98 från Jan Lagendijk till kommissionen Angående: Brott mot habitatdirektivet genom byggandet av en reservoardamm i Eemsområdet	50
(1999/C 182/062)	E-3189/98 från Arthur Newens till kommissionen Angående: Humanitärt bistånd till den kurdiska befolkningen i det irakiska Kurdistan	51
(1999/C 182/063)	E-3198/98 från Honório Novo till kommissionen Angående: Svar på frågor som riktats till fiskerisektorn i EU	51
(1999/C 182/064)	E-3202/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Angående: Lombard-direktlinje	52
(1999/C 182/065)	E-3222/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Angående: Utvärdering av sysselsättningseffekterna av kommissionens utbytesprogram	53
(1999/C 182/066)	E-3236/98 från Graham Mather till kommissionen Angående: Sena betalningar av kommissionen	53
(1999/C 182/067)	P-3251/98 från Kyösti Virrankoski till kommissionen Angående: Finskspråkiga anmälningsblanketter för Natura 2000	54
(1999/C 182/068)	E-3257/98 från Francisco Sanz Fernández till kommissionen Angående: Kulturen och strukturfonderna	55
(1999/C 182/069)	E-3263/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Angående: Kommissionens ojämlika behandling av grekiska som officiellt språk	56
(1999/C 182/070)	E-3279/98 från Freddy Blak och John Iversen till kommissionen Angående: Stödordningar	57
(1999/C 182/071)	E-3287/98 från Paul Rübiger till kommissionen Angående: Omstruktureringsåtgärder som överensstämmer med EU:s normer	57
(1999/C 182/072)	E-3293/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Angående: Utrotningshotade fåglar	58
(1999/C 182/073)	E-3295/98 från José Barros Moura till rådet Angående: Macaos överlåtelse till Kina – dödsstraffet	59
(1999/C 182/074)	E-3296/98 från José Barros Moura till rådet Angående: Macaos överlåtelse till Kina – trupper	60
(1999/C 182/075)	E-3301/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	61
(1999/C 182/076)	E-3302/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	61
(1999/C 182/077)	E-3303/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	61
(1999/C 182/078)	E-3304/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	62
(1999/C 182/079)	E-3305/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	62

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/080)	E-3306/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	62
(1999/C 182/081)	E-3307/98 från Kenneth Coates till rådet Angående: Uppförandekod för vapenexport	62
(1999/C 182/082)	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3301/98, E-3302/98, E-3303/98, E-3304/98, E-3305/98, E-3306/98 och E-3307/98	62
(1999/C 182/082)	E-3311/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Multimodalt trafikcentrum i Como	63
(1999/C 182/083)	E-3317/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Angående: Förbättrade villkor för produktion och saluföring av honung	65
(1999/C 182/084)	E-3318/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Information om genmanipulation i reklamsammanhang	66
(1999/C 182/085)	E-3321/98 från Carlos Robles Piquer till rådet Angående: Rättegång mot de kubanska regimkritiker som anser att "fosterlandet är till för alla"	66
(1999/C 182/086)	E-3337/98 från Markus Ferber till kommissionen Angående: Begränsningar av reklam för alkohol och leksaker i Frankrike och Grekland	67
(1999/C 182/087)	E-3343/98 från Graham Mather till kommissionen Angående: Hallonglasskriget	68
(1999/C 182/088)	E-3351/98 från Gianni Tamino till kommissionen Angående: Andra rapporten om artikel 26 i direktiv 86/609/EEG	68
(1999/C 182/089)	E-3352/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Angående: Läkare som är verksamma som tandläkare	69
(1999/C 182/090)	E-3361/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Rekrytering av personal vid Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen i Torino	70
(1999/C 182/091)	E-3363/98 från Viviane Reding till kommissionen Angående: "Qualibat" – franskt hinder för fritt erbjudande av tjänster vid offentlig upphandling inom byggnadssektorn	71
(1999/C 182/092)	E-3364/98 från Alexandros Alavanos till rådet Angående: Revidering av Genèvekonventionen om flyktingar	71
(1999/C 182/093)	E-3366/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Ledighet på grund av val för grekiska tjänstemän vid EU-institutionerna	72
(1999/C 182/094)	E-3367/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Sanitetsvaror från tredje land som säljs inom gemenskapen	73
(1999/C 182/095)	E-3385/98 från John Iversen till kommissionen Angående: EU-klassificering av brandegenskaper för byggmaterial	73
(1999/C 182/096)	E-3389/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Framstegen med byggandet av Egnatia-vägen	75
(1999/C 182/097)	E-3392/98 från Carlos Carnero González till kommissionen Angående: Stödåtgärder för fisket efter svart kummel i Cádiz (Spanien)	76
(1999/C 182/098)	E-3398/98 från Guido Podestà till kommissionen Angående: Adoption av minderåriga	77
(1999/C 182/099)	P-3404/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Direktiv om inmatning av ström på elnätet	78
(1999/C 182/100)	P-3407/98 från Sirkka-Liisa Anttila till kommissionen Angående: Svåra funktionsstörningar för marknadsorganisationen för livsmedel inom EU	79

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/101)	E-3410/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Diskriminering av medborgare i provinsen Bolzano/Bozen	80
(1999/C 182/102)	E-3414/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Hjärtrtransplantationer	81
(1999/C 182/103)	E-3415/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Levertransplantationer	81
(1999/C 182/104)	E-3416/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Njurtransplantationer	81
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3414/98, E-3415/98 och E-3416/98	82
(1999/C 182/105)	E-3422/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Undanröjande av vissa handelshinder	82
(1999/C 182/106)	E-3425/98 från Dietrich Elchlepp till kommissionen Angående: Fördelningen av EU-stödmedel som gått till delstaten Baden-Württemberg (kompletterande svar)	83
(1999/C 182/107)	E-3427/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Turkiets införande av tullar på import av bomull	83
(1999/C 182/108)	E-3429/98 från Bill Miller till kommissionen Angående: Bidrag till vinindustrin	84
(1999/C 182/109)	E-3430/98 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Angående: Fiske	84
(1999/C 182/110)	E-3439/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Hygieniska normer vid kyrkogården Prima Porta	85
(1999/C 182/111)	E-3452/98 från Mark Watts till kommissionen Angående: Slakt på sälungar i Vita havet	85
(1999/C 182/112)	P-3453/98 från Freddy Blak till kommissionen Angående: Besprutning	86
(1999/C 182/113)	E-3474/98 från Gianni Tamino till kommissionen Angående: Stöd från kommissionens representation i Italien till ett initiativ som tagits av Nationella alliansen	87
(1999/C 182/114)	E-3475/98 från Giacomo Leopardi till kommissionen Angående: Undersökningar, förslag, initiativ eller rättsakter gällande distribution av läkemedel och apotekstjänster	87
(1999/C 182/115)	E-3476/98 från Luisa Todini och Claudio Azzolini till rådet Angående: Rätten till en rättvis rättegång	88
(1999/C 182/116)	E-3487/98 från Anne McIntosh till rådet Angående: Europeiska unionens reklammaterial	88
(1999/C 182/117)	E-3507/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Gemenskapens statistiska program	89
(1999/C 182/118)	E-3508/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Gemenskapens statistiska program	90
(1999/C 182/119)	E-3511/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor	90
(1999/C 182/120)	E-3512/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor	91
(1999/C 182/121)	E-3513/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor	91

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/122)	E-3523/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Angående: Kompensation för nekad ombordstigning	91
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3511/98, E-3512/98, E-3513/98 och E-3523/98	91
(1999/C 182/123)	P-3527/98 från Anna Karamanou till rådet Angående: Den turkiska statsförvaltningens beslut att avsätta övervakningskommittén vid patriarkatets teologiska skola i Chalki	92
(1999/C 182/124)	P-3529/98 från Mirja Ryyänen till kommissionen Angående: Det nederländska förslaget till bestämmelse om certifiering av trä och träprodukter	92
(1999/C 182/125)	E-3532/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Grekland iakttar inte gemenskapslagstiftningen om tillhandahållande av satellittjänster	94
(1999/C 182/126)	E-3535/98 från Richard Corbett till rådet Angående: Rådets bedömning av rättslig grund till förslag	95
(1999/C 182/127)	P-3544/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Greklands införlivning av direktiv om telekommunikationer	95
(1999/C 182/128)	E-3547/98 från Hartmut Nassauer till kommissionen Angående: Publikation från Eurostat om befolkningen i Europa och födelseland	96
(1999/C 182/129)	E-3549/98 från Katerina Daskalaki till kommissionen Angående: Intagning på privatkliniker i Grekland	97
(1999/C 182/130)	E-3551/98 från Katerina Daskalaki till kommissionen Angående: Nya turkiska hot mot Cypern	98
(1999/C 182/131)	E-3562/98 från Klaus Lukas till kommissionen Angående: Europeiska utvecklingsfonden som "mjölkossa"	98
(1999/C 182/132)	E-3563/98 från Klaus Lukas till kommissionen Angående: Europeiska utvecklingsfonden som "mjölkossa"	99
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3562/98 och E-3563/98	100
(1999/C 182/133)	E-3566/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Turkiskt egenmäktigt förfarande vad gäller den teologiska skolan Chalkis i Konstantinopel	100
(1999/C 182/134)	E-3581/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: De turkiska myndigheternas åtgärder mot den teologiska skolan i Chalki	101
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3566/98 och E-3581/98	101
(1999/C 182/135)	E-3567/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Angående: Central- och östeuropeiska kvinnors invandring till Europeiska unionen	101
(1999/C 182/136)	P-3573/98 från Georg Jarzembowski till kommissionen Angående: Sydkoreanska varv snedvrider konkurrensen	103
(1999/C 182/137)	E-3588/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Angående: Oenighet mellan domstolar i EU:s medlemsstater	104
(1999/C 182/138)	E-3594/98 från Johanna Maij-Weggen till kommissionen Angående: Författarinnan Taslima Nasrin från Bangladesh	105
(1999/C 182/139)	P-3595/98 från Paul Lannoye till rådet Angående: Lägre moms på energiskog	105
(1999/C 182/140)	E-3600/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Angående: 1999 års fristående gemensamma tullkvoter för tonfiskfiléer från tredje land	106
(1999/C 182/141)	E-3608/98 från Hugh McMahon till kommissionen Angående: EU:s utvecklings- och samarbetspolitik efter utvidgningen	106
(1999/C 182/142)	E-3611/98 från Luciano Vecchi till kommissionen Angående: Stöd till projekt för rättvis och solidarisk handel	107

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/143)	E-3613/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: ECHO-affärens verkliga omfattning	108
(1999/C 182/144)	E-3614/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Bekräftelse av uppgifterna i pressmeddelanden om att det förekommit nepotism i ECHO-affären	108
(1999/C 182/145)	E-3615/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Dokument, material för databehandling, kontorsmöbler och kontorsutrustning som skall ha försvunnit när den "externa enheten" ECHO stängdes i juni 1995.	109
(1999/C 182/146)	E-3616/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Den nuvarande ECHO-direktörens ansvar i ECHO-affären	109
(1999/C 182/147)	E-3617/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Den dåvarande ECHO-direktörens ansvar i ECHO-affären.	109
(1999/C 182/148)	E-3618/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Europeiska kommissionens sena och föga alerta reaktion på ECHO-affären	110
(1999/C 182/149)	E-3619/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Kommissionär Marins ansvar och delaktighet i ECHO-affären.	110
(1999/C 182/150)	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3613/98, E-3614/98, E-3615/98, E-3616/98, E-3617/98, E-3618/98 och E-3619/98	111
(1999/C 182/150)	E-3621/98 från Ulf Holm till rådet Angående: Diskriminerande kontroll inom Schengenområdet	111
(1999/C 182/151)	E-3630/98 från Anna Karamanou till kommissionen Angående: Respekt för de mänskliga rättigheterna och de demokratiska friheterna i Turkiet	112
(1999/C 182/152)	E-3633/98 från Anita Pollack till kommissionen Angående: Indonesien och miljön	112
(1999/C 182/153)	E-3634/98 från Peter Truscott till rådet Angående: Registrering och auktorisering av frisörer	113
(1999/C 182/154)	E-3638/98 från John McCartin till kommissionen Angående: Fiskeinspektörer	114
(1999/C 182/155)	E-3643/98 från Ernesto Caccavale till rådet Angående: Elektromagnetiska utsläpp och gränsvärden att följa	114
(1999/C 182/156)	E-3653/98 från Amedeo Amadeo till rådet Angående: Maktutövning, bedrägerier inom gemenskapen och politiskt vanstyre	115
(1999/C 182/157)	E-3657/98 från José García-Margallo y Marfil till rådet Angående: Sanktioner från ECB	116
(1999/C 182/158)	P-3669/98 från Gérard d'Aboville till kommissionen Angående: Import av konserverad tonfisk från Equador	116
(1999/C 182/159)	E-3670/98 från Gerhard Hager till rådet Angående: Reskostnadsersättning för EU-tjänstemän	117
(1999/C 182/160)	E-3671/98 från Gerhard Hager till kommissionen Angående: Reskostnadsersättning för EU-tjänstemän	118
(1999/C 182/161)	E-3678/98 från Gerhard Hager till rådet Angående: EU:s visumpolitik 2	119
(1999/C 182/162)	E-3689/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Motiven på euromynten och eurosedlarna	120
(1999/C 182/163)	E-3698/98 från Gerhard Hager till rådet Angående: Närvaro vid rådets sammanträden	120

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/164)	E-3704/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Angående: Sjukförsäkringar och diskriminering av kvinnor	121
(1999/C 182/165)	E-3748/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: Rösträtt i folkomröstningar	122
(1999/C 182/166)	E-3750/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: Euromyntens cirkulation	122
(1999/C 182/167)	E-3752/98 från Nelly Maes till kommissionen Angående: Provokationer i turkiska medier	123
(1999/C 182/168)	E-3755/98 från Glyn Ford till kommissionen Angående: Intresseregister för kommissionsledamöter	123
(1999/C 182/169)	E-3759/98 från Johanna Boogerd-Quaak till kommissionen Angående: Millennieproblematik i Ryssland	124
(1999/C 182/170)	P-3763/98 från Eva Kjer Hansen till rådet Angående: Direkta utbetalningar till jordbrukare	125
(1999/C 182/171)	E-3778/98 från María Sornosa Martínez till kommissionen Angående: Åtgärder i samband med det internationella havsåret	125
(1999/C 182/172)	E-3795/98 från Anna Karamanou till kommissionen Angående: Byggnad av ett kärnkraftverk i Akkuyu – risker för östra Medelhavet	126
(1999/C 182/173)	E-3802/98 från Sérgio Ribeiro till kommissionen Angående: Stängning av Nestles fabrik i Matosinhos i Portugal	127
(1999/C 182/174)	E-3810/98 från Ulla Sandbæk till kommissionen Angående: EU-åtgärder angående ämnen som ger upphov till rubbningar i de endokrina körtlarna	127
(1999/C 182/175)	E-3823/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Angående: Förlikningsförfarande med Indien	128
(1999/C 182/176)	E-3827/98 från Riccardo Garosci till kommissionen Angående: Slutförklaringen från det parlamentariska forumet EU-Medelhavsländerna (27-28.10.1998, Bryssel) . . .	128
(1999/C 182/177)	E-3857/98 från Maren Günther till kommissionen Angående: GD VIII – Relex Common Service	129
(1999/C 182/178)	P-3863/98 från Luigi Florio till kommissionen Angående: Erkännande av examina och studiebevis inom EU	130
(1999/C 182/179)	P-3864/98 från Christa Randzio-Plath till kommissionen Angående: Europaparlamentets och rådets direktiv om gränsöverskridande betalningar	130
(1999/C 182/180)	P-3880/98 från Patricia McKenna till kommissionen Angående: Bilderbergmötena	131
(1999/C 182/181)	E-3885/98 från Klaus-Heiner Lehne till kommissionen Angående: Stöd från EU till nederländska Antillerna	132
(1999/C 182/182)	E-3892/98 från Luciano Vecchi till kommissionen Angående: Åldersgränser för deltagande i programmet Europeisk volontärtjänst för ungdomar	133
(1999/C 182/183)	E-3894/98 från Karl-Heinz Florenz till kommissionen Angående: Direktiv 64/433/EEG om kött och direktiv 86/469/EEG om kontroll av restämnen	134
(1999/C 182/184)	E-3910/98 från Raimo Ilaskivi till kommissionen Angående: Skatt på begagnade bilar som importeras till Finland	134
(1999/C 182/185)	E-3923/98 från Michl Ebner till kommissionen Angående: Åldersgräns för busschaufförer	135

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(1999/C 182/186)	E-3988/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Angående: Årsbok över kulturstatistiska källor i Europa	135
(1999/C 182/187)	P-3997/98 från Daniel Féret till kommissionen Angående: Barnarbete i Storbritannien	136
(1999/C 182/188)	P-4069/98 från Yvonne Sandberg-Fries till kommissionen Angående: Konsekvenser av handelskonflikten mellan Förenta staterna och Europeiska unionen	137
(1999/C 182/189)	E-4075/98 från Werner Langen till kommissionen Angående: EU-stöd till Rheinland-Pfalz 1994-1998	138
(1999/C 182/190)	E-4081/98 från Jean-Antoine Giansily till kommissionen Angående: Fast anställning för europeiska tjänstemän	139
(1999/C 182/191)	E-4093/98 från Ole Krarup till kommissionen Angående: Pensionssystem och bosättningsplikt i Danmark	139
(1999/C 182/192)	E-0029/99 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Angående: Mänskliga rättigheter för personer som är bosatta utanför stadsplaner	140
(1999/C 182/193)	E-0053/99 från Markus Ferber till kommissionen Angående: Angående: EU-stöd till Bayern 1994-1998	141
(1999/C 182/194)	E-0143/99 från Brigitte Langenhagen till kommissionen Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Osterholz-Scharmbeck	141
(1999/C 182/195)	E-0144/99 från Brigitte Langenhagen till kommissionen Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Verden	141
(1999/C 182/196)	E-0145/99 från Brigitte Langenhagen till kommissionen Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Rotenburg/Niedersachsen	142
(1999/C 182/197)	E-0146/99 från Brigitte Langenhagen till kommissionen Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Stade	142
(1999/C 182/198)	E-0147/99 från Brigitte Langenhagen till kommissionen Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Cuxhaven	142
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0143/99, E-0144/99, E-0145/99, E-0146/99 och E-0147/99	142
(1999/C 182/199)	E-0200/99 från Gianni Tamino till kommissionen Angående: Italienska undantagsbestämmelser för slakterier	142
(1999/C 182/200)	E-0286/99 från Laura González Álvarez till kommissionen Angående: Tillträde till tjänster inom EU-förvaltningen	143
(1999/C 182/201)	E-0287/99 från Pedro Marset Campos till kommissionen Angående: Tillträde för tekniska ingenjörer från Spanien till tjänster inom EU-förvaltningen	143

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET

SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR

(1999/C 182/001)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2001/98
från Ursula Stenzel (PPE) till kommissionen

(30 juni 1998)

Angående: Strukturfonderna

Kommissionen håller nu på att utvärdera systemet för medel (system der Eigenmittel) och kommer att lägga fram resultatet i en rapport som kommer i september.

Planerar kommissionen en liknande utvärdering av det hittillsvarande utnyttjandet av struktur- respektive sammanhållningsfonden?

Skulle inte en grundlig granskning av de hittillsvarande följderna av utbetalningar genom struktur- respektive sammanhållningsfonden en ändamålsenlig grundval för de kommande förhandlingarna i rådet om Agenda 2000 vilka kommer att bli mycket besvärliga?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(30 juli 1998)

Kommissionen håller med om att man noggrant bör utvärdera stödet från strukturfonderna och sammanhållningsfonden för ekonomisk och social sammanhållning, för att garantera att offentliga medel används så effektivt som möjligt under den nuvarande programperioden och i framtiden. Med detta för ögonen lade kommissionen 1996 fram sin första rapport ⁽¹⁾ om ekonomisk och social sammanhållning, i vilken effekterna av stöd från strukturfonden och sammanhållningsfonden analyseras ingående.

De strukturfondsstöd som löper under mer än tre år granskas i allmänhet i en halvtidsrapport, som kan leda till förändringar under den återstående delen av programperioden. Denna utvärdering sker i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Kommissionen analyserar nu resultaten av en sådan utvärdering i fråga om mål 1- och mål 6-programmen liksom i fråga om de mål 2-program som har godkänts för en femårsperiod. Kommissionen ser halvtidsrapporten som ett förberedande element för den framtida programperioden och kommer att lägga fram resultaten under hösten.

Alla projekt som samfinansieras av sammanhållningsfonden genomgår en förberedande och efterföljande utvärdering. Dessutom beställdes 1995 en studie från London School of Economics & Political Science (LSE) i syfte att ta fram nya metoder för beräkningar av de socio-ekonomiska effekterna av finansiellt stöd från

fonden. Resultatet av studien visar på ett starkt positivt samband mellan infrastruktur och privata investeringar, på betydande långsiktiga arbetsmarknadseffekter och på viktiga sidoeffekter mellan regionerna i sammanhållningsländerna och deras grannar. De regionala effekter på inkomster och sysselsättning som beräknats enligt LSE:s modeller är större än de som beräknats genom traditionella kostnads- och intäktsmetoder.

Sammanhållningsfondens årsrapport innehåller en utförlig kommentar beträffande utvärderingsprocessen. En ingående redovisning av LSE-studien håller på att sammanställas och skall offentliggöras.

(¹) KOM(96) 542 slutlig.

(1999/C 182/002)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2085/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(10 juli 1998)

Angående: Statistik från Grekland

"Europe" publicerade den 18 maj 1998 under rubriken "Weekly Europe Selected statistics nr 1055" statistik tagen från Eurostats publikation "Statistics in Focus, Economy and Finance" nr 12/98 över statliga och privata investeringar i EU:s medlemsstater. I denna statistik saknas det uppgifter från Grekland.

1. Vad beror det på att uppgifter om Grekland saknas?
2. Om avsaknaden av uppgifter beror på att de inte har tillhandahållits av medlemsstaten, vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att ta itu med problemet och möjliggöra att statistik från alla EU:s medlemsstater synliggörs?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(15 september 1998)

Den publikation som det hänvisades till i Europe den 18 maj 1998 var nummer 1998/12 i serien Statistics in Focus (ämne 2 — "Economy and finance") med titeln "Government and Private Sector Investment in the European Union 1980-1996". Detta nyhetsbrev innehåller en koncentrerad sammanfattning av en del av uppgifterna i publikationen "National accounts ESA: Detailed tables by sector — Non-financial transactions".

För att det skall gå att på europeisk nivå publicera tillförlitlig och jämförbar statistik över fasta bruttoinvesteringar uppdelat på olika investerande sektorer måste det finnas en fullständig uppsättning av detaljerad statistik som är framtagen enligt ett enhetligt system. Medlemsstaternas inrapporterade statistik över icke-finansiella transaktioner för olika sektorer — närmare bestämt företag respektive offentliga förvaltningar — har hittills alltid på frivillig grund uppfyllt detta krav. Eftersom det saknades vissa uppgifter för Greklands del kunde inte Grekland tas med i denna publikation i serien Statistics in Focus.

Situationen borde bli betydligt bättre under kommande år tack vare att man i april 1999 skall börja tillämpa rådets förordning (EG) 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskaps-systemet i gemenskapen (¹). Denna förordning ålägger medlemsstaterna att årligen lämna fullständiga sektorsvisa nationalräkenskapsuppgifter.

(¹) EGT L 310, 31.11.1996.

(1999/C 182/003)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2198/98**från Bill Miller (PSE) till kommissionen**

(14 juli 1998)

Angående: Bidrag till vinindustrin

Kommissionen har nyligen sagt att man överväger ett nytt bidrag till vinindustrin. Skulle kommissionen kunna räkna upp alla bidrag som vinindustrin överhuvudtaget skulle kunna få?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(26 oktober 1998)

Gemenskapens investeringsstöd till vinindustrin har hittills beviljats inom ramen för den enda existerande stödordningen, nämligen rådets förordning (EG) 951/97 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ⁽¹⁾.

Strukturåtgärden måste ingå i det fleråriga program som en intresserad medlemsstat framlägger och kommissionen beslutar att godkänna. Investeringar för vilka ett offentligt stöd beviljas måste dessutom följa kommissionens beslut 94/173/EG av den 22 mars 1994 om de urvalskriterier som skall fastställas för investeringar avsedda att förbättra villkoren för förädling och saluföring av jordbruks- och skogsbruksprodukter ⁽²⁾.

Medlemsstaternas genomförande av program för jordbrukets livsmedelsindustri (1994-99), som ingår i strukturfondernas programplanering inom vinsektorn, ser för den aktuella perioden ut som följer (belopp i miljoner ecu):

Medlemsstat	Stödberättigande totalkostnader	EUGFJ:s bidrag
Frankrike	108,5	21,7
Grekland	6,9	2,4
Italien	68,2	27,0
Luxemburg	12,2	1,8
Portugal	118,4	45,4
Spanien	167,6	52,7
Tyskland	17,7	5,2
Österrike	49,1	3,8

I samband med Agenda 2000 ⁽³⁾ förekommer denna stödtyp inom ramen för kommissionens förslag till förordning om "landsbygdens utveckling", som lades fram den 18 mars 1998 ⁽⁴⁾.

För att ge en allmän bild av vinsektorn skickar kommissionen direkt till parlamentsledamoten samt till parlamentets generalsekretariat en översikt över gemenskapens utgifter inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för vin för budgetåren 1989-1998 samt finansieringsöversikten för perioden 2001-2005 i det nya förslaget till reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin.

I förslaget till rådets förordning (EG) om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽⁵⁾ föreskrivs en höjning av de senaste regleringsårens genomsnittliga utgifter. Denna höjning beror främst på införandet av omställningsåtgärder, som inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden skall finansieras av garantisektionen vid EUGFJ.

Sedan en vinsektorn anpassats till de nya marknadsförutsättningarna, kan utgifterna inte mer än påverkas positivt.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997.

⁽²⁾ EGT L 79, 23.3.1994.

⁽³⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT C 170, 4.6.1998.

⁽⁵⁾ EGT C 271, 31.8.1998.

(1999/C 182/004)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2248/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) och Juan Colino Salamanca (PSE) till kommissionen

(22 juli 1998)

Angående: Höjning eller sänkning av stöd och den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja

Kan kommissionen ange om den senaste reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja, godkänd vid ministerrådsmötet (jordbruk) i Luxemburg den 22-25 juni 1998, eller någon annan gällande bestämmelse förhindrar de nationella regeringarna att höja eller sänka stödet till olivoljeproducenterna med utgångspunkt i socioekonomiska, sysselsättningsmässiga, miljömässiga eller andra parametrar?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(24 september 1998)

Beträffande olivolja innebär rådets kompromiss av den 25 juni 1998 som den tolkas i rådets förordning (EG) 1638/98 av den 20 juli 1998 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾ att det föreskrivs ytterst brådskanande åtgärder för att undvika risken för mycket stora svårigheter för jordbrukare och andra aktörer.

Mera djupgående åtgärder föreskrivs från och med den 1 november 2001.

I samband med detta och med hänsyn till de kontrollproblem som skulle uppstå med olika bidragsnivåer för en produktion som kan omsättas fritt, har det inte föreslagits någon anpassning av bidragen i förhållande till diverse väsentliga kriterier.

På det allmänna planet har kommissionen i samband med agenda 2000 föreslagit bidragsändringar som berör alla direktbidrag till producenter.

⁽¹⁾ EGT L 210, 28.7.1998.

(1999/C 182/005)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2289/98

från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(22 juli 1998)

Angående: Interreg-programmet – torka i Spanien

Till följd av att Interreg-programmet – torka i Spanien godkänts och erhållit finansiering från ERUF och EUGFJ till ett belopp på 107 miljoner ecu och för att jämföra med de villkor som tillämpades i Alqueva, som tilldelades ett mindre belopp än det ovannämnda från ERUF, ber jag kommissionen informera mig om de villkor som tillämpats vid respektive finansiering.

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(9 oktober 1998)

Villkoren och bestämmelserna för finansieringen av Alqueva-projektet grundar sig samtidigt både på den allmänna lagstiftning som gäller för strukturfondernas genomförande och på de särskilda villkor som är knutna till detta omfattande projekt, såsom de definierats och godkänts av kommissionen och den mottagande medlemsstaten.

Villkoren för finansieringen av Interreg-programmet – torka i Spanien är de som gäller för alla gemenskapsprogram och de är underkastade samma allmänna lagstiftning vad beträffar bestämmelser för beviljande, de minimis-regeln samt regler för kumulering och genomförande av gemenskapsfinansiering.

Vid en jämförelse med regionalfondens intervention i Alqueva kan man konstatera att regionalfonden bidrar med 56,65 miljoner ecu till programmet Interreg-II-C Spanien som berör sju mål 1-regioner (dvs. 344 189 km² och 18,7 miljoner invånare).

En kopia av presskommunikén, den sammanfattande informationsskriften och det godkända program som kommissionens beslut av den 29 juni 1998 refererar till, skickas direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets generalsekretariat.

(1999/C 182/006)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2319/98

från José Apolinário (PSE) till kommissionen

(22 juli 1998)

Angående: Stöd enligt artikel 10 i ERUF-förordningen till inlandsområden i Portugal

Kan kommissionen, med tanke på det vidsträckta inlandsområdet i Portugal, klargöra för hur stort gemenskapstöd detta område fick enligt artikel 10 i ERUF-förordningen under tidsperioden 1994-1999 och hur stort stödet kommer att vara under finansieringsperioden 2000-2006?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(15 oktober 1998)

Portugal deltar i 31 pilotprojekt enligt artikel 10 i ERUF-förordningen ⁽¹⁾ under perioden 1994-1999. Den sammanlagda kostnaden för projekten är 39,4 miljoner ecu och stödet från ERUF är 22,5 miljoner ecu. En tabell med detaljerade uppgifter skickas direkt till parlamentsledamoten samt till parlamentets generalsekretariat.

När det gäller urvalet av anbud inom ramen för anbudsinfördran för Recite II för perioden 1994-1999 tänker kommissionen godkänna ungefär 25 projekt med portugisiska partner. Det motsvarande finansiella bidraget från dessa skulle vara ungefär 9 miljoner ecu.

För finansieringsperioden 2000-2006 föreslår kommissionen att 1% av strukturfonderna avsätts för innovativa åtgärder och pilotåtgärder, varav 0,7% skulle avsättas för innovativa åtgärder och 0,3% för tekniskt stöd. Inga teman har ännu inte föreslagits och inga förhandsavsättningar per medlemsstat är planerade.

⁽¹⁾ EGT L 193, 31.7.1993.

(1999/C 182/007)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2382/98**från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen**

(27 juli 1998)

Angående: Dammbygget i den tysk-nederländska gränsfloden Ems relaterat till habitatdirektivet och fågelskyddsdirektivet

Med beaktande av de tyska myndigheternas, och då i synnerhet de regionala myndigheterna i Weser-Ems och i delstaten Niedersachsen, avsikt att anlägga en damm i floden Ems. Med beaktande av artikel 6 i habitatdirektivet och artikel 4 i fågelskyddsdirektivet. Med beaktande av slutsatserna från den nederländska kommissionen för rapportering av miljökonsekvenser enligt vilka de tyska myndigheternas miljökonsekvensutredning beträffande detta projekt ger otillräckliga informationer för bedömning av hur orådets naturliga särdrag kommer att påverkas?

Skulle kommissionen kunna besvara följande frågor:

1. Står kommissionen i kontakt med de berörda tyska myndigheterna och om detta är fallet vari består då dessa kontakter?
2. Hur bedömer kommissionen de tyska planerna beträffande dammbygget med hänsyn till artikel 6 i habitatdirektivet och artikel 4 i fågelskyddsdirektivet, och i synnerhet med hänsyn till att de tyska myndigheterna inte har utrett några alternativa lösningar till projektet vilket enligt artikel 6.4 i habitatdirektivet borde varit deras skyldighet?
3. Vilka framtida åtgärder avser kommissionen att vidta i detta ärende?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(17 september 1998)

Kommissionen har informerats om det planerade byggandet. Mot bakgrund av flera klagomål i fråga om dessa planer har kommissionen redan kontaktat den tyska regeringen.

Av de klagomål som kommissionen mottagit kan det inte uteslutas att gemenskapslagstiftningen överträts. Detta beror på att de planerade åtgärderna på den tyska sidan tycks påverka ett specialskyddsområde direkt och tre specialskyddsområden indirekt, samt ett specialskyddsområde indirekt på den nederländska sidan. Av klagomålen framgår vidare att det inte kan uteslutas att nödvändiga alternativa lösningar samt en konsekvensbedömning i enlighet med artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ inte har utförts.

Ett beslut om vidare åtgärder kommer att fattas när den tyska regeringen inkommit med den information som kommissionen begärt.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

(1999/C 182/008)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2428/98**från Ben Fayot (PSE) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Alternativ till djurförsök

I enlighet med direktiv 93/35/EEG ⁽¹⁾ skulle djurförsök för kosmetiska produkter ha förbjudits den 1 januari 1998. Men hittills har varken medlemsstaterna eller kommissionen på allvar försökt ta fram och pröva alternativ till djurförsök. Därför har ovannämnda förbud skjutits upp till den 1 juni 2000, fastän det utan tvivel finns sätt att testa kosmetikaprodukter utan att använda sig av djurförsök.

Kan kommissionen ange vilka krav den ställer på Europacentrum för validering av alternativa metoder vad gäller provning av djurförsök innan de godkänns? Vilka ändringar tänker kommissionen föreslå till direktiv 93/35/EEG om kosmetiska produkter?

(¹) EGT L 151, 23.6.1993, s. 32.

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(30 oktober 1998)

I direktiv 93/35/EEG fastställs att djurförsök för beståndsdelar i kosmetiska produkter i enlighet med bestämmelserna i direktiv 76/768/EEG inte är tillåtna efter den 1 januari 1998, om det utvecklats alternativa provningsmetoder som är likvärdiga i fråga om skyddsnivån för konsumenterna med beaktande av de riktlinjer för försöken som fastställts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Trots stora ansträngningar och ett nära samarbete hade inga sådana metoder utvecklats fram till den 1 januari 1997, den dag då överläggningarna om ett uppskjutande av förbudet mot djurförsök skulle vara avslutade, varför förbudet sköts upp till juni 2000.

Kommissionen har sedan 1986 finansierat forskning som går ut på att ersätta djurförsök med alternativa metoder. Bland annat har flera på varandra följande program för bioteknik, biomedicin och hälsofrämjande åtgärder givit stora bidrag till utvecklingen av alternativa försök inom farmaci och toxikologi. Kommissionen och alla andra parter, även kosmetikaindustrin, har satsat stora ansträngningar på utvecklingen och valideringen av alternativ, och samarbetet dem emellan har fått en imponerande omfattning. Den vetenskapliga valideringen av alternativa metoder för särskilda syften är dock sammansatt och långvarig och de som är ansvariga för godkännandet har ett stort ansvar för arbetstagarnas och konsumenternas säkerhet.

Ändå har det gjorts framsteg med att påskynda valideringen och göra den mer effektiv, vilket även gäller särskilda försök. Tre in vitro-försök avseende hudkorrosivitet och fototoxiska potential har validerats vetenskapligt och valideringarna har godkänts av kommissionen. Huruvida dessa metoder kan tillämpas i kosmetikabranschen granskas för närvarande av vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter (SCCNFP) som ett led i försökens rättsliga godkännande.

Under tiden framskrider utvecklingen och valideringen av in vitro-försök och provningsmetoder avseende ögon- och hudirritation, hudsensibilisering och perkutan absorption, vilka alla är viktiga områden när det gäller säkerheten av beståndsdelar i kosmetiska produkter. Det är uppenbart att provningsmetoderna vanligtvis tas fram för att samla in uppgifter om vissa slags toxikologiska risker snarare än för att användas i samband med en viss produkt.

Av direktiv 86/609/EEG framgår klart och tydligt att inga djurförsök får genomföras eller införas om de inte bevisligen är vetenskapligt påkallade och därför inte kan ersättas med alternativa förfaranden. Kommissionen inrättade Europeiska centret för validering av alternativa provningsmetoder (ECVAM) för att tillämpa kravet på att det måste bevisas att alla nya eller väsentligt ändrade försök är tillförlitliga och relevanta för det angivna syftet, innan de kan godkännas för användning i överensstämmelse med gemenskapens direktiv.

Enligt direktiv 93/35/EEG är det viktigaste kriteriet för ett alternativ till ett djurförsök att den alternativa metoden erbjuder en åtminstone lika hög skyddsnivå som den försöksmetod som skall ersättas. Det läggs ned mycket arbete på att få fram alternativa metoder som vilar på bättre vetenskapliga grunder och där det används mänskliga celler och vävnader för att slippa problemet med att behöva anpassa uppgifterna till att gälla för människan.

(1999/C 182/009)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2448/98**från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Bestämmelser för stadsplanering och stöd till boskapsskötsel på Kanarieöarna

Staden La Laguna (Teneriffa-Kanarieöarna) är för närvarande hemstad för en stor del av den boskapsskötsel som drivs på Kanarieöarna, framför allt uppfödning av nötkreatur, med över 240 företag. Vid sidan om detta verkar andra företag för boskapsskötsel på kommunens jordbruksmark och odling av foder utan konstbevattning bedrivs.

Denna betydelsefulla produktion, som uppgår till över 5 500 kor, har utvecklat sin potential bl.a. tack vare de viktiga stöd som ingår i programmet om specifika alternativ som följer av Kanarieöarnas avlägsna läge och ökaraktär (Poseican) som antogs genom rådets beslut den 26 juni 1991 (91/314/EEG) ⁽¹⁾. I avdelning III i bilagan till detta program (artikel 6.7) talas det om ett stödssystem för anskaffande av avelsdjur med ursprung i gemenskapen i syfte att bidra till att boskapsskötseln utvecklas i enlighet med den lokala marknadens behov.

I samma stad på Teneriffa håller regeringsgruppen emellertid på att utarbeta vissa byggnadsbestämmelser (generalplan för stadsplanering) som i fall de antas på kort eller medellång sikt kommer att innebära ett slut på en stor procent av denna boskapsuppfödning i och med att jordbruksmark omvandlas till byggnadsmark.

Denna situation skulle få den paradoxala följden att den nuvarande boskapshjorden trots stöden från Europeiska unionen skulle minska ordentligt till följd av beslut på lokal nivå.

Känner kommissionen till dessa förhållanden?

Vad anser kommissionen om det faktum att de lokala myndigheterna i vissa fall stöder beslut av det här slaget som kan göra att beslut till förmån för vissa produktiva sektorer blir ineffektiva?

Kan kommissionen fästa uppmärksamhet vid behovet av att bevara utvecklingsmiljöerna för produktiva verksamheter och på så sätt motivera stödprogrammen som ingår i Poseican?

⁽¹⁾ EGT L 171, 29.6.1991, s. 5.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(7 oktober 1998)

Kommissionen känner inte till de förhållanden som parlamentsledamoten redogör för. De uppgifter som kommissionen enligt fördragen har ansvar för leder inte till att kommissionen får upplysningar av det slag som tas upp i frågan.

Kommissionen har inte befogenhet att behandla den fråga som tas upp eftersom den uteslutande lyder under de ansvariga lokala, regionala och nationella myndigheterna.

Kommissionen anser sig inte ha befogenhet att ingripa i detta ärende.

(1999/C 182/010)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2449/98**från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Avstånd mellan bostadsområden och gårdar med boskapsskötsel

Den pågående utvecklingen av intensiv boskapsskötsel med stora moderniseringsansträngningar och anpassning till gemenskapslagstiftningen har lett till att jordbruksföretag med boskapsskötsel i samtliga medlemsstater befinner sig på mycket nära avstånd till bostadsområden.

Av denna orsak har förhållandena mellan denna typ av jordbruksverksamhet och bostadsområden reglerats.

Anser kommissionen att det nu gällande regelverket som bestämmer villkoren för företag med boskapskötsel är tillräckligt för att säkerställa dessa företags utveckling nära intill mark för bostadsändamål?

Hurudana bestämmelser har de olika länderna i Europeiska unionen för att upprätthålla verksamhet av detta slag intill jordbruksmark som utnyttjas som bostadsmark?

Har kommissionen beaktat möjligheten att reglera förhållandet mellan dessa två användningsformer för ett område (bostäder och boskapskötsel) inom hela Europeiska unionen?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 oktober 1998)

Det åligger medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att besluta hur nära jordbruksföretag för intensiv boskapsuppfödning får ligga bostadsområden. Kommissionen har inga uppgifter om medlemsstaternas bestämmelser för detta.

Det finns dock vissa regler på gemenskapsnivå som kan påverka boskapsuppfödarens villkor:

- I rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ⁽¹⁾ fastställs begränsningar för boskapsuppfödningens intensitet när den utgör ett hot mot kvaliteten på yt- eller dricksvatten.
- Enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (ändrat genom direktiv 97/11/EG ⁽²⁾) krävs en miljökonsekvensbeskrivning innan vissa anläggningar för intensiv svin- eller fjäderfäuppfödning får upprättas.
- Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽³⁾ syftar till att uppnå kontroll av föroreningar från industrianläggningar över en viss storlek. Detta gäller också anläggningar för svin- och fjäderfäuppfödning.

Kommissionen anser det inte lämpligt att föreslå någon harmonisering av lagstiftningen när det gäller byggnadslov, eftersom detta är ett område där subsidiaritetsprincipen kräver ett strikt lokalt tillvägagångssätt.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1991.

⁽²⁾ EGT L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ EGT L 257, 10.10.1996.

(1999/C 182/011)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2472/98

från Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) till kommissionen

(30 juli 1998)

Angående: Tillämpning av anslag i regionen Valencia

Med hänsyn till tillämpningen av de anslag som Europeiska kommissionen har beviljat för omstrukturering och omvandling av jordbruket i områden utan konstbevattning och i bergsområden i regionen Valencia ställs följande frågor:

Har kommissionen utvärderat eventuella obalanser som skapats i naturen, såsom vattenbrist eller överproduktion av citrusfrukter? Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta, ifall sådana obalanser kan bekräftas, för att undvika en oåterkallelig skada på balansen i naturen?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 oktober 1998)

För att avhjälpa obalanserna i naturen tillämpar regionen Valencia en rad gemenskapsåtgärder, av vilka man i första hand bör nämna åtgärderna inom det operativa programmet Jordbruk och landsbygdsutveckling, som gäller mål 1 i regionen Valencia. Genom detta program införs åtgärder för omstrukturering och modernisering av citrusfruktsektorn med syftet att förbättra kvaliteten på frukterna för att anpassa dem till marknadskraven och därmed minska risken för överproduktion av citrusfrukter i regionen. Programmet innehåller också åtgärder för att bekämpa erosionen, bevara vattenresurserna och effektivisera utnyttjandet av konstbevattning för att skydda miljön. Kompensationsbidrag till jordbrukare i mindre gynnade områden, inbegripet bergsområden, har också betydelse för bevarandet av naturen genom att man upprätthåller jordbruksverksamhet i dessa känsliga områden.

I samband med balansen i naturen måste man även nämna programmet för miljöåtgärder inom jordbruket. Där inrättas en stödordning för jordbruksföretag som förbinder sig att bruka jordbruksmarken i enlighet med kraven på skydd av miljön och bevarande av naturen. Denna samfinansierade ordning inbegriper särskilda bidrag för citrusfrukter. Inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker planeras dessutom för producentorganisationer operativa program, som bland annat syftar till att främja metoder för produktion och avfallshantering som tar hänsyn till miljön, särskilt skyddet av kvaliteten på vattnet, jorden, landskapet och skyddet av den biologiska mångfalden.

Även i framtiden kommer regionen Valencia att eftersträva en integrerad och hållbar harmoniserad utveckling i landsbygdsområdena, genom att bevarandet av miljön och naturen ges en avgörande prioritet.

(1999/C 182/012)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2473/98

från Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) till kommissionen

(30 juli 1998)

Angående: Bete som orsakar erosion

Europeiska kommissionen har beviljat stöd för jordbruksverksamhet och boskapsskötsel i Serra d'Espadà, som ligger i den spanska provinsen Castelló i norra delen av regionen Valencia. Har kommissionen mot bakgrund av ovanstående utvärderat vilka följder en sådan verksamhet får för det sköra ekosystemet i området?

Ifall svaret är jakande och ifall det av utvärderingen framgår att allvarliga hot mot miljön existerar: Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att undvika att balansen i naturen skadas på ett oåterkalleligt sätt?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(15 oktober 1998)

Som kommissionen redan har anfört i sitt svar på den skriftliga frågan E-2472/98 från parlamentsledamoten ⁽¹⁾, omfattar det operativa programmet "Jordbruk och landsbygdsutveckling" som medfinansieras av kommissionen, för regionen Valencia, en rad åtgärder som syftar till omstrukturering och modernisering av jordbruket.

När det gäller den jordbruksverksamhet och den boskapsuppfödning som parlamentsledamoten hänvisar till, omfattar ovannämnda program bland annat kvalitetsfrämjande åtgärder för frukt och boskap. På detta sätt förbättras företagets konkurrensförmåga och ett bättre miljöskydd kan garanteras.

I övrigt medfinansieras också genom programmet åtgärder för att bekämpa erosion, åtgärder till skydd för grundvattnet genom en mera effektiv konstbevattning, åtgärder för att bekämpa växtsjukdomar samt hälsokontroll av boskap.

⁽¹⁾ Se s. 9.

(1999/C 182/013)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2487/98**från Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Europeiskt främjande av tjurfäktning

I San Sebastian i Baskien i Spanien har det nyligen beviljats byggnadstillstånd för en ny, stor tjurfäktningsarena. Detta bygge kommer delvis också att finansieras med anslag från den offentliga sektorn inom denna region. Uppfödningen av tjurfäktningstjurur främjas med medel från Europeiska unionen.

1. Vilken uppfattning företräder kommissionen i fråga om byggandet av en ny tjurfäktningsarena, framför allt mot bakgrund av att djurskyddet i och med Amsterdamfördraget under tiden kommit att inskrivas i fördragen och följaktligen skall beaktas i all politik som förs av gemenskapen och dess medlemsstater?
2. Är det tänkt att anslag från EU skall gå till byggandet av den nya arenan? Om så är fallet: hur stora är anslagen och vem skall de utbetalas till? Kan kommissionen säkerställa att anslagen från den offentliga sektorn inte kommer från EU:s budget (via strukturfondsbetalningar till Spanien), även om det kanske inte direkt ansökts om sådana medel för detta projekt?
3. På vilket sätt och med hur stora årliga belopp understöder Europeiska unionen aveln och uppfödningen av tjurfäktningstjurur i Spanien?
4. I vilket förhållande står dessa utgifter till den fördragsenliga skyldigheten att djur skall besparas onödigt lidande?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 oktober 1998)

1. Kommissionen är mycket vaksam när det gäller djurens välbefinnande och är därmed mycket uppmärksam på all samfinansiering av anläggningar där djuren är en del av en föreställning eller där de kan bli misshandlade.
2. Tjurfäktningsarenan i San Sebastián har inte finansierats med anslag från strukturfonderna.
3. Inom den gemensamma jordbrukspolitiken finns det inga särskilda bidrag för uppfödning av tjurfäktningstjurur. Sedan 1987 finns det ett system med bidrag för handjur av nötkreatur, men efter en ändring i gemenskapslagstiftningen (förordning (EG) 2222/96 ⁽¹⁾) undantogs vuxna handjur av nötkreatur från det systemet (utom ett visst antal djur som fötts upp i ett extensivt system som fortfarande tillfälligt (1997 och 1998) omfattas av detta bidragssystem). Kommissionen har inga uppgifter om det stödbelopp som sägs gå till stöd för tjurfäktningstjurur. Faktum är att vid den ålder för vilken bidraget beviljas (10 månader) har det ännu inte fattats beslut om djuret skall användas som tävlingsdjur.
4. Mot bakgrund av ovanstående finns det ingen grund för denna fråga.

⁽¹⁾ EGT L 296, 21.11.1996.

(1999/C 182/014)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2517/98**från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen**

(30 juli 1998)

Angående: Stöd till utveckling av alternativ till djurförsök

Med beaktande av hur viktigt Europaparlamentet anser det vara att det snabbt tas fram alternativ till djurförsök, vilket bland annat kommit fram i parlamentets resolution om utveckling, validering och juridiskt godkännande av alternativa metoder till djurförsök inom kosmetikabranschen ⁽¹⁾, med beaktande av att man

nyligen fått bekräftelse på en alternativ metod för djurförsök vilken validerats av det europeiska centret för validering av alternativa metoder (ECVAM) samt av att ytterligare valideringsstudier kan komma att avslutas inom kort:

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Kan kommissionen med beaktande av den särställning som ECVAM har vid det gemensamma forskningscentret Ispra, ge besked om hur man kan få garantier för att ECVAM utför sina överenskomna uppgifter på optimalt sätt?
2. Kan kommissionen ge besked om hur ECVAM på kort sikt kan få en personal som motsvarar de krav som uppgifterna för ECVAM ställer, särskilt med tanke på anställningsförfarandena och -perioderna i relation till den långa tid det tar att genomföra valideringsstudier och behovet att kunna rekrytera vetenskaplig personal med fullständiga vetenskapliga kvalifikationer?

(¹) EGT C 132, 28.4.1997, s. 27.

Svar från Édith Cresson på kommissionens vägnar

(15 oktober 1998)

Det europeiska centrumet för validering av alternativa metoder (ECVAM) vid Gemensamma forskningscentret kommer även fortsättningsvis att få de medel som krävs för att effektiv forskning skall kunna bedrivas.

Som inom Fjärde ramprogrammet för forskning och utveckling (beslut 1110/94/EG) (¹), kommer alternativa testmetoder att utvecklas även inom Femte ramprogrammet. Denna inriktning anges i Gemensamma forskningscentrets delprogram och gäller även de indirekta åtgärderna.

I rådets gemensamma ståndpunkt av den 12 februari 1998 om Femte ramprogrammet för forskning anges när det gäller den första åtgärden (Förbättrad livskvalitet och förvaltning av bioresurserna) att djurförsök och tester på djur i största möjliga mån bör ersättas med in vitro-metoder eller andra alternativa metoder.

(¹) EGT L 126, 18.5.1994.

(1999/C 182/015)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2561/98

från Christine Oddy (PSE) till kommissionen

(29 juli 1998)

Angående: Vapen till Indonesien

Känner kommissionen till att bomber, stridsvagnar, stridsflygplan och maskingevär fortfarande exporterats till Indonesien det senaste året?

Mot bakgrund av vad som nyligen skett i Östra Timor undrar jag vilka åtgärder kommissionen kommer att vidta för att motverka vapenexporten till Indonesien?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(17 september 1998)

Kommissionen har varken några direkta upplysningar om vapenexporten i fråga eller något direkt ansvar i detta avseende. Den har med tillfredsställelse noterat att de flesta medlemsstaterna har tillkännagivit att de kommer att föra en restriktiv politik i samband med utfärdande av exportlicenser för militärutrustning till Indonesien, särskilt på grundval av den nyligen antagna uppförandekodexen för vapenexport.

Kommissionen kommer också i lämpliga forum att medverka till att uppmuntra medlemsstaterna till en strikt tillämpning av uppförandekodexens principer för vapenexport.

(1999/C 182/016)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2590/98**från Herbert Bösch (PSE) till kommissionen**

(1 september 1998)

Angående: Skolresor i Europeiska unionen

För närvarande är resor i Europeiska unionen för skolklasser som innehåller elever som inte är medborgare i något av EU:s medlemsländer förenade med orimligt stora byråkratiska insatser och ekonomiska kostnader.

När en grundskoleklass från Dornbirn ville göra en studieresa till andra EU-stater, måste först en elevförteckning sammanställas och pass och visum kontrolleras.

Elever från icke-medlemsstater var tvungna att tillhandahålla ett aktuellt foto, om de inte hade eget pass med giltigt visum. EU:s formulär för skolresor, som fyllts i på ett fullständigt sett och till vilka foton bifogats, måste med datorhjälp kontrolleras på nytt av lokala myndigheter, varefter de förklarades giltiga mot att en avgift erlades.

1. Känner kommissionen sedan tidigare till klagomål om den orimligt stora byråkratin i samband med skolresor i EU? Vad har redan gjorts i denna fråga?
2. Vilka förslag har lagts fram och vilka initiativ har rådet tagit eller kommer rådet att ta?
3. Skulle det inte vara tillräckligt om skolledningen bekräftar att en klass skall passera en gräns i det förenade Europa?
4. När kan skolor i EU räkna med att detta byråkratiska tillvägagångssätt förenklas?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(24 november 1998)

På grundval av artikel K 3.2 i Fördraget om Europeiska unionen antog rådet den 30 november 1994 en gemensam åtgärd som syftar till att underlätta resor för skolbarn från tredje land som bor i en av medlemsstaterna⁽¹⁾. Syftet är att elever från tredje land som lagligen är bosatta i en medlemsstat skall slippa ha visum när de åker på skolresa till ett eller flera medlemsländer (andra än det de är bosatta i). Denna uppmjukning av formaliteterna är dock varken allmän eller fullständig och åtföljs av kontroll-åtgärder för skolresor. Detta sker med hjälp av den blankett som parlamentsledamoten nämner och som återfinns i bilagan till den gemensamma åtgärden.

De administrativa utgifter som anses oproportionerliga och omåttliga beror på de nationella åtgärder som vidtagits för att tillämpa den gemensamma åtgärden eftersom den i sig själv inte innehåller några bestämmelser om hur tillämpningen skulle finansieras.

Kommissionen vill betona att det numera är lättare än tidigare att genomföra skolresor i och med det system som införts genom den gemensamma åtgärden, trots dess brister. Tidigare var alla skolelever från tredje land tvungna att ha en egen biljett och ibland också ett visum som de var tvungna att individuellt ansöka om hos destinationslandets konsulara myndigheter. Med tanke på granskningstiden för visum-ansökningar var det många elever som inte fick sitt visum i tid och därmed inte kunde följa med på skolresorna.

Eftersom frågan regleras av bestämmelserna om samarbete i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen kan de vanliga metoderna för att kontrollera gemenskapsbestämmelsernas tillämpning inte användas. Inget klagomål om genomförandet av denna gemensamma åtgärd har därför inkommit till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 327, 19.12.1994.

(1999/C 182/017)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2613/98**från Mirja Ryynänen (ELDR) till kommissionen**

(1 september 1998)

Angående: Utvärderingen av skogsstödet

Kommissionen har lagt fram ett förslag om att utvidga skogsstödet som en del av Agenda 2000. Redan nu finns det möjlighet att få stöd till skogsodling och skogsvårdsåtgärder från EU:s strukturfonder och den gemensamma jordbrukspolitiken. Så vitt jag vet har det emellertid inte gjorts någon grundlig helhetsutvärdering av hur dessa fungerar.

Hur bedömer kommissionen de gamla stödformernas funktion, effektivitet och effekt jämfört med de mål som uppställts för dem?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 oktober 1998)

Med undantag för ett stöd som har beviljats för att bibehålla den skyddande rollen hos vissa skogsytor, och som begränsas till områden med omfattande och naturligt betingade svårigheter, föreskrivs i kommissionens förslag i Agenda 2000 ⁽¹⁾ inte någon ny åtgärd för skogssektorn i gemenskapen och inte heller att stödtaken höjs för de befintliga stödåtgärderna inom området. De skogsvårdsåtgärder som för närvarande får ekonomiskt stöd från strukturfonderna enligt mål 1 och mål 5 b samt skogsbruksåtgärderna inom jordbruket (rådets förordning (EEG) 2080/92 av den 30 juni 1992 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket ⁽²⁾) kommer således att förnyas och anpassas till den struktur som fastställs genom den nya förordningen om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska fonden för regional utveckling (EUGF).

Beträffande utvärdering av skogsbruksåtgärder inom jordbruket lämnade kommissionen i slutet av 1997 en rapport till parlamentet och rådet rörande tillämpningen av förordning (EEG) 2080/92 och man beaktade dess slutsatser i de förslag man lade fram för dessa åtgärder enligt skogskapitlet i Agenda 2000. Exempelvis har genomförande i medlemsstaterna av åtgärder som möjliggör finansiering till beskogning av jordbruksmark, och som är obligatoriskt enligt förordning (EEG) 2080/92, gjorts frivilligt.

Utvärdering av de skogsbruksåtgärder som antagits i strukturfondernas operativa program för 1994-1999 ingår i den allmänna utvärderingen av strukturfonderna, eftersom dessa åtgärder ingår i de prioriterade områden som fastställts (exempelvis jordbrukets modernisering, diversifiering och förräntning samt sysselsättning och miljö) på samma sätt som andra åtgärder inom andra områden.

⁽¹⁾ KOM(98) 158.

⁽²⁾ EGT L 215, 30.7.1992.

(1999/C 182/018)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2623/98**från Niels Sindal (PSE) till kommissionen**

(1 september 1998)

Angående: Bristande efterlevnad av det fleråriga utvecklingsprogrammet

Enligt uppgifter från kommissionen uppvisar flera medlemsländer, däribland Nederländerna, Förenade kungariket och Frankrike, bristande efterlevnad av förpliktelserna gentemot det fleråriga utvecklingsprogrammet III – FUP III – vad beträffar minskning av tonnage i de respektive ländernas fiskeflottor.

Vad avser kommissionen göra för att få dessa länder att fullgöra sina förpliktelser gentemot FUP III?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(21 oktober 1998)

Flera medlemsstater uppnådde inte de slutliga målen i det tredje fleråriga utvecklingsprogrammet (FUP III), antingen som helhet betraktat eller för vissa flottsegment.

All eftersläpning i FUP III måste kompenseras under FUP IV enligt samma villkor som gällde under FUP III. Inget stöd för konstruktion eller modernisering kommer att beviljas något flottsegment innan de övergripande FUP-målen har uppnåtts. Om de övergripande målen har uppnåtts kommer denna typ av stöd att vägras de segment inom vilka man inte har uppnått de mål som uppställts för varje segment.

I fråga om de nämnda tre medlemsstaterna har Frankrike gjort särskilda ansträngningar att skära ner kapaciteten under 1998 och förväntas uppnå de övergripande målen i FUP III före slutet av detta år. Man kan konstatera att detta innebär att Frankrike också skulle hålla sig inom ramen för det första mellanliggande målet i FUP IV. Likaså har Förenade kungariket nu uppnått de övergripande målen i sitt FUP. När det gäller Nederländerna bevakar kommissionen noggrant de åtgärder som de nederländska myndigheterna vidtar i avsikt att uppnå FUP-målen, men står fast vid möjligheten att föra saken till domstol om det visar sig att dessa åtgärder inte är tillräckliga.

(1999/C 182/019)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2648/98

från John McCartin (PPE) till kommissionen

(1 september 1998)

Angående: Nordirländsk export av slaktavfall från gris

Känner kommissionen till att det irländska jordbruksdepartementet vägrat ge importtillstånd till irländska företag som från Nordirland vill importera slaktavfall från gris? Detta trots att nordirländska myndigheter tydligt har angett att avfallet i fråga (som härrör från grisar) inte omfattas av kommissionens beslut 97/534 ⁽¹⁾, ändrat genom rådets beslut 98/248 ⁽²⁾, om vissa riskmaterial. Kan kommissionen ange huruvida denna vägran strider mot gemenskapens lagar om fri handel?

⁽¹⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 95.

⁽²⁾ EGT L 102, 2.4.1998, s. 26.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(12 oktober 1998)

Innan kommissionen mottog parlamentsledamotens fråga kände den inte till att det skulle finnas några särskilda problem när det gäller förflyttning av slaktavfall från gris från Nordirland till Irland. Kommissionen kommer att kontakta de nationella myndigheterna för att få upplysningar rörande situationen.

Det bör noteras att de gemenskapsbeslut som nämns av parlamentsledamoten inte är tillämpliga, eftersom de inte gäller för griskött eller slaktbiprodukter från gris, och eftersom ikraftträdandet under alla omständigheter hade uppskjutits till den 1 januari 1999 genom det senare beslutet. För slaktbiprodukter som är godkända för att användas som livsmedel styrs den fria omsättningen av rådets direktiv 95/23/EG av den 22 juni 1995 som ändrar direktiv 64/433/EEG om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött ⁽¹⁾. Andra bestämmelser gäller för produkter som inte är lämpliga att användas som livsmedel.

När den objektiva bakgrunden väl är utredd kommer kommissionen att undersöka om de irländska myndigheternas åtgärd nödvändiggör ytterligare ingripanden.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995.

(1999/C 182/020)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2651/98**från Friedhelm Frischenschlager (ELDR) till kommissionen**

(1 september 1998)

Angående: EU-finansiering — EU:s egna medel — nettobetalare i EU

Hur avser kommissionen under de givna förutsättningarna att få till stånd att Tysklands bidrag sänks, vilket finansminister Waigel krävt, att Österrikes bidrag åtminstone inte höjs, vilket finansminister Edlinger krävt, att de ekonomiska skillnaderna mellan de nuvarande EU-länderna utjämnas ytterligare, vilket Spaniens premiärminister Aznar krävt, och att EU:s utvidgning finansieras utan att den övre bidragsgränsen på 1,27 % av BNP överskrids?

Har konkreta förslag eller krav redan framförts till kommissionen av EU:s medlemsstater, i synnerhet nettobetalarna, i samband med diskussionen om nettobetalare, och hur ser förslagen eller kraven ut?

Kommer kommissionen att föreslå att den brittiska bidragsrabatten, som förefaller oberättigad, avskaffas, eller kommer man i stället att föreslå liknande mekanismer för övriga nettobetalare?

Avser kommissionen att även föreslå nya finansieringsformer för EU, även om dessa endast skulle kunna betraktas som alternativ eller framtidsvisioner, i det förslag som skall läggas fram i oktober? Har kommissionen övervägt eller överväger man för närvarande möjligheten till en EU-inkomstskatt liknande USA:s "federal income tax", vilken, om den skulle åtföljas av motsvarande sänkning av de nationella inkomstskatterna, bland annat skulle leda till väsentliga fördelar genom att den för en majoritet av EU:s medborgare skulle vara inkomstneutral och resultera i sänkt skatt, och därmed vara ett effektivt sätt att säkerställa att höginkomsttagare, som vanligtvis drar större nytta av EMU, i högre grad bidrar till EU:s budget, genom att den skulle göra oöverblickbara betalningar och överföringar mellan EU:s budget och de nationella budgetarna överflödiga samt genom att den skulle föra EU närmare sina medborgarna och därmed ge EU ett större ansvar?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(1 december 1998)

Parlamentsledamotens frågor tas upp i detalj i kommissionens rapport ⁽¹⁾ om systemet för egna medel som enligt föreskrift i artikel 10 i 1994 års beslut om egna medel antogs den 7 oktober 1998.

I rapporten upprepas kommissionens ståndpunkt att det inte finns något enkelt mått på alla de samverkansfördelar som medlemsstaterna drar av medlemskapet i gemenskapen.

Österrike, Nederländerna och Sverige uttalade sitt stöd för den utjämningsmekanism som föreslagits av Tyskland som ett sätt att minska obalansen i budgeten, syfte att kunna korrigera obalansen ländernas egna budgetar. De stöder att den rabattmekanism som för närvarande tillämpas på Förenade kungariket byts ut mot en utjämningsmodell som kan tillämpas på alla medlemsstater på ett icke diskriminerande sätt.

Skulle man nå en politisk överenskommelse om att obalans i budgeten måste korrigeras, skulle man kunna välja mellan tre alternativ, nämligen en förenkling av finansieringssystemet, åtgärder avseende budgetens utgiftssida eller åtgärder avseende balansräkningen. I rapporten stöds ingetdera alternativet, men när rådet tar ställning för något av dessa, kommer kommissionen att lägga fram detaljerade förslag. Vad gäller den brittiska bidragsrabatten, noteras det i rapporten att den skulle kunna reduceras eller till och med stegvis tas bort, särskilt som den blir svårare att motivera när utvidgningen äger rum.

I rapporten riktas avsevärd uppmärksamhet mot parlamentsledamotens sista fråga, nämligen den som gäller införandet av nya egna medel. Där betonas det att det trots olika möjligheter är osannolikt att ett nytt system för egna medel skulle utvecklas. Om den politiska viljan till detta ändå skulle finnas, utgör det modifierade momssystem som förespråkas i parlamentets Langes-rapport 1994 det mest troliga alternativet.

(¹) Tillgänglig på följande nätadress: http://europa.eu.int/comm/dg19/index_j.htm, där J=EN ger den engelskspråkiga versionen, J=FR den franskspråkiga, J=D den tyskspråkiga osv.

(1999/C 182/021)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2662/98

från Jan Andersson (PSE) till kommissionen

(1 september 1998)

Angående: Strukturstöd till större städer

Stöd till särskilt utsatta områden i större städer är ett helt nytt element i den europeiska strukturpolitiken. Därför blir tillämpningen av stadsstödsreglerna i kommissionens förslag mot ett program för städer inom Europeiska unionen ett något otympligt instrument i länder med liten och glest boende befolkning, då dessa regler är avpassade för regioner och inte delar av städer. Kommissionen borde försöka göra undantag från det fiktiva kriteriet på 100 000 invånare för vissa områden med lågt befolkningsantal.

Min fråga till kommissionen är hur man tänker hantera denna fråga så att man undgår denna något inkonsekventa särbehandling som nu följer av det lagda förslaget.

Svar från M. Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(8 oktober 1998)

Under den nuvarande programperioden har gemenskapen gjort insatser i de större städerna, särskilt genom att delta i programmen i mål 1-regioner (minst utvecklade) och mål 2-regioner (industriregioner). Därutöver har särskilda program genomförts i eftersatta stadsområden inom gemenskapsinitiativen Urban. För framtiden föreslår kommissionen att bygga vidare på den erfarenheten och utvidga det huvudsakliga stödet till eftersatta stadsområden inom det nya mål 2.

De stödberättigade stadsområdena inom det nya mål 2 kommer att väljas ut på grundval av förslag från medlemsstaterna enligt kriterierna i den föreslagna nya allmänna förordningen (¹). I den föreslagna förordningen anges ingen lägsta områdesstorlek, som tröskelvärdet 100 000 invånare som parlamentsledamoten nämner. Däremot är det viktigt att de stödberättigade områdena är så stora att det är möjligt att genomföra regionala utvecklingsprogram, vilket är skälet till att det i kommissionens förslag talas om områden som är "tillräckligt stora".

(¹) KOM(98) 131 slutlig.

(1999/C 182/022)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2731/98

från Jens-Peter Bonde (I-EDN) till kommissionen

(1 september 1998)

Angående: EU-stöd till skolmjölk

Kommissionen har i sitt svar av den 13 september 1996, E-2246/96 (¹), förklarat att den inte godkänner att alla mjölksorter får samma stöd.

Den danska regeringen har lagt fram en redogörelse i Folketinget över förebyggande hälsovård, en redogörelse som hälsovårdsdepartementet har sänt ut till skolorna den 13 januari 1998. Samtliga matvaror i skolbespisningarna skall innehålla högst 30 procent energi från fett, för att eleverna skall få sunda kostvanor. EU:s stöd till skolmjölk motverkar det danska arbetet med att ge eleverna sunda och fettsnåla kostvanor, eftersom magra mjölkprodukter inte får någon positiv särbehandling.

Är kommissionen, med tanke på ovanstående, fortfarande övertygad om att urvalet av mjölkprodukter med EU-stöd är tillräckligt stort och varierat för att bidra till en sund, varierad och välbalanserad kost för eleverna, eller ska man i stället helt ta bort stödet till de fettrika produkterna?

(¹) EGT C 11, 13.1.1997, s. 71.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 oktober 1998)

Kommissionen kan bekräfta att de faktorer som frågeställaren tar upp i sin fråga inte påverkar kommissionens svar på den skriftliga frågan nr E-2246/96. Vad gäller den regel om 30 % energi från fett som avses i föreliggande fråga anser kommissionen, mot bakgrund av att regeln gäller alla livsmedel som konsumeras i skolbespisningar, att subventioneringen av samtliga mjölkprodukter inom ramen för EU:s stöd till skolmjölk är fullkomligt förenligt med denna regel.

Vidare önskar kommissionen erinra om att stödet till skolmjölk och dess mål och medel utgör en del av den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter. I fråga om mål som inte ingår i den ramen bör det säkerställas att stödet till skolmjölk inte påverkas. Kommissionen övervakar noggsamt att detta villkor uppfylls.

(1999/C 182/023)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2737/98

från Christine Oddy (PSE) till kommissionen

(1 september 1998)

Angående: Lindan

Skulle kommissionen omedelbart kunna gå in för att förbjuda växtskyddsmedlet Lindan, som är ett mycket giftigt klorerat kolväte som kan innebära stora risker för hälsa och miljö?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 oktober 1998)

För närvarande är gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester av lindan fastställda i rådets direktiv 76/895/EEG av den 23. november 1976 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på frukt och grönsaker (¹), rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål (²) och rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker (³).

Denna aktiva substans är en av de 90 aktiva substanser, som omfattas av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (⁴). En rapport om denna aktiva substans sammanställs för närvarande av den föredragande medlemsstaten (Österrike).

När kommissionen har mottagit denna rapport från den föredragande medlemsstaten, kommer man i samarbete med samtliga medlemsstater att genomföra en intensiv vetenskaplig och teknisk undersökning för att fastställa vilken inverkan denna aktiva substans har på människors hälsa och på miljön. Kommissionen kommer därefter att kunna fatta ett lämpligt beslut beträffande denna aktiva substans.

(¹) EGT L 340, 9.12.1976.

(²) EGT L 221, 7.8.1986.

(³) EGT L 350, 14.12.1990.

(⁴) EGT L 230, 19.8.1991.

(1999/C 182/024)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2759/98
från Ian White (PSE) till kommissionen

(10 september 1998)

Angående: Bröstcancer och bekämpningsmedlet lindan

I kommissionens svar på den skriftliga frågan E-0405/96 (¹) hänvisade den till ett beslut som förväntades tas någon gång under 1997 om omvärdering av de möjliga bieffekterna som lindan kan ge upphov till. Eftersom kommissionen inte har haft någon kontakt med ledamöterna angående detta ärende, skulle kommissionen kunna redogöra för hur den för närvarande förhåller sig i denna fråga?

(¹) EGT C 185, 25.6.1996, s. 57.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(23 november 1998)

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på den skriftliga frågan E-2737/98 från Margaret Oddy (¹).

Slutförandet av monografin om lindan har försenats. Den 8 juni 1998 skickade kommissionen en påminnelse. Österrike, som är föredragande medlemsstat för lindan, har meddelat att monografin kommer att skickas till kommissionen i slutet av oktober eller början av november 1998.

När monografin kommit till kommissionen är det mycket troligt att den kommer att ge upphov till intensiva diskussioner mellan medlemsstaternas experter inom de tekniska områden som den omfattar. Denna granskning, som inleddes tidigt under 1999, omfattar en detaljerad genomgång av utvalda experter. Kommissionen kommer att fatta ett beslut så snart som möjligt efter det att samråd skett med den vetenskapliga kommittén för växter.

(¹) Se s. 18.

(1999/C 182/025)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2760/98
från Ben Fayot (PSE) till kommissionen

(10 september 1998)

Angående: Etablering av en stormarknad inom det europeiska utvecklingscentret

Etablering av en stormarknad på mer än 18 000 m² (13 000 m² ska användas till ett stort snabbköp och 5 000 m² till ett inbyggt köpcentrum) planeras i den franska delen av det europeiska utvecklingscentret. Detta viktiga handelscentrum riktar sig till en kundkrets som pendlar över gränserna för att göra sina inköp och kommer att utöva en enorm press på den handel som existerar i Frankrike, Belgien och Luxemburg i omgivningen av det europeiska utvecklingscentret.

Kan kommissionen svara på frågan om det europeiska utvecklingscentret, som inrättats på före detta industriområden med hjälp av finansiellt stöd från EU, kan användas för ren handelsverksamhet eller om det inte snarare bör ha som mål, enligt den konvention som undertecknades 1995 av parterna, att skapa nya arbetstillfällen inom industrin eller sektorn för industrirelaterade tjänster?

Om det europeiska utvecklingscentret används för ren handelsverksamhet kommer det att ge upphov till en mycket hård konkurrens över gränserna. Bör inte de tre deltagarna i det europeiska utvecklingscentret (Frankrike, Belgien och Luxemburg) i så fall åtminstone komma överens om vad som skulle kunna anses vara rimligt av alla parter?

Riskerar inte den linje som den franska sidan har gett sig in på att slutligen förstöra den idé om europeiskt samarbete som låg till grunden för det europeiska utvecklingscentret?

Tänker kommissionen inleda en diskussion med Frankrike för att garantera att det europeiska utvecklingscentrets mål och EU:s syften med detta projekt respekteras?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(28 oktober 1998)

Målet med det europeiska utvecklingscentret enligt den gemensamma deklARATION som regeringarna i Frankrike, Belgien och Luxemburg gjorde 1985 var framför allt att med gemensamma åtgärder omstrukturera den gränsöverskridande industriregionen Longwy-Rodange-Athus, ett område som drabbats hårt av nedgången inom järn- och stålindustrin.

De satsningar som gjorts, sedan 1986 med kommissionens hjälp, har gällt att bygga upp en varierad industri som kan ersätta järn- och stålindustrin och ge regionen ett nytt ekonomiskt uppsving.

Först genom nationella program av gemenskapsintresse, senare genom mål II programmen Lorraine och Luxemburg har gemenskapen delfinansierat ett stödsystem för produktiva investeringar för att stimulera industrier och serviceföretag till investeringar på det europeiska utvecklingscentrets huvudområde.

Etableringen av ett stort handelscentrum faller inte inom ramen för den typ av investeringar som kommer i fråga för delfinansiering från gemenskapen. Ingen bestämmelse utesluter dock etablering av handelsaktiviteter på det internationella verksamhetscentret. Genomförandet av programmet och särskilt urvalet av projekt faller inom medlemsstaternas behörighetsområde.

För att i samråd nå fram till en överenskommelse har de tre medlemsstater som deltar i det europeiska utvecklingscentret påbörjat överläggningar inom ramen för den gränsöverskridande sammanslutningen för det europeiska utvecklingscentrets tätbebyggelse. Denna sammanslutning, som grundades 1996 och som åtnjuter delfinansiering från regionalfonden inom ramen för Interreg II, vill vara ett debattforum för samtliga de statliga och privata aktörer som berörs, för att man på lokal nivå skall komma fram till en gemensam policy för hur området skall förvaltas.

Kommissionen hoppas att den europeiska samarbetsanda som ligger till grund för det europeiska utvecklingscentret består, att det internationella verksamhetscentret håller fast vid sin ursprungliga uppgift att vara ett mottagningsområde för industriföretag och att de tre deltagarna i samförstånd kommer fram till en lösning.

(1999/C 182/026)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2762/98

från Gerhard Schmid (PSE) till kommissionen

(10 september 1998)

Angående: Stöd till klosterrepubliken Athos (Grekland)

I klosterrepubliken Athos i Grekland pågår för närvarande ett omfattande arbete med konservering och renovering.

1. Stämmer det att klosterrepubliken Athos i Grekland mottar stödmedel ur gemenskapens budget?
2. Om så är fallet, från vilka program kommer medlen och vilka belopp och vilka syften handlar det om?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(23 oktober 1998)

Klostren i Athos får internationellt stöd och stöd från gemenskapen, huvudsakligen för projekt med syfte att bevara och restaurera byggnaderna och det kulturella arvet.

På gemenskapsnivå bidrar Europeiska regionala utvecklingsfonden inom gemenskapsstödramen för Grekland 1994-99, särskilt genom dennas operativa program "Miljö" och "Centrala Makedonien". Aktuella belopp uppgår till 6,1 miljoner ecu.

Inom ramen för kommissionens handlingsplan för att skydda, bevara och iståndsätta särskilt betydelsefulla kulturminnesmärken i Europa, mottog klostren i Athos 300 000 ecu år 1995, 350 000 ecu år 1996 och 350 000 ecu år 1997.

En annan medfinansieringskälla är "Europeiska miljöbyråns finansieringsfond" som sedan starten på de grekiska myndigheternas begäran avsatt mer än 16 miljoner ecu för projekt på Athos. Dessa fonders anslagstilldelning beslutas av fondstyrelsen, där även kommissionen deltar. Projekten utvärderas av Europeiska investeringsbanken innan de antas. För godkända projekt följer banken också hur kontraktsvillkoren efterlevs.

Kommissionen vill klargöra att ifrågavarande stöd inte beviljas Athos "heliga gemenskap" utan klostren, som lämnar in individuella ansökningar till olika organ.

(1999/C 182/027)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2770/98

från Friedhelm Frischenschlager (ELDR) till kommissionen

(14 september 1998)

Angående: Reformen av strukturfonderna och strukturpolitiken

När det gäller reformen av strukturfonderna måste man under det kommande halvåret med hänsyn till den förestående utvidgningen av EU och den restriktiva budgetpolitiken på EU-nivå begränsa sig till att fastställa en generell reduktion av de stödområden och befolkningsgrupper som skall främjas och att genom tillräckliga anslag för gränsöverskridande program för strukturstöd (exempelvis inom ramen för Interreg) verka för en snabb och varaktig integration av staterna i Central- och Östeuropa.

Oskäligen och överdrivna krav som återspeglar uteslutande eller i huvudsak nationell respektive regional girighet och egoism bör alltid avvisas, som exempelvis de i ett brev från den österrikiska regeringen till kommissionen, avsänt i januari 1998, framförda kraven om ett särskilt stöd för ett område motsvarande omkring 2/3 av landets yta.

Vilket slutresultat respektive svar medförde det österrikiska brevet av den 29 januari 1998 till kommissionen angående "särskilt gränsstöd"?

Har det förekommit liknande initiativ från andra medlemsstater med gräns till stater i Central- och Östeuropa? Och i så fall från vilka? När framlades dessa för kommissionen i Bryssel? Innehöll de krav som var lika överdrivna som de österrikiska?

Hur stora anslag skall Interregprogrammet ges i framtiden? Stämmer det att kommissionen överväger att bevilja stöd från Interreg även i gränsområden, alltså utan något krav på gränsöverskridande? Om det förhåller sig så, anser kommissionen då inte att detta innebär att den tydliga målsättningen för Interreg blir urvattnad?

Stämmer det att tilldelningen av anslag beträffande de av kommissionen framlagda nya mål 2 och mål 3 (inte endast vad gäller utbetalning till redan definierade projekt) till 50 % skall lyda under medlemsstaternas kompetens? Om detta är fallet, hur kommer kommissionen då att säkerställa att stödmedel inte på nytt fördelas på grundval av osakliga kriterier och att det inte medför en skadlig renationalisering av subventionssystemet?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(12 oktober 1998)

I gränsområdena kommer man att se effekterna av att nya marknader öppnas och av EU:s utvidgning både snabbare och på ett mer märkbart sätt än på andra håll. Å andra sidan kommer man också att få fördelar, i form av nya möjligheter, av att vara så nära dessa nya marknader. Att dessa är viktiga för producenterna i EU visas av att handeln mellan gemenskapen och länderna i Central- och Östeuropa har ökat mycket snabbt och av att överskottet i gemenskapens handelsbalans gentemot dessa länder blir allt större. Dessutom kommer övergångsbestämmelser att mildra effekterna av utvidgningen, i synnerhet i känsliga områden.

Således anser kommissionen inte att det behövs särskilda arrangemang, t. ex. ett gemenskapsinitiativ, för de områden som gränsar till länderna österut. Dess uppfattning är att man genom befintliga åtgärder har det manöverutrymme och den flexibilitet som krävs för att hantera problemen i dessa områden. De österrikiska myndigheterna har informerats om kommissionens ståndpunkt. Ett antal lokala myndigheter i Bayern har också kommit med liknande förslag om en speciell status för de områden som gränsar till länderna i fråga. I sina svar intog kommissionen samma ståndpunkt som ovan.

Man måste också ta med i beräkningen att många av dessa gränsområden får stöd från strukturfonderna. De nya tyska delstaterna och Burgenland är för närvarande mål 1-områden (och kommer sannolikt så att förbli). De flesta andra gränsområdena i Tyskland, Österrike och Italien får för närvarande stöd under mål 5b.

Förutom dessa sedvanliga program föreslår kommissionen att Interreg skall finnas kvar som ett av tre gemenskapsinitiativ. Interreg fungerar mycket bra när det gäller att ta sig an de särskilda problem som finns i EU:s gränsområden österut. I kombination med programmet Phare-CBC ges genom Interreg ett betydande ekonomiskt stöd för att stärka de gränsöverskridande ekonomiska relationerna. Genom dessa insatser underlättas tillträdet till marknaderna i länderna österut, samtidigt som man stödjer ett samarbete på båda sidor gränsen som kommer att gagna alla involverade parter.

Exakt hur Interreg skall fungera under den kommande programperioden är ännu inte helt klart. Kommissionen föreslår att stöd skall ges för projekt som avser gränsöverskridande, interregionalt och transnationellt samarbete. Eftersom samtliga tre verksamheter under innevarande period får stöd under olika budgetrubriker, kommer det inte att bli fråga om någon urvattning av stödet från Interreg. Eftersom antalet gemenskapsinitiativ föreslås minska kommer Interreg att få avsevärda ekonomiska resurser. Det exakta beloppet skall fastställas av kommissionen så snart rådet fattat beslut om den nya strukturfondsförordningen och om vilka resurser det finns i budgeten för anslag till gemenskapsinitiativen.

Vad beträffar det nya mål 2 är det tänkt att medlemsstaterna, på grundval av nationell statistik, skall kunna föreslå upp till 50 % av de områden som skall få stöd. Förslagen måste emellertid ligga i linje med de generella kriterierna i utkastet till ramförordning ⁽¹⁾. Detta tillvägagångssätt är ett bra exempel på det delade ansvar som kommissionen och medlemsstaterna har när det gäller att välja ut områden som skall få stöd. När kommissionen fattar det slutliga beslutet om förteckningen över stödberättigade områden kommer den att se till att både dessa förteckningar och de mål som sätts upp i de stödberättigade områdena får en tydlig gemenskapsprägel. I frågan om att anslå medel skall det i kommissionens beslut om de operativa programmen, enligt utkastet till förordning, särskilt anges vilka insatser som prioriteras. Medlemsstaterna å sin sida skall i enlighet med partnerskapsprincipen fatta beslut om de konkreta åtgärder som skall vidtas.

⁽¹⁾ KOM(98) 131 slutlig.

(1999/C 182/028)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2779/98**från Johanna Majj-Weggen (PPE) till kommissionen**

(14 september 1998)

Angående: ECVAM:s verksamhet i fråga om alternativ till djurförsök

Professor Balls, som är direktör för Europacentrum för validering av alternativa metoder (ECVAM), fick nyligen sitt kontrakt förlängt med endast två år, trots att kontrakt av detta slag normalt förlängs med fem år.

Ledamöterna i ESAC, som är ECVAM:s rådgivande vetenskapliga kommitté, är mycket bekymrade över denna korta förlängning eftersom de befarar att den påverkar ECVAM:s viktiga verksamhet och eftersom den ger kosmetikaindustrin felaktiga signaler.

1. Kan kommissionen meddela vilka krav ECVAM ställer vad beträffar genomförandet av direktiv 76/768/EEG och vilka utsikter det finns att nå fram till acceptabla alternativ till djurförsök med kosmetiska produkter?
2. Kan kommissionen vidare uppge hur stora de belopp är som ställs till förfogande för denna verksamhet under de närmaste fem åren?
3. Är kommissionen beredd att ge ECVAM ett omfattande mandat vad gäller ekonomi och sakinnehåll och att förlänga professor Balls' kontrakt med fem år i stället för två?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(9 november 1998)

Parlamentsledamoten hänvisas till de svar som kommissionen lämnat på de skriftliga frågorna E-1979/98 från Jaak Vandemeulebroucke och andra ⁽¹⁾, E-2428/98 från Ben Fayot ⁽²⁾ och E-2517/98 från Maartje van Putten ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT C 135, 14.5.1999.

⁽²⁾ Se s. 6.

⁽³⁾ Se s. 11.

(1999/C 182/029)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2791/98**från Claude Desama (PSE) till kommissionen**

(17 september 1998)

Angående: Vänskapskommuner 1998

Flera belgiska kommuner har nyligen fått informationsmaterial om programmet för vänskapskommuner 1998.

Av detta material framgår det tyvärr tydligt att om man undantar aktiviteter som har att göra med kultur, idrott, turism och folkliga traditioner blir det närmast omöjligt för kommunerna att komma i fråga.

Alla dessa kommuner beklagar därför att programmets prioriteringar ligger så långt från medborgarnas önskemål.

Kan kommissionen säga om programmet verkligen har till syfte att närma de europeiska medborgarna till varandra eller bara en del av dem genom att särskilda ämnesområden väljs ut?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(16 november 1998)

1998 års meddelande om villkoren för stöd till vänortsverksamhet har utfärdats efter överenskommelse med företrädare för Europeiska kommuners och regioners råd (CEMR) och United Towns Organisation (UTO, en internationell vänortsorganisation), som sammanträdde i Bryssel den 21 januari 1998.

Sedan vänortsprogrammet inleddes 1989 har stöd lämnats till 24 800 vänortsprojekt.

Vid nästa sammanträde som gäller villkoren för stöd 1999, och som kommer att hållas i december 1998, finns möjligheten för CEMR:s belgiska avdelning att lämna in ansökningar.

Kommissionen granskar alla ärenden noggrant innan de avslås eller godkänns; det är viktigt att vänortsprojekt omfattar skilda områden.

(1999/C 182/030)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2817/98

från Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) till kommissionen

(17 september 1998)

Angående: Överbokning och resenärernas rättigheter

Situationen med överbokning och överförsäljning upprepades denna sommar till men för resenärerna.

Kan kommissionen uppge

1. om man ämnar vidta nya åtgärder för att rätta till detta missförhållande och
2. om det på unionens flygplatser inte borde finnas anslag om allmänhetens rättigheter och kompensationsmöjligheter i dessa fall?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(5 november 1998)

Kommissionen delar parlamentsledamotens oro och har därför redan tagit de nödvändiga stegen för att införa nya åtgärder genom ett förslag ⁽¹⁾ till att ändra rådets förordning (EEG) 295/91 av den 4 februari 1991 om införande av gemensamma regler om kompensation till passagerare som nekats ombordstigning på luftfartyg i regelbunden lufttrafik ⁽²⁾. I detta förslag föreslår kommissionen att informationen avseende passagerarnas konsumenträttigheter borde förbättras med tydligt skyltade anslag på flygplatserna.

Parlamentet har redan avslutat den första behandlingen och ändringsförslagen diskuteras nu i rådet. En gemensam ståndpunkt kan därför nås inom en nära framtid.

⁽¹⁾ EGT C 120, 18.4.1998.

⁽²⁾ EGT L 36, 8.2.1991.

(1999/C 182/031)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2830/98

från John McCartin (PPE) till kommissionen

(28 september 1998)

Angående: Beviljat stöd för fläskkötsindustri på Irland

Kan kommissionen ange de belopp som under de senaste 15 åren har beviljats för marknadsföring och bearbetning av fläskkött på Irland och hur de irländska bidragen och bidragen från EU har fördelats och förhåller sig till varandra?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(16 oktober 1998)

Investeringsstöd (i irländska pund) som beviljats grisköttssektorn i Irland

År	Gemenskapen (!)	Medlemsstaten	Totalt
1983	3 775 431	1 990 900	5 766 331
1984	3 467 667	1 577 850	5 045 517
1985	2 573 637	1 282 650	3 856 287
1986	662 794	308 180	970 974
1987	6 253 582	2 633 920	8 887 502
1988	5 460 000	2 765 932	8 225 932
1989	9 392 351	4 039 713	13 432 064
1990	4 154 041	1 317 593	5 471 634
1991	12 445 469	4 862 670	17 308 139
1992	2 728 742	1 151 154	3 879 896
1993	987 859	150 000	1 137 859
1994	3 873 223	844 384	4 717 607
1995	2 654 885	851 808	3 506 693
1996	955 995	185 199	1 141 194
1997	277 200	55 440	332 640
1998	7 669 775	1 357 135	9 026 910
	67 332 651	25 374 528	92 707 179

(!) Utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket

(1999/C 182/032)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2848/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Svampodling

Svampodling är något som blir allt vanligare i flera italienska regioner. Denna aktivitet har numera stor betydelse för ekonomin, även med avseende på sysselsättningen. Kan kommissionen, i ljuset av detta, upplysa om huruvida stöd och ekonomiska stimulansåtgärder finns för denna sektor, och, om så är fallet, vilka de är och vad de består i?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 oktober 1998)

Kommissionen följer uppmärksamt utvecklingen av gemenskapens champinjonproduktion.

I rådets förordning (EG) 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (!) föreskrivs i artikel 1.2 vilka produkter som den gemensamma organisationen avser. Här ingår champinjoner.

På gemenskapsnivå finns inte något särskilt stöd till svampodlingssektorn. Efter reformen av marknaden för frukt och grönsaker genom nämnda förordning beviljar kommissionen ekonomiskt stöd till inrättandet av driftsfonder och producentföreningarnas operativa program. Precis som andra berörda sektorer kan svampodlingssektorn utan hinder åtnjuta sådant stöd.

(¹) EGT L 297, 21.11.1996.

(1999/C 182/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2855/98

från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(28 september 1998)

Angående: Hållbara städer och hållbar utveckling

Tycker inte kommissionen att vi har ett fall av överlappning av insatser när det gäller projektet Hållbara städer, som finansieras under artikel B4-304, och projektet Urbant forum för hållbar utveckling, som finansieras under artikel B4-306, och har kommissionen en känsla av att samordningen mellan de två skilda enheter inom GD XI och DG IV som administrerar de här två projekten, är tillräcklig?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(9 november 1998)

Det finns en tydlig skillnad mellan kampanjen för hållbara städer i Europa och aktiviteterna inom nätverket av lokala forum för en hållbar utveckling.

Det övergripande målet för kampanjen för hållbara städer i Europa är att främja en utveckling mot hållbarhet genom "lokala Agenda 21" och liknande aktiviteter, genom att stärka partnerskapet mellan alla berörda parter inom de lokala myndigheterna samt samarbetet mellan myndigheter. Fem internationella nätverk och organisationer för lokala myndigheter stöder kampanjen genom att genomföra projekt för hållbar utveckling. Dessa projekt gäller områden som information och informationsutbyte genom t.ex. seminarier om bra metoder, spridning av information genom webbsidor eller nyhetsbrev på Internet, utveckling av teknisk vägledning och utbildning samt tillhandahållande av undervisningsmaterial. Dessa aktiviteter och projekt i kampanjen är öppna för alla deltagande lokala myndigheter. De samordnas av kampanjkontoret.

De lokala forumen för en hållbar utveckling inrättades 1995. Detta är ett experimentnätverk av 20 städer, som leds av kommissionen. Syftet med varje lokalt forum är att kanalisera information om gemenskapens politik ut bland medborgarna och att skapa lokala partnerskap för att omsätta denna politik i praktiken. De är inte endast inriktade mot lokala förvaltningar, utan mot hela det civila samhället, särskilt för att främja medborgarnas engagemang. För dessa aktiviteter utnyttjas ofta innovativ informations- och kommunikationsteknik.

Aktiviteterna inom ramen för de lokala forumen är således av mycket mindre storleksordning än de flesta av de aktiviteter som sker inom ramen för kampanjen för hållbara städer i Europa och är inriktade på mer direkta insatser i de deltagande städerna.

De två berörda enheterna inom kommissionen har ett nära och effektivt samarbete.

(1999/C 182/034)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2863/98**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen**

(14 september 1998)

Angående: EU-regler för djurjournaler

I Västerbotten i norra Sverige har den regionala jordbruksmyndigheten, länsstyrelsen, underkänt en jordbrukares stalljournal över nötkreatur. Detta medför att jordbrukarna inte anses vara berättigade till stöd från EU, något som allvarligt skadar deras ekonomi och verksamhet. Den aktuella jordbrukaren har journalfört alla uppgifter som krävs på ett korrekt sätt. Men journalen har av misstag förts i en annan bok. Det enda som skiljer böckerna åt är omslagets färg och layouten på sidorna.

De regionala myndigheterna hänvisar till EU:s regelverk, i det här fallet rådets förordning 820/97 ⁽¹⁾ och direktiv 92/102/EEG ⁽²⁾. Vid genomläsning av dessa regler är det dock svårt att finna stöd för myndigheternas agerande. Exempelvis anger förordningen uttryckligen att "det är av avgörande betydelse att det inte ställs överdrivna byråkratiska krav på producenten" och att "De påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållaren ska stå i proportion till hur allvarliga överträdelseerna är". I detta fall riskerar jordbrukarna att gå i konkurs på grund av beslutet.

Anser kommissionen att EU:s regelverk på området tvingar myndigheterna att agera på detta sätt?

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(7 oktober 1998)

Enligt rådets förordning (EG) 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽¹⁾ skall djurhållare föra ett anläggningsregister för identifiering av nötkreatur, och i samma förordning (artikel 7.4) fastställs att: "Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och föras för hand eller vara datoriserat och på begäran hela tiden vara tillgängligt i anläggningen för den behöriga myndigheten under en period som skall bestämmas av den behöriga myndigheten men som inte får vara kortare än tre år". Det ligger följaktligen inom medlemsstatens kompetensområde att avgöra vilket format anläggningsregistret skall ha.

Inte heller rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur ⁽²⁾ omfattar några bestämmelser beträffande formatet på anläggningsregistret.

Däremot fastställs i gemenskapens lagstiftning vilka uppgifter som måste finnas i anläggningsregistret (se artikel 8 i kommissionens förordning (EG) 2629/97 av den 29 december 1997 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) 820/97 avseende örönmärken, register på anläggningarna samt pass, inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur ⁽³⁾).

Eftersom formatet på anläggningsregistret bestäms av de nationella myndigheterna, anser kommissionen, att de sanktioner som vidtas när bestämmelser beträffande formatet på registret inte efterlevs, är en fråga för medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997.

⁽²⁾ EGT L 355, 5.12.1992.

⁽³⁾ EGT L 354, 30.12.1997.

(1999/C 182/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2877/98**från Christian Rovsing (PPE) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: Bidrag till skolmjölk

Anser kommissionen att den nuvarande åtskillnaden mellan bidragsberättigade och icke-bidragsberättigade mjölkprodukter i samband med EU:s stöd till skolmjölkförsäljning är tidsenlig och förenlig med rådande hälsopolitiska riktlinjer i medlemsstaterna?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 november 1998)

Kommissionen har anledning att tro att gemenskapens skolmjölksordning i allmänhet, och de bidragsberättigande produkterna i synnerhet, faktiskt är förenliga med medlemsstaternas hälsopolitiska valmöjligheter.

Kommissionen hänvisar dessutom till sitt svar på skriftlig fråga nr 2731/98 från Jens-Peter Bonde i samma ärende.

(1999/C 182/036)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2893/98**från Wilmya Zimmermann (PSE) till rådet**

(28 september 1998)

Angående: Problem vid genomförandet av artikel 8 ff. i EG-fördraget (unionsmedborgarskap, fri rörlighet)

Flera medlemsstaters utlänningslagar står med sina inskränkningar kraftigt i strid med målen i artikel 8 i EG-fördraget. I jämförelse med de olika ländernas egna medborgare missgynnas ofta kvinnliga utländska medborgare när det gäller uppehållsbestämmelser, sociala bestämmelser och arbetsrättsliga bestämmelser.

Vad gör rådet beträffande medlemsstaternas utlänningslagar för att undanröja hindren för den fria rörligheten?

Svar

(8 februari 1999)

I artikel 8 i EG-fördraget föreskrivs att varje person som är medborgare i en medlemsstat skall vara unionsmedborgare och därigenom har de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta fördrag.

Rådet har sedan flera år tillbaka antagit ett betydande antal rättsakter på området fri rörlighet för personer och etableringsrätt när det gäller bosättningsrätt för medlemsstaternas medborgare och deras familjemedlemmar, social lagstiftning och rättigheter för anställda och egenföretagare.

Mot bakgrund av de rekommendationer som högnivågruppen under ordförandeskap av Simone Veil om fri rörlighet för personer har avgett, har kommissionen antagit en handlingsplan där det meddelas att kommissionen kommer att lägga fram lagförslag i syfte att förbättra förutsättningarna för genomförandet av den fria rörligheten.

Rådet har för övrigt nyligen förelagts ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EEG) 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 68/360/EEG om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer och ett förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av en rådgivande kommitté för fri rörlighet och social trygghet för arbetstagare inom gemenskapen och om ändring av rådets förordningar (EEG) 1612/68 och (EEG) 1408/71.

Rådet skall anstränga sig att snarast möjligt genomföra arbetet med dessa förslag.

När det gäller medborgare i tredje land kommer dessutom de framtida artiklarna 62.1 och 63.4 i EG-fördraget, vilka kommer att införas genom Amsterdamfördraget, att möjliggöra att lämpliga åtgärder vidtas för att underlätta fri rörlighet inom gemenskapen för medborgare i tredje land och rätt till bosättning i medlemsstaterna för medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en av medlemsstaterna.

(1999/C 182/037)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2901/98

från Robin Teverson (ELDR) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Förslag till gemensamma regler för direkta stödprogram inom den gemensamma jordbrukspolitiken

I artikel 8 i detta förslag uppmanas medlemsstaterna att införa begränsningar av utbetalningar till vissa producenter som inte uppfyller vissa villkor, däribland det om förvärvsarbete. Detta skulle kunna resultera i att människor som har inkomster även utanför jordbrukssektorn skulle straffas, vilket skulle motverka kommissionens hittillsvarande strävan att stödja mångfald inom jordbruket samt att betona vikten av samverkan mellan jordbrukssektorn och övriga glesbygdssektorer. Skulle kommissionen kunna klargöra syftet med detta förslag och redogöra för hur man tänker sig att det skall genomföras, eftersom sådana regler inte bör införas som missgynnar jordbrukare som ägnar sig åt mer än en verksamhet?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(27 oktober 1998)

Betalningsbegränsningar behandlas i artikel 8 i förslaget till rådets förordning (EG) om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direkt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾.

Som det förklaras i det näst sista stycket i förslagens ingress var syftet med denna bestämmelse att ge medlemsstaterna maktbefogenhet att hantera så kallade "stödjägare" dvs. personer som inte ägnar sig åt äkta och seriös jordbruksverksamhet, utan vars insatser har som enda eller främsta syfte att utverka jordbruksstöd från gemenskapen. Avsikten var inte att bestraffa dem som har biinkomster utanför jordbruket, om de samtidigt ägnar sig åt äkta och seriös jordbruksverksamhet. Förslaget gör det klart att medlemsstaterna skall stå för genomförandet.

Förslaget behandlas nu hos rådet, där förhandlingar pågår om hela Agenda 2000-paketet ⁽²⁾. Även parlamentet skall yttra sig om förslaget.

⁽¹⁾ KOM(98) 158 slutlig.

⁽²⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

(1999/C 182/038)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2921/98**från John Iversen (PSE) till kommissionen**

(25 september 1998)

Angående: Tillväxtfrämjande antibiotika

En 62-årig dansk kvinna dog nyligen av en infektion av resistent salmonella DT 104-bakterier. Detta är det första dödsfallet bland människor i Danmark, som har en direkt koppling till antibiotikabehandling av djur.

För närvarande krävs det vetenskaplig dokumentation innan vi kan förbjuda alla tillväxtfrämjande antibiotiska preparat. Men ofta finns det ämnen vars skadlighet den vetenskapliga kommittén inte med säkerhet kan slå fast, och här måste man ta det säkra för det osäkra till konsumentens fördel. Det föreligger nu dödsfall som bevis; hur många ytterligare krävs det innan kommissionen börjar ta konsumenternas krav om rena och hälsosamma livsmedel på allvar?

Vi vet med säkerhet att det finns ett samband mellan tillväxtfrämjande antibiotika och resistent bakterier. Vi har ännu inte vetenskapligt slagit fast hur skadligt detta samband är för människor. Men oavsett hur stor risken är, är jag säker på att de europeiska konsumenterna anser att det är en onödig risk.

Det är därför ett politiskt beslut om vi vill förbjuda alla tillväxtfrämjande antibiotiska preparat i EU. Anser inte kommissionen att det är på tiden att lägga fram ett förslag om att förbjuda användning av alla tillväxtfrämjande antibiotiska preparat i EU?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(17 november 1998)

Som frågeställaren påpekar dog en 62-årig dansk kvinna nyligen av komplikationer till följd av en infektion av multiresistent salmonella DT 104-bakterier. Det är känt att denna typ av salmonella är resistent mot sulfonamider, ampicillin, kloramfenikol, streptomycin, trimetoprim, ciprofloxacin och tetracyklin. Det finns skäl att betona att ingen av dessa molekyler hör till de grupper av antibiotika som tillåts som tillväxtfrämjande preparat i djurfoder. Därför är det svårt att se hur dessa tillsatser skulle ha gett upphov till direkt resistens eller korsresistens mot de olika antibiotika mot vilka den berörda salmonellabakterien har blivit resistent.

Inom gemenskapens pågående fjärde ramprogram för forskning och teknisk utveckling (1994-1998) ⁽¹⁾ stöder kommissionen redan projekt avseende antimikrobiell resistens mot tuberkulos, multiresistent salmonella och verocytotoxinproducerande *Escherichia coli*-bakterier. Kommissionen är medveten om det omedelbara behovet av mera forskning inom området antimikrobiell resistens och har föreslagit betydande insatser inom det femte ramprogrammet (1998-2002) ⁽²⁾. Sådana insatser ingår i det första verksamhetsområdet "Livskvalitet och förvaltning av bioresurserna", främst inom det andra nyckelområdet "Bekämpning av virus- och infektionssjukdomar", inom vilket man på ett målinriktat och tvär-vetenskapligt sätt skall försöka lösa de centrala problemen inom antimikrobiell resistens hos både människor och djur. Liknande frågor kommer även att behandlas inom den första nyckelåtgärden "Hälsa, kost och miljö" om föroreningar i livsmedel och den tredje nyckelåtgärden "Cellfabriken" om bättre teknik för produktion av antibiotika.

Som frågeställaren framhåller finns det ett samband mellan uppkomsten av resistent bakterier och bruket av antibiotika oberoende av om antibiotika används för vård av människor eller djur eller som tillsats i djurfoder. Kommissionen har bitt Vetenskapliga styrkommittén undersöka hur antibakteriell resistens utvecklas och gett den i uppgift att utreda användningen av antibiotika för vård av människor och djur och som tillsats i djurfoder. Ett första vägledande dokument skall enligt planerna vara klart i slutet av 1998 och kommitténs slutrapport borde stå till förfogande i april 1999.

Kommissionen har redan vid flera tillfällen uttryckligen meddelat parlamentet att den har som avsikt att vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att garantera både läkemedlens effektivitet och livsmedlens säkerhet.

(¹) EGT L 117, 8.5.1990.

(²) EGT C 173, 7.6.1997, ändrat genom KOM(98) 8 slutlig.

(1999/C 182/039)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2931/98

från Gérard Caudron (PSE) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Lastbilschaufförer

Under den sista tiden har det skett en facklig mobilisering bland lastbilschaufförerna runt om i unionen. Deras huvudsakliga krav gäller arbetstiden.

Detta krav har blivit så mycket viktigare eftersom möjligheten att använda sig av cabotagerätten torde få som främsta konsekvens ett större tryck från företagens sida på en ökning av den effektiva arbetstiden för att maximera lastbilarnas användningsgrad.

Bortsett från att chaufförerna kommer att få en sämre livskvalitet, måste man också bedöma åtgärdernas inverkan på trafiksäkerheten. Det är knappast nödvändigt att åter påminna om alla olyckor som kan ha orsakats av chaufförernas trötthet. Det går bara inte att blunda för de indirekta och ofta dramatiska följderna.

Skulle det inte därför, å ena sidan, vara möjligt att harmonisera chaufförernas arbetstid inom Europeiska unionen och, å andra sidan, studera återverkningarna av cabotagerätten på arbetstiden?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(26 november 1998)

Kommissionen avser att inom kort utarbeta ett förslagspaket som syftar till att skydda arbetstagare, som för närvarande inte omfattas av rådets direktiv 93/104/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (¹) (arbetstidsdirektivet), från påverkan på hälsa och säkerhet beroende på långa arbetstider, otillräcklig vila och oregelbundna arbetstider. I paketet kommer att ingå ett förslag till ändring av arbetstidsdirektivet för att få det att omfatta alla icke-mobila arbetstagare inom vägtransporten. Paketet kommer vidare att innehålla ett förslag till ett särskilt direktiv om arbetstiden för mobila arbetstagare inom vägtransportsektorn där man fullt ut kommer att beakta resultaten från förhandlingarna mellan vägtransportmarknadens parter. Det förslaget kommer dessutom att innehålla bestämmelser för förare som är egenföretagare och för mobila arbetstagare i företag med företagseigna transporter.

Enligt kommissionens senaste rapport om cabotage (²) uppgick cabotagetransaktionerna 1995 till ungefär 0,25 % av de nationella transportererna. Läget förväntas inte undergå några större förändringar efter avskaffandet av cabotagekvoterna efter den 1 juli 1998. Det föreligger förstås ännu ingen statistik för tiden efter den 1 juli 1998, men senare tids uppgifter pekar mot en nedgång för antalet cabotagetillstånd under 1996 och 1997, vilket verkar bekräfta slutsatserna i kommissionens rapport.

(¹) EGT L 307, 13.12.1993.

(²) KOM(98) 47 slutlig.

(1999/C 182/040)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2940/98**från Iñigo Méndez de Vigo (PPE) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Blockering av vissa budgetposter

Enligt uppgift har Europeiska kommissionen beslutat att blockera vissa budgetposter för anslag till volontärsamarbete för utveckling, socialt välbefinnande och mänskliga rättigheter.

Hur motiveras detta beslut?

Kommer kommissionen att ompröva sin ståndpunkt?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(23 november 1998)

Kommissionen påminner parlamentsledamoten om svaret på hans skriftliga fråga E-2128/98 ⁽¹⁾. Där gavs en noggrann redogörelse för följderna av att vissa budgetposter blockerats efter EG-domstolens dom av den 12 maj 1998 i mål C 106/96.

⁽¹⁾ EGT C 142, 21.5.1999.

(1999/C 182/041)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2941/98**från Angela Sierra González (GUE/NGL)
och Alonso Puerta (GUE/NGL) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Olägenheter för passagerarna som drabbas av flygförseningar

Det kaos som för närvarande råder vid många flygplatser leder till att passagerare i ökande omfattning missar anslutande flygförbindelser.

Denna olägenhet beror ibland på omotiverade förseningar som inte medför någon kompensation. Det kan vara så att vi befinner oss i ett läge där flygtransportföretagen missbrukar sin ställning och avsäger sig sitt ansvar för de upprepede förseningarna.

Anser kommissionen att det finns tillräckliga system för skydd av konsumenternas rättigheter gentemot flygföretagen vid omotiverade förseningar och missade förbindelser?

Har kommissionen övervägt möjligheten att införa ett automatiskt system för kompensation vid flygförseningar som inte kan skyllas på force majeure?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(27 november 1998)

Förseningar på flygplatser är mycket beklagliga och kostsamma. De orsakas ofta av infrastruktur, problem med flygtrafikledning eller andra problem som är knutna till själva flygplatsen, snarare än av flygbolagen. Detta innebär att en automatisk kompensation från flygbolagen sida vore olämplig.

Luftrafikföretagen är dock ansvariga för att uppfylla sina kontraktsmässiga åtaganden och kan inte undantas från detta ansvar genom särskilda villkor i kontraktet. Om förseningarna orsakas av att företagen inte helt uppfyller eller försummar att uppfylla sina kontraktsmässiga åtaganden, kan luftrafikföretagen hållas ansvariga enligt gällande nationell lagstiftning. I detta sammanhang erinras om att medlemsstaternas nationella lagstiftning har harmoniserats genom rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾.

Kommissionen inledde nyligen en undersökning för att fastställa vilken form av information flygpassagerare behöver när det gäller förseningar och andra frågor i samband med detta, när de behöver denna information samt hur den kan förmedlas på mest effektiva och lättförståeliga sätt. Resultatet från undersökningen kommer naturligtvis att påverka kommissionens beslut om att föreslå att eventuella ytterligare åtgärder kan vidtas på området.

(¹) EGT L 95, 21.4.1993.

(1999/C 182/042)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2976/98

från **Honório Novo (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 september 1998)

Angående: BSE-situationen i Portugal

Enligt officiella uppgifter från systemet för anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen är Portugal det enda land där antalet officiellt upptäckta BSE-fall ökat regelbundet under de senaste åren. Bara under det första halvåret i år registrerades 33 nya fall av sjukdomen.

Enligt samma källa har situationen förvärrats sedan juni. Sedan dess har ytterligare 18 fall registrerats, vilket innebär att det totala antalet nya BSE-fall som registrerats i Portugal fram till slutet av september i år uppgår till 51. Dessutom är Portugal det enda land där det mellan juni och september skedde några förändringar jämfört med uppgifterna från första halvåret.

Enligt de uppgifter som jag fått vidtog kommissionen och andra gemenskapsinstitutioner som är ansvariga för uppföljningen av sjukdomen vissa åtgärder tillsammans med den portugisiska regeringen under den negativa BSE-utvecklingen i Portugal. Jag skulle vilja att kommissionen skulle bekräfta detta och ge mig information om vad dessa åtgärder gick ut på för att göra det möjligt att säkerställa full insyn i och information om folkhälsan.

1. Kan kommissionen bekräfta att den har sänt den portugisiska regeringen en formell begäran om information för att få en uppfattning om den verkliga situationen i fråga om BSE i Portugal samt för att i detalj få veta vad den portugisiska regeringen ämnar göra för att förhindra att sjukdomen sprids? Har den portugisiska regeringen redan officiellt sänt den information som krävs? Vad innehöll den?

2. Kan kommissionen bekräfta att den gjort en inspektion av BSE-situationen och dess utveckling i Portugal som avslutades i september 1998 samt också om rapporten om detta snart kommer att vara klar? Vad innehåller rapporten?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(30 oktober 1998)

Enligt gemenskapslagstiftningen måste respektive medlemsstater regelbundet informera kommissionen om sjukdomssituationen för transmissibel spongiform encefalopati (TSE) och måste inom fem arbetsdagar rapportera antalet nya fall av bovin spongiform encefalopati (BSE) på sitt territorium. Det senare skall ske via meddelandesystemet för djursjukdomar. Under 1996, 1997 och 1998 gjordes flera veterinära inspektionsbesök i Portugal, avseende genomförandet av gemenskapslagstiftningen i fallet BSE.

I Ständiga veterinärkommittén (SVK) gjorde kommissionen den 9-10 juni 1998 en formell hänvändelse till Portugal för att få uppgifter beträffande det aktuella BSE-läget. På SVK-mötet den 7-8 juli 1998 lämnade de portugisiska myndigheterna en muntlig rapport om BSE, avseende den epidemiska situationen, aktuella åtgärder och utförda kontroller.

Efter inspektionsbesöket den 11-15 maj 1998 begärde kommissionen den 2 september 1998 att Portugal skulle framsyna sina synpunkter på dess rapportförslag, vilka inkom den 25 september 1998. Samtidigt och med anledning av detta besök hölls den 11 september 1998 dessutom ett möte mellan de portugisiska myndigheterna och kommissionen för att bedöma situationen och uttrycka kommissionens oro.

Sedan juli 1998 har kommissionens ordförande och dess ledamöter med ansvar för jordbruk och skydd av konsumenthälsa vid flera tillfällen haft direkta kontakter med portugisiska regeringsmedlemmar och gjort dem uppmärksamma på situationens allvar i fallet BSE och på behovet av lämpliga åtgärder.

Kommissionen kan bekräfta att ett brådskande veterinärt inspektionsbesök gjordes i Portugal den 28 september till den 2 oktober 1998. Besöket, som utlösts av den markanta ökningen av antalet BSE-fall, följde upp resultaten från föregående besök i maj 1998. Det omfattande epidemiologisk övervakning och den tillämpade riskhanteringsstrategins effektivitet, särskilt tillämpningen av förbudet mot att utfodra idisslare med däggdjursprotein, hanteringen av däggdjursavfall, åtgärder för specificerat riskmaterial samt den nationella utrotningsplanen. I möjligaste mån insamlades även uppgifter om Portugals leveranser av nötkreatur och nötkött. Rapporten från detta besök kommer att behandlas i enlighet med det specialförfarande för brådskande rapporter som föreskrivs i kommissionens beslut 98/139/EG av den 4 februari 1998 om fastställande av vissa regler angående kontroller på plats inom veterinärområdet som utförs av kommissionens experter i medlemsstaterna ⁽¹⁾. I enlighet med detta beslut skall rapporterna från besöken i maj och september 1998 tillställas Europaparlamentet och offentliggöras på Internet.

⁽¹⁾ EGT L 38, 12.2.1998.

(1999/C 182/043)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2977/98

från John McCartin (PPE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Förbränning av griskött

Är kommissionen medveten om att griskött, som är ett näringsrikt och värdefullt livsmedel, förbränns på grund av bristande efterfrågan i medlemsstaterna? Kan kommissionen uppge om den övervägt att använda detta livsmedelsöverskott för att lindra svälten i fattiga länder eller till och med i före detta Sovjetunionen där tillfällig livsmedelsbrist kan komma att råda under den stundande vintern?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(18 november 1998)

Kommissionen har ingen kännedom om att förbränning skulle användas inom EU som ett sätt att minska utbudet av fläskkött. Som en del i ett särskilt och temporärt nationellt program i Nordirland har man dock slaktat grisar och sedan begravt dem på en soptipp. Detta skedde under en kort period sommaren 1998 efter en brand i ett stort grisslakteri för att komma till rätta med djurskyddsproblemet med större grisar som inte kunde slaktas på grund av kapacitetsbrist på slakterierna.

Det finns tecken som tyder på att den normala fläskkötthandeln med Ryssland håller på att återhämta sig och att handlarna har hittat nya avsättningsområden. De nyligen höjda exportbidragen och det nya stödet till privat lagring bör vara till hjälp. Kommissionen bevakar noggrant utvecklingen i Ryssland och kommer även i fortsättningen att vidta lämpliga åtgärder.

(1999/C 182/044)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2978/98**från John McCartin (PPE) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Naturlax

Känner kommissionen till den ökande oron bland allmänheten för att naturlaxbestånden fortsätter att minska och i synnerhet för minskningen av antalet laxar som tar sig upp i år i Irland och Skottland? Har kommissionen föreslagit några åtgärder för att bromsa denna minskning?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(3 december 1998)

Kommissionen är medveten om allmänhetens oro när det gäller situationen för naturlaxen och kommissionen är själv allvarligt oroad över tillståndet för naturlaxbestånden i Nordatlanten.

Med hänsyn till den rådande situationen beslutade Organisationen för bevarande av laxbestånden i Nordatlanten (NASCO), i vilken gemenskapen är den största avtalsslutande parten, vid sitt årliga möte i juni 1998 att utforma en handlingsplan för tillämpning av försiktighetsprincipen vid förvaltningen av laxbestånden. Denna handlingsplan, som särskilt har utformats för Nordatlanten, fastställer ett antal åtgärder som skall vidtas av NASCO:s avtalsslutande parter under de kommande åren för att återställa naturlaxbestånden. I handlingsplanen behandlas ingående fiskeriförvaltning, socioekonomiska frågor, ej rapporterade fångster, program för återställande av bestånd, förekomstställen och vattenbruk. Utformningen av denna handlingsplan har i alla skeden skett med gemenskapens aktiva deltagande och fulla stöd.

Kommissionen anser att man genom denna handlingsplan kommer att åstadkomma effektiva åtgärder för att stoppa minskningen av naturlaxbestånden i Nordatlanten.

(1999/C 182/045)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2992/98**från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Misstankar om bedrägeri i samband med stödmedel från Echo

Enligt uppgifter som offentliggjorts denna vecka håller den luxemburgska polisen på att undersöka misstankar om bedrägeri i samband med användningen av medel vid kontoret för humanitärt bistånd (Echo). Åtminstone 500 000 ecu har försvunnit och dessutom har medel avsedda för fältstudier använts på ett sätt som går stick i stäv mot alla bestämmelser, nämligen för att täcka administrativa utgifter i Bryssel.

De påstådda missförhållandena har katastrofala följder för medborgarnas uppfattning om EU-administrationens kapacitet att kontrollera och övervaka användningen av skattemedel. Det är otroligt att en dylik obehörig användning av betydande belopp kan passera oförmärkt genom kommissionens interna kontroll för användning av medel utan att någon vidtar åtgärder. Eftersom det enligt de uppgifter som offentliggjorts inte är fråga om något enskilt fall kan totaleffekterna av dessa missförhållanden visa sig bli verkliga omfattande för samtliga EU-institutioners trovärdighet.

Hur förklarar kommissionen att dylika oegentligheter kan försiggå utan att den interna kontrollen uppdagar dem? Vilka konkreta åtgärder ämnar kommissionen vidta för att effektivisera sin egen interna kontroll, inte endast när det gäller detta enskilda fall, utan generellt för att förhindra obehörig användning av medel och för att förbättra sin offentliga image som en institution som förvaltar gemensamma medel på ett ansvarsfullt sätt?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

Kommissionen vill understryka att det är missvisande att säga att ingen har uppdagat och ingripit mot de oegentligheter som parlamentsledamoten nämner. Faktum är att det är kommissionen själv som tack vare enheten för samordning av åtgärderna i kampen mot bedrägeri (UCLAF) upptäckt oegentligheterna, överlämnat ärendet till rättsvårdande myndigheter och inlett tre disciplinförfaranden.

Kommissionen kommer att fortsätta arbetet för att minska risken för oegentligheter, genom ökade kontroller på utanordnarnivå. Alla bedrägerier där tjänstemän eller andra anställda är inblandade kommer att utredas grundligt och de skyldiga straffas, bl.a. genom disciplinära förfaranden.

Den typ av misshushållning med gemenskapens resurser som parlamentsledamoten nämner kan lättast upptäckas genom att projekt kontrolleras på platsen. Inom kommissionen kan dessa kontroller utföras dels av den utanordnande enheten, dels av generaldirektoratet för ekonomistyrning. Dessutom gör UCLAF utredningar.

I enlighet med god revisions sed gör kommissionen endast stickprovskontroller på grundval av riskanalys för att avgöra det ekonomiska systemets pålitlighet.

Sedan 1995 är förbättring av kommissionens internrevision en prioriterad fråga i initiativet SEM 2000. Flera åtgärder har redan vidtagits, t.ex. förbättring av revisionsmetoderna, förfining av riskanalysen för att koncentrera verksamheten på områden som är särskilt utsatta samt rationalisering av förhandskontrollerna så att mer resurser kan satsas på revision och på att förkorta intervallen mellan revisionerna vid generaldirektoraten.

Vidare har kommissionen inrättat enheter för förvaltning av personal och ekonomiska resurser som är fristående från de operativa enheterna, med särskilt ansvar för internkontroll, revision och kontroller på platsen. Även detta är i linje med SEM 2000.

(1999/C 182/046)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2993/98

från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Ofördelaktig fördelning av kvoter för tonfiske i gemenskapen

I enlighet med Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbeståndet i Atlantens rekommendationer beslutade ministerrådet för fisket i EU nyligen att införa kraftiga begränsningar för tonfiske i Medelhavet. Varje europeiskt lands fiskeflotta tilldelades en fiskekvot, TAC (total tillåten fångstmängd), vilken för Italien uppgick till 4,145 ton. Genom denna nya fördelning som gemenskapslagstiftningen föreskriver skulle regionen Kampanien, som redan brottas med stora utvecklings- och arbetsmarknadsproblem, inte få fiska mer än 10 % av nuvarande mängd. Denna kvot är helt oproportionerlig i förhållande till fiskepotentialen och säkerligen alarmerande för den lokala konserverings- och förädlingsindustrin för tonfisk. Bara förra året fiskade enbart fiskeflottan från Salerno mer än 4 000 ton tonfisk vilket täcker 60 % av den inhemska och utländska efterfrågan.

Kan kommissionen med anledning av ovanstående

- klargöra för vilka kriterier som låg till grund för denna fördelning av den totala tillåtna fångstmängden för tonfisk mellan de olika medlemsstaterna i EU och om det ännu är möjligt att modifiera dessa,
- specificera vilka åtgärder den har för avsikt att vidta för att förhindra att andra icke-medlemsstater som är direkta konkurrenter inom denna sektor fortsätter att obehindrat fiska tonfisk i Medelhavet, något som går ut över deras europeiska kolleger,

- slutligen ange vilka kompletterande åtgärder som kommer att föreslås för att stödja omorganisering till annan fiskeverksamhet eller andra sektorer eller verksamhetens definitiva upphörande?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(24 november 1998)

Den internationella förvaltningen av tonfiskbeståndet i Medelhavet sköts av Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbestånden i Atlanten (ICCAT). Gemenskapen anslöt sig till denna organisation i november 1997.

ICCAT fastslog 1995 att det, på grund av den tydliga minskningen av tonfiskbestånden i östra Atlanten och Medelhavet, var nödvändigt att minska fångsternas storlek. Man kom därför överens om att alla länder som fiskar efter tonfisk skulle minska sina fångster fram till slutet av 1998 med 25 % jämfört med 1993 eller 1994 års nivå (året med störst fångst användes som beräkningsgrund).

Mot bakgrund av detta antog rådet den 19 december 1997 förordning (EG) 65/98 om fastställande för vissa bestånd av ständigt vandrande arter av totala tillåtna fångstmängder för år 1998, om deras fördelning i kvoter till medlemsstaterna och om vissa villkor för fångsten ⁽¹⁾. De kvoter som medlemsstaterna på så sätt tilldelades grundade sig på ICCAT:s tabeller över traditionella fångstmängder för respektive medlemsstat från 1993 och 1994. Detta är den enda statistik som finns att tillgå när det gäller tonfiskfångster. Vid rådets möte i december 1997 hävdade den italienska regeringen att de italienska fångsterna var större än vad som framgick av ICCAT:s statistik. Detta ledde till att man införde en bestämmelse i förordningen om att gemenskapen inom ramen för arbetet i ICCAT skulle göra en genomgång av uppgifterna om traditionella fångstmängder och sedan ändra nuvarande fångstkvoter i enlighet med resultatet av denna genomgång. Inom ICCAT har man nyligen genomfört en sådan vetenskaplig granskning av fångstuppgifterna för Italien, och kommissionen kommer vid nästa ICCAT-möte (16-23 november 1998) att verka för att ICCAT skall använda den nya fångststatistiken från granskningen som grund för ett beslut om fångstbegränsningar för 1998.

När det gäller det fiske som andra länder bedriver i Medelhavet bör man komma ihåg att större delen av detta hav utgörs av internationellt vatten och därför är tillgängligt för andra länder. Gemenskapen har i detta sammanhang följt ICCAT:s rekommendation att förbjuda import av tonfisk från länder som varit inblandade i bekvämlighetsflaggning, till exempel Panama, Honduras och Belize. Efter att förbudet utfärdats har man kunnat notera en avsevärd minskning av sådan aktivitet i området som kan kopplas till fartyg från dessa länder.

Det skall slutligen påpekas att fastställandet av fångstbegränsningar inte innebär att somliga fiskeflottor måste upphöra med sin verksamhet. Gemenskapen har dock inte någon särskild kompensation att erbjuda flottor som drabbats av variationer beträffande fiskekvoter eller total tillåten fångstmängd. Det allmänna problemet med att anpassa kapaciteten till tillgången behandlas dessutom inom de fleråriga strukturprogrammen och genom andra strukturpolitiska åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 12, 19.1.1998.

(1999/C 182/047)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2996/98

från Odile Leperre-Verrier (ARE) till kommissionen

(28 september 1998)

Angående: Strängare europeiska normer för bergsvägar

Vägtransporter av farligt gods genom bergskedjor för med sig en mängd problem och ger upphov till oro bland befolkningen längs dessa vägar. Särskilt som en olycka på riksväg 205 i maj i år inträffade i kommunen Servoz i Haute-Savoie i Frankrike i samband med vilken bekämpningsmedel rann ut på vägen än en gång har visat hur passagen genom Mont-Blanctunneln utgör en riskfaktor för trafikanter och de boende i de omkringliggande kommunerna.

Vad gäller denna fråga, avser kommissionen att utforma och tillämpa en europeisk norm specifikt för bergsvägar som är strängare än den nuvarande vad gäller transporter av farligt gods:

- begränsad hastighet för transportfordon,
- krav vad gäller lastens inneslutning (stötsäkra containrar),
- ett upprättande av genomtänkta transportrutter för bergsområden med krav på körning i konvojer, vilket för utom förbättring av kontrollerna skulle möjliggöra en obligatorisk hastighetsbegränsning.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(5 november 1998)

I rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg ⁽¹⁾ (marginalanteckning 10599 i bilaga B) tillåts medlemsstaterna att ha ytterligare säkerhetsbestämmelser eller restriktioner avseende fordon som använder broar eller tunnlar samt att ha bestämmelser för fordon att de skall följa fastställda rutter för att undvika relativt farliga vägar.

Genom denna bestämmelse tillåts därför medlemsstaterna att vidta särskilda säkerhetsåtgärder som är tillämpliga för särskilda områden t.ex. en tunnel eller en bergsväg. Kommissionen håller med om att medlemsstaterna är bäst lämpade att vidta sådana åtgärder och ämnar därför inte föreslå någon gemenskapslagstiftning som är tillämplig för transport av farligt gods på väg i särskilda områden.

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994.

(1999/C 182/048)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3003/98

från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(8 oktober 1998)

Angående: Stödansökan från företaget Anker

För närvarande behandlas en stödansökan från företaget Anker (bageriföretag) vid socialministeriet i Wien. Ansökan gäller ett finansiellt "stöd" i storleksordningen 90 miljoner ATS som syftar till en sanering av industriföretaget och tryggnad av dess fortsatta existens. Detta är inte första gången som företaget skall saneras med hjälp av statliga medel.

Det österrikiska socialministeriet har enligt uppgifter i pressen redan godkänt stödet.

Stödet syftar till att minska den ekonomiska belastningen på företaget, vilket det principiellt borde stå för på egen hand. Medlen skall inte bara användas till en sanering och säkerställande av arbetstillfällen utan också till en expansion.

Enligt min uppfattning skulle ytterligare stöd till detta företag innebära en konkurrensnedvridning till nackdel för många små och medelstora företag i den österrikiska bageri- och konditoribranschen.

1. Känner kommissionen till detta sakförhållande?
2. Vad anser kommissionen om detta ekonomiska statliga stöd?
3. Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta om sakförhållandet anses strida mot konkurrenslagstiftningen?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(12 november 1998)

En klagande har redan informerat kommissionen om att det österrikiska företaget Anker ansökte om statligt stöd hos socialministeriet. Kommissionen kommer dels att be de österrikiska myndigheterna att kommentera detta, dels att undersöka om företaget mottagit något statligt stöd tidigare och, om så är fallet, om stödet beviljades i enlighet med ett godkänt eller befintligt stödprogram.

I allmänhet skall undsättnings- eller omstrukturingsstöd till ett stort företag anmälas enskilt till kommissionen. Om en medlemsstat beviljar ett företag statligt stöd innan kommissionen offentliggjort sin ståndpunkt kommer kommissionen utan dröjsmål att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget. Om kommissionen anser att sådant statligt stöd inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 kommer kommissionen att förklara stödet olagligt och medlemsstaten skulle då vara skyldig att återkräva det statliga stödet.

(1999/C 182/049)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3015/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Cedefop och "huvudsakliga arbetspråk"

I en fullständigt oacceptabel skrivelse (daterad den 15.9.1998) som jag fått från chefen för Cedefop, Johan van Rens, står det att Cedefop — enligt sin chef — inte har någon skyldighet att upprätta de dokument som centret producerar på grekiska, eftersom (som han ordagrant understryker) "de huvudsakliga arbetsspråken inom alla EU-organ är engelska, franska och tyska".

Denna häpnadsväckande åsikt är ännu ett led i en lång rad underliga händelser och underlig praxis vid detta centrum, något som olyckligtvis ger anledning till kritik vad gäller dess verksamhet, men även av de märkliga förfarandena vid anställning av personal.

Vad anser Europeiska kommissionen om Cedefop-chefens åsikt? Har det officiellt fastställts några "huvudsakliga arbetspråk" inom gemenskapsorganen, vilket tydligen utesluter ett jämställt användande av alla EU-medlemsstaters språk?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(10 december 1998)

Enligt artikel 15 i rådets förordning (EEG) 337/75 av den 10 februari 1975 om uppbyggnaden av ett europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning⁽¹⁾ skall de regler som gäller för Europeiska gemenskapernas språk gälla för centrumet. Centrumet måste följaktligen respektera bestämmelserna i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾. Enligt artikel 6 i den sistnämnda förordningen får dessutom centrumet, liksom institutionerna, i sin arbetsordning föreskriva närmare villkor för hur denna reglering av språkanvändningen skall tillämpas.

I det fall som parlamentsledamoten redogör för hade det varit lämpligare att skicka de begärda upplysningarna på alla gemenskapspråk, eftersom det rörde förbindelser mellan institutionerna. På grund av begränsade ekonomiska resurser ansåg sig direktören för centrumet tyvärr tvungen att sända uppgifterna på endast tre språk.

⁽¹⁾ EGT L 39, 13.2.1975; svensk specialutgåva område 16, volym 1, s. 6.

⁽²⁾ EGT 17, 6.10.1958; svensk specialutgåva område 1, volym 1, s. 14.

(1999/C 182/050)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3031/98**från Odile Leperre-Verrier (ARE) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Rabatter till stora familjer

De franska massmedierna har under den senaste tiden behandlat kommissionens avsikt att förbjuda rabatter till stora familjer på de franska järnvägarna.

Det verkar som om kommissionens dementier inte lugnat familje- och konsumentorganisationerna.

Kan kommissionen klart och tydligt ange vad den anser i frågan samt ange på vilket sätt den meddelat allmänheten detta, framför allt i Frankrike.

Flera franska resenärer är dessutom förvånade över att det inte är möjligt att få familjerabatt på de internationella höghastighetstågen trots att de skall betjäna allmänheten. Vad anser kommissionen om detta?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(4 december 1998)

Till följd av att massmedierna skrev om kommissionens motiverade yttrande om möjligheterna för gränsarbetare, som är bosatta utanför Frankrike, att få franska statsjärnvägens (Société nationale des chemins de fer français, SNCF) rabattkort för stora familjer på samma villkor som franska medborgare ⁽¹⁾, offentliggjorde kommissionen den 26 juni 1998 ett nytt pressmeddelande, i vilket den betonade att franska medborgare fortfarande har rätt till det rabattkort som SNCF beviljar stora familjer, oavsett om de är bosatta i Frankrike eller inte. Kommissionen konstaterade att alla medborgare i de övriga medlemsstaterna, som är bosatta i Frankrike, skall ha samma rätt och att kommissionens motiverade yttrande berör endast sådana gränsarbetare som inte är franska medborgare eftersom dessa för närvarande inte har rätt till detta rabattkort. Kommissionen bekräftar att den under inga omständigheter uppmanar Frankrike att avskaffa detta rabattsystem.

Det är skäl att betona att kommissionen även har inlett ett förfarande mot tre andra medlemsstater (Belgien, Spanien och Luxemburg) vars lagstiftning innehåller likadana bosättningsvillkor som hindrar gränsarbetare från att få rabatter som beviljas stora familjer ⁽²⁾.

SNCF och Westrail International (Thalys) bekräftar frågeställarens uppgifter om rabatter till familjer som reser på de internationella höghastighetstågen. Enligt de berörda parterna har Thalys-trafiken inte någon förpliktelse överhuvudtaget att sköta offentliga tjänster. Inte heller för normal höghastighetstrafik gäller någon sådan förpliktelse för internationella resor och därför finns det inte något rabattsystem för dessa resor.

⁽¹⁾ IP/98/421.

⁽²⁾ IP/98/884.

(1999/C 182/051)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3040/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(8 oktober 1998)

Angående: Diskriminering av invånare i provinsen Bolzano

I den autonoma provinsen Bolzano håller man för närvarande på att behandla provinslag 131/97 om regler för byggande av subventionerade bostäder i provinsen. I artikel 4 i denna lag fastställs det att de personer och deras äkta makar (icke-separerade) som flyttat utomlands efter att ha varit bosatta i provinsen i minst fem år och som har för avsikt att åter bosätta sig i provinsen är likställda inför den berörda lagen med dem som redan är

bosatta i provinsen. Denna artikel, som underlättar för den som emigrerat, diskriminerar de invånare som av liknande anledningar måste lämna Bolzano och flytta till en annan provins i Italien. De förstnämnda erkänns sina ursprungliga rättigheter när de väl flyttat tillbaka till provinsen (eftersom de jämföras med invånarna på orten), medan de sistnämnda inte gör det. Även om lagen vid första påseendet är till förfång för hela den sydtyroiska befolkningen oavsett språkgrupp (italienska, tyska och räto-romanska) är det uppenbart att det i synnerhet är de italienskspråkiga som kommer att känna av följderna. Det är i själva verket de som tillhör denna språkgrupp som — för att kunna studera vid universitet (då de måste mantalsskriva sig på orten i fråga) eller av yrkesmässiga skäl (statstjänstemän, tjänstemän inom försvaret och andra) — måste flytta till en annan stad i Italien där de genom att bara ha varit skrivna där i en enda dag förlorar rätten att inom de närmaste fem åren ansöka om en subventionerad lägenhet.

Anser inte kommissionen mot bakgrund av detta att artikel 4 i provinslag 131/97 leder till diskriminering av vissa europeiska invånare eftersom de inte åtnjuter samma möjligheter?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(7 december 1998)

Det tillhör inte kommissionens praxis att göra uttalanden om lagstiftningsförslag som fortfarande är föremål för diskussion om huruvida de skall antas eller ej.

(1999/C 182/052)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3051/98

från Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) till kommissionen

(2 oktober 1998)

Angående: Interaktion med funktionshindrade personer

Organisationen "Mental Health Europe" har redan i över tio år mottagit europeiska bidrag för samordningen av mentalhälsan på det europeiska planet.

I år kommer detta bidrag för första gången att bortfalla. Härigenom kommer den berörda föreningen inte längre att ha de medel den behöver för att kunna fortsätta med sin verksamhet.

1. Kan kommissionen förtydliga av vilka orsaker kommissionen inte längre kommer att finansiellt stödja det arbete som utförs av "Mental Health Europe"?
2. Hyser kommissionen inga farhågor för att hela det nätverk av patientorganisationer, föreningar för familjemedlemmar och professionella inom vården, vilket denna organisation byggt upp under alla dessa år, kommer att ställas på spel i och med att en annan organisation övertar uppgifterna?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(29 oktober 1998)

Dessa bidrag är avsedda som stöd för samordning av europeiska icke-statliga organisationer som arbetar med att främja lika möjligheter för funktionshindrade. Organisationen "Mental Health Europe" ansökte om bidrag i samband med 1998 års inbjudan att lämna förslag men beviljades inte hela den begärda summan av följande skäl:

I enlighet med förslag som lades fram av många icke-statliga organisationer efter 1997 års inbjudan att lämna förslag, beslutade kommissionen att höja maximibeloppet för bidrag från 80 000 ecu under 1997 till 120 000 ecu och maximinivån för medfinansiering från 50 % till 70 %. Med tanke på att den totala budgeten för samordning förblev oförändrad kunde bara 13 icke-statliga organisationer beviljas EU-bidrag som stöd till

verksamheten under 1998, jämfört med 26 under 1997. Följaktligen har bedömningen i samband med att bidrag beviljas inom detta område skärpts. De två främsta kriterierna i detta avseende gäller dels omfattningen av samordningen med andra nationella organisationer, dels de funktionshindrades aktiva delaktighet i genomförande och samordning av sådana verksamheter. I det sammanhanget prioriterade kommissionen andra ansökningar än den som mottagits från "Mental Health Europe".

Kommissionen är dock angelägen om att det värdefulla arbete som "Mental Health Europe" hittills bedrivit för främjande av psykisk hälsa i gemenskapspolitiken skall fortsätta i den utsträckning det är möjligt. Inom ramen för främjande av folkhälsan har "Mental Health Europe" fått ett betydande bidrag för att starta ett tvåårigt projekt på europeisk nivå för främjande av psykisk hälsa för barn upp till sex år. Dessutom har kommissionen kontaktat "Mental Health Europe" i samband med verksamhet mot social utslagning för att undersöka organisationens möjlighet att bidra med insatser för ett mer integrerat samhälle.

(1999/C 182/053)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3080/98

från Markus Ferber (PPE) till kommissionen

(9 oktober 1998)

Angående: Trafikbelastningen i angränsande stater efter att det blev obligatoriskt med vinjetter i Österrike

Efter att det blev obligatoriskt med vinjetter i Österrike har orten Lindau-Zech som ligger invid den tyska riksvägen B 31 invid gränsen till Österrike till följd av den gränsöverskridande trafiken kommit att få vidkännas en belastning som orten inte klarar av. Många bilister som är på väg till orter i Schweiz eller Österrike viker av från motorvägen A 96 för att köra till destinationsorten längs den tyska riksvägen B 31 och på det sättet spara kostnaderna för vinjetterna.

1. Vad avser kommissionen göra för att trafikbelastningen på orter som ligger invid gränserna och kännetecknas av en motsvarande situation skall kunna begränsas?
2. Har kommissionen några planer på att stater som påför vägavgifter inom sitt territorium skall åläggas att inte uppbära dessa avgifter fram till den första avfarten efter statsgränsen, så att invånare som bor i gränsområdet strax intill på grannlandets område skall kunna besparas dessa merkostnader i trafiken?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(6 november 1998)

Det österrikiska avgiftssystemet för personbilar har utvärderats i detalj och funnits överensstämma med gemenskapslagstiftningen. Det finns emellertid ingen särskild gemenskapslagstiftning som tvingar medlemsstaterna att avstå från att ta ut användaravgifter eller tullar på motorvägar fram till första avfarten efter en gräns. I enlighet med subsidiaritetsprincipen har medlemsstaterna rätt att bestämma om införandet av avgifter för personbilar som använder motorvägar. På samma grundval kan medlemsstaterna också bestämma huruvida de önskar undanta den del av motorvägen som sträcker sig fram till första avfarten efter en gräns från dessa avgifter vilket en del medlemsstater faktiskt gör. Ingen medlemsstat har gjort någon framställning om att göra en sådan praxis obligatorisk i hela unionen. För närvarande har kommissionen inga planer på att föreslå någon lagstiftning om denna fråga.

(1999/C 182/054)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3093/98**från Miguel Arias Cañete (PPE) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Avgifter på import av olivolja i Italien

Det italienska parlamentet har nyligen godkänt lag 313/98, i vilken artikel 4.1 fastställer att olivolja importerad till Italien (inklusive från unionen) skall kontrolleras av den italienska tullen och importören skall stå för motsvarande kostnader.

Denna åtgärd innebär indirekt en beskattning av import av produkter inom unionen, vilket uppenbart motverkar importering av olivolja från andra unionsstater, och dessutom representerar den en kränkning av den fria rörligheten för varor.

Med tanke på att nämnda åtgärd trätt i kraft den 30 augusti ställs följande fråga till kommissionen: Vilka akuta åtgärder tänker kommissionen vidta för att skydda den fria rörligheten för varor i detta konkreta fall, samt för att upphäva den italienska bestämmelse som är grunden till att denna frihet kränks?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(12 november 1998)

Kommissionen hade blivit underrättad om diskussionen i det italienska parlamentet om lagförslaget om märkning av olivolja. Vid granskningen av förslaget kom man fram till att det föll under tillämpningsområdet för rådets direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ och som kodifierats genom direktiv 98/34/EG⁽²⁾ om "tekniska standarder". Kommissionen anmodade därför den italienska regeringen att inkomma med en formell förhandsanmälan av förslaget. Anmälan gjordes den 4 maj 1998. Enligt artikel 9.1 i direktivet utlöste denna anmälan en frysningsperiod på tre månader för förslaget och den perioden gick ut den 5 augusti 1998.

Den italienska anmälan av lagförslaget överlämnades den 4 augusti 1998 till de övriga 14 medlemsstaterna i enlighet med artikel 8 i direktivet och till följd härav inkom två medlemsstater med ett detaljerat utlåtande angående förslaget enligt artikel 9.2 i direktivet. Härigenom inleddes en frysningsperiod på tre månader, vilken gick ut den 5 november 1998. Den 23 juli 1998 meddelade kommissionen Italien, i enlighet med artikel 9.3 i direktivet, att den hade för avsikt att lägga fram ett förslag om lagstiftning i frågan. I enlighet med samma artikel medförde detta meddelande en ytterligare förlängning av frysningsperioden till 12 månader, vilken går ut den 4 maj 1999.

Kommissionen har vid flera tillfällen varnat Italien för att ett antagande av lagen, trots de frysningperioder som följt på anmälan av förslaget och inledandet av det förfarande som föreskrivs i direktivet, skulle utgöra en överträdelse och innebära att lagen, om den ändå antas, inte kommer att kunna hävdas mot tredje person, vilket också fastslagits av domstolen i domen CIA/Securitel av den 30 april 1996. Ett meddelande härom införs dessutom systematiskt i slutet av förteckningen över de anmälningar som inkommit till kommissionen och som med jämna mellanrum offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.⁽³⁾ Omöjligheten att hävda lagen mot tredje person omfattar även den bestämmelse som parlamentsledamoten uttryckligen hänvisar till.

Trots vad som ovan sägs kungjordes och offentliggjordes lagen. I detta läge har kommissionen beslutat att inleda ett brådskande överträdelseförfarande mot Italien beträffande den aspekt som rör överträdelsen av direktivet om tekniska standarder. Beslutet fattades den 30 september 1998. Ett pressmeddelande utfärdades vid samma tillfälle. Anmodan gjordes den 8 oktober 1998 med en svarsfrist på två veckor.

⁽¹⁾ EGT C 81, 26.3.1988.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998.

⁽³⁾ EGT C 177, 10.6.1998.

(1999/C 182/055)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3113/98**från Thomas Mann (PPE) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Trakasserier vid in- och utresa till och från Gibraltar

Varav kommer det sig att den spanska gränspolisens fördröjer person-/semestertrafiken mellan Spanien och Förenade kungariket, i detta fall Gibraltar, så till den grad att EU-resenärer i timmar får sitta praktiskt taget inburade i sina bilar i mördande temperatur?

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att ändra på denna ohållbara situation?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(7 december 1998)

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på den skriftliga frågan E-1744/98 från Graham Mather ⁽¹⁾, på den skriftliga frågan E-1404/95 från Barry Seal ⁽²⁾ och på de muntliga frågorna H-269/95 och H-353/95 från Alfred Lomas respektive Thomas Megahy vid frågestunden vid parlamentets session i maj 1995 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT C 13, 18.1.1999, s. 76.

⁽²⁾ EGT C 213, 17.8.1995.

⁽³⁾ EGT, Bilaga 4-463, s. 136, 17.5.1995, [eng. utgåva (övers. anm.)].

(1999/C 182/056)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3117/98**från Graham Watson (ELDR) till kommissionen**

(16 oktober 1998)

Angående: Bestämmelser om utomlandsvistelser på utbytesbasis

Är kommissionen medveten om att barn ofta misshandlas, både fysiskt och sexuellt, under vistelser i värdfamiljer i samband med utbytesvistelser utomlands, då dessa sällan styrs av några bestämmelser?

Om kommissionen är medveten om problemet, vilka åtgärder ämnar den då vidta för att skydda minderåriga? Jag önskar i synnerhet få reda på om några åtgärder vidtagits för att fastställa bestämmelser för språkskolor och värdfamiljer runtom i EU?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

I utbildnings- och ungdomsprogrammen ingår inte transnationella utbyten för barn under 14 år. Inga övergrepp mot deltagande ungdomar har rapporterats till kommissionen, och risken för övergrepp bedöms vara begränsad eftersom ungdomarna inte skickas utomlands ensamma.

Sokrates-programmet stöder Linguas gemensamma utbildningsprojekt som normalt avser två grupper med ungdomar som har fyllt minst 14 år. Ett viktigt inslag i projektet är en utbytesvistelse på minst 14 dagar vid partnerinstitutionen när det gemensamma projektarbetet utförs. Eleverna skall helst bo hos varandras familjer, dvs. hos en elev i partnergruppen, för att få chansen att lära sig så mycket som möjligt om värdlandets språk och kultur. Elevgrupperna åtföljs alltid av lärare – en manlig och en kvinnlig om gruppen är blandad – och familjerna är oftast engagerade i projektet.

Deltagande i programmet för Europeiska volontärtjänsten är begränsat till ungdomar i åldrarna 18-25 år, medan Ungdom för Europa-programmet gäller åldergruppen 15-25 år. Ungdomsutbytena, som är det främsta inslaget i Ungdom för Europa-programmet, gäller grupper med ungdomar och är tidsbegränsat (6-21 dagar). Boende i värdfamilj är snarare undantag än regel när det gäller ungdomsprogrammen. Ungdomarna åtföljs dock alltid av ungdomsledare eller lärare.

Projektledarna för ungdomsprojekt är medvetna om problemet med övergrepp och vissa av dem utarbetar särskilda insatser på detta område. Genom ungdomsprogrammen stöder kommissionen olika projekt och seminarier om frågor som rör ungdomarnas sociala välfärd och säkerhet i samband med utbyten över gränserna.

Kommissionen bedriver Daphne-initiativet, ett program som stöder icke-statliga organisationer som aktivt bekämpar våld mot barn, ungdomar och kvinnor. Projekt som startas av icke-statliga organisationer kan vara berättigade till stöd inom detta program.

(1999/C 182/057)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3153/98

från Ana Miranda de Lage (PSE) och Manuela Frutos Gama (PSE) till kommissionen

(19 oktober 1998)

Angående: GD1B:s försenade anbudsförfaranden i Mercosurländerna

Kommittén för utvecklingsländerna i Latinamerika och Asien har godkänt följande projekt:

- Uruguay: "Program för stöd till inrättandet av en hantverks- och yrkesskola i Uruguay för att utbilda hantverkare och hjälpa dem in i yrkeslivet (godkänt den 20 december 1996)."
- Brasilien: "Stöd för att integrera marginaliserade barn i samhället (godkänt i april 1994)."
- Chile: "Integrerat program för regional utveckling i Coquimboregionen (godkänt den 10 september 1996)."

Skulle kommissionen kunna förklara varför det tar så lång tid innan anbudsinfördringarna äger rum sedan projekten och deras budgetkonsekvenser har godkänts? Varför uppstår ständiga förseningar mellan de datum som planerats för upphandling och deras definitiva offentliggörande? Varför tar det flera månader innan listorna upprättas när anbudsinfördringarna väl genomförts? Hur förklarar kommissionen de förseningar som uppkommer mellan anbudsinfördringarna och den slutliga kontraktstilldelningen?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(1 december 1998)

Kommissionen ser positivt på det intresse frågeställarna visar dessa aspekter av samarbetet med tredje land. Vad gäller de olika stegen i utvecklingen av samarbetsprojekten vill kommissionen uppmärksamma frågeställarna på följande:

En förteckning över de planerade kontrakten offentliggörs årligen och uppdateras kvartalsvis efter de finansieringsbeslut som planeras för det innevarande året. Det bör påpekas att datum för offentliggörandet av anbudsinfördringarna bestäms helt av när finansieringsbeslutet fattas och finansieringsöverenskommelsen undertecknas.

Om anbudsinfördringarna offentliggörs innan mottagaren har undertecknat finansieringsöverenskommelsen har slutförteckningen ännu inte upprättats. Vad gäller kontraktstilldelningen kan den inte offentliggöras förrän regeringen i landet som blir mottagare för gemenskapsmedlen har godkänt det anbud som kommissionen har valt ut och den grupp som kommissionen har föreslagit för det tekniska biståndet. Det medges att processen är både tungrodd och långdragen. Dessutom är personalresurserna för små i förhållande till den mängd anbudsinfördringar som skall behandlas. Faktorer utanför kommissionens kontroll, till exempel att det drar ut på tiden innan mottagarlandet undertecknar överenskommelsen eller godkänner finansieringen, kan medföra ytterligare förseningar.

Beträffande de specifika projekten gäller följande:

- Projektet i Uruguay (URY/B7-3100/97/041) lades fram för kommittén för Asien och Latinamerika, ALA-kommittén, den 16 april 1997. Finansieringsbeslutet fattades den 27 maj 1997. Förhandlingarna om finansieringsöverenskommelsen pågår fortfarande. Så snart överenskommelsen är undertecknad kommer anbudsinfordringarna att offentliggöras i vederbörlig ordning.
- Projektet i Brasilien (BRA/B7-3010/94/107) lades fram för ALA-kommittén i april 1994. Det inleddes i maj 1995 och fortskrider tillfredsställande. Någon anbudsinfordran beträffande det tekniska biståndet har aldrig offentliggjorts eftersom detta i enlighet med gällande förfaranden tillhandahålls av enskilda konsulter.
- För projektet i Chile (CHL/B7-3010/95/256) fattades finansieringsbeslutet av kommissionen den 20 november 1996. Finansieringsöverenskommelsen undertecknades under andra halvåret 1997. På grund av ett problem som uppstod i samband med ett annat projekt i Chile kom Chile och kommissionen emellertid i slutet av 1997 överens om att se över genomförandebestämmelserna för och förvaltningen av samarbetsprojekten i Chile och om att tillämpa de omarbetade bestämmelserna på alla projekt som ännu inte hade inletts. Ett meddelande om offentlig upphandling ⁽¹⁾ offentliggjordes därför under första halvåret 1998 och ett tillägg till finansieringsöverenskommelsen utarbetades. För närvarande pågår de nödvändiga förfarandena för urvalet av tekniskt bistånd.

⁽¹⁾ EGT S 28, 10.2.1998.

(1999/C 182/058)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3170/98

från Wilmya Zimmermann (PSE) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Deltagande av kandidatländer vid anbud på byggnadsprojekt från och med den 1 januari 2000

Är det riktigt att företag från de länder som ansökt om medlemskap, åtminstone de, som hör till den så kallade första "vågen", från och med den 1 januari 2000 kan delta i anbud på offentliga byggnadsprojekt på samma villkor som företag från medlemsstater inom Europeiska unionen? Existerar därmed också förpliktelsen att gå ut med anbudsinfodran för offentliga byggnadsarbeten i Europeiska unionen och i medlemsstaterna på samma villkor i dessa länder?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(15 december 1998)

Gemenskapen har undertecknat Europaavtal med alla de central- och östeuropeiska länder som har ansökt om medlemskap i Europeiska unionen (Bulgarien ⁽¹⁾, Tjeckiska republiken ⁽²⁾, Ungern ⁽³⁾, Polen ⁽⁴⁾, Rumänien ⁽⁵⁾, Slovakien ⁽⁶⁾, Estland ⁽⁷⁾, Lettland ⁽⁸⁾, Litauen ⁽⁹⁾ och Slovenien ⁽¹⁰⁾). Europaavtalen innehåller vissa regler för offentlig upphandling som nästan är identiska. Där anger man att företag från de central- och östeuropeiska länderna har full rätt att i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser delta i offentlig upphandling inom gemenskapen på samma villkor som företag från gemenskapen från och med det att Europaavtalen träder i kraft.

Reglerna för deltagande i upphandlingar påverkar inte medlemsstaternas gällande regler om anställning och fri rörlighet för anställda som är medborgare i tredje land, särskilt bestämmelserna om invandring och arbetsrätten, i samband med fullföljandet av offentlig kontrakt.

Efter en övergångsperiod, vars längd varierar från Europaavtal till Europaavtal, kan företag från medlemsstaterna delta i anbudsinfordringar för offentlig upphandling i dessa länder på samma villkor som företag från kandidatländerna.

Datumet den 1 januari 2000, som ledamoten omnämner, är således inte relevant när det gäller att förklara relationerna mellan varje kandidatland och gemenskapen inom området för offentlig upphandling.

- (¹) EGT L 358, 31.12.1994, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1995.
(²) EGT L 360, 31.12.1994, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1995.
(³) EGT L 347, 31.12.1993, se art. 66. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1994.
(⁴) EGT L 348, 31.12.1993, se art. 67. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1994.
(⁵) EGT L 357, 31.12.1994, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1995.
(⁶) EGT L 359, 31.12.1994, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1995.
(⁷) EGT L 68, 9.3.1998, se art. 67. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1998.
(⁸) EGT L 26, 2.2.1998, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1998.
(⁹) EGT L 51, 20.2.1998, se art. 68. Avtalet trädde i kraft den 1 februari 1998.
(¹⁰) Europaavtalet med Slovenien har ännu inte trätt i kraft.

(1999/C 182/059)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3181/98

från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Internationellt år för världshaven

FN har utsett 1998 till Internationellt år för världshaven. Kommissionen känner säkert till att en utvärdering av världshavens situation skulle belysa hur allvarlig situationen är.

Det måste genomföras olika typer av politik som syftar till att förebygga föroreningar av haven, hantera kärntransporter till havs, bevara den biologiska mångfalden samt till att havsrättskonventionen ratificeras.

Det är därför nödvändigt att vidta nya initiativ som gör det möjligt för gemenskapen att på internationell nivå gå i bräschen för politik som syftar till att bevara haven och de marina tillgångarna.

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit eller kommer den att vidta för att förbättra gemenskapens och den internationella lagstiftningen samt förvaltningen av de marina tillgångarna, i synnerhet under det internationella året för världshaven?

Vilka konkreta åtgärder avser kommissionen att vidta i samband med följande specifika aspekter: biologisk mångfald i haven, ratificering av havsrättskonventionen, oljeplattformar till havs, kärntransporter till havs, fiskbeståndens kapacitet, dumpning till havs?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(22 december 1998)

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (¹) (Habitatdirektivet), som behandlar marina biotoper, och flera vattendirektiv som behandlar kustområden bidrar tillsammans med många av gemenskapens aktiviteter till att förbättra kvaliteten på den marina miljön.

Kommissionen företräder gemenskapen som part till ett antal regionala, internationella konventioner om skydd av den marina miljön, bl.a. Barcelonakonventionen om Medelhavet, Helsingforskonventionen om Östersjön och Oslo-Paris-konventionen (OSPAR) om nordöstra Atlanten. Dessa konventioner reglerar frågor av regional karaktär. Tack vare konventionerna kan också regionala program utarbetas och åtgärder vidtas utöver det skydd som gemenskapen kan erbjuda. Många av de regionala åtgärderna löper parallellt med gemenskapens bestämmelser om landbaserad verksamhet. Genom dessa åtgärder kan dock skyddet utvidgas

till att gälla de delar av havet utanför territorialgränsen som inte omfattas av gemenskapslagstiftningen, t.ex. sjöfart, oljeutvinning och oljeproduktion till havs.

De avtalslutande parterna till Helsingfors- och OSPAR-konventionerna träffades på ministernivå i mars och juli i år. Vid dessa möten fattades ett antal viktiga beslut. OSPAR-ministrarna fattade beslut om en ny bilaga till OSPAR-konventionen om biologisk mångfald i marina miljöer, avveckling av olje- och gasanläggningar till havs som inte används, utsläppsgränser för ett antal industriprocesser och strategier vad gäller farliga och radioaktiva ämnen och eutrofiering. Inom ramen för OSPAR stödjer kommissionen Europeiska miljöbyråns arbete med klassificering av marina biotoper och ekosystem-modeller för skydd av marina miljöer.

De ministrar som ingår i kommissionen för skydd av Östersjöområdets marina miljö (HELCOM) fattade beslut om en ny bilaga om skydd mot utsläpp från jordbruket för att säkerställa att mindre mängder nitrater släpps ut. De beslutade även att ändra bilagan om sjöfart för att uppmuntra fartygen att lämna sitt avfall i uppsamlingsanläggningar i hamnarna. Kommissionen har också lagt fram ett förslag till direktiv om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg (?). Ministrarna kom vidare överens om en strategi vad gäller farliga ämnen och en strategi för att påskynda utarbetandet och genomförandet av en gemensam plan för hantering av kustområden.

De avtalslutande parterna till Barcelonakonventionen möttes i november 1997. Vid detta möte antogs en strategisk handlingsplan för att ta itu med utsläpp från landbaserad verksamhet, och särskilt för att utarbeta och genomföra program för övervakning av utsläpp och kontroll av de biologiska effekterna. Parterna underströk även att aktiviteter för att utöka kapaciteten skall prioriteras.

Utsläpp från fartyg omfattas visserligen av de här konventionerna, men medlemsstaterna deltar också i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) arbete inom ramen för konventionen om förhindrande av havsföroreningar.

Kommissionen kan i lämpliga fall överväga att vidta ytterligare gemenskapsåtgärder när den gällande gemenskapslagstiftningen inte omfattar åtgärder som man kommit överens om i dessa fora.

Förenta nationernas havsrättskonvention ratificerades på gemenskapens vägnar den 1 april 1998 och trädde i kraft den 1 maj 1998.

Rådets direktiv 93/75/EEG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods (?) innehåller bestämmelser för transport till sjöss av kärnmaterial. Rådets direktiv 98/55EG av den 17 juli 1998 (4) och kommissionens direktiv 98/74/EG av den 1 oktober 1998 (?) innehåller bestämmelser om att myndigheterna skall informeras om radioaktivt material som fraktas till sjöss och var materialet förvaras ombord på fartygen. Det faktum att det till myndigheterna skall anmälas vilken klass fartyget tillhör enligt INF-koden (IMO:s kod för säker transport ombord på fartyg av bestrålat kärnbränsle, plutonium och högaktivt avfall i behållare, som antogs den 4 november 1993) som avser hur mycket radioaktivt material som får fraktas ombord, kommer att innebära att mer detaljerad information finns tillgänglig. Myndigheterna kommer således att bli bättre rustade att agera vid en olycka i samband med transport av radioaktivt material till sjöss.

I den gemensamma fiskeripolitiken ingår åtgärder för att omstrukturera fiskeflottor och anpassa fisket. Gemenskapen har dessutom beslutat att ratificera FN:s genomförandeavtal om gemensamma fiskbestånd, medan FN:s livsmedels- och jordbruksorganisationens (FAO) avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet redan har ratificerats och FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske har antagits.

Tillsammans med icke-statliga organisationer anordnade kommissionen en konferens om avfall och haven i Lissabon i juni 1998 kort före OSPAR-ministrarnas möte i Sintra. Konferensen behandlade inte någon särskild begäran om att ytterligare lagstiftning skall utarbetas utöver redan gällande lagstiftning eller lagstiftning som håller på att utarbetas. Några nya initiativ för att bekämpa föroreningar av den marina miljön planeras inte. Det påpekades dock att gällande lagstiftning ofta inte införlivas och genomförs i tillräckligt stor utsträckning, vilket skapar problem.

(¹) EGT L 206, 22.7.1992.

(²) EGT C 271, 31.8.1998.

(³) EGT L 247, 5.10.1993.

(⁴) EGT L 215, 1.8.1998.

(⁵) EGT L 276, 13.10.1998.

(1999/C 182/060)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3183/98

från Marie-Noëlle Lienemann (PSE) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Sport och doping

Hur skall kommissionen på gemenskapsnivå konkret föra en mer aktiv kamp mot doping vid större sportarrangemang för att främja en sund sportutövning?

Vidare: kan kommissionen redogöra för vilka konkreta åtgärder som vidtagits på europeisk nivå för att dels harmonisera bestämmelser och praxis vad gäller att förbjuda dopningssubstanser eller mera övergripande bekämpa doping, dels göra allmänheten medveten om farorna med dessa avarter inom sporten?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

EG-fördraget ger inte gemenskapen befogenhet att utforma en gemensam politik för att bekämpa doping.

Kommissionen är emellertid medveten om problemet och vill därför använda alla möjligheter som står till buds inom gemenskapens olika politikområden och inom samarbetet i rättsliga och inrikes frågor. Exempelvis kommer doping inom idrotten att vara en av de prioriterade frågorna i det nya femte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (1998-2002) (¹), främst hur man skall minska efterfrågan samt doping som problem i arbetslivet. Inom ramen för bedrägeribekämpningen kommer problemet med doping att vara ett forskningstema inom delprogrammet "Mätning och provning" inom verksamhetsområdet "Konkurrenskraftig och hållbar utveckling".

Kommissionen kommer för övrigt att delta i den internationella konferens om doping som kommer att anordnas i Lausanne i februari 1999 av Internationella olympiska kommittén.

Kommissionen vill påminna om Europarådets konvention mot doping som är under ratifikation av medlemsstaterna. Tillämpningen av denna konvention innebär redan det ett framsteg i kampen mot doping.

(¹) EGT C 137, 7.6.1997.

(1999/C 182/061)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3184/98**från Jan Lagendijk (V) till kommissionen**

(27 oktober 1998)

Angående: Brott mot habitatdirektivet genom byggandet av en reservoardamm i Eemsområdet

Känner kommissionen till att man den 17 september i år tog första spadtaget för att bygga en reservoardamm i Eemsområdet nära Gandersum?

Vad anser kommissionen om att byggverksamheten har påbörjats trots att kommissionen har begärt att den tyska regeringen skall inkomma med uppgifter angående ett eventuellt brott mot habitatdirektivet och fågeldirektivet ⁽¹⁾?

Har kommissionen redan mottagit den efterfrågade informationen från den tyska regeringen?

Om nej, tänker kommissionen invänta denna information medan byggandet av dammen fortsätter?

Vad är enligt kommissionen en rimlig frist för att tillhandahålla uppgifter i det aktuella fallet?

Är kommissionen beredd att på grundval av de uppgifter den redan har omedelbart inleda ett fördragsbrottsförfarande för att förhindra att dammen redan är ett fullbordat faktum den dag kommissionen lämnar in ett eventuellt överklagande?

⁽¹⁾ Svar på fråga E-2382/98 — Se s. 6.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(13 november 1998)

I svaret på Maartje van Puttens skriftliga fråga E-2382/98 ⁽¹⁾ anges att det har det inkommit ett antal klagomål vad gäller konstruktionen av en damm i Emsfloden vid den tysk-nederländska gränsen. Kommissionens har nyligen informerats om att arbetet inleddes den 17 september 1998.

Kommissionen har begärt att de tyska myndigheterna skall inkomma med synpunkter i frågan, vilket parlamentsledamoten ju också påpekar. Med utgångspunkt i mer detaljerad information som de klagande har inkommit med har kommissionen nyligen tillsänt de tyska myndigheterna ytterligare en skrivelse med begäran om synpunkter också på denna information. Med hjälp av svaret hoppas kommissionen kunna avgöra huruvida ett överträdelseförfarande skall inledas i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget. Kommissionen har dock ännu inte mottagit något svar och således ännu inte fattat något beslut.

När det gäller klagomål där kommissionen anser att en överträdelse kan ha skett, begär den att det berörda landets myndigheter inkommer med synpunkter. Kommissionen ger normalt myndigheterna en tidsfrist på två månader för att inkomma med svaret. Detta gäller även i ovanstående ärende.

Om medlemsstaten inte respekterar nämnda tidsfrist vidtar kommissionen lämpliga åtgärder för att se till att ärendet behandlas på rätt sätt. Om medlemsstaten fortfarande vägrar inkomma med information kan detta leda till att ett överträdelseförfarande inleds i enlighet med artikel 5 i EG-fördraget. Detta innebär att medlemsstaten blir skyldig att vidta lämpliga åtgärder för att uppfylla skyldigheterna som följer av de åtgärder som kommissionen vidtar i egenskap av förvaltare av EG-fördraget.

⁽¹⁾ Se s. 6.

(1999/C 182/062)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3189/98**från Arthur Newens (PSE) till kommissionen**

(27 oktober 1998)

Angående: Humanitärt bistånd till den kurdiska befolkningen i det irakiska Kurdistan

Kan kommissionen utförligt redogöra för de olika slag av bistånd från EU som årligen beviljats den kurdiska befolkningen i det irakiska Kurdistan sedan upprättandet av säkerhetszonerna och jämföra dessa med de bistånd som erhållits från andra givare?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

Gemenskapen är sedan 1991 den största givaren av humanitärt bistånd till Irak. Biståndsbeloppet uppgår till 240 miljoner ecu. Det humanitära biståndet är avsett för alla sårbara befolkningsgrupper.

År 1991, före inrättandet av Europeiska gemenskapens kontor för humanitärt bistånd, ECHO, anslogs 111,5 miljoner ecu för stöd till Irak (flyktingar och fördrivna: 94 miljoner ecu, den interna konflikten i Irak: 5 miljoner ecu, Gulfkriget: 12,5 miljoner ecu). Sedan 1992 har ECHO:s bidrag till Irak uppgått till sammanlagt 116,17 miljoner ecu (87,03 miljoner ecu för landets norra del och 29,14 miljoner ecu för de centrala och södra delarna). Ett ytterligare anslag på 13 miljoner ecu har nästan i sin helhet gått till den norra delen av landet.

Den huvudsakliga källan till humanitärt bistånd är det s.k. "olja mot livsmedel"-programmet, som grundar sig på FN:s säkerhetsråds resolution nr 986/1995 och som medger export av olja till ett värde av 2 miljarder USD för varje period på 180 dagar. Av denna summa avsätts 1,32 miljarder USD till humanitärt bistånd, varav 260 miljoner USD (13 %) går till norra Irak och 1,06 miljarder USD (53 %) till mellersta och södra Irak. Resten, 780 miljoner USD (34 %), används för att finansiera FN:s verksamhet i Irak och betala krigsskadeståndet till följd av Gulfkriget. De första inkomsterna från oljeförsäljningen inkom den 15 januari 1997 på FN:s spärrade konto för Irak. Genom FN:s säkerhetsråds resolution nr 1153 höjdes den 3 juni 1998 de kvantiteter olja som får säljas till motsvarande 5,26 miljarder USD.

Med ett anslag på 5,256 miljarder ecu tillhandahålls genom "olja för livsmedel"-uppgörelsen bistånd till ett värde av 455 USD per person och år i landets norra del (3 miljoner invånare) och 293 USD per person och år i de centrala och södra delarna (19 miljoner invånare).

(1999/C 182/063)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3198/98**från Honório Novo (GUE/NGL) till kommissionen**

(27 oktober 1998)

Angående: Svar på frågor som riktats till fiskerisektorn i EU

Kommissionen beslutade som bekant för några månader sedan att ställa en rad frågor till olika arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer inom fiskerisektorn i Europeiska unionen. Syftet med dessa frågor var bland annat att undersöka vilka politiska riktlinjer som den gemensamma fiskeripolitiken bör följa efter 2002.

I slutet av juni bekräftade generaldirektören med ansvar för fiskerifrågor inom kommissionen vid ett seminarium i Lissabon på världsutställningen Expo 1998 att den dominerande tendensen i de svar som hade mottagits fram tills dess var att man stödde principen om att Europeiska unionens medlemsstater skall behålla sin exklusiva rätt till resurserna i sina respektive territorialvatten som sträcker sig 12 sjömil ut från kusterna och att territorialvattnen dessutom bör sträcka sig längre än 12 sjömil.

Tidsfristen för att svara på dessa frågor har gått ut och såvitt man vet gäller dessa tendenser för svaren i sin helhet.

1. Bekräftas de två tendenser som generaldirektören med ansvar för fiskerifrågor inom kommissionen beskrev vid seminariet i Lissabon när man ser till de mottagna svaren i helhet?
2. Om dessa tendenser bekräftas, vilka politiska initiativ kommer kommissionen då att ta för att följa upp dem, det vill säga för att den gemensamma fiskeripolitiken även efter 2002 skall garantera medlemsstaterna exklusiv rätt till resurserna i sina respektive territorialvatten som sträcker sig 12 sjömil ut från kusterna samt att denna rätt skall utökas så att den sträcker sig längre än 12 sjömil?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(13 november 1998)

Sedan alla de svar som mottagits gått igenom, bekräftas i allmänhet de tendenser i svaren på frågeformuläret som kommissionen presenterade vid seminariet i Lissabon och som parlamentsledamoten hänvisar till. När det gäller zonen på 6 eller 12 sjömil vill de flesta organisationer som svarat på frågeformuläret att den skall bibehållas. Endast en minoritet begär att zonen skall utvidgas så att den sträcker sig längre än 12 sjömil.

Kommissionen har åtagit sig att lyssna på de berörda grupperna inom sektorn och följaktligen kommer den inte att ta ställning i de olika frågorna innan detta rådfrågningsförfarande avslutats. Naturligtvis kommer alla lagstiftningsinitiativ, som eventuellt blir följden av denna diskussion, i enlighet med gällande bestämmelser att framläggas för parlamentet för yttrande.

(1999/C 182/064)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3202/98 från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen

(27 oktober 1998)

Angående: Lombard-direktlinje

Den 23 juni 1998 genomförde kommissionen utan förvarning kontroller hos fyra österrikiska banker. Anledningen till kontrollerna var att det inkommit tips om ränteöverenskommelser inom den så kallade lombardklubben (Lombard Club). För att intensifiera efterforskningarna och inhämtandet av information inrättades en särskild Lombard-direktlinje.

Jag ställer följande frågor om utredningsläget respektive om pressmeddelanden från den behöriga ledamoten av kommissionen:

1. Hur ser kommissionen på det faktum att inrättandet av en Lombard-direktlinje tillkännagavs offentligt endast i en österrikisk dagstidning med flera dagars fördröjning?
2. Vilka ytterligare kommunikationssätt, förutom nationella tryckta publikationer, kan kommissionen använda sig av för att offentliggöra och sprida den information den anser vara nödvändig?
3. Hur många telefonsamtal togs emot på Lombard-direktlinjens telefonnummer trots den dåliga informationsspridningen?
4. Var de inkomna samtalen till någon hjälp som relevanta tips vid senare kontroller?
5. Vad ville kommissionsledamoten Van Miert säga med att kontrollerna hos de österrikiska bankerna varit ett bra kap (tidningen Die Presse av den 21 juli 1998), och vilket informationsinnehåll har yttrandet?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(19 november 1998)

Parlamentsledamoten har säkert förståelse för att kommissionen har som princip att inte kommentera pågående ärenden.

Kommissionsledamoten gav uttryck för sin övertygelse att det under inspektionerna i juni 1998 kom fram dokument som kan vara av betydelse vid ett eventuellt förbuds-förfarande.

(1999/C 182/065)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3222/98**från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen**

(26 oktober 1998)

Angående: Utvärdering av sysselsättningseffekterna av kommissionens utbytesprogram

Många av kommissionens utbytesprogram för ungdomar och studenter har redan pågått i flera år. Programmen har utvärderats av kommissionen eller av privata företag för kommissionens räkning. Utvärderingar av utbytesprogrammets positiva effekter på sysselsättningen har endast gjorts av vissa nationella byråer. Dessa utvärderingar har gjorts regionalt och utan samordning på EU-nivå. Det är emellertid möjligt att göra en bredare utvärdering av sysselsättningseffekterna eftersom t.ex. en stor del av deltagarna i Erasmus-programmet redan har avslutat sina studier.

Har kommissionen, mot denna bakgrund, för avsikt att göra utvärderingar av utbytesprogrammets sysselsättningseffekter?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(15 december 1998)

I enlighet med artikel 10 i beslutet om inrättandet av Leonardo da Vinci-programmet ⁽¹⁾ och artikel 8 i beslutet om inrättandet av Sokratesprogrammet ⁽²⁾ förbereder kommissionen en slutrapport om genomförandet av dessa program som skall presenteras för gemenskapens institutioner år 2000. Rapporten innehåller bl.a. en utvärdering av den utbytesverksamhet som stöds av programmen (studieperioder utomlands, praktik och utbytesprogram) och hur den har påverkat sysselsättningen på medellång sikt.

En första uppföljning av Erasmusstudenterna utfördes 1996 ⁽³⁾ på grundval av en undersökningen som hade utförts fem år efter det att en utvald grupp tidigare Erasmus-studenter hade tillbringat en studieperiod utomlands. Enligt denna undersökning om sambandet mellan studier utomlands och sysselsättning, karriär och arbetsuppgifter lyckades många studenter (särskilt Erasmusstudenter som tillbringade en längre period utomlands – mellan 6 och 12 månader) finna arbete och arbetsuppgifter som hade anknytning till deras erfarenheter utomlands. Ungefär en tredjedel av dessa studenter erbjöds arbete utomlands och ungefär en femtedel arbetade utomlands vid den tidpunkt då undersökningen utfördes, hälften av dem i värdlandet under Erasmusstudierna. Dessutom var 71 % av dessa studerande anställda av organisationer eller företag med internationell inriktning.

⁽¹⁾ EGT L 340, 29.12.1994.

⁽²⁾ EGT L 87, 20.4.1995.

⁽³⁾ F. Maiworm, U. Teichler "Study abroad and early career experiences of former Erasmus students", Erasmusmonografi nr 21, Jessica Kingsley Publishers Ltd, Förenade kungariket, 1996.

(1999/C 182/066)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3236/98**från Graham Mather (PPE) till kommissionen**

(26 oktober 1998)

Angående: Sena betalningar av kommissionen

1. Vad är den genomsnittliga betalningsperioden för företag som verkställer kontrakt under Phare och Tacis?
2. Är kommissionen medveten om att ett företag som verkar inom europavalkretsen Hampshire North and Oxford i slutet av augusti 1998 hade ett likviditetsunderskott på nästan en miljon pund beroende på en enda uppdragsgivare, nämligen Europeiska kommissionen?

3. Är kommissionen övertygade om att den kommer att kunna efterleva det förestående direktivet om sena betalningar?
4. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att förbättra sitt rykte som sen betalare, i synnerhet vad gäller kontrakt under Phare och Tacis?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(4 december 1998)

1. Under 1998 var den genomsnittliga betalningstiden inom Phare och Tacis, till och med oktober 1998, 70,2 dagar och 52,5 för utanordnaren. 72 % av de berörda beloppen betalades inom 60 dagar.
2. Nej.
3. Ja.
4. Den nya gemensamma tjänsten för yttre förbindelser (SCR) för förvaltning av stöd till tredje land, som inledde sin verksamhet den 1 september 1998, har åtagit sig att se över den ekonomiska strukturen och betalningsplanerna för avtal om tekniskt stöd, och att harmonisera förfarandena och de olika sätten för att utarbeta program om tekniskt stöd. Detta borde leda till kortare betalningstider för Phare och Tacis.

(1999/C 182/067)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3251/98

från Kyösti Virrankoski (ELDR) till kommissionen

(20 oktober 1998)

Angående: Finskspråkiga anmälningsblanketter för Natura 2000

De områden som skall ingå i det europeiska nätet Natura 2000 skall meddelas på en informationsblankett till kommissionen. Av denna blankett framgår bl.a. Natura-områdets läge, vilka livsmiljöer som ingår och en bedömning av hur stort det ifrågavarande områdets livsmiljö utgör i procent av samtliga medlemsstaters livsmiljöer, samt vilken betydelse ett skydd av det berörda området har för skyddet av denna livsmiljö. En liknande informationsblankett skall fyllas i för samtliga levande organismer som utgör skyddsföremål för det område som skall grundas.

Dessa blanketter samt ifyllnadsanvisningarna på 35 sidor kunde den 14 maj i fjol erhållas från Europeiska kommissionen. Miljöministeriet i Finland, som hittills undanhållit blanketten, påstår emellertid nu att Europeiska kommissionen inte kan tillhandahålla finskspråkiga blanketter. Blanketten är väsentlig för att markägare, kommuner och landskap skall få reda på de faktiska grunderna som skyddet av varje Natura-område bygger på. Mot ovanstående bakgrund ställs följande frågor:

Förfogar kommissionen över finskspråkiga informationsblanketter och ifyllnadsanvisningar?

Anser kommissionen det vara korrekt att man i Finland distribuerar uppgifter om Natura på en blankett som medborgarna inte förstår? Om inte, vad kommer kommissionen att göra, eller har den överhuvudtaget för avsikt att vidta åtgärder?

Är situationen förenlig med bestämmelserna i EG-fördraget?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(16 november 1998)

Formulären med förklarande anmärkningar föreligger på finska. Kommissionens beslut 97/266/EG av den 18 december 1996, om ett formulär för upplysningar om områden som föreslagits som Natura 2000-områden ⁽¹⁾, har offentliggjorts. Det borde därför inte finnas några språkproblem för den finska befolkningen.

⁽¹⁾ EGT L 107, 24.4.1997.

(1999/C 182/068)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3257/98

från Francisco Sanz Fernández (PSE) till kommissionen

(28 oktober 1998)

Angående: Kulturen och strukturfonderna

Kan kommissionen ange antalet samt arten och omfattningen av de bidrag som utbetalats till kultursektorn inom ramen för strukturfonderna (infrastrukturer, kulturarv, konstnärligt skapande, böcker och läsning, ny teknik etc.) mellan 1994 och 1998?

Kan kommissionen ge exakta uppgifter för varje enskilt operativt program?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(8 december 1998)

Som kommissionen har klargjort i sitt meddelande "Sammanhållningspolitik och kultur – Ett bidrag till sysselsättningen" ⁽¹⁾ är det inte möjligt att ge exakta uppgifter om de bidrag som betalats ut till kultursektorn inom ramen för strukturfonderna. Anledningen till detta är att det är kommissionens uppgift att anta och medfinansiera programmen. De enskilda projekt som ingår i programmen väljs däremot ut och administreras av medlemsstaterna. Dessutom är kultursektorn inte homogen och det finns betydande variationer i hur man definierar och statistiskt klassificerar kulturen och allt detta gör att det är omöjligt att samla in och systematisera uppgifter.

Kommissionen har i stället offentliggjort några exempel på hur man bäst kan gå tillväga, bland annat i det ovannämnda meddelandet samt nyligen i publikationen "Kulturen, en tillgång för regionerna". Denna publikation kommer att sändas direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

Beträffande det speciella fall som pilotprojektet enligt artikel 10 i förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽²⁾ utgör har kommissionen lanserat ett program med 32 projekt som handlar om kulturellt nyskapande och med ett totalt ekonomiskt gemenskapsbidrag på 15 miljoner ecu. Syftet med dessa nyskapande åtgärder är att studera hur kulturen kan påverka lokala utveckling, särskilt genom användning av ny teknik, och hur kulturen kan bidra till att förstärka gemenskapens sammanhållning och regionala utveckling, särskilt genom överföring av know-how. Projekten pågår fortfarande och kommer att utvärderas för att se vilka slutsatser som kan dras för olika regionalpolitiska åtgärder.

⁽¹⁾ KOM(96) 512 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 193, 31.7.1993.

(1999/C 182/069)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3263/98**från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen**

(30 oktober 1998)

Angående: Kommissionens ojämlika behandling av grekiska som officiellt språk

Trots den institutionella bestämmelsen om att de 11 officiella språken är språkligt likvärdiga så gäller denna likvärdighet i praktiken inte för grekiskans del. Betecknande för situationen är att informationssystemet multilis vid kommissionens centralbibliotek, från det att Grekland blev medlem och fram till idag, inte fungerar på grekiska, med påföljd att systemet inte heller klarar av att registrera grekiska dokument. Det här leder till att läsare som använder faktabasen ECLAS, i denna inte har möjlighet att finna några grekiska boktitlar av europeiskt intresse, vilket i sin tur leder till att införskaffandet av grekiska böcker till biblioteket är mycket begränsat. Dessutom är det vid flera generaldirektorat omöjligt att använda e-postsystemet med grekiska bokstäver.

Jag vill fråga kommissionen om följande:

1. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att finna en helhetslösning på frågan om möjligheten att använda grekiska i anslutning till de stödsystem för att skaffa sig information på olika språk som finns?
2. Har man utarbetat, eller kommer man att utarbeta, studier och konkreta åtgärder för att främja detta?
3. Finns det någon grupp av tjänstemän som särskilt ägnar sig åt det grekiska språket? Om inte, har man för avsikt att bilda en sådan grupp?
4. Förekommer någon form av samarbete med EG-domstolen, eftersom man vid domstolens bibliotek vidtagit vissa åtgärder som visat sig vara effektiva?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(17 december 1998)

Kommissionens datastruktur tillåter i stort sett obegränsad användning av det grekiska språket. I vissa datasystem uppstår det dock fortfarande problem när latinska bokstäver med diakritiska tecken och grekiska används samtidigt. Det är dessutom anledningen till varför ett system som Celex använder en helt separat databas för att lagra grekiska data.

Problemet med den blandade användningen av olika uppsättningar av tecken har slutgiltigt lösts i och med användningen av Unicode-standarden. De program som kommissionen använder för närvarande (Office97) grundas på denna standard. Däremot används den ännu inte till datasystemen utan i dem måste man istället tillgå en växlade användning av olika teckenuppsättningar (ISO 8859/1 och ISO 8859/7) för att registrera och skriva in grekiska och latinska bokstäver med diakritiska tecken. Kommissionen har låtit utarbeta ett allmänt hjälpmedel (mf-windows) som ger användarna ett gränssnitt för adekvat åskådlig-görande och kodning för denna användning. I väntan på hjälpmedlen, som gör så att Unicode-standarden kan tillämpas fullt ut, är det denna lösning som rekommenderas för alla informationssystem i vilka det är möjligt att dubbelt lagra de två teckenuppsättningarna i fråga.

Inmatning i och administration av faktabasen Eclac, biblioteksbasen som Europakommissionen har utlagd på Internet, görs med hjälp av det administrativa biblioteksprogrammet DRA Multilis. Man har räknat med att från och med version 11.1 av detta dataprogram kunna koda data skrivna på grekiska. På kommissionens bibliotek började man använda denna nya version den 2 oktober 1998. Hädanefter ska man sålunda, med hjälp av mf-windows, kunna använda grekiska bokstäver i MultiLis-programmet.

Allt sedan biblioteken vid kommissionen fick tillgång till version 11.1 av Multilis-programmet har centralbibliotekets kontakter med biblioteket vid EG-domstolen i Luxemburg ökat. Även om deras datamiljö skiljer sig från kommissionens (plate-forme Unixware) använder de sig av samma administrativa biblioteksprogram. Men för att kunna koda grekiska bokstäver har de utvecklat alternativa lösningar, som är anpassade efter deras datamiljö, med hjälp av kringutrustning. I tätt samarbete med EG-domstolen undersöker nu kommissionen möjligheten att tillämpa dessa praktiska lösningar i kommissionens datamiljö.

(1999/C 182/070)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3279/98**från Freddy Blak (PSE) och John Iversen (PSE) till kommissionen**

(30 oktober 1998)

Angående: Stödordningar

Ägaren till en spannmåls- och foderrörelse i Danmark har kommit i kläm i systemet då han inte har ställt full säkerhet för kontrakt på raps som inte är avsedd att användas som livsmedel. Den begärda säkerheten utgör 120 procent av EU:s hektarstöd för ifrågavarande kontrakt. Han har av EU-direktoratet blivit dömd till 200 000 kronor i böter för att han inte i tid har ställt full säkerhet. Denna bot förefaller orättfärdig eftersom det handlar om en obetydlig förseelse som inte har kostat vare sig EU, den danska staten eller tredje part några pengar. Dessutom kunde inte rörelsen ha några fördelar av förseelsen.

Tidigare meddelades man normalt per telefon av EU-direktoratet om ytterligare säkerhet skulle ställas innan en given frist löpte ut. 1996 ändrades detta förfarande utan förvarning och denna uppmaning per telefon uteblev. Tillämpningen av bestämmelserna stramades åt på så sätt att man inte längre kunde få dispens från EU:s krav om att böter motsvarande 15 procent av säkerheten skall utgå om man inte har ställt sin säkerhet senast den 15 april.

Anser kommissionen att tolkningen och tillämpningen av EU:s bestämmelser är rimlig när en så ringa förseelse kan kosta en rörelse 200 000 kronor?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(18 december 1998)

I kommissionens förordning (EG) 1586/97 av den 29 juli 1997 (om genomförandebestämmelser för användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning inom gemenskapen av produkter som inte primärt är avsedda till livsmedel eller djurfoder⁽¹⁾), finns föreskrifter om säkerheter och dessas frisläppande.

Det behövs strikta åtgärder finns för att fastställda villkor skall följas och det undviks att de aktuella råvarorna missbrukas inom dessas normala saluföringsprocess. Det är medlemsstaterna som ansvarar för och kontrollerar tillämpningen av dessa åtgärder, inbegripet villkoren för hur säkerheten skall frisläppas.

I det av parlamentsledamoten åberopade fallet handlade det om förvärv av säkerhet i enlighet med den övergripande förordning som reglerar garantisystemet för jordbruksprodukter, särskilt när det gäller att bevisa att huvudkravet har uppfylls. Kommissionens tolkning kan inte annat än understryka att det är förordningen som gäller, vilken införts efter en grundlig undersökning och på vederbörligt sätt med företrädare för medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 215, 7.8.1997.

(1999/C 182/071)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3287/98**från Paul Rübigen (PPE) till kommissionen**

(9 november 1998)

Angående: Omstruktureringsåtgärder som överensstämmer med EU:s normer

Det finansiella stödet vid omstrukturering av företag är ett delområde inom stimulansåtgärderna såväl på nationell som på europeisk nivå. Denna politik bör stödjas fullt ut förutsatt att balansen när det gäller marknadsvillkoren upprätthålls och att förutsättningarna uppfylls.

Processer för strukturell sanering leder emellertid ofta till en koncentration av marknaden. Detta drabbar i första hand små och medelstora företag, vilka också skapar och säkrar en stor del av arbetstillfällena. Detta gäller till exempel den aktuella situationen inom den österrikiska bagerisektorn. 80 % av näringsens produktion sker i hantverksmässigt drivna medelstora företag. Därför bör enskilda storföretags krav på stimulansåtgärder prövas enligt den österrikiska arbetsmarknadslagen och det bör även prövas huruvida de överensstämmer med Europeiska gemenskapernas konkurrenslagstiftning.

Delar kommissionen ledamotens betänkligheter med avseende på situationen i den österrikiska bagerisektorn?

Hur garanterar kommissionen att alla producenter erbjuds samma stimulansåtgärder, så att eventuell snedvridning av konkurrens i denna situation kan undvikas?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(15 december 1998)

Kommissionen har redan uppmärksammat på ett ärende om ett företag inom den österrikiska bageribranschen som uppges ha sökt omstruktureringsstöd (parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på Gerhard Hagers skriftliga fråga E-3003/98 ⁽¹⁾). Kommissionen är naturligtvis oroad över allt statligt stöd som snedvrider konkurrensen. Sådant stöd måste anmälas till kommissionen och granskas i enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget (artiklarna 92 och 93) innan det kan beviljas.

Enligt de bestämmelser som kommissionen utarbetat för utövandet av sina befogenheter enligt dessa artiklar begränsas stöd till undsättning och omstrukturering av företag till företag som är i svårigheter, som dessa definieras i de relevanta riktlinjerna, och som till följd av detta inte själva kan finansiera en sådan omstrukturering. Sådant stöd kan därför inte ges till alla producenter. Det omfattas av nödvändighetsprincipen, dvs. det får inte vara högre än vad som är nödvändigt för att återställa företagets lönsamhet och genomföra den omstruktureringsplan som kommissionen godkänt i förväg. Därigenom snedvrids konkurrensen så lite som möjligt. Om denna princip och de andra bestämmelserna i riktlinjerna följs, kan kommissionen godkänna stödet.

⁽¹⁾ Se s. 38.

(1999/C 182/072)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3293/98

från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Utrotningshotade fåglar

Det är allmänt känt att det i EU finns ett stort antal utrotningshotade fåglar. Fåglarna är nödvändiga för att upprätthålla jämvikten och trygga framtiden i de ekosystem i vilka de lever, eftersom pollinering, frö- och fruktspridning samt kontroll av insektspesterna ofta är beroende av dessa. Uppskattningsvis tre fjärdedelar av fåglarna är hotade på grund av att deras livsmiljöer stadigt försämras, vilket till största del beror på mänsklig aktivitet.

Känner kommissionen till hur många fåglar som är hotade i gemenskapen i sin helhet, i de olika medlemsstaterna samt i kandidatländerna?

Vilka verktyg använder kommissionen, bortsett från de särskilda skyddsområdena för fåglar och direktiv 79/409/EEG ⁽¹⁾, för att minska hotet och trycket mot dessa djur?

Har kommissionen genomfört en studie om utvecklingen av de olika hotade populationerna?

Finns det en budgetpost i budgetförslaget för nästa år som enbart är avsedd för bevarandet av hotade fåglar?

(¹) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(26 november 1998)

I bilaga I till rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar upptas 181 arter och underarter som anses vara i fara eller är hotade i gemenskapen. De vetenskapliga studier som har genomförts om de europeiska fågelarterna är också användbara för kommissionen, särskilt den som den icke-statliga organisationen Birdlife genomförde 1994 "Birds in Europe, their conservation status". I denna studie redovisas läget för de arter som är allmänt hotade i Europa, samt i medlemsstaterna och i kandidatländerna.

Inom ramen för programmet Life-Nature har kommissionen under de senaste åren samfinansierat projekt för bevarande av fågelarter. Vad gäller finansieringen av Life-Nature har prioritet givits åt de mest hotade arterna och underarterna i enlighet med den förteckning som Ornis-kommittén har inrättat avseende i vilken utsträckning dessa arter är hotade. Kommissionen har också samfinansierat utformningen av åtgärdsplaner för flertalet arter och underarter av fåglar i denna förteckning. Dessa planer är mycket viktiga som underlag för att fastställa de lämpligaste bevarandeåtgärderna. De är också av stor nytta för det efterföljande utarbetandet av nationella planer samt för utvärderingen av åtgärder som finns med i de projekt som har lagts fram för samfinansiering genom Life-Nature.

I åtgärdsplanerna ingår också att genomföra utvärdering av populationstrender för hotade fågelarter.

Liksom under föregående år kommer programmet Life-Nature även under 1999 att vara tillgängligt för att erhålla samfinansiering från gemenskapen för projekt för bevarande av fågelarter.

(1999/C 182/073)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3295/98

från José Barros Moura (PSE) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Macaos överlåtelse till Kina — dödsstraffet

Det nyligen förlängda avtalet mellan EU och Macao ålägger parterna att respektera de mänskliga rättigheterna.

Vitor Ng, ledamot av parlamentet och av den förberedande kommittén, har nyligen uppgett att han godkänner att dödsstraff återinförs i Macao efter att området återinförlivats med Republiken Kina.

Brottsbalken för detta territorium har nyligen trätt i kraft efter att den godkänts i samråd med den kinesiska parten inom ramen för den gemensamma gruppen inför överlåtelsen. De kinesiska myndigheterna har genom den gemensamma deklARATIONEN som avgetts av Portugal och Kina och genom lagen om den speciella administrativa regionen Macao förbundit sig att upprätthålla brottsbalken (tillsammans med övrig lagstiftning som tillämpas vid den tidpunkt då suveräniteten överläts). Enligt denna brottsbalk är dödsstraffet inte endast oacceptabelt, utan uttryckligen förbjudet och avskaffat.

Hur bedömer rådet följderna av att dödsstraffet eventuellt återinförs i Macao, med hänsyn till den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik samt den handelspolitik som EU bedriver och som kräver respekt för mänskliga rättigheter?

Svar

(22-23 februari 1999)

Respekten för och värnandet av de internationellt erkända mänskliga rättigheterna är en väsentlig del av unionens utrikespolitik. Dödsstraffet som sådant är inte förbjudet i någon bindande internationell lagstiftning. Icke desto mindre fastställs i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR) som slutits inom FN:s ram strikta villkor för verkställande av dödsstraffet. I det andra frivilliga protokollet till konventionen åtar sig de avtalsslutande parterna att för alltid avskaffa dödsstraffet. Europeiska unionen går nu ännu längre och uttalar sig för avskaffandet av dödsstraffet i hela världen.

Som en integrerad del av sin politik om mänskliga rättigheter har rådet beslutat att öka sina internationella insatser i kampen mot dödsstraffet. EU strävar mot målet att uppnå ett världsomfattande avskaffande av dödsstraffet. Inom ramen för utvecklingen mot detta grundläggande mål kommer EU att uppmana de länder där dödsstraff fortfarande används att gradvis begränsa tillämpningen. EU har vid åtskilliga tillfällen förklarat sin politik i fråga om dödsstraff vid sina kontakter med den kinesiska regeringen, som nyligen undertecknade den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

När det gäller Macao anser unionen att det är av stor vikt att Kina fullt ut står fast vid 1987 års gemensamma kinesisk-portugisiska förklaring samt grundlagen för det framtida speciella administrativa området Macao. Europeiska unionen fäster stort avseende vid de normer som redan överenskommit av den kinesisk-portugisiska gemensamma förbindelsegruppen, inbegripet normer som fastställts i den grundläggande lagstiftningen, däribland strafflagen, som förbjuder användning av dödsstraff. Det kommer att vara en utmaning för Kina att respektera dessa åtaganden och det kommer att erbjuda unionen ett alldeles särskilt tillfälle att uppskatta värnandet om de grundläggande demokratiska principerna, respekten för de mänskliga rättigheterna samt rättsstaten som nu råder i Macao.

(1999/C 182/074)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3296/98

från José Barros Moura (PSE) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Macaos överlåtelse till Kina – trupper

År 1975 drog Portugal tillbaka sina militära styrkor från territoriet Macao, vars storlek inte motiverar en militär närvaro. Även om den gemensamma deklarationen som avgetts av Portugal och Kina ger den kinesiska centralregeringen exklusiva befogenheter på försvarsområdet och inom utrikespolitiken, var parterna införstådda med att inga kinesiska trupper skulle placeras ut. Detta bekräftades även av Lu Ping i ett svar till undertecknad inför Europaparlamentet i april 1997.

Vice premiärminister Qian Qichen har emellertid nyligen inför den förberedande kommittén som samlats i Peking uppgett att Kina kommer att sända trupper till Macao som en suveränitetssymbol.

Hur bedömer rådet detta faktum med tanke på trovärdigheten i Kinas åtaganden att upprätthålla "ett land med två system"?

Svar

(8 februari 1999)

Vid sitt möte i Amsterdam den 16-17 juni 1997 uttryckte Europeiska rådet sin önskan om att övergångsprocessen i territoriet skall fortsätta i enlighet med Kinas och Portugals gemensamma förklaring från 1987, och därigenom bidra till en smidig övergång för förvaltningen den 20 december 1999.

Europeiska unionen uppmärksammar i detta sammanhang särskilt principen om "ett land, två system".

Enligt rådets åsikt har övergångsperioden än så länge utvecklats på ett positivt sätt. Rådet förväntar sig att full respekt för den framtida särskilda administrativa regionens höga grad av autonomi fortsättningsvis kommer att säkerställa att Macaos specifika sociala, rättsliga, ekonomiska och kulturella identitet bibehålls.

Samtidigt som rådet noterar att den kinesisk-portugisiska gemensamma förklaringen ger Kinas regering exklusiv behörighet i försvars- och utrikesfrågor, vill det dock tro att de kinesiska myndigheterna inte kommer att vidta några ensidiga åtgärder som bryter mot den gemensamma förklaringen och är övertygat om att eventuella utplaceringar av trupper i Macao efter den administrativa övergången kommer att ske i enlighet med den gemensamma förklaringen och endast i syfte att upprätthålla territoriets försvar.

(1999/C 182/075)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3301/98

från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Är ett land som har för avsikt att exportera vapen enligt uppförandekoden för vapenexport förpliktat att rådgöra med andra medlemsstater som nekat till att utfärda exportlicenser?

Om landet var förpliktat att rådgöra med samtliga medlemsstater, skulle det göra processen mer öppen och i större utsträckning säkerställa frånvaron av hemliga överenskommelser?

(1999/C 182/076)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3302/98

från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Kommer medlemsstaterna att offentliggöra omfattande årsrapporter om sin vapenexport för att nå en större öppenhet i enlighet med den nya uppförandekoden för vapenexport?

(1999/C 182/077)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3303/98

från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Kommer uppförandekoden för vapenexport att förbjuda vapenproduktion på licens, vilket skall särskiljas från vapenexport, när dessa vapen kan användas i situationer som täcks av reglerna i uppförandekoden? Om så inte är fallet, hur skall detta problem lösas?

(1999/C 182/078)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3304/98
från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Målet med den nyligen upprättade uppförandekoden för vapenexport är att hindra export av utrustning som kan användas för internt förtryck. Vad gäller för utrustning som kan användas till att kränka mänskliga rättigheter utanför det mottagande landets gränser? Täcker reglerna i uppförandekoden denna situation?

(1999/C 182/079)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3305/98
från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Medlemsstaterna har ännu inte kommit överens om en gemensam förteckning över utrustning som skall omfattas av uppförandekoden. De nu gällande nationella och internationella förteckningarna utelämnar en stor del av militär-, säkerhets- och polisutrustning som ofta används för att kränka mänskliga rättigheter. Kommer den gemensamma förteckningen att vara heltäckande och omfatta sådan utrustning?

(1999/C 182/080)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3306/98
från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Hur kommer vapenhandlare som t.ex. Sandline International att påverkas av uppförandekoden för vapenexport?

(1999/C 182/081)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3307/98
från Kenneth Coates (GUE/NGL) till rådet

(10 november 1998)

Angående: Uppförandekod för vapenexport

Vilka förberedande åtgärder vidtas för att upprätta ett gemensamt system för samtliga medlemsstater vad gäller såväl kontroll av den slutliga användningen av exporterade vapen som uppföljningskontroller, i syfte att förhindra de slutliga användarna att vidareexportera eller använda vapen för icke tillåtna ändamål?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3301/98, E-3302/98, E-3303/98, E-3304/98,
E-3305/98, E-3306/98 och E-3307/98

(22-23 februari 1999)

Som den ärade ledamoten är medveten om antogs uppförandekoden för vapenexport den 8 juni 1998 i syfte att fastställa stränga gemensamma normer som skall uppfattas som miniminormer i fråga om hantering av och återhållsamhet beträffande överföring av konventionella vapen av alla EU:s medlemsstater samt att förstärka utbytet av relevant information för att uppnå ökad insyn inom unionen.

Beslut om individuella vapenexportaffärer och som följd därav tillämpningen av uppförandekoden skall medlemsstaterna och deras nationella licensgivande myndigheter själva fatta.

I tillämpningsbestämmelse 3 i uppförandekoden föreskrivs att medlemsstater genom diplomatiska kanaler skall översända närmare information om de licensansökningar som avslagits i enlighet med uppförandekoden i fråga om krigsmateriel tillsammans med en förklaring av varför ansökan avslagits. Innan någon medlemsstat beviljar en ansökan som en annan medlemsstat eller andra medlemsstater har vägrat att bevilja för en i huvudsak identisk transaktion under de senaste tre åren skall den först samråda med den eller de medlemsstater som avlog licensansökningarna. Om medlemsstaten efter dessa samråd ändå beslutar att bevilja ansökan skall den underrätta den eller de medlemsstater som avlog ansökan (ansökningarna) och därvid närmare förklara sina egna skäl.

Dessutom föreskriver uppförandekoden att varje medlemsstat i förtroende skall sända övriga medlemsstater en årlig rapport om sin export av försvarsmateriel och sitt genomförande av uppförandekoden. Dessa rapporter skall diskuteras vid ett årligt möte inom ramen för GUSP.

I uppförandekoden har inte frågan om vapentillverkning på licens behandlats till skillnad från vapen-export. Det kan emellertid noteras att uppförandekoden föreskriver ett årligt möte för en översyn av uppförandekodens verkan och vilka förbättringar som behöver göras.

Flera kriterier kan vara aktuella i fråga om krigsmateriel som kan återexporteras eller användas för kränkningar av mänskliga rättigheter utanför bestämmelselandets gränser, i synnerhet vad avser kriterium två (respekten för de mänskliga rättigheterna i det slutliga bestämmelselandet), kriterium fyra (bevarande av regional fred, säkerhet och stabilitet), kriterium sex (köparlandets uppträdande i förhållande till det internationella samfundet, bl.a. i fråga om dess attityd till icke-spridning och andra områden av vapenkontroll och nedrustning) och kriterium sju (förekomsten av en risk för att materiet skall användas till annat ändamål inom köparlandet eller återexporteras på oönskade villkor).

Den ärade parlamentsledamoten görs också uppmärksam på de kompletterade åtgärder mot olagliga överföringar som görs inom ramen för EU:s program för att förebygga och bekämpa olaglig handel med konventionella vapen.

Uppförandekoden föreskriver att medlemsstaterna skall verka för ett skyndsamt antagande av en gemensam förteckning över krigsmateriel som omfattas av uppförandekoden grundad på liknande nationella och internationella förteckningar. Fram till dess kommer uppförandekoden att fungera på grundval av nationella kontrollförteckningar, vid behov tillsammans med uppgifter från relevanta internationella förteckningar.

I enlighet med uppförandekodens bestämmelser är rådet för närvarande engagerat i att fastställa en sådan gemensam förteckning av försvarsmateriel. Detta arbete befinner sig ännu på ett tidigt stadium och det är därför inte möjligt att på förhand bedöma vilka individuella artiklar som kommer att omfattas.

(1999/C 182/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3311/98

från **Cristiana Muscardini (NI)** till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Multimodalt trafikcentrum i Como

I och med folkomröstningen den 26 september 1998 har Schweiz beslutat att höja gränsen för fordons lastkapacitet från 28 till 40 ton och samtidigt ta ut en avgift för fordon som åker genom landet. Beslutet kommer att leda till en trafikökning på ungefär 30 procent i Como-provinsen. En del av den tunga trafik som för närvarande går via Mont Blanc, Brenner och Frejus kommer istället att gå via Como, då transportsträckan på så sätt blir kortare. Gränsövergången i Chiasso är redan idag nära en kollaps, och läget kommer nu att bli fullkomligt kaotiskt och leda till att trafiken blockerats totalt under vissa veckodagar. Vad som krävs är därför modern infrastruktur som kan förhindra de befarade problemen. Handelskammaren, kommunen, provins-

styrelsen samt speditors- och chaufförssammanslutningar är övertygade och eniga i att vilja ha ett multimodalt trafikcentrum dit man kan styra alla tunga fordon som skall passera gränsen. Ett sådant centrum, där förtullningen skulle ske, skulle också innehålla lager, både tullager och vanliga lager som skulle stå till användarnas förfogande, tullkontor och servicestrukturer för chaufförer, restauranger och övernattningsmöjligheter samt teknisk service för fordonstvätt, reparationer etc.

Kan kommissionen svara på följande:

1. Har kommissionen redan undersökt vilka konsekvenser folkomröstningen kan få i Chiasso?
2. Anser kommissionen att ett multimodalt trafikcentrum skulle göra det lättare att förhindra en försämrad trafiksituation?
3. Anser kommissionen att projektet skulle kunna förbättra framkomligheten för godstrafiken på väg mellan norra och södra Europa? Anser kommissionen att projektet skulle kunna tas med bland de transportpolitiska programmen?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Den schweiziska folkomröstningen den 27 september 1998 innebar inte att schweizarna beslutade att höja gränsen för fordons lastkapacitet från 28 till 40 ton. Folkomröstningen gällde endast antagandet av en ramlag som gör det möjligt för de schweiziska myndigheterna att vid ett senare tillfälle besluta om införande av avgifter relaterade till transportsträckan.

Parlamentsledamoten hänvisar till ett projekt för ett multimodalt trafikcentrum utan att ge närmare detaljer. De uppräknade tjänsterna tycks endast avse vägtransporter, utan att de multimodala aspekterna definieras. Om projektet innefattar en terminal för kombinerade transporter, det vill säga även järnväg, samt erbjuder tekniska, administrativa och kommersiella tjänster till företag som bedriver kombinerade transporter, skulle centrumet i princip kunna bidra till att minska trafikstockningar och, mer generellt, till att främja hållbara transporter. Ett mer detaljerat förslag skulle emellertid behövas för att utvärdera projektet, däribland vilka vägar som skulle ingå, eventuellt byte från väg- till järnvägstransport, investeringsbehov samt följderna för konkurrensen mellan terminaler.

Transporter kan erhålla stöd med medel avsatta för de transeuropeiska näten i enlighet med rådets förordning (EG) 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät ⁽¹⁾. Endast projekt som i riktlinjerna för utbyggnaden av det transeuropeiska transportnätet ⁽²⁾ anges vara av gemensamt intresse kan komma i fråga för stöd. Det totala stödbeloppet får inte överstiga 10 % av investeringskostnaderna och begäran om stöd måste lämnas in av den berörda medlemsstaten till kommissionen.

En annan väg kan vara att de berörda parterna ansöker om stöd från Pact (pilotåtgärder för kombinerade transporter), under förutsättning att projektet är nyskapande och uppfyller övriga stöd villkor. Enligt Pact-reglerna torde nya tjänster för kombinerad transport, investeringar i utrustning och elektroniska datakommunikationssystem kunna erhålla stöd ⁽³⁾. Nästa ansökningsomgång för Pact-projekt utlyses i december 1998.

⁽¹⁾ EGT L 228, 23.9.1995.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (EGT L 228, 9.9.1996).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) 2196/98 av den 1 oktober 1998 om beviljande av ekonomiskt stöd från gemenskapen till nyskapande åtgärder för att främja kombinerade transporter.

(1999/C 182/083)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3317/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen**

(10 november 1998)

Angående: Förbättrade villkor för produktion och saluföring av honung

Förordning (EG) 1221/97 ⁽¹⁾ föreskriver åtgärder för förbättrade villkor för produktion och saluföring av honung.

Som målgrupp för åtgärderna nämns på ett flertal ställen uttryckligen biodlarna.

I samband med genomförandet av förordningen i fråga, uppstår följande frågor:

1. Anser kommissionen att de nationella programmens försummelse av den målgrupp som omtalas i förordningen, sker i enlighet med densamma?
2. Vilka kontrollmekanismer har kommissionen till sitt förfogande för att säkerställa att EU-medlen kommer målgruppen till del?
3. Var kommer principen om insyn och målinriktning in i förordningen, om bara en mycket liten del av stödet går direkt till målgruppen, det vill säga biodlarna?
4. Hur bedömer kommissionen det faktum att det endast gjorts anspråk på omkring 40 procent av de anslagna medlen till följd av medlemsstaternas anpassning av åtgärderna för förbättrade villkor för produktion och saluföring av honung?

⁽¹⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 december 1998)

Genom förordning (EG) 1221/97 som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung föreslås att medlemsstaterna skall införa fem särskilt viktiga åtgärder i sina program: a) teknisk hjälp, b) bekämpning av varroakvalster, c) rationalisering vid flyttning av bisamhällen, d) stödåtgärder för laboratorier för analys av honungens fysisk-kemiska egenskaper, e) tillämpade forskningsprogram för förbättring av honungens kvalitet. I den förordningen återfinns ordet "biodlare" två gånger i artikel 1.2 a, men det är uppenbart att ovan nämnda åtgärder kommer att få positiva, om än inte alltid direkta, konsekvenser för biodlarnas inkomster.

I artikel 4 i kommissionens förordning (EG) 2300/97 av den 20 november 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) 1221/97 om allmänna tillämpningsregler för åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung ⁽¹⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för kontrollåtgärder.

Sista datum för verkställande av utgifter för åtgärder inom ramen för de nationella programmen för förbättring av villkoren för produktion och saluföring har skjutits upp till den 31 januari 1999 för det första tillämpningsåret (rådets förordning (EG) 2070/98 av den 28 september 1998 om ändring av förordning (EG) 1221/97 om allmänna tillämpningsregler för åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung ⁽²⁾), vilket leder till att en del av 1998 års budget överförs till 1999 års budget.

⁽¹⁾ EGT L 319, 21.11.1997.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998.

(1999/C 182/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3318/98**från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen**

(10 november 1998)

Angående: Information om genmanipulation i reklamsammanhang

1. Vilka åtgärder planerar kommissionen att vidta för att säkerställa att konsumenterna i reklam-sammanhang informeras om genmanipulation i samband med soja- och majsproduktion och andra nya livsmedelsprodukter?
2. Delar kommissionen ledamöternas åsikt om att man i reklamsammanhang bör ta hänsyn till konsumenternas önskan om information och insyn vad gäller genmanipulation?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(5 januari 1999)

I princip gäller att de obligatoriska uppgifter och den ingrediensförteckning som avses i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel ⁽¹⁾ inte behöver synas i reklamen för dessa produkter.

I artikel 2 i direktiv 79/112/EEG anges att märkningen och dess utformning inte får vara sådan att den skulle kunna vilseleda köparen, och det är endast kraven i den artikeln som omfattar reklam för livsmedel.

Kommissionen har för närvarande inte för avsikt att frångå den principen och införa krav på att reklamen skall innehålla information om att produkten i fråga eller dess ingredienser är genetiskt modifierade. Enligt kommissionen är märkningen av livsmedel den bästa platsen för de obligatoriska uppgifterna med information till konsumenterna om produktens innehåll.

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979.

(1999/C 182/085)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3321/98**från Carlos Robles Piquer (PPE) till rådet**

(10 november 1998)

Angående: Rättegång mot de kubanska regimkritiker som anser att "fosterlandet är till för alla"

I sitt svar av den 8 juni 1998 på min skriftliga fråga E-0975/98 ⁽¹⁾ påminde rådet om att Europeiska unionen avgett en förklaring i vilken man bl.a. krävt att Kuba friger de fyra medlemmar av det interna kubanska regimmotståndet som författat skriften "La Patria es para todos" (fosterlandet är till för alla).

Efter att dessa personer hållits häktade i 14 månader har de slutligen åtalats inom ramen för ett rättegångsförfarande som den kubanska regeringen påbörjat. Åklagarparten yrkar på straff på mellan fem och sex års fängelse.

Har rådet för avsikt att följa med denna process, informera Europaparlamentet om den och att även i fortsättningen utöva påtryckningar till förmån för en reform av den kubanska brottsbalken och till förmån för personer som endast gjort sig skyldiga till att på ett fredligt sätt ha gett uttryck för sin politiska övertygelse?

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 162.

Svar

(22-23 februari 1999)

Rådet bevakar noga situationen i Kuba när det gäller regimkritiker, särskilt de fyra medlemmarna av den interna dissidentgruppen. Som den ärade parlamentsledamoten vet gjorde den lokala EU-trojkan i Havanna den 23 februari 1998 en framställan till Kubas vice utrikesminister med krav på att fångar skulle frisläppas. Den 24 februari 1998 utfärdade unionen en förklaring där de kubanska myndigheterna uppmanades att frige alla dem som fängslats för att de på ett fredligt sätt uttalat sina politiska åsikter, däribland de fyra medlemmarna i den interna dissidentgruppen, och att se till att de helt återinlemmas i samhället.

I december 1998 gjorde rådet en fjärde utvärdering av EU:s gemensamma ståndpunkt om Kuba. Rådet gav uttryck för unionens oro när det gäller situationen för de mänskliga rättigheterna på Kuba samt sin djupa besvikelse över fångslandet av de fyra ledarna för den interna dissidentgruppen. I rådets beslut av den 29 juni 1998 fastställs det dessutom ett konkret samband mellan fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna och Kubas deltagande i AVS-konventionen.

Den 2 november 1998 gjorde rådets ordförandeskap i Wien en framställan till den kubanske viceministern Bolanos och betonade att ett eventuellt beslut om Kubas anslutning till den framtida AVS-konventionen var beroende av landets efterlevnad av samtliga bestämmelser i såväl den nuvarande som den framtida konventionen. Unionen gjorde också klart att man förväntade sig att de fyra medlemmarna av dissidentgruppen skulle frigges.

Dessutom har de kubanska myndigheterna vid ett flertal tillfällen under de senaste månaderna uppvaktats av medlemsstaterna som begärt att samtliga dissidenter skall frigges samt fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna.

Rådet kommer att hålla parlamentet underrättat om utvecklingen i denna fråga och fortsätta att utöva påtryckningar på de kubanska myndigheterna för att de fullt ut skall respektera de mänskliga rättigheterna.

(1999/C 182/086)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3337/98

från Markus Ferber (PPE) till kommissionen

(10 november 1998)

Angående: Begränsningar av reklam för alkohol och leksaker i Frankrike och Grekland

Confédération européenne des Producteurs Spiriteux och Confédération des Brasseurs du Marché Commun framförde 1994 ett klagomål till Europeiska kommissionen mot den franska "Loi Evin", som i stor utsträckning förbjuder reklam för alkohol. Det franska förbudet mot spridning genom inhemska sändare av sportsändningar som spelats in i utlandet, i de fall där dessa innehåller skylt-reklam för alkoholhaltiga drycker, är föremål för kommissionens granskning. Redan 1996 riktade kommissionen ett motiverat yttrande till Frankrike, med ett ultimatum som sade att förbudet skulle upphävas inom 40 dagar. Förbudet kvarstår likväl.

1. När tänker kommissionen slutligen agera så att det franska förbudet upphävs?
2. I Grekland existerar sedan ansevärd tid ett förbud mot TV-reklam för leksaker. Förbudet har som främsta målsättning att skydda den grekiska leksaksindustrin från utländsk konkurrens.

När tänker kommissionen ingripa mot det förbud som Grekland utfärdat?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

1. Beträffande Frankrikes förbud mot alkoholreklam i TV har kommissionen, efter att vi fick det franska svaret på det motiverade yttrande som frågeställaren åberopar, inlett diskussioner med de franska myndigheterna. Dessa diskussioner har som syfte att förmå alla berörda parter (annonsörer, TV-kanaler, det franska

radio- och TV-rådet CSA (Conseil supérieur de l'audiovisuel), myndigheter och idrottsförbund) att gemensamt komma överens om förbättringar och förtydliganden i den uppförandekodex som har upprättats. Denna omfattar idrottsevenemang som sänds i Frankrike men som äger rum utomlands och där skyltar som gör reklam för alkoholhaltiga drycker kan förekomma i bild. Mellan CSA och TV-bolagen pågår redan en dialog om denna fråga. Kommissionen förväntar sig att annonsörerna, som från början när uppförandekodexen utarbetades inte var företrädare, inom en snar framtid involveras i denna process. Under 1999 kommer kommissionen att utvärdera resultaten av diskussionerna. På grundval av denna utvärdering kommer kommissionen att besluta hur vi skall gå vidare med det pågående överträdelseförfarandet.

2. När det gäller Greklands förbud mot TV-sänd leksaksreklam sändes i mars 1997 en formell underrättelse till grekiska staten inom ramen för förfarandet enligt artikel 169 i EG-fördraget. Baserat på svaret från de grekiska myndigheterna har vi bedömt att det är lämpligt att kommissionen närmare studerar frågan om vilka eventuella risker som barn utsätts för när de tittar på TV-reklam.

Det ingår i kommissionens planer att inom kort inleda samtal med de grekiska myndigheterna i detta ärende.

(1999/C 182/087)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3343/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Hallonglasskriget

Det har i brittisk press meddelats att man i Förenade kungariket dragit in 75 000 exemplar av barnserietidningen Hallonglasskriget som utgivits av kommissionen.

Kan kommissionen bekräfta ovanstående samt redogöra för ytterligare fakta och uppskatta kostnaderna för att dels producera, dels makulera denna serietidning?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

Det är riktigt att kommissionen beslutade sig för att inte ge ut de 65 000 exemplaren i av den publikation som parlamentsledamoten syftar på i Förenade kungariket (framställningskostnad på 0,30 ecu per exemplar). Det visade sig dock inte vara nödvändigt att makulera dem eftersom det var stor efterfrågan på den engelska versionen utanför Förenade kungariket.

(1999/C 182/088)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3351/98

från Gianni Tamino (V) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Andra rapporten om artikel 26 i direktiv 86/609/EEG

I sitt svar på den skriftliga frågan E-2376/97 ⁽¹⁾ och E-0038/98 ⁽²⁾ meddelade kommissionen att rapporten skulle finnas tillgänglig före slutet av april 1998.

Av vilken anledning har kommissionen inte respekterat denna uppgift och när har den nu för avsikt att publicera den andra rapporten vars tidsfrist för inlämning förföll den 27 maj 1997?

⁽¹⁾ EGT C 76, 11.3.1998, s. 102.

⁽²⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 20.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(10 december 1998)

Såsom angavs i kommissionens svar på parlamentsledamotens skriftliga fråga E-38/98 ⁽¹⁾ inleddes förberedandet av den andra statistiska rapporten i enlighet med artikel 26 i direktiv 86/609/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål ⁽²⁾ under 1997 när det blev uppenbart att sammanställningen av den gemensamma uppsättning statistiska tabeller som man kommit överens om inte skulle bli klar förrän i slutet av 1998. Den engelska versionen av rapporten blev klar i april 1998.

För att kommissionen skall kunna anta rapporten måste den finnas tillgänglig på samtliga gemenskapsspråk. På grund av en oväntat hög arbetsbelastning kunde översättningen av rapporten emellertid inte slutföras förrän i september 1998. Rapporten kommer nu att antas av kommissionen för att sedan offentliggöras.

⁽¹⁾ EGT C 304, 19.10.1998.

⁽²⁾ EGT L 358, 18.12.1986.

(1999/C 182/089)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3352/98

från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Läkare som är verksamma som tandläkare

Som bekant införlivade inte Italien direktivet från 1978 om tandläkaryrket i sin lagstiftning förrän 1985 genom lag 409/85, utan lät även läkare som skrivit in sig vid universitetet före den 28 januari 1980 ha tillträde till yrket. Denna försening tillät under tiden tusentals unga människor att efter den 28 januari 1980 uppta medicinstudier i syfte att bli tandläkare, vilket i efterhand förnekades dem genom lag 409/85. Dessa erkändes dock på nytt sina rättigheter genom lag 471/88, något som kritiserades av domstolen. Den 8 oktober 1998 godkände den italienska regeringen en förordning enligt vilken det skall krävas att de läkare som är verksamma som tandläkare och som var inskrivna vid universitetet mellan 1980 och 1985 skall genomgå en "fallenhetstest" för att få fortsätta att arbeta som tandläkare, även om de har varit yrkesverksamma i tio år. De omkring 5 000 tandläkare som berörs anser att staten låter dem få sota för konsekvenserna av dess försumlighet gentemot EEG.

1. Är det kommissionen som står bakom den italienska statens lösning med "fallenhetstesten"?
2. Om så är fallet, vad rör det sig om för test?
3. Testet är endast ämnat för läkare som omfattas av lag 471/88 vilka tog sin examen före den 31 december 1991 (gräns inom vilken man var tvungen att ta sin läkarexamen för att kunna utöva tandläkaryrket) eller gäller det också dem som fastän de skrev in sig vid universitetet mellan 1980 och 1985, tog sin examen efter den 31 december 1991?

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

1. och 2. Nej, kommissionen har ej ålagt italienska staten denna lämplighetsprövning. Denna utgör resultat av förhandlingar, som på italienska myndigheters begäran fördes mellan dessa och kommissionen.

3. I artikel 9.8 i förslaget till parlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG om det allmänna systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer samt om komplettering av direktiven 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG och 93/16/EEG om allmänvårdssjuksköterske-, tandläkar-, veterinär-, barnmorske-, arkitekt-, apotekar- och läkaryrkena, det s. k. "Slim", av den 2 december

1997 ⁽¹⁾ beaktas de utbildningsbevis, legitimationshandlingar och övriga kvalifikationshandlingar för vårdyrken, som tillerkänts de personer, som påbörjat sin vårdutbildning efter den 28 januari 1980 men senast den 31 december 1984.

⁽¹⁾ EGT C 28, 6.1.1998.

(1999/C 182/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3361/98
från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Rekrytering av personal vid Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen i Torino

Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) är ett av EU:s decentraliserade organ. Rekryteringen av personal vid detta organ verkar gå till på ett sådant sätt att man med fog kan fråga sig vilka kriterier det är som egentligen följs. Av en förteckning över temporärt anställda, daterad den 30 juni 1998, framgår att yrkesutbildningsstiftelsen sysselsätter 123 personer av vilka 20 är italienare, 17 belgare, 8 irländare och 9 nederländare. Av samma förteckning framgår också att 3 greker, 1 portugis och 3 spanjorer arbetar vid stiftelsen.

Denna kontroversiella fördelning mellan nationaliteterna i sammansättningen av ETF:s personal föder en hel del naturliga frågor, eftersom man kan konstatera att länder med en befolkning nästan lika stor som Greklands representeras av ett nästan sexdubbelt antal tjänstemän (17 belgare mot 3 greker), och att den nederländska representationen är mycket stor i förhållande till den spanska till exempel, trots att Spanien är ett land med en mycket större befolkning än Nederländerna.

Jag önskar fråga Europeiska kommissionen om den känner till denna oacceptabla situation beträffande de anställda vid Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, och hur kommissionen ämnar agera för att omedelbart korrigera denna uppenbara obalans som råder i fördelningen mellan olika nationaliteter vad personalen beträffar. Detta eftersom alla europeiska medborgare — genom EU:s budget — är med och stödjer stiftelsens verksamhet och funktion.

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(5 januari 1999)

Kommissionen fäster parlamentsledamotens uppmärksamhet på stiftelsens autonomi när det gäller personalpolitik. I artikel 7 i förordning (EEG) 1360/90, ändrad den 17 juli 1998 genom förordning (EEG) 1572/98, om inrättandet av en europeisk yrkesutbildningsstiftelse ⁽¹⁾ föreskrivs att direktören ansvarar för alla personalfrågor.

När det gäller tjänsteföreskrifterna föreskrivs i artikel 14 i förordningen att de förordningar och bestämmelser som gäller tjänstemän och andra anställda inom Europeiska gemenskaperna även gäller personalen inom stiftelsen. Stiftelsen har gentemot sin personal de befogenheter som tillsättningsmyndigheten ger den. Styrelsen fastställer i samråd med kommissionen lämpliga tillämpningsföreskrifter.

Det framgår av dessa båda artiklar att kommissionen inte ingriper i anställningsförfarandet i stiftelsen, utom när det gäller administrativt bistånd som ges till stiftelsen för att underlätta anpassning av dess rutiner till rutinerna på institutionerna när det gäller tillämpning av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för andra anställda i Europeiska gemenskaperna.

Det framgår helt klart att det inte finns stiftelsen någon nationell kvot som tvingar stiftelsen att rekrytera sin personal på grundval av nationalitet. Valet görs således uteslutande på grundval av de kvalifikationer och kunskaper som krävs, samtidigt som man så långt möjligt strävar efter en lämplig geografisk spridning.

Kommissionen anser att personalrekryteringen till stiftelsen sker helt i överensstämmelse med gällande bestämmelser.

⁽¹⁾ EGT L 206, 23.7.1998.

(1999/C 182/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3363/98**från Viviane Reding (PPE) till kommissionen**

(16 november 1998)

Angående: "Qualibat" – franskt hinder för fritt erbjudande av tjänster vid offentlig upphandling inom byggnadssektorn

Vid offentlig anbudsinfördran är det brukligt att byggherren och den upphandlande myndigheten begär att de anbudsgivande företagen lämnar vissa uppgifter som är av vikt för kontraktstilldelningen, bland annat för att säkerställa kvaliteten på det berörda företags tjänster.

Detta i grunden ganska öppna förfarande utvidgas ofta av de upphandlande myndigheterna som inför extra minimivillkor, t.ex. att företagets tjänster skall överensstamma med de kvalitetsintyg som lämnas av den franska yrkesorganisationen "Qualibat" (som är underställd ministeriet för infrastruktur). Utländska företag som inte har sitt huvudsäte i Frankrike utesluts automatiskt från Qualibats kvalifikation och har alltså betydande konkurrensnackdelar. Även om "Qualibatintyget" inte är ett absolut krav för att få delta i ett upphandlingsförfarande möts de luxemburgska företagen av brist på öppenhet när de ställs inför de utlåtanden som de upphandlande myndigheterna utfärdar. I praktiken är dessa företags manöverutrymme begränsat när det gäller möjligheten att teckna offentliga kontrakt i Frankrike.

Känner kommissionen till dessa hinder för det fria tjänsteutbudet? Vad ämnar kommissionen göra för att se till att de hinder som döljs bakom kravet på kvalitetsgarantier inte motverkar den fria rörligheten för tjänster?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Kommissionen är väl medveten om det problem som den ärade parlamentsledamoten tar upp. Det rör sig i själva verket om två olika situationer.

När det saknas europeiska eller internationella regler för det område som anbudsinfördran gäller, kan den upphandlande myndigheten hänvisa till system som Qualibat eller Qualiferlec, under förutsättning att myndigheten anger att det rör sig om riktlinjer och samtidigt erkänner andra medlemsstaters system som likvärdiga. Följer inte myndigheten dessa restriktioner innebär det också en överträdelse av EU:s bestämmelser om friheten att tillhandahålla tjänster och principen om ömsesidigt erkännande, som EG-domstolen har uttolkat i fråga om dessa bestämmelser.

När det finns europeiska eller internationella regler för det område som anbudsinfördran gäller, är den upphandlande myndigheten skyldig att följa dessa, enligt tillämpliga EU-direktiv för offentlig upphandling. Myndigheten är emellertid också skyldig att godkänna likvärdiga kvalifikationssystem som tillämpas i andra medlemsstater, i enlighet med ovannämnda princip om ömsesidigt erkännande.

Kommissionen har anhängiggjort detta ärende vid EG-domstolen (mål C-225/98 kommissionen mot Frankrike, som ännu inte är avgjort).

(1999/C 182/092)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3364/98**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till rådet**

(16 november 1998)

Angående: Revidering av Genèvekonventionen om flyktingar

Ordförandelandet Österrike har offentliggjort ett dokument om en strategi för invandrings- och asylpolitiken. I dokumentet ingår förslag om att revidera eller avskaffa de bestämmelser i 1951 års flyktingkonvention som handlar om medlemsstaternas rättsliga åtagande att erbjuda internationellt skydd till dem som har behov av

det. Asylrätten begränsas dramatiskt eftersom den inte behandlas som en personlig politisk rättighet, utan som ett erbjudande från mottagarlandet. Eftersom det i ordförandelandet Österrikes dokument står att den slutgiltiga texten skall läggas fram i december 1998, antingen som en godkänd slutsats eller som en deletapp i diskussionen, tillfrågas rådet om det känner till de starka och berättigade reaktionerna från icke-statliga organisationer, politiska grupper och ledamöter av Europaparlamentet samt även från pressen, vad gäller förslagen om att avskaffa Genèvekonventionen och hur det ställer sig till dessa? Avser rådet att i betydande grad ändra denna text efter dessa reaktioner?

Svar

(22-23 februari 1999)

1. Det österrikiska ordförandeskapets strategidokument om migrations- och asylpolitik utgör ett discussionsunderlag som bör uppmuntra till fortsatta överväganden och ett vidare arbete med frågan om sättet att ta sig an nuvarande problem på området migration och asyl. Detta dokument gör inga anspråk på att fastställa Europeiska unionens framtida politik på dessa områden utan har till syfte att ställa beslutsunderlag till förfogande för de som fastställer denna politik.

2. Detta dokument har med all tydlighet lett till missförstånd när det offentliggjordes. Det har emellertid aldrig varit det österrikiska ordförandeskapets avsikt att ifrågasätta Genèvekonventionens framtid när det gäller flyktingars status. I den reviderade versionen av dokumentet som officiellt överlämnades till Europaparlamentet den 7 oktober 1998 klargjordes just detta mycket tydligt. I dokumentet ges en rekommendation att strukturera om systemet för skyddssystemet så att det beaktar utvecklingen i dessa frågor på ett sätt som inte inkräktar på Genèvekonventionen utan komplettera den i form av en ytterligare modell. Detta kompletterande system skulle inte innebära någon förändring avseende skydd mot förföljelse enligt Genèvekonventionen när det gäller flyktingars status. Genèvekonventionen skulle därför inte vara hotad.

(1999/C 182/093)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3366/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Ledighet på grund av val för grekiska tjänstemän vid EU-institutionerna

Problemen blir fler och fler för de grekiska tjänstemän vid EU-institutionerna som vill rösta i hemlandet. Närmare bestämt måste — enligt de föreskrifter som fastställts vad gäller särskild ledighet på grund av val (och i enlighet med GD IX:s tolkning av dessa) — de grekiska tjänstemän vid EU-institutionerna som vill rösta i båda omgångarna av de lokala valen (vilket för övrigt är obligatoriskt enligt grekisk lag), betala två tur och retur-biljetter till Grekland för att resa fram och tillbaka vid två tillfällen, eller också begära ledigt för veckan mellan de två valomgångarna, vilket medför att de förlorar reseledigheten.

Vidare måste dessa personer personligen infinna sig på GD IX, som är ansvarigt för personalfrågor vid kommissionen, under veckan mellan de två valomgångarna, något som skapar svåra problem eftersom de måste utsätta sig för tröttsamma resor på över 200 mil från sina arbetsplatser i Bryssel eller Luxemburg till Grekland och tillbaka.

Känner kommissionen till dessa vedermödor som anställda vid kommissionen och andra EU-institutioner utsätts för i samband med de lokala valen i Grekland, och vilka åtgärder har den för avsikt att vidta för att det skall bli enklare för dem att utöva sin rösträtt?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(9 december 1998)

Gällande bestämmelser om särskild ledighet och resdagar vid val tillämpas på samma sätt för alla anställda. Bestämmelserna innehåller föreskrifter om dels särskild ledighet, dels resdagar. Reglerna bygger på principen

att tjänstemän skall beviljas den ledighet som är nödvändig, beroende på transportmedel, för att de skall hinna utöva sin rösträtt/röstplikt på valdagen och sedan återkomma.

Särskild ledighet beviljas endast om valet äger rum en arbetsdag. Resdagar beviljas på vissa villkor. Om avståndet överstiger 2 000 km är den nödvändiga restiden beräknad till tre dagar (en och en halv dag i varje riktning) om resan görs med bil, tåg eller båt. Om resan görs med flyg, är antalet resdagar fastställt till två dagar (en dag i varje riktning). För att bevilja resdagar som motsvarar restiden begär kommissionen således kopior av biljetter eller andra verifikationer. Samma villkor gäller om resan för att rösta måste företas två gånger.

Kommissionen anser att de gällande bestämmelserna är tillräckligt generösa för att de anställda skall kunna fullgöra sin rösträtt och, i förekommande fall, röstplikt.

(1999/C 182/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3367/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(16 november 1998)

Angående: Sanitetsvaror från tredje land som säljs inom gemenskapen

Enligt klagomål från det grekiska förbundet för handel med sanitetsvaror sprids tusentals paket med kakel som tillverkas i Turkiet och Egypten på den grekiska marknaden och säljs som varor med ursprung i EU. Det olagliga i denna situation är att uppgifterna om kaklets och sanitetsvarornas ursprung förfalskas så att de framstår som gemenskapsvaror, något som allvarligt underminerar EU-producenternas intressen.

Känner kommissionen till denna situation, vad avser den att göra för att fastställa vilka som bär ansvaret för denna överträdelse och kommer den att utfärda nödvändiga rekommendationer till myndigheterna i de länder från vilka dessa sanitetsvaror kommer?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti

(29 januari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/095)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3385/98

från John Iversen (PSE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: EU-klassificering av brandegenskaper för byggmaterial

Kommissionen håller för närvarande på att färdigställa gemensamma klassificeringsmetoder för byggmaterial. Om byggmaterialen skall testas realistiskt måste detta göras i full skala, till exempel med det ISO-godkända "Room Corner"-testet och inte bara med till exempel SBI-metoden ("Single Burning Item"), ett test i mindre skala utan tak, med mindre gasbrännare och med utsugning.

1. Vilka konkreta förbättringar av SBI-metoden kommer kommissionen att genomföra för att öka pålitligheten och undvika att samma material kan klassificeras som brandsäkert om tillverkaren väljer ett brandlaboratorium, men brandfarligt om tillverkaren väljer ett annat?

2. Kommer "Room Corner"-testet även i framtiden att fungera som en andraprövning eller kvalitetskontroll om SBI-testet ger tveksamma resultat, eller för godkännande av nya och okända produkter?

Vem kan begära att ett SBI-resultat skall dubbelkollas med ett "Room Corner"-test eller liknande realistiskt fullskaletest?

Vem skall avgöra tveksamma fall?

3. Kan man garantera att produkter i de tre euroklasserna A, B och C inte orsakar övertändning i "Room Corner"-testet?

Kan man garantera att material i euroklass D inte orsakar övertändning förrän vid 300 kW (inom 10-20 minuter), medan material i euroklass E kan orsaka övertändning vid 100 kW (inom 0-10 minuter)?

4. Kommer kommissionen att korrigera de missvisande beteckningarna på euroklasserna så att de brandfarliga materialen i klasserna D och E inte betecknas med "acceptable contribution/reaction to fire" utan istället till exempel "medium contribution to fire" respektive "high contribution to fire"?

5. Kan kommissionen utesluta att man skulle ha kunnat rädda människoliv om hänvisningen till giftig rök inte hade avlägsnats från huvudbrandklassificeringen och de enskilda medlemsstaterna inte hade fått lov att ignorera denna säkerhetsparameter?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(18 december 1998)

Kommissionen är i färd med att utarbeta ett EU-system för klassificering av byggprodukters brandegenskaper som ett led i genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (¹). Ett förslag till beslut om det nya systemet kommer att läggas fram för Ständiga byggkommittén för yttrande i december 1998.

Följande kan sägas som svar på parlamentsledamotens detaljerade frågor:

1. Provningsmetoden Enstaka brinnande föremål (Single Burning Item, SBI) är en av fyra provningsmetoder som används för byggprodukter (utom golvbeläggningar). Metoden utvecklades av ett antal officiella europeiska brandsäkerhetslaboratorier (utsedda av medlemsstaterna) under kommissionens och medlemsstaternas tillsyn genom en arbetsgrupp bestående av företrädare för brandskyddsmyndigheterna (Fire Regulators Group) och Ständiga byggkommittén. Den sistnämnda kommittén avgav ett positivt yttrande över SBI-metoden i december 1997, men föreslog att tekniska förbättringar skulle göras för att förbättra provets repeterbarhet och reproducerbarhet. Uppgiften att förbättra metoden gick återigen till de officiella laboratorerna och finansierades delvis av kommissionen. Detta arbete är nu i stort sett klart och en slutrapport om arbetet väntas i februari 1999 tillsammans med ett utkast till en europeisk standard som beskriver testet. Kommissionen är övertygad om att förbättringarna av SBI-metoden och provningen kommer att göra det möjligt att skapa en enhetlig klassificering av byggprodukter i Europa.
2. Enligt kommissionens förslag till beslut om ett EU-system för klassificering kommer "room corner"-provet, och troligen också andra referensprov, även fortsättningsvis att användas när tvivel råder om hur lämplig klassificeringen på grundval av prov i mindre skala är. "Room corner"-provets exakta användningsområde och villkoren för att begära ytterligare prov kommer att fastställas antingen i en europeisk standard eller ett kommissionsbeslut på basis av en överenskommelse mellan kommissionen och medlemsstaterna. Överläggningarna i denna fråga kommer att fortsätta under första halvåret 1999.
3. Kommissionen kan bekräfta att produkternas reaktion i "room corner"-provet, särskilt övertändningstiden, var ett nyckelelement när klassindelningen i det nya klassificeringssystemet fastställdes. Vidare råder det en hög grad av överensstämmelse mellan resultaten från SBI-provet och "room corner"-provet. Produkternas reaktion i "room corner"-provet beskrevs som följer: ingen övertändning alls (motsvarar de

föreslagna klasserna A1, A2 och B), ingen övertändning vid 100 kW (motsvarar den nya klass C) och ingen övertändning förrän efter två minuter vid 100 kW (motsvarar den nya klass D). Produkter i klass E övertänds också vid 100 kW, men inom två minuter.

4. Texten som beskrev de olika klasserna i det nya systemet har tagits bort, just på grund av att kommissionen och medlemsstaterna fann att de kunde vara missvisande på marknaden.
5. Kommissionen betraktar rökutveckling som ett betydelsefullt element vid bedömningen av byggprodukters reaktion på brandutveckling och det har därför tagits med i det föreslagna EU-systemet för klassificering. Enligt direktiv 89/106/EEG är medlemsstaterna ansvariga för att byggnader och anläggningar inom deras territorier projekteras och utförs på ett sådant sätt att de inte innebär fara för personer, husdjur eller egendom. Tanken bakom byggnormerna varierar dock mellan medlemsstaterna och det gör också det sätt på vilket medlemsstaterna hanterar risken för rökutveckling vid brand. Det föreslagna klassificeringssystemet tar hänsyn till denna medlemsstaternas olika praxis, utan att därmed lägga mindre vikt vid rökutvecklingens betydelse för brandsäkerheten. På så vis påverkas inte medlemsstaternas normer på ett olämpligt sätt av kommissionens förslag, utan genom förslaget skapas ett flexibelt och överskådligt system som gör det möjligt för myndigheterna att effektivt reglera alla aspekter på brandsäkerhet.

(¹) EGT L 40, 11.2.1989; svensk specialutgåva område 13, volym 17, s. 185.

(1999/C 182/096)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3389/98

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Framstegen med byggandet av Egnatia-vägen

Egnatia-vägen är ett av de 14 stora projekt av gemenskapsintresse som medfinansieras av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. De fastställda gemenskapsanslagen inom ramen för den andra gemenskapsstödramen för Grekland uppgår till 825 miljoner ecu för sexårsperioden 1994-1999, och det nationella deltagandet är fastställt till 550 miljoner ecu. Enligt samstämmiga uppgifter från olika håll under den senaste tiden går genomförandet av projektet framåt i mycket sakta mak.

1. Hur högt är det totala anslagsutnyttjandet för projektet hittills och — om utnyttjandet inte är det det borde vara — vad beror förseningarna på?
2. Hur mycket av den fastställda nationella finansieringen för deltagandet har Grekland hittills betalat ut och på vilket sätt skall det nationella deltagandet fullständigt säkerställas?
3. Vad kommer att ske om Grekland inte inom föreskrivna tidsramar lyckas att till fullo utnyttja de anslag för projektet som är bundna till den andra gemenskapsstödramen? Överförs de outnyttjade medlen till nästa gemenskapsstödram för Grekland, försvinner medlen eller planerar man någon annan åtgärd?

Svar från M. Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(8 januari 1999)

Byggandet av Egnatia-motorvägen medfinansieras både av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) inom gemenskapens stödramen (GSR) och av Sammanhållningsfonden. Motorvägens totala längd är 680 kilometer. Av dessa byggdes 120,5 kilometer före år 1994, 497 kilometer kommer enligt beräkningar att byggas under perioden 1994-1999 och 62,5 kilometer kommer att byggas efteråt. (För tillfället har inga finansiella resurser avsatts för denna slutgiltiga sträcka.)

Av de 497 kilometer som skall byggas under perioden 1994-1999 blir 364 kilometer i enlighet med nuvarande planering medfinansierat av det operativa vägprogrammet inom GSR och 133 kilometer blir medfinansierat av Sammanhållningsfonden.

Situationen för anbud avseende dessa 497 kilometer är den, att 403 kilometer är under konstruktion med 41 kontrakt, för 30,5 kilometer kommer anbudsförfarandet troligtvis att ha genomförts vid 1998 års slut, för 27,5 kilometer innan utgången av 1999 och för 36 kilometer (Panagia — Grevena-sträckan) under år 2000. Det sistnämnda i enlighet med grekiska högsta domstolens beslut om att begära en ny studie för denna sträcka i syfte att förbättra skyddet för brunbjörn.

För det operativa vägprogrammet uppgår de totala offentliga anslagen till 825,6 miljoner ecu, av vilka 495,4 miljoner ecu består av bidraget från ERUF och är helt utnyttjade. För Sammanhållningsfonden uppgår de offentliga anslagen till 360 miljoner ecu av vilka 223 miljoner ecu kommer från Fonden och är helt utnyttjade. Ett lån från Europeisk investeringsbanken (EIB) på 215 miljoner ecu används för att täcka en del av det nationella bidraget. Det nationella bidraget täcks av Greklands officiella investeringsprogram och medfinansieras delvis av det ovan nämnda EIB-lånet. De nationella myndigheternas utbetalningar från 1994 års början fram till oktober 1998 uppgår för Egnatia-projektet till 222,2 miljoner ecu inom ramen för det operativa vägprogrammet, och 207,6 miljoner ecu av projektet medfinansieras av Sammanhållningsfonden.

Enligt de beräkningar som är gjorda av SA Egnatia, som är ansvarig för uppförandet av projektet, kommer bidragen från ERUF och Sammanhållningsfonden samt EIB-lånet att ha spenderats vid 2001 års utgång, vilken är tidsbegränsningen enligt nuvarande föreskrifter.

(1999/C 182/097)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3392/98

från Carlos Carnero González (GUE/NGL) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Stödåtgärder för fisket efter svart kummel i Cádiz (Spanien)

Under en resa nyligen till provinsen Cádiz — vars socioekonomiska problem tydligt återspeglas i det faktum att provinsen har EU:s högsta arbetslöshet — fick jag genom information från Rederiföretagens yrkessammanslutning (ASEMAR) en inblick i situationen i fiskesektorn, som bland annat fiskar efter svart kummel i mauretanska och senegalesiska fiskevatten.

Det är nödvändigt att skydda och främja fiskeverksamheten i Cádiz för att stimulera ekonomin och sysselsättningen. Vidare är fisket efter svart kummel speciellt eftersom det inte utgör något hot mot kuststaterna och inte heller medför någon risk för utfiskning. Den flotta som ägnar sig åt detta fiske missgynnas däremot av de internationella avtalen plus att den saknar marknader och har höga driftskostnader.

Mot bakgrund av detta, anser inte kommissionen att det borde vidtas åtgärder av det slag som har föreslagits av ASEMAR, dvs. att bland annat sända ut tekniker från de olika administrationerna (med början på gemenskapsnivå) som på plats skulle kunna studera denna verksamhet i detalj för att därmed vara väl förberedda att försvara det framgångsrikt under kommande förhandlingar om nya fiskeavtal eller ändringar av befintliga avtal samt främja inrättandet av ett stöd till hamnarbetarna som, baserat på antal lossade kilon, skulle leda till att lossningskostnaden för redaren aldrig skulle överstiga 4 eller 5 % av fiskens försäljningsvärde i första ledet?

Förutsatt att kommissionen anser att åtgärder behöver vidtas, vilken typ av åtgärder rör det sig om?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(18 december 1998)

I förhållande till de internationella fiskeavtalen med tredje land, inbegripet fallet "senegalesisk kummel", utgår kommissionens förhandlingsposition från uppgifter från de nationella myndigheterna. Dessa uppgifter fastställs i samråd med fiskeribranschen i de berörda medlemsstaterna.

Kommissionen respekterar dessa internationella åtaganden och anser att det är kuststaterna som är behöriga att bedöma fiskeresurserna i kuststaternas vatten och fastställa vilka fångster som här skall få göras, även för tredje lands fiskeflottor. Vid bedömningen av sina förhandlingskrav beaktar kommissionen framstående vetenskapliga utlåtanden.

Villkoren för att få tillgång till tredje lands fiskevatten beror alltså av nämnda två parametrar. Kommissionen anser att denna hållning är den bästa avvägningen mellan försvaret av den gemensamma fiskeflottans intressen och nödvändigheten att anpassa fiskemöjligheterna till en långsiktig förvaltning av fiskeresurserna.

Kommissionen vill dessutom påpeka att de stöd som åberopas av parlamentsledamoten inte berättigar till stöd från Fonden för fiskets utveckling (FFU) och att dessutom gemenskapens internationella åtaganden, särskilt då inom Världshandelsorganisationen, inte tillåter den föreslagna typen av bidrag.

(1999/C 182/098)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3398/98

från Guido Podestà (PPE) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Adoption av minderåriga

Författaren av föreliggande fråga är mycket medveten om att lagstiftningen om adoption och fosterhemsplacering inte direkt är ett av kommissionens kompetensområden. Det förefaller dock ändå lämpligt att fråga sig hur det är möjligt att EU inte lyckas ingripa på ett markerande sätt mot de övergrepp som minderåriga utsätts för i samband med att de adopteras eller placeras i fosterhem, dels inom unionen men i synnerhet på internationell nivå och i de fall då barnet kommer från ett u-land. Det är i detta sammanhang nödvändigt att nämna situationen i Rumänien där ett stort antal barn de senaste 15 åren adopterats av medborgare i EU-länder vilket allvarligt har äventyrat en hel generations livscykel i landet. Endast fysiskt eller/och mentalt handikappade barn har inte adopterats.

Många av medlemsstaternas lagar på detta område grundar sig på Europarådets konvention från 1993 om skydd av barn. I denna uppmanades medlemsstaterna till ett nära samarbete vad gäller internationell adoption. Parlamentets resolutionsförslag från 1996 uppmanade rådet och kommissionen att i samarbete med de associerade länderna och med hänsyn till rådande internationella bestämmelser fördjupa sin verksamhet på det juridiska och sociala planet inom detta område.

Anser inte kommissionen, mot bakgrund av ovanstående,

1. att man så snart som möjligt i praktiken bör harmonisera medlemsstaternas lagstiftning vad gäller internationella adoptioner eftersom det rör sig om en särskild form av fri rörlighet för personer?
2. att detta problem även bör bemötas ur juridisk synvinkel för att förhindra att adoption, i brist på ett strikt men samtidigt enkelt och öppet regelsystem, urartar till övergrepp och onödig byråkrati och därmed ta formen av handel med försvarslösa barn?
3. att man för övrigt måste förhindra att ett sådant nytt system av harmoniserade lagar utgör ytterligare ett byråkratiskt hinder för adoption och säkerställa de minderårigas rättigheter, å ena sidan, och möjligheten till en ny, seriös familj, å den andra?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(7 januari 1999)

Kommissionen delar parlamentsledamotens farhågor om skyddet för barn från tredje land vid placering i fosterhem eller vid internationella adoptioner.

Haagkonventionen från 1993 om internationella adoptioner tillhandahåller en ram för internationellt samarbete. Konventionen reglerar kontakterna mellan myndigheterna i ursprungsländer och mottagarländer och behandlar frågor som påverkar erkännandet av adoptionsbeslut. I konventionen prioriteras barnens rättigheter och intressen. Kommissionen anser att den rättsliga ramen för internationella adoptioner skulle förbättras avsevärt om samtliga medlemsstater undertecknar och ratificerar Haagkonventionen. Hittills har åtta medlemsstater undertecknat konventionen, men endast Danmark, Spanien och Finland har ratificerat den. Det bör noteras att många av ursprungsländerna redan har undertecknat och ratificerat konventionen.

Vidare kommer konventionen ⁽¹⁾ om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, när den ratificeras, att avsevärt bidra till en snabb behandling av adoptionsärenden inom gemenskapen.

Kommissionen har inte för avsikt att inom en nära framtid vidta åtgärder för att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning på detta område, eftersom det redan finns internationella instrument som behandlar denna fråga.

⁽¹⁾ EGT C 261, 27.8.1997.

(1999/C 182/099)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3404/98

från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Direktiv om inmatning av ström på elnätet

1. För närvarande finns inom EU två modeller för ersättning för inmatning av ström från förnybara energikällor på elnätet.

Kan kommissionen meddela hur mycket andelen förnybara energikällor ökat under de senaste tre åren (1994-1997) i Förbundsrepubliken Tyskland, som ger kostnadstäckande ersättning för inmatning av ström på elnätet, respektive i Förenade kungariket där man använder en kvotmodell?

2. Hur stora investeringar gjordes under den nämnda tidsperioden i Förenade kungariket och i Förbundsrepubliken Tyskland?

3. Stämmer det att den trots mycket goda geografiska förutsättningar ringa andelen vindkraft i Förenade kungariket beror på att kvotmodellen möjliggör bedrägeri på så sätt att inga investeringar behöver göras efter kontraktstilldelning i samband med offentlig upphandling?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(11 december 1998)

1. Enligt den statistik som kommissionen tagit fram om förnybara energikällor i gemenskapen, har andelen elektricitet som produceras från sådana källor, inbegripet storskaliga vattenkraftverk, uppnått följande procentsatser i förhållande till den samlade inhemska produktionen i Tyskland och Förenade kungariket:

	1994	1995	1996
Tyskland	4,57 %	4,93 %	4,39 %
Förenade kungariket	2,16 %	2,07 %	1,64 %

Det finns ännu inga officiella siffror tillgängliga för 1997.

2. Kommissionen har inga statistiska uppgifter om de sammanlagda investeringarna i förnybar energi under perioden 1994-1997 i Tyskland och Förenade kungariket. Den installerade effekten (i megawatt), för förnybara energikällor som helhet, har emellertid utvecklats på följande sätt enligt officiell statistik som kommissionen har tillgång till:

	1994	1995	1996
Tyskland	4 593	5 096	5 548
Förenade kungariket	1 862	1 926	2 084

Enligt uppgifter från industrin har den installerade effekten för elproduktion från vindkraftverk (i megawatt) utvecklats på följande sätt:

	1994	1995	1996	1997
EU sammanlagt	1 693	2 529	3 496	4 705
Tyskland		1 137		2 082
Förenade kungariket		200		320

3. Kommissionen känner inte till att det skulle ha förekommit några bedrägerier i samband med upphandlingsförfaranden inom ramen för det system som medför "skyldighet att använda icke-fossila bränslen" och som tillämpas i Förenade kungariket. Enligt brittiska källor förefaller det emellertid som om ett antal projekt inom området förnybar energi, vilka tilldelats kontrakt efter ett upphandlingsförfarande, till slut ändå inte har genomförts.

(1999/C 182/100)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3407/98

från Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Svåra funktionsstörningar för marknadsorganisationen för livsmedel inom EU

Nivån på producentpriserna i Finland har i huvudsak varit en av de lägsta inom EU. Tillsammans med att produktionskostnaderna hör till de högsta inom EU har detta lett till att jordbrukarna i Finland ställts inför en ytterst svårlost ekvation. Att vår marknad är avlägset belägen och fungerar dåligt är ett problem för oss, men liknande problem med dåligt fungerande marknader finns inom EU:s hela område.

Under de senaste åren har de producentpriser som betalas till jordbrukarna varierat märkbart inom Europeiska unionens område. Överproduktion har lett till ett prisfall på griskött så att producentpriserna håller på att närma sig en bottenivå. Varför har inte dessa förändringar, ens när de varit så pass kraftiga, slagit igenom i andra änden av distributionskedjan, alltså på konsumentprisnivå så att konsumentpriserna på griskött sjunkit? Om priserna går ner borde detta direkt leda till ökad konsumtion och minskad överproduktion på griskött. Då så inte sker blir följderna att det inträffar allvarliga störningar i marknadens normala funktion.

Många exempel från medlemsländerna visar att förändringar i producentpriserna inte ger utslag genom hela distributionskedjan så att konsumentpriserna också sjunker. Det att konsumentpriserna håller en högre nivå har inte heller återspeglats i producentpriserna och detta strider mot hur en marknad normalt skall fungera. Samma problem kommer också fram i samband med prisbildningen i fråga om produktionsinsatserna, till exempel just i Finland.

Kommissionen borde i brådskande ordning utreda hur distributionskedjorna fungerar inom EU och undanröja sådana faktorer som stör och snedvrider marknadens normala funktion. Är det kanske så att centralaffärerna inom handeln agerar på ett alltför dominerande sätt eller borde producenterna få ökad tyngd vid förhandlingarna? Frågan har redan uppmärksammats bland annat av Frankrikes regering som i sin proposition till ramlag för landsbygden yrkat på en jämn och balanserad fördelning av det mervärde som uppstår inom olika led av livsmedelsförädlingskedjan. Detta skulle å sin sida förutsätta att producenterna fick ökad tyngd vid förhandlingarna.

Är kommissionen medveten om de problem som drabbat prisbildningen i samband med EU:s system för distribution och marknadsföring av livsmedel och har kommissionen för avsikt att göra en heltäckande utredning om dem?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 december 1998)

Kommissionen tycker att det är mycket anmärkningsvärt att den sänkning av producentpriserna som nyligen inträffade inte verkar ha påverkat konsumentpriserna i någon högre grad.

Det är uppenbart att detaljhandelspriset på livsmedel inte bara påverkas av priset på råvarorna utan också av kostnader för bearbetning, transport och arbetskraft. Man kan därför inte förvänta sig att detaljhandelspriserna skall sjunka lika mycket som producentpriserna om dessa övriga kostnader inte sänks i motsvarande grad. Kommissionen har också granskat hur producent- och konsumentpriserna på de viktigaste jordbruksprodukterna har utvecklats under de senaste 25 åren. Det framgår av denna undersökning att omkring hälften eller mindre än hälften av förändringarna av producentpriset verkligen slår igenom i konsumentledet. Eftersom detta gäller både minskningar och öknningar av producentpriserna kan man dra slutsatsen att detaljhandeln försöker hålla livsmedelspriserna relativt stabila även om producent- och grossistpriserna varierar.

Kommissionen eller, i förekommande fall, de nationella konkurrensmyndigheterna har dock bara rätt att granska prisnivån om den uppkommit genom olika konkurrensbegränsningar eller genom missbruk av en dominerande ställning.

(1999/C 182/101)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3410/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Diskriminering av medborgare i provinsen Bolzano/Bozen

I den självständiga provinsen Bolzano/Bozen diskuterar man för närvarande den provinsiella lagen 131/97 om skattelättnader för byggande av bostäder i provinsen. I artikel 4 i denna lag står det att personer som har flyttat utomlands och dessförinnan har bott minst fem år i provinsen samt deras nuvarande makar då de flyttar tillbaka omfattas av lagen på samma sätt som personer som är bosatta i provinsen. Denna artikel, som medför förmåner för personer som har flyttat utomlands, innebär att personer som av motsvarande skäl har tvingats lämna provinsen för att flytta till en annan italiensk provins diskrimineras. De förra återfår sina tidigare rättigheter när de återvänder och likställs därmed med provinsens invånare, medan de senare förvägras samma rättigheter.

Även om dessa bestämmelser vid första anblicken verkar drabba hela befolkningen i denna region (italiensktalande, tysktalande och rätoromansktalande), är det tydligt att de italiensktalande berörs i högre grad eftersom de personer som tillhör denna språkgrupp — antingen på grund av universitetsstudier (i italienska universitetsstäder) eller på grund av sitt arbete (statstjänstemän, anställda inom armén etc.) — tvingas flytta till en annan italiensk stad där de, även om de endast bor där en dag, förlorar rätten att komma i fråga för en subventionerad bostad för de närmaste fem åren.

Kan kommissionen svara på om ovannämnda artikel i den provinsiella lagen 131/97 inte innebär att vissa europamedborgare diskrimineras eftersom de inte får samma möjligheter som andra?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti

(22 januari 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på hennes skriftliga fråga E-3040/98 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 40.

(1999/C 182/102)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3414/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(17 november 1998)

Angående: Hjärttransplantationer

Har kommissionen uppgifter om hur vanligt det är med hjärttransplantationer i de olika medlemsstaterna?

Anser kommissionen att man, med tanke på att dessa transplantationer är av stor betydelse och ständigt blir allt vanligare, bör genomföra en undersökning och i samband med denna utarbeta bestämmelser och ta initiativ som gäller alla?

(1999/C 182/103)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3415/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Levertransplantationer

Har kommissionen uppgifter om hur vanligt det är med levertransplantationer i de olika medlemsstaterna?

Anser kommissionen att man, med tanke på att dessa transplantationer är av stor betydelse och ständigt blir allt vanligare, bör genomföra en undersökning och i samband med denna utarbeta bestämmelser och ta initiativ som gäller alla?

(1999/C 182/104)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3416/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Njurtransplantationer

Situationen vad gäller njurtransplantationer är oroväckande i hela gemenskapen, eftersom det finns en stor klyfta mellan å ena sidan det antal personer som önskar genomgå transplantation, har starkt försvagad njurkapacitet och behandlas med dialys, och å andra sidan det antal personer som får genomgå transplantationer.

Anser kommissionen att man, för att undvika spekulationer och förslagenhet när det gäller att få tillgång till njurar, bör samordna denna verksamhet genom en harmonisering av bestämmelserna i gemenskapens alla länder?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3414/98, E-3415/98 och E-3416/98
ingivna av Pádraig Flynn för kommissionen**

(19 januari 1999)

Kommissionen har uppgifter om organtransplantationer såsom transplantation av lever, hjärta och njure i de femton medlemsstaterna, Tjeckien, Polen, Norge och Schweiz. Uppgifterna har insamlats av International transplant coordinators society (ITCS). Kommissionen kan lämna uppgifter om det totala antalet transplantationer och transplanterade per en miljon invånare under 1992-1997 i de flesta medlemsstater och under 1995-1997 i de övriga länderna.

I artikel 129 i EG-fördraget, som gäller folkhälsa, utesluts uttryckligen all harmonisering av medlemsstaternas lagar och bestämmelser. Följaktligen är den lagstiftning som reglerar organtransplantationer en fråga för varje medlemsstat.

Amsterdamfördraget kommer att innehålla nya särskilda bestämmelser om organ i artikel 152. Detta gör det möjligt att anta gemenskapsåtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder i fråga om organ och ämnen av mänskligt ursprung, blod och blodderivat. Dessa åtgärder kommer inte att hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Nationella bestämmelser om donation eller medicinsk användning av organ och blod kommer inte att påverkas.

(1999/C 182/105)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3422/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Undanröjande av vissa handelshinder

Med hänvisning till förslaget till rådets förordning (EG) om införande av en ingripandemekanism för kommissionen för att undanröja vissa handelshinder (KOM(97) 0619 – CNS 97/0330) ⁽¹⁾ undrar jag om kommissionen i samarbete med medlemsstaterna kan komma överens om en snabb tillämpning av det förfarande som föreskrivs i artikel 169 i fördraget, framför allt i de fall då handelshinder gör en snabb lösning nödvändig, i stället för att välja artikel 235 i fördraget som rättslig grund.

⁽¹⁾ EGT C 10, 15.1.1998, s. 14.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Genom rådets förordning (EG) 2679/98 av den 7 december 1998 om den inre marknadens sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾ infördes ett varnings- och kontrollsystem för att den berörda medlemsstaten och kommissionen skall kunna häva aktuella handelshinder med mycket kort varsel. Valet av rättslig grund hänger samman med att det i fördraget inte föreskrivs några andra befogenheter än de som anges i artikel 235 för antagandet av denna typ av förordning.

Förslaget till ovannämnda förordning har lagts fram som ett svar på den uppmaning som riktades till kommissionen vid Europeiska rådets möte i Amsterdam. Införandet av ett varnings- och kontrollsystem för att ingripa mot vissa typer av handelshinder strider på intet sätt mot kommissionens bestämda åsikt att snäva tidsfrister bör fastställas för att det skall bli möjligt att inleda förfaranden med stöd av artikel 169 i EG-fördraget i de fall som inte kan regleras genom förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 337, 12.12.1998.

(1999/C 182/106)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3425/98
från Dietrich Elchlepp (PSE) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Fördelningen av EU-stödmedel som gått till delstaten Baden-Württemberg

1. Vilka stödmedel från EU-program gick till den tyska delstaten Baden-Württemberg under perioden 1995-1997?
2. Hur omfattande var medlen, och till vilka projekt och orter gick de?

Kompletterande svar
avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(25 februari 1999)

Då svaret är mycket omfattande, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(1999/C 182/107)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3427/98
från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Turkiets införande av tullar på import av bomull

Turkiets regering har nyligen infört en tull om 35 amerikanska cent per kilo på orensad bomull som importerats till Turkiet. I tullunionsavtalet föreskrivs att medlemmarna är skyldiga att inte införa handelstullar eller skatter sinsemellan.

Eftersom detta införande av tullar strider mot de åtaganden som Turkiet har tagit på sig gentemot EU, tillfrågas kommissionen:

1. Är införandet av ovanstående tull förenlig med tullunionens anda och mening?
2. I varje fall behövs det en överenskommelse med EU i förväg om att införa en tull. Finns det någon sådan?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(16 december 1998)

Som nämns av frågeställaren antog de turkiska myndigheterna den 13 september 1998 dekret nr 23462 om införande av en tull på 35 cent per kg råbomull och en tilläggsskatt på 35 cent per kg exporterad bomull. Genom dekret nr 23489 av den 10 oktober 1998 avskaffades exportskatten, medan importtullarna minskades från 35 cent per kg till 5,2 %. Dessa dekret antogs utan det föregående samråd med en kommission för sådana handelsfrågor rörande industriprodukter som föreskrivs i beslut nr 1/95 av associeringsrådet EG-Turkiet beträffande tullunionen.

Kommissionen anser att den åtgärd som ännu är i kraft inte är förenlig med de skyldigheter som följer av tullunionen och som anges i artikel 4 i beslut nr 1/95, enligt vilken inga nya import- eller exporttullar eller avgifter med motsvarande verkan får införas mellan de båda parterna.

Kommissionen tar för närvarande upp frågan med de turkiska myndigheterna via de relevanta kanalerna.

(1999/C 182/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3429/98
från Bill Miller (PSE) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Bidrag till vinindustrin

Jag hänvisar till det svar som kommissionsledamoten Fischler har lämnat (E-2198/98 ⁽¹⁾) om rubricerade ärende.

Svaret anger att ett förslag till rådets förordning (EG) om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ger utrymme för utgifter som är högre än genomsnittet för de senaste produktionsåren. Ligger detta utanför det stöd som avses i Agenda 2000?

⁽¹⁾ Se s. 3.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(22 december 1998)

Den ursprungliga utgiftsprognosen för vinsektorn inom ramen för Agenda 2000 ⁽¹⁾ som lades fram den 15 juli 1997 tog inte hänsyn till förslaget till reform av vinsektorn. Denna prognos utgick från de beräkningar som gjorts på grundval av produktionsprognosen för efterföljande regleringsår och gällande bestämmelser.

I det förslag till reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin som kommissionen lade fram den 16 juli 1998 ⁽²⁾ (ett år efter Agenda 2000) införs omställningsåtgärder för vinsektorn i syfte att anpassa den till marknaden och på sikt undvika överskott. De utgifter som följer av denna omställning kommer att leda till en mindre höjning av utgifterna för sektorn under de första åren efter reformen men kommer på medellång sikt att leda till en sanering av marknaden.

Den finansiella ramen för Agenda 2000 uppdateras efterhand som exaktare uppgifter blir kända. Detta gäller t.ex. den gemensamma marknadsordningen för vin, som kommer att behandlas i den nya finansiella översikten för Agenda 2000.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 271, 31.8.1998.

(1999/C 182/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3430/98
från Jaime Valdivielso de Cué (PPE) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Fiske

Den 17 juli 1998 hölls den första samtalsrundan på hög nivå om fiske mellan EU (företrätt av Antonio Cavaco, generaldirektör med ansvar för fiskerifrågor vid kommissionen) och Japan. En av de specifika frågor som togs upp var konflikten rörande åtgärder för fiskkoncentration i syfte att göra det möjligt för Japan att fånga tonfisk i Viscayabukten. Ett stort antal baskiska familjer är beroende av denna fiskezon som traditionellt sett använts av baskiska fiskare som använt sig av traditionella båtar och redskap.

Skulle kommissionen kunna informera om resultaten av detta toppmöte och då i synnerhet om dess konsekvenser för de baskiska fiskare som är beroende av denna fiskezon?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Kommissionen ber att få meddela parlamentsledamoten att den inte har några uppgifter om att det pågår något fiske efter tonfisk med hjälp av fiskhopsamlingsanordningar ("Fishing aggregating devices") av den japanska fiskeflottan i Biscayabukten.

Denna fråga diskuterades därför inte vid samtalsrundan på hög nivå mellan EU och Japan den 14-15 juli 1998. Resultaten av detta möte presenterades i en presskommuniké som kommissionen översänder direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(1999/C 182/110)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3439/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Hygieniska normer vid kyrkogården Prima Porta

På kyrkogården Prima Porta har man konstaterat uppenbara brott mot sanitära normer och mot respekten för kyrkogården. Det har konstaterats likvätska upptorkad med tidningar och sågspån, och frånvaron av desinficering av bårhuset, där ca 200 kistor står i väntan på jordfästning varje månad.

Därför vill jag fråga kommissionen:

1. om det, utöver brott mot italienska hygieniska och sanitära normer, även kan betraktas som brott mot europeiska direktiv och föreskrifter och i så fall vilka;
2. om det finns studier eller dokument i ämnet hos kommissionen.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(28 januari 1999)

1. Vad gäller skydd för arbetstagarnas hälsa är de åtgärder som fastställs genom gemenskapslagstiftningen om hälsa och säkerhet i arbetet tillämpliga. Aktuella direktiv är bl.a. rådets direktiv 80/1107/EEG ⁽¹⁾, 89/391/EEG ⁽²⁾, 89/654/EEG ⁽³⁾, 89/655/EEG ⁽³⁾, 89/656/EEG ⁽³⁾, 90/394/EEG ⁽⁴⁾, 90/679/EEG ⁽⁵⁾ och 98/24/EG ⁽⁶⁾. I dessa direktiv fastställs de minimikrav enligt artikel 118a i EG-fördraget som skall tillämpas på arbetsplatsen för att säkerställa att alla nödvändiga steg har vidtagits för att förebygga arbetstagarnas exponering eller på lämpligt sätt kontrollera denna.
2. Kommissionen har inte gjort några undersökningar och har inga dokument som behandlar denna fråga.

⁽¹⁾ EGT L 327, 3.12.1980.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989.

⁽³⁾ EGT L 393, 30.12.1989.

⁽⁴⁾ EGT L 196, 26.7.1990.

⁽⁵⁾ EGT L 374, 31.12.1990.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 5.5.1998.

(1999/C 182/111)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3452/98

från Mark Watts (PSE) till kommissionen

(24 november 1998)

Angående: Slakt på sälungar i Vita havet

Kan kommissionen med anledning av min fråga E-2693/97 ⁽¹⁾ om slakt på sälungar i Vita havet utanför Ryssland ange om den ännu har erhållit något svar från de ryska myndigheterna vad gäller resultatet av de vetenskapliga studierna om sälfångst som skulle genomföras under 1995?

Om detta inte är fallet, kommer kommissionen att kontakta de ryska myndigheterna på nytt och be om resultaten av detta forskningsprogram?

Känner kommissionen till om de ryska myndigheterna har föreslagit en årlig kvot för sälungar som skall slaktas 1998 och 1999?

Avser kommissionen att vidta några andra åtgärder för att sätta stopp för de grymma metoder som används?

Kommer kommissionen att överväga att göra framtida ekonomiskt bistånd till de ryska myndigheterna beroende av att djurs rättigheter respekteras och slakten på sälar upphör?

(¹) EGT C 82, 17.3.1998, s. 129.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(10 december 1998)

Sedan sitt svar på parlamentsledamotens fråga E-2693/97 har kommissionen fortfarande inte erhållit resultaten av de vetenskapliga studierna om sälfångst i Vita havet och fortsätter därför att göra påstötningar hos de ryska myndigheterna med en begäran om att få tillgång till eventuella resultat. Kommissionen undersöker också om det fastställts någon fångstkvot och kommer att vidarebefordra den information som eventuellt finns tillgänglig till parlamentsledamoten.

Såsom angavs i svaret på den skriftliga frågan E-2693/97 har kommissionen, med tanke på bestämmelserna i rådets direktiv 83/129/EEG av den 28 mars 1983 om införsel i medlemsstaterna av skinn från vissa sälungar och produkter av sådana skinn (¹), inte för avsikt att vidta några ytterligare åtgärder i detta avseende.

(¹) EGT L 91, 9.4.1983, s. 30.

(1999/C 182/112)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3453/98 från Freddy Blak (PSE) till kommissionen

(9 november 1998)

Angående: Besprutning

I vissa medlemsstater är det omöjligt att få veta hur mycket sprutmedel som används i frukt- och grönsaksproduktionen. I Danmark och Holland finns det tillgängliga uppgifter om sprutmedelsförbrukningen, men i till exempel Spanien och Italien är det omöjligt att få den typen av information.

Problemet är att man i stor omfattning har funnit pesticidrester på frukt och grönsaker som importeras till Danmark från andra medlemsstater.

Tänker kommissionen ta initiativ till att begränsa och kontrollera användningen av pesticider? Ett sådant direktiv skulle, på samma sätt som nitratdirektivet, kunna innehålla krav på att begränsa och kontrollera förbrukningen i medlemsstaterna, och kanske krav på att medlemsstaterna skall utarbeta handlingsplaner och att det kontrolleras om dessa följs.

Den stora skillnaden mellan förbrukningen av pesticider i frukt- och grönsaksproduktionen i medlemsstaterna är helt oacceptabel.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(25 november 1998)

Kontrollen av bekämpningsmedel som används inom jordbruket och de åtgärder som vidtas för att minska riskerna i samband med detta regleras i första hand av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (¹). Genom detta direktiv upprättas en förteckning över godkända verksamma ämnen som — efter att ha genomgått omfattande tester — inte anses vara farliga för människors eller djurs hälsa eller för miljön. Detta innebär att alla produkter som inte uppfyller direktivets högt ställda säkerhetskrav skall tas bort från marknaden. Det åligger dock varje medlemsstat att godkänna användningen av enskilda växtskyddsmedel för olika grödor under specificerade förhållanden (subsidiaritetsprincipen).

Gränsvärden för rester av enskilda bekämpningsmedel i och på olika livsmedel fastställs i direktiven 76/895/EEG (frukt och grönsaker) ⁽²⁾, 86/362/EEG (spannmål) ⁽³⁾, 86/363/EEG (livsmedel av animaliskt ursprung) ⁽³⁾ och 90/642/EEG (produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker) ⁽⁴⁾. Sedan 1996 har det också funnits årliga gemenskapstäckande övervakningsprogram för bekämpningsmedelsrester i livsmedel. Resultaten från det första av dessa program — från 1996 — har nyligen gått igenom och kommer inom kort att offentliggöras av kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 230, 18.8.1991.

⁽²⁾ EGT L 340, 9.12.1976.

⁽³⁾ EGT L 221, 7.8.1986.

⁽⁴⁾ EGT L 350, 14.12.1990.

(1999/C 182/113)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3474/98
från Gianni Tamino (V) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Stöd från kommissionens representation i Italien till ett initiativ som tagits av Nationella alliansen

Enligt en annons i den italienska dagstidningen "Il Giornale" onsdagen den 28 oktober anordnade delegationen från Nationella alliansen i Europaparlamentet ett möte i Milano torsdagen den 29 oktober under rubriken "En själ för Europa", där Cristiana Muscardini, Gerard Collins och Raul Miguel Rosado Fernandes skulle delta. För detta möte fick man enligt annonsen i "Il Giornale" ekonomiskt stöd från kommissionens representation i Milano.

Stämmer dessa uppgifter? Om så är fallet, kan sådant stöd erhållas av alla politiska grupper som anordnar ett möte, och vilka kriterier tillämpas vid beviljandet av stöd?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(3 februari 1999)

Efter förfrågan den 1 oktober 1998 från Cristiana Muscardini gav kommissionens representation i Milano sitt beskydd åt seminariet som hade som uttalat syfte att "återupptäcka unionens etiska, kulturella och politiska värden" för att undvika att kontinentens enande begränsas sig enbart till den ekonomiska sfären.

Seminariet, med rubriken Un'anima per l'Europa (En själ för Europa), ägde rum den 29 oktober 1998 i regionen Lombardiets lokaler i Milano. Inbjudna var parlamentariker från olika medlemsstater, företrädare för italienska nationella och regionala myndigheter samt den nationellt ansvarige för statsrättsliga frågor i Alleanza Nazionale.

Att kalla seminariet för ett möte för ett visst parti eller delegation bygger på en tolkning från tidningens sida.

(1999/C 182/114)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3475/98
från Giacomo Leopardi (PPE) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Undersökningar, förslag, initiativ eller rättsakter gällande distribution av läkemedel och apotekstjänster

Behandlar kommissionen för närvarande några undersökningar, förslag, initiativ eller rättsakter gällande distribution av läkemedel och farmaceutiska tjänster?

Skulle kommissionen, om så är fallet, så ingående som möjligt vilja redogöra för dessa undersökningar, förslag, initiativ eller rättsakter?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(5 januari 1999)

Kommissionen anser att den nuvarande rättsliga situationen avseende distribution av läkemedel och apotekstjänster på det hela är tillfredsställande.

Som emellertid har konstaterats i kommissionens meddelande om den inre marknaden för läkemedel ⁽¹⁾ svarar apotekstjänster i många medlemsstater för över 25 % av slutkostnaden (exklusive skatt) för ett läkemedel. Det är bara en tidsfråga (och en fråga om möjligheten att komma in på marknaden) innan nya system för att leverera produkter till konsumenten — särskilt genom ökade möjligheter för elektronisk handel — får lagstiftarna att överväga vilka besparingar de kan göra på denna del av läkemedelskostnaderna.

Som ett bidrag för att överväga dessa och närstående frågor, har kommissionen beställt en studie om elektronisk handel inom läkemedelssektorn. Denna diskuterades för första gången vid den rundabordskonferens om genomförandet av den inre marknaden för läkemedel som hölls i Paris den 7 december 1998.

⁽¹⁾ KOM(98) 588 slutlig.

(1999/C 182/115)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3476/98

från Luisa Todini (PPE) och Claudio Azzolini (PPE) till rådet

(24 november 1998)

Angående: Rätten till en rättvis rättegång

I ett domslut av den 2 november meddelade den italienska domstolen för konstitutionella frågor att strafflagstiftningens artikel 513, som med överväldigande majoritet antogs i parlamentet i juli 1997, delvis är lagstridig.

Detta beslut skall tillämpas retroaktivt och har i stort sett gjort det omöjligt att genomföra ett korsförhör, trots att detta utgör en huvudprincip när det gäller att garantera den åtalades rätt till ett försvar i enlighet med artikel 6 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Kan rådet mot denna bakgrund vidta åtgärder så att den italienska regeringen tillämpar denna princip, som är en av de grundläggande förutsättningarna för en rättvis rättegång?

Svar

(22-23 februari 1999)

Europeiska unionens råd har inte behörighet att behandla det ämne som den ärade parlamentsledamoten tar upp.

(1999/C 182/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3487/98

från Anne McIntosh (PPE) till rådet

(24 november 1998)

Angående: Europeiska unionens reklammaterial

Kan rådet redogöra för kostnaden för det reklammaterial om Europeiska unionen som för närvarande distribueras till brittiska skolor och ange vem som bär denna kostnad?

Anser rådet att distribuerat material av detta slag som berör förmånerna med EU-medlemskap och införandet av euron borde innehålla argument om både för- och nackdelar?

Svar

(8 februari 1999)

Rådet kan inte uttala sig om reklammaterial om Europeiska unionen som distribueras i brittiska skolor eller någon annanstans eftersom rådet inte på något sätt är delaktigt i den verksamheten.

Den ärade parlamentsledamoten syftar kanske på material som framställts av Europeiska kommissionen. I så fall bör frågorna ställas direkt till kommissionen.

I sammanhanget bör det påpekas att rådet den 29 juni 1998 sade att det "stöder ökat samarbete mellan EU-institutionerna när det gäller informationspolitiken". I dagens läge förekommer inte något väsentligare samarbete av sådant slag annat än mellan parlamentet och kommissionen.

Rådet antog den 7 december 1998 följande slutsatser:

Rådet noterar medlemsstaternas ansvar för att informera om Europeiska unionen.

Rådet erkänner kommissionens roll för att främja interinstitutionellt samarbete när det gäller information om Europeiska unionen.

Rådet noterar kommissionens avsikt att upprätta mekanismer som gör det möjligt för personer med ansvar för informationsverksamhet inom medlemsstaterna och EU:s institutioner att utbyta erfarenheter, kommunicera med varandra och hålla samråd när det gäller information om Europeiska unionen, samt att regelbundet rapportera om framsteg som gjorts.

Rådet noterar kommissionens avsikt att lägga fram förslag för interinstitutionellt samarbete på detta område, särskilt med Europaparlamentet och rådet.

(1999/C 182/117)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3507/98

från **Amedeo Amadeo (NI)** till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Gemenskapens statistiska program

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets beslut om gemenskapens statistiska program 1998-2002 (KOM(97) 0735 slutlig – 98/0012 CNS) och (CES 800/98-98/0012 CNS). Förslaget till rådets beslut och kommissionens val av prioriteringar godkänns, med tanke på att den budgetpost som avsatts för Eurostat är inadekvat.

Kan kommissionen se till att ekonomisk och social sammanhållning läggs till de tre prioriteringar som formulerats i artikel 2 i förslaget till beslut?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

I Europaparlamentets slutgiltiga yttrande, som avgavs vid sammanträdet den 9 oktober 1998 och som har överlämnats till kommissionen och rådet, ingick inte något förslag om ändring i enlighet med parlaments-

ledamotens synpunkt. När rådets arbetsgrupp i detalj gick igenom parlamentets yttrande, föreslogs emellertid en ändring i så måtto att ekonomisk och social sammanhållning skulle tas med bland de politikområden som skall beaktas särskilt.

(1999/C 182/118)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3508/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Gemenskapens statistiska program

Kan kommissionen, mot bakgrund av förslaget till rådets beslut om gemenskapens statistiska program 1998-2002 (KOM(97) 0735 slutlig — 98/0012 CNS) och (CES 800/98-98/0012 CNS), betona behovet av att utforma en gemensam metod för insamling av statistiska uppgifter om konsumentprisutvecklingen och köpkraftspariteten samt lämna ytterligare information om den statistik som krävs för att anta ett slutgiltigt mervärdesskattsystem på gemenskapsnivå?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Behovet av jämförbar statistik och därmed en harmonisering av metoder och klassifikationer framgår tydligt av det förslag som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till, tredje stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad. Detta är gemensamt för alla områden i gemenskapens statistiska program och utgör följaktligen också en viktig del av arbetet med konsumentpriser och köpkraftspariteter.

Kommissionen har ännu inte antagit några slutgiltiga förslag till ett permanent EU-system för mervärdesskatt. Med hänsyn till de lösningar som kan komma att bli aktuella har Eurostat redan inlett preliminära diskussioner med de nationella statistikorganen om möjliga konsekvenser för de statistiska indikatorerna. Denna aspekt behandlas uttömmande i programmets bilaga 1, avdelning V. Sedan parlamentet lämnat sitt yttrande har texten i denna del av programmet granskats och förtydligats av rådets arbetsgrupp.

(1999/C 182/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3511/98

från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen

(25 november 1998)

Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets förordning (EG) 3295/94 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor (KOM(98) 0025 slutlig — ACC 98/0018) ⁽¹⁾. I samband härmed betonas det att det är absolut nödvändigt med direkta kontakter mellan rättighetsinnehavarna (företag) och tullmyndigheterna för att öka tulltjänstemännens motivation.

Möjligheten att begränsa ansökan om beslagtagande vid gränsen till vissa EU-länder strider mot den grundläggande idén om gemenskapsmarknaden. Eftersom denna marknad är en gemensam marknad med en enda rättslig grund för hela gemenskapen är den enda rimliga lösningen på lång sikt att införa en enhetlig ansökan om beslagtagande som gäller i samtliga medlemsstater. Kan kommissionen vidta åtgärder i detta syfte?

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.1998, s. 63.

(1999/C 182/120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3512/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets förordning (EG) 3295/94 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor (KOM(98) 0025 slutlig — ACC 98/0018) ⁽¹⁾. Kan kommissionen uppmärksamma de nationella regeringarna på behovet av att omgående införa ett snabbare förfarande, vilket efterfrågas i del tre i avtalet om handelsrelaterade aspekter på immateriella rättigheter (TRIPS)?

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.1998, s. 63.

(1999/C 182/121)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3513/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets förordning (EG) 3295/94 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor (KOM(98) 0025 slutlig — ACC 98/0018) ⁽¹⁾. Systemet står inför stora svårigheter på grund av att bestämmelserna på gemenskapsnivå endast har en viss räckvidd samtidigt som genomförandebestämmelserna fastställs i medlemsstaternas lagstiftning.

Kan kommissionen ur ekonomisk synvinkel företa en harmonisering för att de viktigaste bestämmelserna på detta område verkligen skall kunna genomföras?

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.1998, s. 63.

(1999/C 182/122)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3523/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Kompensation för nekad ombordstigning

Nedanstående fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets förordning (EG) 295/91 om införande av gemensamma regler om kompensation till passagerare som nekas ombordstigning på luftfartyg i regelbunden lufttrafik (KOM(98) 0041 slutlig — SYN 98/0022) ⁽¹⁾. Kan kommissionen föreslå en tydlig metod för att beräkna ökningen av kompensationen för nekad ombordstigning samt ett förfarande för att höra medlemsstaterna och berörda parter innan en sådan ökning godkänns?

⁽¹⁾ EGT C 120, 18.4.1998, s. 18.

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3511/98, E-3512/98, E-3513/98 och E-3523/98
ingivna av Mario Monti för kommissionen

(4 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/123)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3527/98**från Anna Karamanou (PSE) till rådet**

(13 november 1998)

Angående: Den turkiska statsförvaltningens beslut att avsätta övervakningskommittén vid patriarkatets teologiska skola i Chalki

Den turkiska statsförvaltningen har nyligen tagit ett godtyckligt beslut om att avsätta övervakningskommittén vid patriarkatets teologiska skola i Chalki. Samtidigt vill generaldirektoratet för allmännyttiga stiftelser i Turkiet tvinga den ekumeniske patriarken och synoden att skaffa "tillstånd" från övervakningskommittén för minsta lilla verksamhet i klostret. Dessa beslut visar på att den jämlikhet inför lagen, rättvisa och religionsfrihet som garanteras i den turkiska författningen endast gäller på papperet.

På vilket sätt avser rådet att ingripa för att säkra demokratisk frihet och religiösa rättigheter i Turkiet, med tanke på de viktiga diskussionerna om kommissionens rapport om framstegen i förbindelserna mellan EU och Turkiet?

Svar

(8 februari 1999)

1. Rådet beklagar situationen för de mänskliga rättigheterna i Turkiet, inbegripet yttrandefriheten i religiösa frågor, och är väl medvetet om att den turkiska regeringen enligt Lausannefördraget, som undertecknades i juli 1923, har åtagit sig att på alla sätt skydda icke-muslimska minoriteters kyrkor, synagogor, kyrkogårdar och andra religiösa anläggningar.

Rådet känner oro över utvecklingen vid patriarkatets teologiska skola i Chalki. Österrikes förbundsresident tog personligen upp frågan under Turkiets president Demirels officiella besök i Wien den 17-19 november 1998.

2. I överensstämmelse med Europaparlamentets begäran till rådet i samband med parlamentets samtycke till genomförandet av tullunionens slutfas, övervakar rådet utvecklingen i Turkiet när det gäller de mänskliga rättigheterna och demokratin. Europeiska rådet i Luxemburg den 12-13 december 1997 erinrade om rådets ståndpunkt i associeringsrådet med Turkiet den 29 april 1997 enligt vilken stärkandet av Turkiets band med EU även är avhängigt av att Turkiet anpassar sig till de normer och den praxis för mänskliga rättigheter som gäller i Europeiska unionen samt av att minoriteter respekteras och skyddas.

3. Respekten för de mänskliga rättigheterna är särskilt viktig för länder som ansökt om medlemskap i EU. I detta sammanhang bekräftades i kommissionens rapport av den 4 november 1998, som är grundad på artikel 28 i associeringsavtalet, om Turkiets framsteg mot anslutning till EU, den turkiska regeringens offentliga åtagande att bekämpa kränkningar av de mänskliga rättigheterna, men det noterades även att detta åtagande ännu inte hade haft någon betydande effekt i praktiken.

(1999/C 182/124)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3529/98**från Mirja Ryynänen (ELDR) till kommissionen**

(13 november 1998)

Angående: Det nederländska förslaget till bestämmelse om certifiering av trä och träprodukter

Det nederländska parlamentet har antagit ett lagförslag som berör en obligatorisk märkning av trä och träprodukter på basis av det sätt som träet producerats. Enligt lagförslaget skall trä som bevisligen producerats enligt principerna om en hållbar utveckling samt de produkter som tillverkats av träet märkas med en grön stämpel och övriga med röd stämpel.

Nationella åtgärder som vidtas inom EU:s inre marknad måste vara överensstämmande med de handlingsramar som fastställts i Rom-fördraget. En av målsättningarna i fördraget är en fri rörlighet för varor på den inre marknaden. En obligatorisk trämärkning strider mot den nyss nämnda målsättningen om inte kravet har lagts fram genom EG:s lagstiftning.

Den föreslagna märkningen skulle inte enbart förorsaka handelshinder och vara diskriminerande. Den skulle också försätta trä i en mindre gynnad ställning jämfört med andra motsvarande material. Dessutom skulle förslaget obligatoriska natur leda till att de små skogsbrukarna skulle diskrimineras inom trähandeln till följd av de höga kostnaderna.

1. Vad ämnar kommissionen göra så att den ekomärkning som strider mot målsättningarna för den inre marknaden inte förverkligas i Holland?
2. Vad ämnar kommissionen göra så att konsumenterna får rätt information om bakgrunden till de ekostämpel som eventuellt kommer att införas? I systemet ovan till exempel, innebär den röda stämpeln inte att träet skulle komma från en skog som är dåligt skött.
3. Vad ämnar kommissionen göra så att produkter som härstammar från skogar som odlats på ett hållbart sätt, från skogar som förnyats på ett naturligt sätt och från så kallat nyfiber inte diskrimineras i EU-länder genom bland annat bestämmelser om ekomärkning och återanvändning?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

1. Den 17 juli 1998 anmälde de nederländska myndigheterna, i enlighet med direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽¹⁾ (direktivet konsoliderat genom direktiv 98/34/EG ⁽²⁾), ett lagförslag (anmälan nr 98/319/NL) om ändring av miljöskyddslagen med avseende på trä och träprodukter från hållbart skogsbruk. Efter att ha granskat förslaget avgav kommissionen ett detaljerat utlåtande grundat på artiklarna 30 och följande i EG-fördraget och synpunkter i enlighet med artiklarna 9 respektive 8 i direktivet. Nederländerna får inte anta förslaget till teknisk föreskrift förrän sex månader har gått efter det att det detaljerade utlåtandet delgavs (denna frist löper ut den 18 januari 1999) och de nederländska myndigheterna måste underrätta kommissionen om vilka åtgärder de ämnar vidta för att följa utlåtandet. För närvarande väntar kommissionen på detta svar. Om svaret inte är tillfredsställande kommer kommissionen att vidta de åtgärder som behövs.

2. Kommissionen bedömer skogscertifiering och märkning av träprodukter med utgångspunkt i huruvida åtgärderna främjar ett hållbart skogsbruk och vilken information som ges till konsumenterna. Vid bedömningen tas naturligtvis hänsyn till om åtgärderna är förenliga med reglerna i fördraget och med gemenskapens internationella åtaganden, i synnerhet de åtaganden som följer av medlemskap i Världshandelsorganisationen.

3. De ekologiska kriterierna för att tilldela kopieringspapper gemenskapens miljömärke (beslut av den 16 juli 1996) bygger på principerna som antogs vid ministerkonferensen i Helsingfors om skyddet av Europas skogar. Kriterierna för mjukpappersprodukter (beslut av den 7 januari 1998) bygger också på principen om hållbart skogsbruk och hänvisar till Helsingfors-konferensen eller, vad beträffar icke-europeiska skogar, till relevanta internationella organisationer (FN:s kommission för hållbar utveckling, Internationella organisationen för tropiskt trä ITTO, FN:s miljöprogram UNEP och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation FAO). Träprodukter från hållbart skogsbruk diskrimineras således inte genom gemenskapens miljömärkning.

⁽¹⁾ EGT L 109, 26.4.1983.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998.

(1999/C 182/125)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3532/98**från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen**

(25 november 1998)

Angående: Grekland iakttar inte gemenskapslagstiftningen om tillhandahållande av satellittjänster

Europeiska kommissionen har upprepade gånger krävt att den grekiska regeringen i den nationella lagstiftningen skall införliva direktiv 90/388/EEG ⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 94/46/EEG ⁽²⁾ om avskaffande av alla åtgärder och bestämmelser som rör utfärdande av exklusiva eller speciella rättigheter till vilken part det än må vara att tillhandahålla satellittjänster.

Enligt dessa direktiv skulle medlemsstaterna ha tillsett att garantier för detta funnits senast i augusti 1995.

Grekland har fram till helt nyligen inte vidtagit en enda åtgärd för att tillåta att andra företag eller parter än det statliga televerket OTE tillhandahåller dessa tjänster inom grekiskt territorium.

Med anledning av detta undrar jag om kommissionen har krävt eller avser att kräva klagoranden i denna fråga från den grekiska regeringen samt även om den har för avsikt att använda sig av artikel 169 om att föra ärendet vidare till EG-domstolen, för det fall den grekiska staten inte omgående rättar sig efter dessa direktiv?

⁽¹⁾ EGT L 192, 24.7.1990, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 268, 19.10.1994, s. 15.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(14 januari 1999)

Kommissionen är medveten om att Grekland inte har fullgjort sin skyldighet att helt införliva artikel 2.2.1 i direktiv 90/388/EEG, ändrat genom direktiv 94/46/EG, när det gäller bestämmelser om satellittjänster och satellitnättjänster, och att effektivt tillämpa bestämmelserna i fråga. Kommissionen tillställde därför de grekiska myndigheterna en formell underrättelse den 15 maj 1998.

De grekiska myndigheterna svarade med ett brev av den 2 juli 1998, i vilket de informerade kommissionen om antagandet av ministerbeslut nr 61646/98, 61647/98 och 62087/98. Besluten behandlar taxor för användning av radiofrekvenser, tillståndsgivning för satellittjänster och beviljande av frekvenstilldelning.

I ett senare meddelande från de grekiska myndigheterna av den 20 oktober 1998 sades att det redan hade kommit in tre ansökningar till den statliga kommittén för telekommunikationer (EET). Denna skall behandla ansökningarna när regelverket på området är fullständigt. Det förefaller som om ännu ett ministerbeslut krävs för att fastställa villkoren och förfarandena för tillhandahållande av mobila satellittjänster för personkommunikation.

Eftersom inga tillstånd hittills har utfärdats för tillhandahållande av satellittjänster i Grekland i enlighet med de anmälda besluten, överväger kommissionen nu att avge ett motiverat yttrande enligt artikel 169 i EG-fördraget. I så fall kommer kommissionen att kräva att Grekland vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla vad som begärs i yttrandet. Om Grekland därefter fortfarande inte ger tillstånd för tillhandahållande av satellittjänster kan fallet komma att föras inför domstolen.

(1999/C 182/126)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3535/98
från Richard Corbett (PSE) till rådet

(25 november 1998)

Angående: Rådets bedömning av rättslig grund till förslag

Vid hur många tillfällen har rådet sedan Enhetsakten infördes ändrat den rättslig grund som kommissionen har föreslagit?

Vid hur många av dessa tillfällen är det rådets egen rättstjänst som har legat bakom förslag att ändra den rättsliga grunden och vid hur många tillfällen kom förslagen från en eller flera av rådets ledamöter?

Svar

(8 februari 1999)

Rådets granskning av den rättsliga grunden till ett förslag från kommissionen är en integrerad del av granskningen av hela förslaget.

Det händer att rådet anser att den rättsliga grund som kommissionen föreslår inte är korrekt och att rådet därför beslutar att ändra den. Eftersom den rättsliga grunden utgör en väsentlig del av en rättsakt samråder rådet i sådana fall ännu en gång med Europaparlamentet. Vid avgörandet av vilken rättslig grund som skall gälla för en rättsakt stödjer sig rådet mycket ofta på yttranden från den juridiska avdelningen.

Rådet har inga sådana uppgifter som den ärade parlamentsledamoten efterfrågar. Att upprätta sådan statistik skulle kräva personalresurser som rådet för närvarande inte har.

(1999/C 182/127)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3544/98
från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(18 november 1998)

Angående: Greklands införlivning av direktiv om telekommunikationer

Grekland har genom en rad förordningar och lagar införlivat ett antal direktiv om telekommunikationer, särskilt a) direktiv 95/51/EG ⁽¹⁾ med avseende på avskaffande av begränsningarna för användning av kabeltelevisionnät för tillhandahållande av redan avreglerade teletjänster (förordning 123/Regeringens nyhetsblad (FEK) A 103/15.5.1998); b) direktiv 96/2/EG ⁽²⁾ om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på mobil- och personkommunikation (förordning 124/Regeringens nyhetsblad (FEK) A 103/15.5.1998); c) direktiv 93/97/EEG ⁽³⁾ om tillägg till direktiv 91/263/EEG vad gäller jordstationsutrustning för satellitkommunikation (förordning 122/Regeringens nyhetsblad (FEK) A 103/15.5.1998); d) direktiv 94/46/EEG ⁽⁴⁾ om ändring av direktiv 88/301/EEG och direktiv 90/388/EEG särskilt med avseende på satellitkommunikation (förordning 212/Regeringens nyhetsblad (FEK) A 166/25.8.1997); e) direktiv 96/19/EG ⁽⁵⁾ om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på genomförandet av full konkurrens på marknaderna för teletjänster (lag 2578/98).

Kan kommissionen, mot bakgrund av att den enligt uppgifter har ifrågasatt införlivningen av ovan nämnda direktiv, ange följande:

1. Anser kommissionen att det föreligger problem beträffande huruvida Grekland har införlivat ovan nämnda direktiv på ett korrekt eller ofullständigt sätt?
2. Kan kommissionen ange om det finns andra medlemsstater som har problem vad gäller införlivningen av dessa direktiv och i så fall vilka länder samt vilken typ av problem?
3. Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit beträffande varje berörd medlemsstat för att se till att direktiven införlivas till fullo?

⁽¹⁾ EGT L 256, 26.10.1995, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 20, 26.1.1996, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 19.10.1994, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT L 74, 22.3.1996, s. 13.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(18 januari 1999)

1. Kommissionen noterar att Grekland har gjort framsteg i genomförandet av regelverket om telekommunikationer. Kommissionen har funnit att Grekland till fullo har införlivat rådets direktiv 93/97/EEG (jordstationsutrustning för satellitkommunikation). Grekland har dock inte helt införlivat följande direktiv eller inte anmält åtgärderna till kommissionen så att kommissionen kan bekräfta a) att alla nödvändiga rättsliga åtgärder har vidtagits och erforderliga licenser beviljats enligt direktiv 94/46/EG (satellitkommunikationer), b) att all sekundärlagstiftning som krävs för införlivande av direktiv 95/51/EG (kabeltelevisionsnät) har antagits och c) att åtgärder har vidtagits för beviljande av nya DCS 1800 – och DECT-licenser och alla begränsningar för samtrafik mellan mobila kommunikationssystem i Grekland och fasta nät och mobila kommunikationssystem i andra medlemsstater har avskaffats i enlighet med direktiv 96/2/EG (mobil- och personkommunikation). Grekland har inte heller införlivat direktiv 90/388/EEG, ändrat genom direktiv 96/19/EG, i förening med kommissionens beslut 97/607/EG av den 18 juni 1997 om beviljande av ytterligare tidsfrister för Grekland för genomförandet av direktiv 90/388/EEG vad gäller fri konkurrens på marknaderna för teletjänster ⁽¹⁾. Dessa åtgärder, som innebär att nuvarande begränsningar för upprättande och drift av egna infrastrukturer försvinner och som är nödvändiga för tillhandahållandet av avreglerad infrastruktur, skulle Grekland ha antagit och anmält före den 1 oktober 1997, tillsammans med den nödvändiga tillståndsgivningen.

2. Kommissionen har också noterat att dessa direktiv inte har införlivats eller har införlivats felaktigt i Luxemburg (ofullständigt införlivande av direktiv 94/46/EG), i Portugal (ofullständigt införlivande av direktiv 95/51/EG), i Italien, Spanien, Belgien och Frankrike (felaktigt införlivande av direktiv 96/19/EG) och i Belgien (införlivande av direktiv 93/97/EEG). Portugal har inte heller vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att ta bort kvarvarande begränsningar för tillhandahållande av liberaliserade telekommunikationstjänster på alternativ infrastruktur. Enligt kommissionens beslut 97/310/EG av den 12 februari 1997, om beviljande av ytterligare tidsfrister för Portugal för genomförande av kommissionens direktiv 90/388/EEG och 96/2/EG vad gäller fri konkurrens på marknaderna för teletjänster ⁽²⁾, hade Portugal tillåtelse att uppskjuta borttagandet av sådana begränsningar till den 1 juli 1997.

I samband med sin utvärdering av situationen har kommissionen antagit fyra rapporter om hur införlivandet av regelverket fortskrider, den sista av dessa den 25 november 1998 ⁽³⁾. De kan återfinnas på kommissionens webbsidor: <http://europa.eu.int/comm/dg04/lawliber/libera.htm> och <http://ispo.cec.be/infosoc/telecom-policy>.

3. Kommissionen håller regelbundna möten med medlemsstaternas administrationer för att diskutera införlivandet av telekommunikationsdirektiven. Hur arbetet skrider framåt övervakas dessutom nog i samband med att rapporterna om införlivandet av regelverket utarbetas. I de fall där detta inte ger resultat i rätt tid inleder kommissionen ändå överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna. Idag pågår 84 sådana förfaranden rörande telekommunikationsdirektiven, varav 54 gäller harmoniseringen och 30 liberaliseringen. Om en medlemsstat inte rättar sig efter ett motiverat yttrande från kommissionen förs fallet inför domstolen.

⁽¹⁾ EGT L 245, 9.9.1997.

⁽²⁾ EGT L 133, 24.5.1997.

⁽³⁾ KOM(98) 594.

(1999/C 182/128)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3547/98

från Hartmut Nassauer (PPE) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Publikation från Eurostat om befolkningen i Europa och födelseland

I häfte nr 10 1998 av publikationen "Statistics in focus, Population and social conditions: The population of selected European countries by country of birth" (ö.a. finns endast på engelska, tyska och franska) redovisar

Eurostat siffermaterial över befolkningen i utvalda europeiska länder med avseende på födelseland. Man särredovisar även det antal invånare som fötts utanför EU, från vilka länder invandrade personer härstammar, uppgifter om arbetskraften samt åldern på de personer som fötts utomlands. I denna publikation från Eurostat finns uppgifter om medlemsstaterna Belgien, Danmark, Spanien, Finland, Frankrike, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Förenade kungariket och Sverige, men inte om Tyskland.

Av vilken orsak redovisar Eurostat undersökningar om befolkningsstrukturen i EU:s medlemsstater, utan att därvid ta hänsyn till den medlemsstat som har den största befolkningen, och i vilken utsträckning anser kommissionen att denna undersökning speglar förhållandena i gemenskapen, med tanke på att undersökningen inte innehåller några uppgifter om antalet utlänningar och utlandsfödda i Tyskland?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(5 februari 1999)

År 1996, efter det att kommissionen vid upprepade tillfällen fått förfrågningar om att sammanställa statistik över befolkningen efter födelseland, ombads medlemsstaterna att lämna sådan information till Eurostat. Ett flertal medlemsstater, däribland Tyskland, kunde inte ge all den information som begärdes in, men med tanke på det stora intresset bland allmänheten bedömde vi att det var befogat att offentliggöra den information vi förfogade över i *Statistics in Focus* och i Eurostats databas *New Cronos*. Eftersom det saknas uppgifter från Tyskland och andra medlemsstater, räknar vi inte ut några sammanlagda siffror för hela gemenskapen. När mer information kommer in från medlemsstaterna (t.ex. efter en folkräkning) kommer denna att läggas in i databasen.

(1999/C 182/129)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3549/98

från Katerina Daskalaki (UPE) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Intagning på privatkliniker i Grekland

I Grekland har intagningarna på statliga sjukhus och på psykiatriska kliniker ökat med 60-100 respektive 35 %. Dessa betalas av försäkringskassorna. Antalet motsvarande intagningar på allmänna kliniker, som lyder under den privata sektorn, är dock oförändrat sedan sex år, trots upprepade åtgärder från "Grekiska unionen för privatkliniker" som framhåller ojämlikheten i denna behandling.

Frågan ställs till kommissionen om detta faktum överensstämmer med konkurrensreglerna och om det finns något sätt att jämna ut denna obalans.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Kommissionen kan upplysa parlamentsledamoten om att ett eventuellt konkurrensbegränsande beteende som kan ha konsekvenser främst för en nationell marknad i princip skall granskas av den berörda medlemsstatens myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning. Det beteende som parlamentsledamoten beskriver förefaller endast beröra grekiska sjukhus och kliniker, och det är därför de grekiska konkurrensmyndigheterna som är bäst lämpade att besvara parlamentsledamotens fråga.

Kommissionen har inte tillräckligt med uppgifter för att kunna ta ställning till om förhållandena är förenliga med konkurrensreglerna.

(1999/C 182/130)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3551/98**från Katerina Daskalaki (UPE) till kommissionen**

(1 december 1998)

Angående: Nya turkiska hot mot Cypern

Under sitt senaste besök (5.11.1998) på den norra delen av Cypern, som står under turkisk ockupation, upprepade den turkiske premiärministern Yilmaz vid en allmän presskonferens, som han gav tillsammans med den turkcypriotiske ledaren Denktash, att ett eventuellt främjande av anslutningsförhandlingarna med Cypern skulle som "svar" få till stånd ett turkiskt införlivande av de ockuperade territorierna.

Frågan som ställs till kommissionen, som ju ägnar sig åt många rättsliga volter för att få till stånd en EU-finansiering till Turkiet, är på vilket sätt den tänker svara på dessa hot och om det handlar om att fortsätta att låta ett tredje land ingripa på detta sätt i unionens förhandlingar med en oberoende demokrati som är medlem i alla stora internationella organisationer.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(18 december 1998)

Kommissionen känner till de förklaringar som frågeställaren nämner. Som frågeställaren vet undertecknade Rauf Denktash och president Süleyman Demirel redan i januari 1997 en gemensam förklaring i syfte att stegvis integrera den norra delen av ön med Turkiet. I juli 1998 undertecknade Turkiet och den norra delen av ön även ett associeringsavtal.

I sin "återkommande rapport från kommissionen om Turkiets framsteg på vägen mot anslutning", antagen den 4 november 1998, uttryckte kommissionen sin åsikt om de förklaringar och åtgärder som nämns ovan och ansåg att dessa "inte är förenliga med den internationella rätten på detta område, sådan den framgår av FN:s resolutioner i frågan, till vilka Europeiska unionen förbehållslöst ansluter sig". Dessa resolutioner grundar sig framförallt på bildandet av en federation mellan de två områdena och de två befolkningsgrupperna. I samma dokument uttryckte kommissionen även sin övertygelse om att "FN:s generalsekreterares bona officia, som stöds av säkerhetsrådet och Europeiska unionen, bör ges aktivt stöd av alla berörda parter".

Enligt det planerade tidsschemat har anslutningsförhandlingarna med Cypern efter den 10 november 1998 gått in i en konkret fas. Kommissionen hoppas att de turkcypriotiska representanterna reagerar positivt på förslaget från grekcypriotisk sida att delta i förhandlingarna.

Kommissionen är överens med rådet om att de framsteg som görs beträffande en anslutning och de framsteg som görs beträffande en rättvis och genomförbar lösning av cypernfrågan har ett ömsesidigt gynnsamt inflytande på varandra.

(1999/C 182/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3562/98**från Klaus Lukas (NI) till kommissionen**

(1 december 1998)

Angående: Europeiska utvecklingsfonden som "mjölkossa"

Dr. Nikolas Alexandrakis har i sin bok "The Lost Vision" framställt allvarliga anklagelser gentemot kommissionens finansiella förvaltning av dess utvecklingsbistånd. Bland annat skall på order av generaldirektören för GD VIII ett generöst underhåll till diktatorer skett med Lomé-medel. På detta vis har sergeant Does blodiga regim i Liberia, där Dr. Nikolas Alexandrakis varit ackrediterad som ledar för kommissionens delegation, erhållit understöd. Enligt dessa uppgifter Dr. Alexandrakis underrättat berörda enheter inom kommissionen i Bryssel (GD VIII) om att ministrar och tjänstemän inom Does regim betraktat Europeiska utvecklingsfonden som sin personliga "mjölkossa" avsedd att förbättra deras privata ekonomi (s. 49). På detta vis har andelar av medel avsedda för utvecklingsprojekt regelbundet och systematiskt hamnat i ministrarnas

plånböcker. Trots vetskap om dessa förhållanden skall ledningen för GD VIII dock ha krävt att denna korrumperade praxis fortsätts.

Undertecknad ledamot ställer med anledning härav följande frågor till kommissionen:

- Hur bedömer kommissionen Dr. Nikolas Alexandrakis bok "The Lost Vision"?
- Kan kommissionen ange hur många procent av dess anslag till utvecklingsbistånd som korrumperade mottagarregeringar har kunnat/kan inkassera?
- Om det förhåller sig så, hur stora belopp och vilka regeringar rör det sig om?
- Hur stora bedömer kommissionen de sammanlagda belopp ur det budget- respektive projektstöd vara som har berikat diktatorer som Mobutu, Moi, Bokassa etc?
- Kan kommissionen ange hur stor andel av Herrarna Abachas och Mobutus miljarder som finansierats av EU?
- Görs det några ansträngningar för att ur dessa korrumperade despoters dödsbo återfå dylika EU-medel som använts på ett felaktigt, icke avsett sätt? Om det förhåller sig så, vilka framgångar har dessa ansträngningar rönt? Om inte, varför?

(1999/C 182/132)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3563/98

från Klaus Lukas (NI) till kommissionen

(1 december 1998)

Angående: Europeiska utvecklingsfonden som "mjölkossa"

Dr. Nikolas Alexandrakis har i sin bok "The Lost Vision" framställt allvarliga anklagelser gentemot kommissionens finansiella förvaltning av dess utvecklingsbistånd. Bland annat skall på order av generaldirektören för GD VIII ett generöst underhåll till diktatorer skett med Lomé-medel. På detta vis har sergeant Does blodiga regim i Liberia, där Dr. Nikolas Alexandrakis varit ackrediterad som ledare för kommissionens delegation, erhållit understöd. Enligt dessa uppgifter Dr. Alexandrakis underrättat berörda enheter inom kommissionen i Bryssel (GD VIII) om att ministrar och tjänstemän inom Does regim betraktat Europeiska utvecklingsfonden som sin personliga "mjölkossa" avsedd att förbättra deras privata ekonomi (s. 49). På detta vis har andelar av medel avsedda för utvecklingsprojekt regelbundet och systematiskt hamnat i ministrarnas plånböcker. Trots vetskap om dessa förhållanden skall ledningen för GD VIII dock ha krävt att denna korrumperade praxis fortsätts.

Undertecknad ledamot ställer med anledning härav följande frågor till kommissionen:

- Kan kommissionen ange vilka belopp av dess direkta budgettillskott (Stabex, Sysmin) som mottagarländerna har använt/använder för militära eller repressiva syften?
- Kan kommissionen ange vilka belopp av dess direkta budgettillskott (Stabex, Sysmin) som mottagarländerna har använt/använder för att finansiera potentiella eller faktiska trupper i inbördeskrig (jämför sergeant Doe)?
- Vilka möjligheter har kommissionen att förhindra detta?
- Har kommissionen någonsin gjort allvarligt menade försök att förhindra detta?
- Hur avser kommissionen att i framtiden förhindra detta slöseri som uppgår till miljardbelopp?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3562/98 och E-3563/98
ingivna av João de Deus Pinheiro för kommissionen**

(20 januari 1999)

Kommissionen tänker inte avge något annat omdöme om den bok som det hänvisas till än att den konstaterar att det rör sig om illvilliga anklagelser från en före detta tjänsteman som avskedats efter ett disciplinärt förfarande.

Kommissionen genomför inom ramen för Lomékonventionen en politik som bestämts på gemenskapsnivå och överenskommit tillsammans med länderna i Afrika, Västindien och Stilla havet. Oavsett om det rör sig om projekt, program, stöd till program för vissa sektorer eller direkta eller indirekta budgetstöd är avsikten att tillsammans med medlemsstaterna och andra bidragsgivare bidra till en långsiktig ekonomisk och social utveckling i dessa länder. Med andra ord är det befolkningen i länderna som skall vara de slutgiltiga mottagarna av utvecklingsstödet, eftersom stödet principiellt skall användas till att bekämpa fattigdom och hjälpa befolkningen att få en högre levnadsstandard.

Kommissionen sörjer för förutsättningarna för att denna princip skall kunna respekteras, antingen genom Stabex eller annat direkt budgetstöd, så att den offentliga utvecklingshjälpen inte förskingras. Om det visar sig finnas risk för att utbetalningarna används till något annat än de syften som godkänts och som partnerlandets myndigheter alltså undertecknat verkställs inte utbetalningarna. Revisioner genomförs regelbundet och om medel inte har använts på sätt som föreskrivs i finansieringskonventionen ställs finansieringen in tills förhållandena korrigerats.

Kommissionen vill slutligen informera om att den i fallet med Abacha-regimen direkt efter statskuppen 1993 tog initiativet till att ställa in allt direkt stöd till Nigeria. Unionen fastslog därefter i en gemensam ståndpunkt principen att allt stöd utom humanitärt bistånd och direkt stöd till de mest utsatta befolkningsgrupperna skulle ställas in.

När det gäller före detta Zaire och Mobutu-regimen var det också på kommissionens initiativ som allt europeiskt stöd som gick genom de zairiska myndigheterna ställdes in. På gemenskapsplanet är det bara det humanitära biståndet och stödet till återuppbyggnad som går genom icke-statliga organisationer och internationella organisationer som fortsatt fram till nu i Zaire och Demokratiska republiken Kongo.

(1999/C 182/133)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3566/98
från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen**

(1 december 1998)

Angående: Turkiskt egenmäktigt förfarande vad gäller den teologiska skolan Chalkis i Konstantinopel

1971 beslutade Turkiet (genom ett ensidigt och egenmäktigt förfarande) att stänga den teologiska skolan Chalkis i Konstantinopel. Och medan de under alla dessa år har lovat att verksamheterna i skolan skulle återupptas, beslutade de för några dagar sedan att det ämbete som förvaltar den skulle upphöra. Detta senaste agerande från den turkiska regeringen utgör en uppenbar kränkning av likställdheten inför lagen och religionsfriheten, principer som (förmodligen) finns inskrivna i den turkiska konstitutionen och som utgör grundläggande principer i internationell rätt.

Turkiska medborgare — av kristen tro — kan inte fritt utöva sin religion i landet. Detta resulterar i att den kristna befolkningen i Turkiet fortsatt minskar och att kyrkor och institutioner töms på präster och ämbetsmän som förvaltar dem. Denna avsiktliga verksamhet syftar till att dessa skall övergå till de turkiska myndigheterna, i brist på kristna intressenter, eftersom förordningarna står under skydd av den rasistiska turkiska lagen, vilken förbjuder att institutioner förvaltas av icke-turkiska medborgare.

På vilket sätt har kommissionen för avsikt att reagera för att utöva påtryckningar på Turkiet (ett land som är associerat till EU) för att ogiltigförklara beslutet om att avskeda förvaltningen för den teologiska skolan Chalkis och för att denna stora institution i den kristna världen åter skall kunna verka med sin universella inriktning?

(1999/C 182/134)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3581/98**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: De turkiska myndigheternas åtgärder mot den teologiska skolan i Chalki

De turkiska myndigheterna har avsatt styrelsen för den teologiska fakulteten i Chalki dels för att skada det ekumeniska patriarkatets anseende, dels för att skrämja greker i Turkiet till att dra sig ur styrelserna för stiftelser som förvaltar grekiska tillgångar så att dessa tillgångar förlorar sina ägare.

Patriarken Bartholomeos har fördömt åtgärden, och den amerikanska regeringen har sagt att den tänker lägga fram en protest.

Då de turkiska myndigheternas åtgärder är ett klart brott mot de mänskliga rättigheterna, religionsfriheten, likheten inför lagen och rättvisan ombes kommissionen upplysa om huruvida den har för avsikt att fördöma dessa oacceptabla åtgärder som Turkiet nyligen vidtagit mot patriarkatet och vidta de åtgärder som krävs för att se till att den teologiska skolan i Chalki kan öppna igen och att beslutet om styrelsens avskaffande återkallas.

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3566/98 och E-3581/98
ingivna av Hans Van den Broek för kommissionen**

(23 december 1998)

Kommissionen är medveten om att styrelsen för den teologiska skolan Chalkis i Istanbul nyligen avskedats.

Kommissionen är oroad över den senaste utvecklingen i Turkiet som kommer att få oundvikliga konsekvenser för de mänskliga rättigheterna och i synnerhet för de religiösa minoriteternas situation i landet.

Kommissionen följer ingående alla aspekter på situationen för de mänskliga rättigheterna i Turkiet. I sin första återkommande rapport om Turkiets framsteg på vägen mot anslutning, antagen den 4 november 1998, framhöll kommissionen de problem som finns i detta avseende samt vikten av att situationen förbättras. I detta sammanhang instämmer kommissionen helt och hållet i det som sades i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg i december 1997, dvs. att "stärkandet av Turkiets band med Europeiska unionen även är avhängigt av att de politiska och ekonomiska reformer som Turkiet har inlett fortsätter, särskilt i fråga om [...] respekt för och skydd av minoriteter [...]".

Trots Turkiets beslut att avbryta all politisk dialog med unionen är kommissionen fast besluten att fortsätta att uttrycka sin oro i dessa frågor vid alla kontakter med de turkiska myndigheterna.

(1999/C 182/135)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3567/98**från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen**

(1 december 1998)

Angående: Central- och östeuropeiska kvinnors invandring till Europeiska unionen

De senaste åren har man lagt märke till en oroväckande utveckling vad gäller att prostituerade kvinnor från länder i Central- och Östeuropa flyttar till vissa länder i Europeiska unionen, bl.a till Grekland. Den senaste tiden har detta fenomen fått oroväckande dimensioner. Gemenskapsbudgeten innehåller budgetpost B3-4109 som bland annat syftar till att finansiera åtgärder som bekämpar detta fenomen.

Jag skulle vilja få information om följande från kommissionen:

1. Vilka program har fram till nu finansierats av budgetpost B3-4109 i gemenskapsbudgeten och vilka länder har dragit nytta av dessa?
2. Föreslår kommissionen att i framtiden vidta ytterligare och mer effektiva åtgärder för att förebygga/bekämpa detta fenomen och om så är fallet, vilka är dessa åtgärder?
3. Har kommissionen för avsikt att ta upp denna fråga inom ramen för anslutningsförhandlingarna med kandidatländerna?
4. Kommer dessa åtgärder som syftar till att bekämpa fenomenet med dessa kvinnors invandring att prioriteras med en gemensam finansiering inom ramen för de nästkommande gemenskapsramarna för stöd till regionerna i målområde 1?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

1. och 2. Kommissionen delar parlamentsledamotens oro för kvinnohandel som syftar till sexuellt utnyttjande och betraktar den som ett grovt brott mot de mänskliga rättigheterna.

Den 9 december 1998 antog kommissionen ett meddelande till rådet och parlamentet om vidare åtgärder i kampen mot kvinnohandel (¹). Meddelandet är en uppföljning av kommissionens första meddelande från november 1996 (²) och innehåller en omfattande handlingsplan för att förbättra befintliga initiativ, främst genom samarbete med kandidatländerna, eftersom man noterat en betydande ökning av antalet kvinnor som förs in i gemenskapen från länderna i Central- och Östeuropa. Kommissionen kommer även i fortsättningen att inom ramen för Phare-programmet stödja dels initiativ som syftar till att förbättra lagstiftningen och den administrativa kapaciteten i kandidatländerna för att uppnå överensstämmelse med EU:s regelverk inom rättsliga och inrikes frågor, dels konkreta projekt som bekämpar kvinnohandel.

Kommissionen är vidare ansvarig för genomförandet av Daphne-initiativet (budgetpost B3-4109) som är ett sätt att bistå icke-statliga organisationer i deras kamp mot alla former av våld mot barn, ungdomar och kvinnor, däribland handel som syftar till sexuellt utnyttjande. Sedan 1997 har tio projekt direkt berört kvinnohandel och ytterligare projekt berör detta problem indirekt. Den 20 maj 1998 antog kommissionen ett förslag till ett rådsbeslut (³) om ett femårigt åtgärdsprogram för gemenskapsstöd till medlemsstaternas verksamhet med avseende på våld mot barn, ungdomar och kvinnor (Daphne-programmet) för tiden 2000-2004 med en total budget på 25 miljoner ecu. Programmet kommer att underlätta samordning, enhetlighet och kontinuitet i kampen mot handel med kvinnor och barn.

Kommissionen ansvarar också för Stop-programmet. Programmet, som grundas på en gemensam åtgärd av den 29 november 1996, skall främja stöd och utbyte för personer ansvariga för att bekämpa människohandel och sexuellt utnyttjande av barn. Sedan 1996 har 24 projekt behandlat problemet med kvinnohandel.

Kommissionen kommer att verka för att kandidatländerna kan delta både i Stop- och Daphne-programmen. Det skall emellertid påpekas att kandidatländerna redan deltagit i ett betydande antal Stop-projekt.

3. Inom ramen för utvidgningsprocessen måste kandidatländerna även genomföra regelverket inom "tredje pelaren" på detta område, i synnerhet den gemensamma åtgärden av den 24 februari 1997 (⁴) om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn. Huvudsyftet med denna gemensamma åtgärd är att förbättra medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser och rättsliga samarbete när det gäller att bekämpa människohandel.

4. I sitt meddelande av den 9 december 1998 gjorde kommissionen en förteckning över de olika finansiella instrument som bör användas för att stödja särskilda projekt för att bekämpa kvinnohandel. Kommissionen tror dock inte att den regionala utvecklingsfonden är ett lämpligt instrument i detta sammanhang.

(¹) KOM(98) 726 slutlig.

(²) KOM(96) 567 slutlig.

(³) KOM(98) 335 slutlig.

(⁴) EGT L 63, 4.3.1997.

(1999/C 182/136)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3573/98

från Georg Jarzembowski (PPE) till kommissionen

(18 november 1998)

Angående: Sydkoreanska varv snedvrider konkurrensen

De europeiska varven har svårigheter på grund av att de sydkoreanska varven på ett aggressivt sätt tar hem order på nybyggnation. De sydkoreanska varven skriver kontrakt på nybyggnation till priser som ibland inte ens täcker materialkostnaderna. De kan göra på detta sätt, eftersom den sydkoreanska regeringen genom de lån som Internationella valutafonden beviljat direkt eller indirekt ger stöd till de sydkoreanska varven.

Den sydkoreanska regeringens och de sydkoreanska varvens beteende snedvrider konkurrensen på världsmarknaden inom varvsindustrin till de europeiska varvens nackdel på ett oacceptabelt sätt och gör att stödet från Europeiska unionens medlemsstater via Internationella valutafonden blir absurt.

Jag frågar kommissionen:

1. Vad exakt känner Europeiska kommissionen till beträffande detta beteende från den sydkoreanska regeringens och de sydkoreanska varvens sida?
2. Hur bedömer kommissionen situationen och konsekvenserna för den europeiska varvsindustrin?
3. Vad har europeiska kommissionen hittills gjort för att sätta stopp för denna snedvridning av konkurrensen och för att skydda den europeiska varvsindustrin, och vad vill kommissionen göra i framtiden?
4. På vilket sätt och med vilken målsättning vill Europeiska kommissionen påverka EU:s medlemsstater så att de genom Internationella valutafonden verkar för att den sydkoreanska regeringen avskaffar ovanstående praxis att stödja varven och för att de sydkoreanska varven skall avstå från sin nuvarande orderpolitik?

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(14 december 1998)

Kommissionen följer uppmärksamt den ekonomiska krisens utveckling i Korea och dess konsekvenser för den europeiska varvsindustrin. Den ledamot av kommissionen som ansvarar för denna fråga framhöll i samband med sin resa till Korea nyligen med kraft att de koncerner till vilka de koreanska varven är knutna absolut inte bör ges någon förmånlig behandling av de offentliga myndigheterna.

Även om kommissionen hittills inte fått några bevis för att Korea inte skulle ha respekterat de internationella bestämmelserna följer den mycket uppmärksamt hur det ekonomiska stöd som beviljas av internationella institutioner används.

Kommissionen har inlett visst bilateralt samarbete med Korea. I samband med ministermötet med Korea i oktober tog kommissionen upp en del frågor rörande omstruktureringar av sektorn, Korea Eximbanks stöd till fartygsexport samt påståendena om lokala subventioner till underleverantörer inom varvsindustrin. Korea lämnade detaljerade upplysningar och lovade att komma med ytterligare uppgifter.

Vad beträffar situationen på världsmarknaden har den europeiska industrin, med 60 % fler beställningar de nio första månaderna 1998 jämfört med samma period 1997, temporärt förbättrat sin ställning i förhållande till sina största konkurrenter. De koreanska varven, å sin sida, hade under samma period trots devalveringen av won 28 % färre beställningar jämfört med föregående år. Dessa siffror bör dock tolkas med stor försiktighet, eftersom de endast omfattar en del av året. En stor del av de europeiska beställningarna under den perioden (40 % kompenserade bruttoton (cgt)) rör passagerarfartyg som endast byggs av fyra varv. Sedan sommaren 1998 är dessutom koreanerna, som för en politik med mycket låga priser, på väg att komma upp i den exceptionella beställningsnivå som de uppnådde under 1997, vilket har en negativ inverkan på konkurrensen för de övriga varven och för andra typer av fartyg (containerfartyg).

Den ledamot av kommissionen som har ansvar för industriella frågor lade i samband med rådets möte (industri) den 16 november 1998 fram en rapport om denna fråga och om de åtgärder som kommissionen vidtagit. I rapporten gjordes en kritisk analys av Koreas metoder och deras konsekvenser för världsmarknaden. Kommissionens ledamot, som stöddes av rådet i sin ståndpunkt att det är nödvändigt att agera för att få slut på den illojala konkurrensen, föreslog att medlemsstaterna utnyttjar sitt inflytande i Internationella valutafonden för att säkerställa att Korea respekterar de villkor som de internationella biståndsgivarna uppställer som motprestation.

(1999/C 182/137)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3588/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Oenighet mellan domstolar i EU:s medlemsstater

En grekisk man och en dansk kvinna ingick äktenskap i Grekland och fick ett barn med grekiskt medborgarskap. Äktenskapet upplöstes senare med båda parter samtycke. Skilsmässodomen uttalades i en dansk domstol, som gav modern vårdnaden om barnet, dock utan att fastställa klara regler för faderns umgängesrätt. Senare fastställde en grekisk domstol sådana regler. Detta beslut avvisades emellertid av den danska domstolen, något som har lett till att barnet inte längre har någon kontakt med sin far.

Kan kommissionen därför ge följande upplysningar:

1. Vilken domstol har behörighet att fatta beslut om vilken av föräldrarna som skall ha vårdnaden om barnet och att fastställa regler för barnets kontakt med den andra föräldern?
2. Har det tidigare förekommit fall där en av föräldrarna är missnöjd med vårdnadsbeslutet? Hur kan i så fall ett sådant beslut överklagas?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(21 januari 1999)

Kommissionen saknar behörighet att svara på parlamentsledamotens två frågor.

Påpekas skall dock att rådet den 28 maj 1998 antog konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål⁽¹⁾. Denna konvention är grundad på artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen och har till syfte att reglera problem av den art som parlamentsledamoten nämner. Den ratificeras nu av medlemsstaterna enligt bestämmelserna i artikel 47 i konventionen.

⁽¹⁾ EGT C 221, 16.7.1998.

(1999/C 182/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3594/98**från Johanna Majj-Weggen (PPE) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: Författarinnan Taslima Nasrin från Bangladesh

Kan kommissionen informera om vilka åtgärder den vidtagit som reaktion på Europaparlamentets resolution från september 1998, för att få garantier för Taslima Nasrins säkerhet vid hennes besök hos sin dödsjuka mor i Bangladesh?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(12 januari 1999)

Kommissionen har, genom sin delegation i Dhaka, följt utvecklingen i fallet med författarinnan Taslima Nasrin mycket uppmärksamt.

En viss utveckling har skett på senare tid. Den 22 november 1998 infann sig Taslima Nasrin inför rätta i High Court. Domstolen beviljade henne frihet mot borgen i det andra målet, i vilket talan mot henne väcktes av en medborgare i Bangladesh. Det bör erinras om att hon redan beviljats frihet mot borgen i det första målet, i vilket talan väcktes av staten 1994. Efter att ha beviljats frihet mot borgen kan hon, enligt hennes försvarare, fritt resa inom och utom Bangladesh. Hennes rörelsefrihet inskränks dock självfallet av risken för aktioner riktade mot henne från pro-islamiska extremistgruppers sida.

Kommissionens delegation i Dhaka upprätthåller nära förbindelser med medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och är beredd att delta i varje initiativ som kan anses vara till hjälp i fallet Taslima Nasrin.

(1999/C 182/139)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3595/98**från Paul Lannoye (V) till rådet**

(24 november 1998)

Angående: Lägre moms på energiskog

Rådets direktiv 92/77/EEG ⁽¹⁾ av den 19 oktober 1992 gör det möjligt för medlemsstaterna att tillämpa en lägre moms på gas och elektricitet.

I sin vitbok om förnybara energikällor (KOM(97) 599) ⁽²⁾ sätter kommissionen upp målet att fram till 2010 skall andelen förnybara energikällor av den totala energikonsumtionen fördubblas, vilket skall uppnås med bland annat beskattning och ekonomiska åtgärder. Det kommer att krävas kompletterande förslag för att lagstifta om eller ändra befintliga direktiv för att till exempel minska skatten på energiprodukter från förnybara källor eller undanta dem från skatt.

Hänsyn till konkurrensreglerna är ett villkor för att tillämpa lägre moms; dessa konkurrensregler skulle respekteras ännu mer ifråga om värme, vilket är en energikälla som av naturliga skäl inte kan överföras mer än några kilometer.

Antalet faktiska budgettillämpningar av lägre moms på värmekällor som skog skulle vara ganska få.

Det är svårt att utnyttja förnybar energi, som den definieras av kommissionen i vitboken, eftersom ett lägre pris i praktiken tas ut på "traditionella" energikällor (elektricitet, gas) bland annat på grund av att dessa har lägre moms.

Det verkar motsägelsefullt att endast naturgas och elektricitet omfattas av rådets direktiv 92/77/EEG om lägre moms.

Kan rådet försvara valet att endast skydda dessa två energityper? Kan det i förekommande fall precisera hur tillämpningen av lägre moms skulle kunna utsträckas till andra energikällor, till exempel värmealstrande energi, i synnerhet då den produceras med hjälp av en förnybar energikälla som skog?

(¹) EGT L 316, 31.10.1992, s. 1.

(²) EGT C 210, 6.7.1998, s. 215.

Svar

(8 februari 1999)

1. Genom att anta det direktiv som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till har rådet hållit sig till målet i kommissionens förslag.
2. För en eventuell utvidgning av det aktuella direktivets tillämpningsområde krävs ett nytt förslag från kommissionen. Eftersom något sådant inte föreligger, kan rådet inte uttala sig.

(1999/C 182/140)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3600/98

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: 1999 års fristående gemensamma tullkvoter för tonfiskfiléer från tredje land

Kan kommissionen tala om vilka planer man har för 1999 års gemensamma tullkvoter för tonfiskfiléer från tredje land? Hur omfattande kommer kvoten att vara och vilken procent kommer tullsatsen att ligga på?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Inga beräkningar har gjorts för 1999 för dessa tullkvoter för fiskeprodukter eftersom de kommer att öppnas den 1 april 1999. Av detta skäl kommer kommissionen att framlägga sitt förslag först i februari och i mars 1999 läggs det fram i rådet för antagande.

(1999/C 182/141)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3608/98

från Hugh McMahon (PSE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: EU:s utvecklings- och samarbetspolitik efter utvidgningen

Kan kommissionen informera parlamentet om huruvida den har någon allmän syn på hur utvidgningen kommer att påverka EU:s utvecklings- och samarbetspolitik, och kommer dess synpunkter på detta att framläggas för parlamentet?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Utvidgningen av gemenskapen med länderna i Central- och Östeuropa är ett historiskt steg för gemenskapen. Det rör sig om en utveckling som endast kan förstärka demokratiska värderingar, solidaritet och utveckling. Kommissionen är övertygad om att utvidgningen på sikt kommer att få icke försumbara positiva verkningar

för utvecklingsländerna, särskilt tack vare utvidgningen av den europeiska marknaden, den ökade köpkraften och den ökade efterfrågan i de länder som ansluter sig och dessa länders antagande av gemenskapens regelverk på området utvecklingssamarbete.

Den politiska prioriteringen av utvecklingsländerna, de ambitiösa förslagen rörande förnyelse av partnerskapet mellan gemenskapen och länderna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS-länderna) samt de ansträngningar som kommissionen nyligen har vidtagit för att förbättra förvaltningen av gemenskaps-samarbetet vittnar om ett dynamiskt och varaktigt engagemang. Även det aktiva stödet till en hållbar utveckling i länderna i Latinamerika och Medelhavsområdet (ALAMED) och instrumenten för ekonomiskt samarbete med dessa länder vittnar om detta.

När det gäller gemenskapens regelverk har multilaterala möten hållits med elva kandidatländer. I samband med den analytiska genomgången av gemenskapens regelverk (s.k. screening) i de sex länder med vilka förhandlingar har inletts, har kommissionen tagit upp regelverket rörande yttre förbindelser, vilket omfattar den gemensamma handelspolitiken, gemenskapens bilaterala avtal, utvecklingspolitik och humanitärt bistånd.

Alla länder har förklarat att de vid anslutningen kommer att påta sig de skyldigheter som följer av gemenskapens regelverk med avseende på utvecklingspolitik och humanitärt bistånd och att det är nödvändigt med förhandlingar om deras bidrag till Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

Den analytiska genomgången av gemenskapens regelverk var huvudsakligen en förklaring av gemenskapens utvecklingspolitik eftersom de flesta kandidatländerna inte har någon erfarenhet på detta område. De var huvudsakligen intresserade av bestämmelserna rörande handelsförbindelser med utvecklingsländer, vilka de måste anta vid anslutningen. De ansåg att de utan svårigheter skulle kunna ge AVS-länderna förmånsbehandling och i förekommande fall anpassa sina allmänna preferenssystem eller anta gemenskapens system. Detta medför nya exportmöjligheter för utvecklingsländerna.

(1999/C 182/142)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3611/98

från Luciano Vecchi (PSE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Stöd till projekt för rättvis och solidarisk handel

Den 2 juli 1998 antog Europaparlamentet en resolution (A4-0198/98) ⁽¹⁾ mot bakgrund av ett initiativbetänkande om rättvis och solidarisk handel. I denna resolution anges ett antal förslag rörande framtida utveckling av en gemenskapspolitik för rättvis handel.

Kommissionen anmodas att besvara följande frågor:

1. Vilka åtgärder ämnar den vidta avseende Europaparlamentets resolution?
2. När ämnar den offentliggöra grönboken om rättvis handel, som aviserat för länge sedan?
3. Hur många och vilken typ av projekt som gäller samfinansiering av frivilligorganisationers insatser på området för rättvis och solidarisk handel har mottagit stöd från kommissionen under 1997 och 1998?

⁽¹⁾ EGT C 226, 20.7.1998, s. 73.

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(2 februari 1999)

Kommissionen studerar i samband med det arbete den själv bedriver på området rättvis handel noga parlamentets resolution. Många av de frågor som tas upp kräver ingående analyser och samråd med myndigheter och organ osv. som arbetar med frågor rörande rättvis handel. Detta pågår för närvarande. Vid rådets (jordbruk) möte i juni 1998 bestämdes att kommissionen skulle lägga fram ett meddelande om rättvis handel före den 1 mars 1999. Detta dokument håller just på att avslutas.

Under 1997 tilldelades 15 projekt medel från budgetpost B7-6000 för att informera allmänheten i Europa om frågor kring utvecklingen av rättvis handel. Kommissionen bistod med ca 2,9 miljoner euro (max 50 % av den totala projektkostnaden). För 1998 kan för samma budgetpost noteras en ökning till 21 projekt som är godkända eller på väg att bli det uppgående till sammanlagt ca 3,7 miljoner euro.

Rent allmänt kan påpekas att kommissionen sedan flera år tillbaka medfinansierar icke-statliga organisationers märkningsprojekt och de icke-statliga organisationer som etablerar s.k. "Världsbutiker" eller verkar för utbredningen av etiska regler.

(1999/C 182/143)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3613/98

från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: ECHO-affärens verkliga omfattning

Europeiska kommissionen säger att av de 96 miljoner BEF som det är tal om i ECHO-affären är det egentligen bara 20 miljoner som har försvunnit.

Hur kan kommissionen bevisa detta? Om Uclaf fastställer att de fyra kontrakten är falska och att det till och med gjorts utbetalningar på grundval av falska dokument, kan man väl inte annat än att fastställa att alla dessa utgifter, det vill säga alla de 96 miljonerna, utbetalats felaktigt? Stämmer detta? Är kommissionen beredd att kräva tillbaka alla de 96 miljonerna?

Kan kommissionen till sist säga mig om ECHO-affären enbart gäller de fyra falska kontrakten för humanitär hjälp till före detta Jugoslavien och regionen runt de stora sjöarna i Afrika? Kan kommissionen med säkerhet hävda att falska fakturor och falska kontrakt inte förekom även i andra sammanhang? Är den nuvarande ECHO-affären ett undantag eller förekom liknande tillvägagångssätt vid fler tillfällen?

Kommissionen förklarade att det berörda företaget under de gångna åren fick kontrakt för nästan 1 miljard franc. Har det sedan dess kontrollerats om de andra kontrakten som kommissionen slöt med det berörda företaget har skötts korrekt?

(1999/C 182/144)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3614/98

från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Bekräftelse av uppgifterna i pressmeddelanden om att det förekommit nepotism i ECHO-affären

Kan kommissionen bekräfta de pressmeddelanden som säger att den tjänsteman som avstängts i samband med ECHO-affären lyckats med att anställa sina släktingar och/eller vänner i ECHO:s "externa enhet"?

Stämmer det att den avstängda tjänstemannens fru anställts som översättare vid de företag som misstänks för bedrägerier i ECHO-affären?

(1999/C 182/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3615/98
från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Dokument, material för databehandling, kontorsmöbler och kontorsutrustning som skall ha försvunnit när den "externa enheten" ECHO stängdes i juni 1995.

Är det sant att all dokumentation, material för databehandling, kontorsmöbler och kontorsutrustning "försvann" från ECHO strax innan den "externa enheten" stängde i juni 1995? Finns det en lista eller översikt över det material som försvunnit? Om så är fallet, vilka summor rör det sig om?

(1999/C 182/146)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3616/98
från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Den nuvarande ECHO-direktörens ansvar i ECHO-affären

I sitt svar, daterat 11 september 1998, på föredragande Fabra Vallés (PE 226.913) första arbetsdokument om vilka åtgärder som kommissionen vidtagit med anledning av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/97 och med anledning av ECHO-affären, meddelar kommissionen att det endast finns misstankar mot en tjänsteman, som sedan dess har avstängts. I Fabra Vallés arbetsdokument ställs också frågor om vilket ansvar den nuvarande direktören för ECHO har, eftersom denne den 3 juni 1998 skrev ett tackbrev till firman som utfört bedrägerierna i ECHO-affären.

Kan kommissionen förklara för mig hur man kan vidhålla att den nuvarande ECHO-direktören inte hade kunnat hysa några betänkligheter beträffande den firma som anklagas för bedrägeri, eftersom det ännu inte fanns några "avgörande" detaljer beträffande den tjänsteman som hade avstängts när brevet skrevs?

Vidhåller kommissionen att den nuvarande ECHO-direktören inte hade kännedom om Uclaf-undersökningen, i synnerhet som Uclaf-undersökarna i februari 1998 utförligt förhörde den nu avstängda tjänstemannen?

Vidhåller kommissionen också att den nuvarande ECHO-direktören inte hade kännedom om att Uclaf hade förhört hans föregångare och dennes dåvarande assistent?

Kan kommissionen hålla med om påståendet att den nuvarande ECHO-direktören antingen uppenbarligen inte hade någon känsla för vad som pågick runt omkring honom eller att han var synnerligen oförsiktig genom att den 3 juni 1998 skriva ett tackbrev till firman som anklagas för bedrägeri, särskilt som den aktuella Uclaf-undersökningen om den pågående undersökningen var klar redan i mitten av maj 1998?

(1999/C 182/147)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3617/98
från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Den dåvarande ECHO-direktörens ansvar i ECHO-affären.

I sitt svar, daterat 11 september 1998, på föredragande Fabra Vallés (PE 226.913) första arbetsdokument om vilka åtgärder som kommissionen vidtagit med anledning av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/97 och med anledning av ECHO-affären, meddelar kommissionen att det endast finns misstankar mot en tjänsteman, som sedan dess har avstängts.

Kan kommissionen förklara för mig hur den kan vidhålla att den dåvarande ECHO-direktören inte visste att det fanns en krets av personer som inte anställdes enligt reglementet, när han i skrivelsen Sgz/mg D(94) 192 av den 18 februari 1994 meddelar kommissionär Maríns kabinett att det finns 12 personer verksamma hos ECHO som har anställts på ett oegentligt sätt på driftskrediterna, liksom fyra personer som rekryterades på budgetposten studier. I denna skrivelse gör den berörda ECHO-direktören till och med en översikt över hur många procent "ubåtar" (sous-marins) som är verksamma hos ECHO. Siffrorna varierar från 3 till 15 procent.

(1999/C 182/148)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3618/98

från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Europeiska kommissionens sena och föga alerta reaktion på ECHO-affären

Den 14 juli 1998 förklarar kommissionär Gradin vid Europaparlamentets plenarsammanträde att det först "föregående vecka" (dvs. veckan med början den 6 juli 1998) fanns anledning för kommissionen att agera på grund av misstankar mot en tjänsteman verksam vid ECHO. Uclaf-rapporten om undersökningen av de fyra tvivelaktiga ECHO-kontrakten var klar den 15 maj 1998.

1. Vad skedde under perioden 15 maj till 14 juli 1998?
2. Stämmer det att den berörda tjänstemannen redan den 9 februari 1998 mycket utförligt förklarade för Uclaf-undersökarna att de fyra ECHO-kontrakten var falska och användes för att finansiera extern personal? Om svaret är ja, varför dröjde det då till juli 1998 innan kommissionen vidtog disciplinära och juridiska åtgärder i frågan?

(1999/C 182/149)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3619/98

från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Kommissionär Maríns ansvar och delaktighet i ECHO-affären.

I kommissionens svar, daterat 11 september 1998, på frågorna i föredragande Fabra Vallés (PE 226.913) första arbetsdokument om vilka åtgärder som kommissionen vidtagit med anledning av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/97 och med anledning av ECHO-affären, går man noggrant in på Europeiska kommissionens inställning till användningen av så kallade mini-budgetar med vilka extern personal finansieras via driftskrediter. Kommissionen har släppt brevväxlingen mellan kommissionärerna Van Miert och Marín och mellan Maríns kabinett och de ansvariga vid ECHO. Läsningen av denna brevväxling är avslöjande.

Kan kommissionen förklara

1. skillnaderna mellan de uppgifter över anställda personer som Marín delgav Van Miert i en skrivelse av den 24 februari 1994 och ECHO-direktörens räkning till Maríns kabinett daterad 18 februari 1994,
2. om den anser det normalt att Marín inte meddelade kommissionär Van Miert om de 12 personerna som "rekryterades på ett otillbörligt sätt via driftskrediterna" och de fyra personerna som "rekryterades på budgetposten studier" (skrivelse Sgz/mg D(94) 192);
3. hur det kommer sig att det dröjde ända till juni 1995 innan den "externa enheten" upphävdes trots att Marín gav den dåvarande ECHO-direktören i uppdrag, den 24 februari 1994, att sluta finansiera personal via driftskrediter eller studiekontrakt?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3613/98, E-3614/98, E-3615/98, E-3616/98,
E-3617/98, E-3618/98 och E-3619/98
ingivna av Jacques Santer för kommissionen

(26 januari 1999)

Kommissionen har tagit del av och fäst största uppmärksamhet vid de sju frågor som ställts av den ärade ledamoten i ärendet Echo.

Kommissionen har under hela den tid under vilken ärendet behandlats varit noggrann med att uppfylla alla sina skyldigheter när det gäller Europaparlamentets rätt till insyn, och har lagt fram all tillgänglig information, med respekt för enskilda personers rättigheter och pågående disciplinära förfaranden. Kommissionen vill också hänvisa till de utförliga svar den tidigare har gett i ärendet vid flera tillfällen. Man bör därvid särskilt uppmärksamma de två omgångar med svar som kommissionen skickade till ordföranden för budgetkontrollutskottet och till berörda föredragande den 11 september respektive den 23 oktober med anledning av ledamot Juan Manuel Fabra Vallés' arbetsdokument.

Ärendet har tagits upp vid flera av budgetkontrollutskottets sammanträden de senaste månaderna, och kommissionens företrädare har vid dessa tillfällen redogjort för utvecklingen i ärendet. Kommissionens ledamöter Emma Bonino, Anita Gradin och Erkki Liikanen besvarade också utförligt parlamentsledamöternas frågor under budgetkontrollutskottets sammanträde den 23 september 1998. Erkki Liikanen redogjorde åter för den senaste utvecklingen den 28 oktober 1998. Vid budgetkontrollutskottets sammanträde inom stängda dörrar den 26 november 1998 beskrev Erkki Liikanen också situationen i de pågående disciplinära förfarandena. Samma dag gavs budgetkontrollutskottet också möjlighet att höra kommissionens styrekonom samt direktören för kommissionens arbetsgrupp för bedrägeribekämpning, UCLAF.

Kommissionen kommer vidare att redovisa alla nya uppgifter i ärendet under sina löpande kontakter med budgetkontrollutskottet.

(1999/C 182/150)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3621/98

från Ulf Holm (V) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Diskriminerande kontroll inom Schengenområdet

Nyligen sändes i svensk television ett program där två TV-reportrar med utländsk bakgrund reste genom EU för att testa den fria rörligheten för människor. Det visade sig att de utsattes för systematiska kontroller både vid gränserna och efter att de inträtt i landet de skulle vistas i. Allt visade sig ha sin grund i att de ursprungligen hade utomeuropeisk bakgrund. De utsattes för en visuell diskriminering även om de är födda och är svenska medborgare. Människorätsorganisationer inom hela Schengenområdet bekräftar denna diskriminering.

1. Är denna systematiska diskriminering av medborgare ett pris man enligt rådet får betala för Schengen?
2. Vad avser rådet göra för att förhindra den visuella diskrimineringen som följer av den gränslösa kontrollen inom Schengen?
3. Anser rådet att "utomeuropeiskt utseende" är tillräcklig grund för personkontroll inom Schengenområdet?

Svar

(8 februari 1999)

Den ärade parlamentsledamotens fråga hänför sig till tillämpningen av Schengenavtalet och faller således inte under rådets behörighet.

(1999/C 182/151)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3630/98**från Anna Karamanou (PSE) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: Respekt för de mänskliga rättigheterna och de demokratiska friheterna i Turkiet

Enligt anklagelser från organisationen för mänskliga rättigheter i Turkiet så har de turkiska myndigheterna förbjudit dess chef, Akin Birdal, att resa ut ur landet eftersom han hotas av ett ettårigt fängelsestraff. Det var meningen att Akin Birdal skulle ha rest till Norge dels för att vårdas för de skador han fick då han utsattes för ett mordförsök för några månader sedan, dels för att delta i en tillställning som skulle hållas till hans ära vid Nobelinstitutet. Vidare har nyligen den turkiska säkerhetsdomstolen dömt åtta turkiska studenter till fängelse i 5-8 år eftersom de ansetts skyldiga till deltagande i en olaglig vänsterorganisation.

Hur avser Europeiska kommissionen att ingripa för att skydda de mänskliga rättigheterna och de demokratiska friheterna i Turkiet, med tanke på de viktiga diskussionerna om den rapport om framstegen i förbindelserna mellan EU och Turkiet som kommissionen har utarbetat?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Kommissionen delar frågeställarens oro beträffande Akin Birdal.

Kommissionen följer noga alla aspekter av situationen i Turkiet med avseende på mänskliga rättigheter. I den rapport som antogs den 4 november 1998 och som är den första i en regelbunden serie rapporter om Turkiets framsteg på vägen mot anslutning betonar kommissionen problemen vad gäller mänskliga rättigheter i Turkiet och nödvändigheten av att den nuvarande situationen förbättras. I rapporten hänvisas särskilt till de problem som icke-statliga organisationer (NGO) som arbetar med mänskliga rättigheter i Turkiet ställs inför och till Akin Birdals fall.

I detta sammanhang skulle kommissionen vilja påminna om slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg i december 1997, i vilka det anges att "stärkandet av Turkiets band med Europeiska unionen även är avhängigt av att de politiska och ekonomiska reformer som Turkiet har inlett fortsätter, särskilt i fråga om en anpassning till de normer och den praxis för mänskliga rättigheter som gäller i Europeiska unionen".

Trots Ankaras beslut att tills vidare avbryta den politiska dialogen med gemenskapen är kommissionen fast besluten att vid alla kontakter med de turkiska myndigheterna fortsätta att ge uttryck för sin oro vad gäller dessa frågor.

(1999/C 182/152)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3633/98**från Anita Pollack (PSE) till kommissionen**

(3 december 1998)

Angående: Indonesien och miljön

Har kommissionen kontaktat Världsbanken och Internationella valutafonden för att säkerställa att alla medel som tilldelas Indonesien åtföljs av stränga miljö- och socialpolitiska krav?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Genom sin representation har kommissionen nära och aktiva kontakter med både Världsbanken och Internationella valutafonden (IMF) om alla aspekter av givarnas policy och de villkor som ställs för nya givarmedel som görs tillgängliga på grund av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen i Indonesien.

Världsbanken håller regelbundet givarsamordningsmöten både på representationschefsnivå och om tekniska frågor och även FN:s utvecklingsprogram är delaktigt i givarsamordning av sociala frågor och befolkningsfrågor. Kommissionen verkar för att säkerställa att gemenskapens intressen beaktas i alla dessa fora.

All givarsamordning grundar sig på IMF:s villkor, såsom de anges i olika viljeförklaringsbrev. IMF-medlen betalas direkt till den indonesiska statsbudgeten, under det att merparten av Världsbankens medel är knutna till särskilda projekt. Alla gemenskapsmedel är avsedda för särskilda projekt, inbegripet katastrofinsatser och humanitärt bistånd.

Miljön och de sociala förhållandena utgör en integrerad del av alla åtaganden i kommissionens program. Det gällande skogsbruksprogrammet mellan gemenskapen och Indonesien har till huvudsyfte att säkerställa en hållbar förvaltning av Indonesiens skogstillgångar och det behandlar även problemet med att bevara den biologiska mångfalden samtidigt som den lokala befolkningens levnadsstandard höjs ⁽¹⁾.

Gemenskapsfinansierade projekt bidrar dessutom till den indonesiska regeringens ansträngningar för att minska verkningarna av den ekonomiska krisen genom att använda arbetsintensiva metoder för att genomföra åtgärder istället för mekaniserade metoder ⁽²⁾.

Nya åtaganden som gjorts efter krisens utbrott har nästan uteslutande avsett stöd till indonesiska regeringens strategi för ett socialt skyddsnet. I samtliga fall har sociala kriterier, och i tillämpliga fall även miljökriterier, använts för att bedöma varje förslags bärkraft innan man fattat några finansieringsbeslut.

Kommissionen kommer även i fortsättningen att stödja internationella ansträngningar för att säkerställa att tillräcklig vikt fästs vid sådana överväganden, särskilt under den rådande instabiliteten i Indonesien.

- ⁽¹⁾ Bureau skogsförvaltningsprojektet (BFMP) och Leuserutvecklingsprogrammet (LDP). Inom ramen för BFMP lämnas bistånd vid provning och förevisning av en reproducerbar modell för hållbar skogsförvaltning på grundval av naturliga produktionsmetoder på Dipterocarplåglandet i Kalimantan. Inom ramen för LDP ges bistånd till bevarande av ett unikt ekosystem genom förstärkning av förvaltnings- och skyddsstrukturerna i Leusernationalparken och försöker man minska de lokala samhällenas överexploatering genom att hjälpa dem till alternativa hållbara ekonomisk verksamhet.
- ⁽²⁾ I Punggur Utara-bevattningsutvecklingsprojektet anges att arbetsintensiva arbetsmetoder skall användas vid underhåll av bevattningskanaler.

(1999/C 182/153)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3634/98
från Peter Truscott (PSE) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Registrering och auktorisering av frisörer

Skulle rådet kunna tänka sig att införa obligatorisk registrering och auktorisering av samtliga professionella frisersalonger och frisörer i hela Europeiska unionen? För närvarande är det endast i Förenade kungariket, Grekland eller Irland som frisörer inte auktoriseras, vilket innebär att frisörerna både kan vara utbildade, okvalificerade och oförsäkrade i dessa tre länder. Detta kan få allvarliga följder för medborgarnas hälsa och säkerhet i dessa länder.

Svar

(22-23 februari 1999)

Rådet skulle vilja understryka att medlemsstaterna är behöriga att organisera, strukturera och reglera yrkesutövning. Därmed är varje medlemsstat i fråga om yrket frisör berättigad att bestämma vilken kompetensnivå som krävs för att få utöva yrket samt att fastställa särskilda krav på registrering och auktorisering.

(1999/C 182/154)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3638/98
från John McCartin (PPE) till kommissionen

(3 december 1998)

Angående: Fiskeinspektörer

Kan kommissionen ange hur många inspektörer som anställts för att övervaka de fiskerifångster som landas i hamnarna i Spanien, Förenade kungariket respektive Irland?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Siffrorna över antalet anställda fiskeinspektörer som tre medlemsländer i fråga har lämnat 1997 är följande:

- Spanien: 42 nationella fiskeinspektörer (av vilka 32 är baserade i de största fiskehamnarna) och 238 regionala fiskeinspektörer
- Förenade kungariket: 155 fiskeinspektörer (av vilka 12 tillhör den centrala enheten)
- Irland: 24 fiskeinspektörer (av vilka 20 är baserade i de största fiskehamnarna)

Det kommer att åligga dessa inspektörer att övervaka de fiskerifångster som landas.

(1999/C 182/155)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3643/98
från Ernesto Caccavale (UPE) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Elektromagnetiska utsläpp och gränsvärden att följa

Italien antog nyligen ett regelverk om gränsvärden för elektromagnetisk strålning där en specifik absorptionshastighet (SAR) för radiofrekvenser på 0,04 W/kg tillåts, motsvarande värdet 20V/m för termiska effekter.

Konsument- och miljöorganisationer hävdar att den italienska delegationen vid nästa möte den 12 november 1998 kommer att delge de övriga representanterna i rådet uppgifter om värden som ligger långt över dessa gränsvärden.

Samtidigt är protesterna från de italienska medborgarna många angående den fortsatta spridningen av radiosändningsanläggningar. Framför allt har protester hörts i samband med att en tredje aktör nyligen dykt upp på mobiltelefoniområdet i Italien vid sidan av de två redan etablerade, då dessa två sistnämnda inte tillåter att deras länkar och signalöverföringssystem utnyttjas. Detta uppmuntrar de facto till att nya anläggningar uppförs i omedelbar närhet av stadskärnor, skolor och torg (vilket pågår i Pianura, ett tätbefolkat kvarter i Neapel), och utan att några som helst försiktighetsåtgärder vidtas för att undvika dödlig påverkan på medborgarnas hälsa — som t.ex. det ökade antalet fall av barnleukemi och rent allmänt av det stora antal typer av tumörer.

Kan rådet svara på

1. om den italienska delegationen har presenterat studier där slutsatserna avviker från de man kommit fram till i de europeiska regelverken och i Europaparlamentets rekommendationer eller där slutsatserna inte riktigt är genomtänkta,
2. om den okontrollerade installationen av anläggningar för överföring av GSM och andra radiofrekvenser utgör en risk för berörda befolkningsgruppers hälsa,
3. vilka rådets intentioner är för att undvika att de elektromagnetiska utsläppen ytterligare förvärras inom Europeiska unionen?

Svar

(22-23 februari 1999)

1. Rådet känner inte till de studier som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till i sin fråga.
2. och 3. Rådet granskar för närvarande förslaget till rekommendation om begränsning av befolkningens exponering för elektromagnetiska fält 0 Hz-300 GHz, som syftar till att tillhandahålla en gemensam ram för en hög skyddsnivå mot omdelbara termiska effekter av de elektromagnetiska fälten.

I detta sammanhang bör det påpekas att det tillkommer medlemsstaterna att utvärdera de situationer där befolkningen exponeras för elektromagnetiska fält och att vid behov vidta lämpliga åtgärder för att skydda allmänheten.

Det erinras om att rådet den 3 juli 1998 beslutade att höra Europaparlamentet om förslaget till rekommendation.

(1999/C 182/156)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3653/98
från Amedeo Amadeo (NI) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Maktutövning, bedrägerier inom gemenskapen och politiskt vanstyre

En tillförlitlig italiensk veckotidning uppmärksammade i sitt nummer av den 5 november i år en rad korruptionsärenden som i första hand borde intressera Europeiska kommissionen — samma institution som normalt rapporterar om enskilda medlemsstaters ineffektivitet, förseningar och korruptionsfall.

En komplicerad härva av affärer och politik, som enligt veckotidningen Panorama inbegriper Cresson, f.d. minister i den franska regeringen och numera Europakommissionär för vetenskaplig forskning.

Cressons tandläkare assisterande henne i Bryssel, utan reguljär lön men med stöd från företagaren Perry (ägare av Perry-Lux — den byrå som numera är känd för korruptionsfall inom gemenskapen) och i utbyte mot eventuell rådgivning som, sanningen att säga, Cresson aldrig tillhandahållit. Cresson anställde istället tandläkaren och dennes son på kontrakt som vetenskapliga forskare — kontrakt som fram till dess varit ämnade för de främsta auktoriteterna inom medicin och forskning på kontinenten i syfte att författa viktiga avhandlingar.

Har rådet för avsikt att snarast kommentera dessa uppgifter och därmed ge de förklaringar som krävs för att bringa klarhet i en situation som kastar sin skugga över samtliga Europeiska unionens institutioner?

Svar

(8 februari 1999)

Det är inte rådets uppgift att ha synpunkter på påståendena i den ärade parlamentsledamotens fråga.

(1999/C 182/157)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3657/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till rådet**

(4 december 1998)

Angående: Sanktioner från ECB

Den 7 juli 1998 publicerade Europeiska centralbanken ett rekommendationsförslag till rådets förordning angående ECB:s befogenheter att utfärda sanktioner. Nämda förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

I artikel 3.8, som behandlar bestämmelserna angående tillvägagångssätt, fastställs att intäkterna som kommer av sanktionerna från ECB skall tillfalla ECB.

Kan rådet ange om det existerar särskilda bestämmelser i Europeiska centralbankens stadgar angående syftet med nämnda intäkter?

Svar

(8 februari 1999)

Den 23 november 1998 antog rådet i enlighet med artikel 108.3 i fördraget och artikel 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken en förordning om de gränser och villkor inom vilka ECB skall kunna förelägga sanktioner. Förordningen i sin helhet träder i kraft den 1 januari 1999.

Artikel 3.9 i denna förordning föreskriver att intäkterna från sanktioner som av ECB förelagts företag som inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut skall tillfalla ECB.

Stadgan för ECB omfattar inga särskilda regler när det gäller användningen av dessa intäkter.

(1999/C 182/158)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3669/98**från Gérard d'Aboville (UPE) till kommissionen**

(24 november 1998)

Angående: Import av konserverad tonfisk från Ecuador

I januari 1988 inledde kommissionen en undersökning avseende import av konserverad tonfisk med ursprung i Ecuador för att återinföra gemensamma tulltaxans tull på dessa produkter ⁽¹⁾.

Importen av konserverad tonfisk från Ecuador som övergått till fri omsättning med förmånsbehandling har under 1997 överstigit den årliga genomsnittliga kvaliteten under de senaste tre åren (1994, 1995 och 1996), vilket har gjort det motiverat att inleda denna undersökning i enlighet med artikel 14 i förordning EG 1256/96 ⁽²⁾.

Hittills verkar inga resultat från denna undersökning ha lagts fram, varken för medlemsstaterna eller för berörda yrkesutövare.

Kan kommissionen uppge vilka skälen är till denna brist på öppenhet? Om undersökningen har avslutats, vilka resultat har den i så fall kommit fram till? Varför har dessa inte meddelats medlemsstaterna?

⁽¹⁾ EGT C 8, 13.1.1998.

⁽²⁾ EGT L 160, 29.6.1996, s. 1.

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(21 december 1998)

Överskridandet av de mängder som frågeställaren avser vad gäller importen till gemenskapen av konserverad tonfisk med ursprung i Ecuador har lett till att en medlemsstat åberopat skyddsklausulen i artikel 14 i rådets förordning (EG) 1256/96 av den 20 juni 1996 om tillämpningen av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under perioden 1 juni 1996-30 juni 1999 för vissa jordbruksprodukter med ursprung i utvecklingsländerna. Referensmängden är emellertid en faktor som skall läggas till de villkor som anges i artikel 14, dvs. allvarliga svårigheter som vållas gemenskapsproducenterna. Under undersökningen som företogs av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna inom ramen för kommittén för allmänna tullförmåner framkom inga bevis för att det fanns risk för eller förekom sådana svårigheter. Den berörda medlemsstaten vidmakthöll inte sin begäran och kommissionen beslutade att avsluta undersökningen utan att vidta några åtgärder. Frågeställaren kan ta del av detta beslut som kommissionen har offentliggjort genom tillkännagivande 98/C 357/06 i Europeiska gemenskapernas officiella tidning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 357, 21.11.1998.

(1999/C 182/159)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3670/98

från Gerhard Hager (NI) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Reskostnadsersättning för EU-tjänstemän

Enligt informationer i pressen finns det planer på att höja reskostnadsersättningarna för EU-tjänstemän med upp till 30 %.

1. Existerar verkligen dessa planer?
2. Hur motiveras denna höjning?
3. Hur ska höjningen konkret utformas?
4. Vilka ytterligare kostnader kommer detta att innebära för EU-budgeten?

Svar

(22-23 februari 1999)

1. Rådet kan bekräfta att förslaget ⁽¹⁾ till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) "om anpassning av de tariffer som fastställs i artikel 13 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och som tillämpas på dagtraktamenten till tjänstemän på tjänsteresa inom Europeiska unionens medlemsstaters europeiska territorium" för närvarande granskas av rådets behöriga organ.

Som det anges i motiveringen är detta förslag en uppföljning av förslaget till förordning "om anpassning av de tariffer som fastställs i artikel 13 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och som tillämpas på dagtraktamenten till tjänstemän på tjänsteresa inom Europeiska unionens medlemsstaters europeiska territorium samt fastställande av ett årligt anpassningsförfarande för dessa tariffer" som kommissionen lade fram den 23 september 1996 ⁽²⁾ och som Europaparlamentet yttrade sig om den 12 mars 1997 ⁽³⁾.

2. I motiveringen till kommissionens förslag anges även skälen till denna anpassning, särskilt att "de nuvarande traktamentena fastställdes av rådet den 22 juli 1991 (förordning (EEG) 2232/91 av den 22 juli 1991) efter en undersökning om hotell- och restaurangkostnader. Eftersom de gällande tarifferna är av äldre

datum svarar dessa inte längre mot nuvarande ekonomiska villkor och uppfyller inte sin målsättning. [...] det är nödvändigt och brådskande att justera tarifferna för dagtraktamenten och ersättningsbeloppen för hotellkostnader för de tjänsteresor som utförs inom medlemsstaterna”.

3. Tariffen för de föreslagna dagtraktamentena vid tjänsteresa fastställs i artikel 1 i ovannämnda förslag.
4. I finansieringsöversikten, som bifogas förslaget, beräknas de budgetkonsekvenser som nämns i punkt 4 i den ärade parlamentsledamotens fråga till 9,8 miljoner ecu.

(¹) Överlämnat av kommissionen den 17 juli 1998 (KOM(98) 455 slutlig, ännu inte publicerad i Officiella tidningen).

(²) KOM(96) 451 slutlig, EGT C 349, 20.11.1996, s. 8, ändrat den 31 juli 1997 (KOM(97) 429 slutlig, EGT C 277, 12.9.1997, s. 4.

(³) EGT C 115, 14.4.1997, s. 77.

(1999/C 182/160)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3671/98

från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Reskostnadsersättning för EU-tjänstemän

Enligt informationer i pressen finns det planer på att höja reskostnadsersättningarna för EU-tjänstemän med upp till 30 %.

1. Existerar verkligen dessa planer?
2. Hur motiveras denna höjning?
3. Hur ska höjningen konkret utformas?
4. Vilka ytterligare kostnader kommer detta att innebära för EU-budgeten?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(12 januari 1999)

Om parlamentsledamoten menar ersättningen för den årliga hemresan till ursprungsorten så avser kommissionen inte höja denna ersättning för EU-tjänstemännen. Villkoren för beviljande av ersättning har skickats direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat. Även om ingen höjning av ersättningen har planerats så kommer det sammanlagda beloppet som skall täcka dessa kostnader att vara något högre för 1998 (uppskattat till 14,3 miljoner ecu) än för 1997 (13 miljoner ecu). Detta beror på att tågbiljetterna har blivit dyrare samt på att tjänstemän, till följd av utvidgningen, nu rekryteras från ursprungsorter som ligger längre bort från tjänstgöringsorten.

Om parlamentsledamoten menar ersättningen för tjänsteresor så föreskrivs i artikel 13 i bilaga VII att rådet med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen kan ändra dagtraktamenten för tjänsteresor. Den senaste anpassningen av traktamentena för tjänstemän och övriga anställda i gemenskapsinstitutionerna beslutades av rådet för sju år sedan, närmare bestämt den 22 juli 1991. Den 17 juli 1998 lades ett förslag (¹) om en justering av traktamentena för tjänsteresor fram. Syftet var att beakta de prishöjningar som har skett i hotell- och restaurangbranschen sedan 1991. Den höjning som detta medför är lägre än de som tillämpas av nationella förvaltningar och av övriga internationella organisationer. Höjningen förekommer redan i det preliminära budgetförslaget för 1999 och avser samtliga institutioner (utom Europaparlamentet som redan fattat beslut om och tillämpar traktamenten som ligger på samma eller högre nivå än de som kommissionen

föreslagit). Ett anslag på 8,6 miljoner ecu, motsvarande de förväntade ekonomiska följderna av detta förslag har förts in under kapitel A 100 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(98) 455.

⁽²⁾ Preliminära anslag för olika budgetposter under kapitel A7: Utgifter för stödpersonal och decentraliserade administrativa utgifter.

(1999/C 182/161)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3678/98

från Gerhard Hager (NI) till rådet

(4 december 1998)

Angående: EU:s visumpolitik 2

I svaret på min muntliga fråga till frågestunden (H-0695/98) ⁽¹⁾ försäkrades att godkännande av egendomsförhållanden skall utgöra en prövosten för anslutningsförhandlingarna. Rådet skall erbjuda de kandiderande länderna allt möjligt stöd när det gäller anpassning och effektiv omställning till de gemenskapliga egendomsförhållandena. Vidare försäkrades i nämnda svar att såväl gemenskapen som kandidatländerna har uttalat önskemål om att genomföra nödvändiga förändringar inom detta område så snabbt som möjligt. Den tjeckiska regeringen har sedan dess stoppat ett lagförslag om att anta EU:s visumpolitik, och även från Ungern hörs kritik mot visumpolitiken inom EU. Tjeckiska regeringsrepresentanter menar att även de goda förbindelserna med OSS-länderna är viktiga vid sidan av det snara inträdet i EU. Man vill därför inte störa dessa förhållanden med visumtvång.

Är rådet medvetet om denna utveckling och kan man mot denna bakgrund hålla de tidigare utlovade garantierna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets förhandlingar, juli 1998.

Svar

(8 februari 1999)

Rådet bekräftar att kandidatländernas antagande av unionens regelverk vid anslutningen är en central punkt i anslutningsförhandlingarna.

Naturligtvis gäller detta påstående för samtliga sakområden, inbegripet viseringsfrågor.

Europeiska unionens råd gör allt för att hjälpa kandidatländerna att anpassa sig till EU:s regelverk.

Därför

- har rådet i nära samarbete med kommissionen under det första halvåret 1998 avslutat arbetet med att fastställa vika delar av regelverket som måste antas samt överlämnat sitt formella meddelande till kandidatländerna. I fråga om asyl och invandring överlämnades dessutom ett sådant meddelande 1997 under det nederländska ordförandeskapet.
- beslutade rådet i maj 1998 om en gemensam åtgärd om en mekanism för kollektiv utvärdering av kandidatländernas antagande, genomförande och faktiska tillämpning av Europeiska unionens regelverk på området rättsliga och inrikes frågor. I denna gemensamma åtgärd föreskrivs det att en expertgrupp från medlemsstaterna skall inrättas, vars uppgift skall vara att kontinuerligt förbereda och uppdatera de kollektiva utvärderingarna av situationen i kandidatländerna när det gäller antagandet, genomförandet och den faktiska tillämpningen av unionens regelverk inom området rättsliga och inrikes frågor. Denna grupp har redan inlett sitt arbete.

- hålls dessutom regelbundna möten (en gång per ordförandeskapsperiod) om viseringsfrågor med företrädare för kandidatländerna. Det senaste av dessa möten ägde rum i Bryssel den 26-27 november 1998. Ett seminarium om dokumentssäkerhet har också utlysts till i januari 1999.

(1999/C 182/162)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3689/98

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Motiven på euromynten och eurosedlarna

Europeiska kommissionen har genom sin utmärkte kommissionär Yves-Thibault de Silguy upprepade gånger sagt att de brister som finns på motiven på euromynten och eurosedlarna skall rättas till i god tid för att inte såra nationalkänslan hos medlemsstaternas folk. En av de allvarligaste bristerna är otvivelaktigt att de grekiska öarna saknas på den gemensamma europeiska valutans mynt, något som självklart ger upphov till frågor och bitterhet hos de grekiska medborgarna.

Enligt uppgift har man redan inlett präglandet av mynten (något som även tas upp i min kollega Soltwedel-Schäfers betänkande om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro, A4-0401/98).

Kan kommissionen upplysa mig om man har rättat till de brister som uppstått på euromyntens motiv genom att de grekiska öarna utelämnats, så att inte nationalkänslan såras hos de grekiska medborgarna inom unionen?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(25 januari 1999)

Såsom ledamoten påpekar har Europeiska rådets godkännande av euron vid mötet i Amsterdam varit föremål för ett antal smärre förändringar på begäran av medlemsstater.

På basis av diskussioner inom monetära kommittén överlämnades de ändrade motiven till Ekofin-rådet den 17 november 1997. Efter att ha erhållit Europaparlamentets yttrande protokollförde rådet enhälligt sin gemensamma ståndpunkt när det gäller de tekniska specifikationerna av euromynten.

För att lösa problemet med öar fastställde man ett minimikrav på landyta och satte gränsen vid 2500 km² för 1- och 2-euromynten och 10-, 20- och 50-centsmynten. Detta ledde till att ön Kreta och andra europeiska öar lades till för dessa mynt. Dessutom korrigerade man återgivandet av Grekland och då särskilt Chalkidiki and Peloponnesos.

(1999/C 182/163)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3698/98

från Gerhard Hager (NI) till rådet

(4 december 1998)

Angående: Närvaro vid rådets sammanträden

Vid rådets (rättsliga och inrikes frågor) informella sammanträde den 29-30 oktober 1998 i Wien var inte de franska och belgiska ministrarna närvarande och inte heller den brittiske inrikesministern.

1. Av vilka skäl var ovannämnda ministrar inte närvarande?
2. Är det vanligt förekommande att inte alla berörda ministrar deltar i informella sammanträden?
3. Har rådet uppgifter om vilka ministrar som under de två senaste åren inte har deltagit i informella eller formella sammanträden och hur ofta de inte har deltagit?

Svar

(8 februari 1999)

Rådet registrerar inte ministrarnas närvaro respektive frånvaro vid de informella möten som anordnas av den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i rådet och som hålls utnför rådets ram. Dessutom är varken ministrarna eller de högre tjänstemän som ersätter dem skyldiga att ange skäl för sin frånvaro.

(1999/C 182/164)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3704/98 från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(7 december 1998)

Angående: Sjukförsäkringar och diskriminering av kvinnor

1. Är kommissionen medveten om att kvinnor betalar större avgifter för sjukförsäkringar?
2. Anser kommissionen att detta strider mot principen om lika villkor?
3. Vilka åtgärder planerar kommissionen att vidta för att undanröja denna diskriminerande praxis?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(8 februari 1999)

Den juridiska situationen vad gäller nivåskillnader på sjukförsäkringsavgifter för kvinnor respektive män varierar beroende på vad det är för typ av sjukförsäkring. Vad gäller lagstadgade system för sjukförsäkring utsluts genom rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ⁽¹⁾ varje diskriminering på grund av kön, däribland beräkningen av avgifter.

För företags- och yrkesbaserad sjukförsäkring gäller direktiv 86/378/EEG, ändrat genom direktiv 96/97/EG av den 20 december 1996 om genomförandet av principen om likabehandling av män och kvinnor i företags- eller yrkesbaserade system för social trygghet ⁽²⁾, som innehåller en tolkning av bestämmelserna i artikel 119 i EG-fördraget. I direktivet föreskrivs att det står i strid med likabehandlingsprincipen att fastställa olika nivåer för avgifter för kvinnor respektive män, men att medlemsstaterna får skjuta upp den obligatoriska tillämpningen av denna regel till den 1 januari 1999, om skillnaden är resultatet av olika försäkringstekniska beräkningsfaktorer.

Det finns inga EG-bestämmelser i vilka man kräver att privata sjukförsäkringar tillämpar likabehandlingsprincipen för att beräkna försäkringstagarnas avgifter.

Kommissionen känner för närvarande inte till några sjukförsäkringar som strider mot de berörda bestämmelserna i EG:s lagstiftning om likabehandling.

⁽¹⁾ EGT L 6, 10.1.1979.

⁽²⁾ EGT L 46, 17.2.1997.

(1999/C 182/165)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3748/98**från Glyn Ford (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Rösträtt i folkomröstningar

Anser kommissionen att den rösträtt som tillkommer EU-medborgare bosatta i andra EU-medlemsstater än i sitt hemland bör utvidgas till att omfatta folkomröstningar i Europafrågor?

Kan kommissionen uppge det aktuella läget för lagstiftningen i ovannämnda fråga för de medlemsstater som tillåter folkomröstningar?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

I artikel 8b i EG-fördraget fastställs att varje unionsmedborgare som är bosatt i en medlemsstat där han inte är medborgare skall ha rösträtt och vara valbar vid kommunala val och val till Europaparlamentet i den medlemsstat där han är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten.

Enligt artikel 8 skall unionsmedborgarna ha de rättigheter som föreskrivs i fördraget. Det är därför inte aktuellt med en vid tolkning av rösträtten i anslutning till det nya unionsmedborgarskapet, så att den inbegriper även sådana val som den ärade parlamentsledamoten nämner. Gemenskapsrätten hindrar emellertid inte att en medlemsstat kan besluta att ge unionsmedborgare (eller tredjelandsmedborgare) som är bosatta på landets territorium rätt att rösta vid andra typer av val än de som anges i artikel 8b.

Kommissionen har tyvärr inte tillräcklig information för att kunna besvara frågan om hur medlemsstaternas lagstiftning utvecklas på det här området.

(1999/C 182/166)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3750/98**från Glyn Ford (PSE) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Euromyntens cirkulation

Mot bakgrund av att det kommer att finnas euromynt med nationella symboler på den ena sidan och att folk rör sig väldigt mycket inom EU, kan kommissionen – utan att räkna med något absurt system med återtransport av "främmande mynt" till ursprungslandet – uppskatta hur lång tid det kommer att ta innan mynten verkligen fördelats slumpmässigt över hela EU?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Enligt artikel 105a.2 behåller medlemsstaterna ansvaret för utgivningen av mynt. Både medlemsstaterna och kommissionen avvisar idén om att upprätta något slags system för att återbörda "utländska" euromynt till deras respektive ursprungsmedlemsstater. I avsaknad av ett dylikt system för återbördande kommer vi sannolikt med tiden att se en blandning av euromynt med olika nationella symboler över hela euroområdet.

Kommissionen är medveten om betydelsen av gränsöverskridande förflyttningar inom den inre marknaden. I dessa breda strömmar av resenärer, som är nödvändiga för att utveckla känslan av ett gemensamt medborgarskap, inbegrips affärsresenärer, turister, familjebesökande och resande i kulturella sammanhang. I ett gemensamt valutaområde kommer resande från de medlemsstater som ingår i euroområdet att spendera sina fickpengar utan hänsyn till vilken nationell sida dessa mynt har. Den slumpmässiga fördelningen av mynt kommer att bli ett resultat av dessa förflyttningar. Kommissionen har inte gjort några beräkningar på detta, men två faktorer talar för att det kommer att ta lång tid att uppnå en slumpvis fördelning av mynten. För det första omfattas flertalet unionsmedborgare inte av dessa gränsöverskridande förflyttningar. För det andra bär de resande i allmänhet endast på små belopp i mynt. Mynt med det egna landets nationella symbol kommer troligtvis även i framtiden att vara vanligast i respektive medlemsstat.

(1999/C 182/167)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3752/98
från Nelly Maes (ARE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Provokationer i turkiska medier

Kan kommissionen besvara några frågor med anledning av kravaller som nyligen förekommit i Sint-Joost-ten-Node (Bryssel)? Dessa kravaller ägde rum efter att den italienske regeringschefen Massimo d'Alema förklarat att man inte vill lämna ut den kurdiska PKK-ledaren Abdullah Öcalan, som gripits kort dessförinnan, till Turkiet och att man till och med kommer att ta hänsyn till hans asylansökan, vilket i Turkiet lett till en bojkott av italienska produkter.

Samma dag uppmanade statlig TV i Turkiet indirekt de turkar som lever i Europa att agera, vilket bland annat ledde till de svåra kravallerna i Sint-Joost-ten-Node: två kurdiska hus sattes i brand och skadegörelse vållades. Enligt ögonvittnen var kravallerna uppenbarligen välorganiserade och ägde rum i närvaro av företrädare för organisationen De grå vargarna från den turkiska extremhögern.

Vilken ståndpunkt intar kommissionen gentemot dessa provokationer i medierna i Turkiet? Är kommissionen beredd att dra konsekvenser av dem när det gäller förbindelserna mellan EU och Turkiet, tullunionen dem emellan och Turkiets ansökan om anslutning till EU?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar

(11 januari 1999)

Kommissionen är medveten om de nyligen avhållna demonstrationer som frågeställaren nämner, liksom om de incidenter som inträffade i samband med dessa. En förundersökning har inletts i Belgien i syfte att utreda vad som orsakat dessa incidenter och fastställa vilka personer som är skyldiga till dem. Denna förundersökning pågår alltjämt. Kommissionen kommer att avvakta förundersökningens resultat innan den tar ställning till om åtgärder bör vidtas.

(1999/C 182/168)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3755/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Intresseregister för kommissionsledamöter

Mot bakgrund av ert svar på min fråga P-0357/95 ⁽¹⁾ och med tanke på att parlamentsledamöternas register redan är offentligt undrar jag om kommissionen inte anser att även kommissionens register bör göras offentligt före det kommande valet till Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EGT C 179, 13.7.1995, s. 15.

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

De uppgifter som kommissionsledamöterna lämnat i detta avseende meddelas var och en som så begär.

(1999/C 182/169)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3759/98

från Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Millennieproblematik i Ryssland

På grund av den ekonomiska krisen i Ryssland har arbetet med att komma till rätta med millennieproblemet — som redan tidigare hade låg prioritet — så gott som helt upphört. Med tanke på det stora antal datorer som finns på kärnkraftverk och kärnvapenläggningar i Ryssland kan detta innebära ett allvarligt hot mot Europas och världens säkerhet.

1. Är kommissionen medveten om att det saknas ett effektivt sätt att angripa millennieproblemet i Ryssland?
2. Känner kommissionen till att man enligt en undersökning från Gartner-gruppen för en relativt låg kostnad på uppskattningsvis 100 miljoner dollar skulle kunna lösa det ryska millennieproblemet?
3. Hur önskvärt anser kommissionen att det är att man förutom det nuvarande stödet i form av att ryska företrädare deltar i seminarier om millennieproblemet även lämnar ett ekonomiskt bidrag till arbetet med det ryska millennieproblemet, till exempel inom ramen för Tacis?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

1. och 3. Åtgärder för att lösa problemet vidtas av både kärnkraftsindustrin, särskilt WANO (World Association of Nuclear Operators) och offentliga myndigheter, vägleda av Internationella atomenergiorganet (IAEA).

Vid IAEA:s senaste generalförsamling begärde organets medlemmar att IAEA skulle "agera som en central informations- och kontaktpunkt för medlemsstaternas informationsutbyte avseende de åtgärder för felsökning och problemlösning som vidtas vid de kärnkraftverk, anläggningar för kärnbränslehantering och sjukvårdsinrättningar som använder radioaktivt material, så att dessa anläggningar kan göras redo för år 2000". Som ett svar på denna begäran inledde IAEA ett särskilt projekt för att behandla år 2000-problemet. I november 1998 utarbetade IAEA ett vägledande dokument om identifiering, korrigerande och provning av utrustning samt om planering för nödsituationer. I början av 1999 kommer IAEA att hålla möten om tillämpningen av principerna i detta dokument.

Kommissionen erkänner IAEA:s ledande roll i detta avseende och strävar efter att bidra till dessa internationella ansträngningar för att åtgärda problemet i de nya oberoende staterna och de centraleuropeiska länderna.

I detta sammanhang kommer kommissionen att koncentrera sina insatser på att i första hand främja medvetandet om problemet, i synnerhet hos tillsynsmyndigheter. Inom kort kommer ett möte att hållas med CONCERT-gruppen, bestående av högre tillsynsmyndigheter från gemenskapen, de centraleuropeiska länderna och de nya oberoende staterna.

2. Kommissionen är i färd med att granska den undersökning som gjorts av Gartner-gruppen och som nämns av frågeställaren, och kommer att informera henne direkt om sina slutsatser.

(1999/C 182/170)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3763/98**från Eva Kjer Hansen (ELDR) till rådet**

(4 december 1998)

Angående: Direkta utbetalningar till jordbrukare

Rådet ombedes redogöra för de rättsliga konsekvenserna av genomförandet av förslaget till förordning (KOM(98) 158-CNS 98/0113 ⁽¹⁾) om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direkt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, som helt eller delvis utbetalas av EUGFJ, garanti-sektionen.

Redogörelsen bör innehålla en bedömning av den enskilda jordbrukarens rättsliga ställning, särskilt i förhållande till administrativa beslut, omvänd bevisbörda och proportionalitet vad gäller den rättsliga påföljden.

Dessutom ombedes rådet komma med en bedömning av av den diskriminering som kan uppstå av att länderna får införa olika regler för efterlevnad av de nationella miljöbestämmelserna, inbegripet skillnader i kontrollen av efterlevnaden. Slutligen ombedes rådet göra en bedömning av problemen i förbindelse till den överordnade kontrollen av utgifterna på jordbruksområdet och avslutningen av räkenskaperna.

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 93.

Svar

(22-23 februari 1999)

Det förslag till förordning om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direkt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till ingår i alla de förslag från kommissionen som berör Agenda 2000. Rådet håller för närvarande på att allsidigt granska detta förslag bl.a ur juridisk och ekonomisk synvinkel. Rådet har ännu inte fattat något beslut och kan därför inte i detta skede besvara frågan.

(1999/C 182/171)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3778/98**från María Sornosa Martínez (GUE/NGL) till kommissionen**

(11 december 1998)

Angående: Åtgärder i samband med det internationella havsåret

Förenta nationerna har förklarat 1998 som "Det internationella havsåret". Detta är ett idealiskt tillfälle för kommissionen att aktualisera sin politik i dessa frågor och agera på ett dynamiskt sätt, både på lagstiftningsnivå och vad gäller att stimulera initiativ som förbättrar den nuvarande svåra situationen i haven.

Det är nödvändigt att politiken för förebyggande åtgärder mot föroreningar, där skyddet för floderna är av största betydelse, i inneslutna hav som t.ex. Medelhavet aktualiseras (jag påminner här kommissionen om svåra situationer som tidigare förvärrats, som t.ex. förhållandet i floden Segura och dess utlopp i östra Spanien). På samma sätt förutsätter behovet av att upprätthålla en biologisk mångfald en global politik, som inte missgynnar områdena runt haven, framför inte allt de som består av våtmarker som är beroende av de åtgärder som vidtas vid kusterna. Försurningen i haven beror på allt från transporter och radioaktiva utsläpp i vatten till en aggressiv bostadspolitik vid kusterna. Vad gäller bevarandet av fiskeresurserna vill jag understryka fiskets betydelse och behovet av att uppfylla befintliga direktiv och arbeta fram nya som inte kolliderar med de olika staternas intressen. Man bör förbjuda aktiviteter som vadfiske efter röd tonfisk i Medelhavet, som orsakat stora problem för fisket i de valensiska kustvattnen.

1. Har kommissionen nu för avsikt att koncentrera sig på den allmänna vattenpolitiken och därvid ta hänsyn till alla direkta och indirekta faktorer som påverkar den rådande situationen?
2. Vilka steg har kommissionen för avsikt att ta vad gäller lagstiftning rörande havsrättspolitiken?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Ritt Bjerregaard

(5 februari 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-3181/98 från Angela Sierra González ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 47.

(1999/C 182/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3795/98

från Anna Karamanou (PSE) till kommissionen

(22 december 1998)

Angående: Byggnad av ett kärnkraftverk i Akkuyu — risker för östra Medelhavet

Den turkiska regeringen beslöt nyligen att trots de allmänna högljudda protesterna fortsätta byggandet av kärnkraftverket i området Akkuyu på landets södra kust. Detta skall enligt tidsplanen tas i bruk år 2006. Det erinras om att risken för en kärnkraftsolycka är särskilt hög på grund av att området runt Akkuyu är ett jordbävningsområde. Där inträffade förra året en jordbävning om 6,2 på richtersskalan, vilket fick till resultat att 100 personer omkom och runt 1 000 skadades. Det försumbara bidrag (2-3%) som kärnkraftverket kommer att ge till Turkiets energibehov skapar tvivel om ändamålsenligheten med att bygga det. Det skall även betonas att miljön inte utsätts för allvarliga konsekvenser bara om en olycka inträffar, utan ständigt, eftersom det inte finns något säkert sätt att hantera kärnavfall. På vilket sätt har kommissionen ingripit mot den turkiska regeringen och vilka åtgärder kommer den att vidta för att skydda balansen i miljön i östra Medelhavet?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Frågeställaren hänvisas till kommissionens svar på de skriftliga frågorna P-662/98 från Nikitas Kaklamanis ⁽¹⁾, E-2107/98 från Alexandros Alavanos ⁽²⁾, E-2190/98 från Nikitas Kaklamanis ⁽³⁾ och på den muntliga frågan H-11/98 från Anita Kokkola under frågestunden vid parlamentets sammanträde i februari 1998 ⁽⁴⁾.

Den europeiska strategin för Turkiet går ut på att stärka samarbetet med Turkiet på miljöområdet, särskilt för att anpassa den turkiska lagstiftningen till gemenskapens lagstiftning. Genomförandet av detta samarbete beror på vilka ekonomiska resurser som finns tillgängliga inom ramen för den europeiska strategin. På uppmaning av Europeiska rådet vid dess möte i Cardiff antog kommissionen den 21 oktober 1998 förslag i denna fråga. Dessa har överlämnats till den budgetansvariga myndigheten.

⁽¹⁾ EGT C 304, 20.10.1998.

⁽²⁾ EGT C 96, 8.4.1999, s. 37.

⁽³⁾ EGT C 96, 8.4.1999, s. 54.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets debatter (februari 1998).

(1999/C 182/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3802/98**från Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) till kommissionen**

(22 december 1998)

Angående: Stängning av Nestles fabrik i Matosinhos i Portugal

Enligt PR-direktören för Nestles fabrik Longa Vida i Matosinhos i Portugal kommer fabriken att stängas och produktionen flyttas till Spanien eller Frankrike.

Följden av beslutet är att mer än hundra arbetare kommer att bli arbetslösa. Detta beslut är också en följd av andra beslut som samma multinationella företag fattat och som redan stängt fabriken Rajá e Findus och avskedat omkring 70 arbetare vid Longa Vida.

Följderna av beslutet blir ännu mera framträdande då man tänker på att Longa Vida är en modern fabrik som fått finansiellt stöd från portugisiska staten och EU för att konkretisera investeringarna som under de senaste fem åren uppgått till mer än tre miljarder escudos.

Eftersom det dessutom är fråga om en omlokalisering, i detta fall inom gemenskapen, och eftersom det, vad det förefaller, är avsevärda gemenskapsstöd inblandade, frågar jag kommissionen om den kände till situationen, om det finns programavtal som kommissionen deltar i och om kommissionen känner till att Nestle kan räkna med nya finansiella stöd till följd av den eventuella omlokaliseringen.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Wulf-Mathies

(22 januari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/174)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3810/98**från Ulla Sandbæk (I-EDN) till kommissionen**

(22 december 1998)

Angående: EU-åtgärder angående ämnen som ger upphov till rubbningar i de endokrina körtlarna

Kommissionen antydde i oktober för Europaparlamentet att den skulle se över rekommendationerna för EU-åtgärder på kort, medellång och lång sikt angående ämnen som ger upphov till rubbningar i de endokrina körtlarna. Vilken tidsplan har kommissionen föreslagit för att behandla och utvärdera dessa rekommendationer och för att sedan vidta åtgärder, särskilt vad gäller åtgärder på kort sikt?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(10 februari 1999)

Kommissionen beaktar för närvarande delarna till en helhetsstrategi i syfte att följa upp och förebygga risker i samband med kemiska substanser som kan ge upphov till rubbningar i de endokrina körtlarna. Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett meddelande i detta ärende under det första halvåret 1999.

Den vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö förbereder just nu ett vetenskapligt yttrande om denna fråga som sannolikt kommer att benämnas "Yttrande från kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö om inverkan på hälsa och miljö av ämnen som orsakar rubbningar i de endokrina körtlarna, i synnerhet med avseende på ekotoxikologiska testmetoder". Detta yttrande torde antas i början av 1999.

(1999/C 182/175)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3823/98**från Concepció Ferrer (PPE) till kommissionen**

(22 december 1998)

Angående: Förlikningsförfarande med Indien

Kan kommissionen uppge namn och innehåll för de förlikningsförfaranden som har påbörjats med Indien inom Världshandelsorganisationen sedan november 1997 och samtidigt ange hur många åtgärder av detta slag som har inletts och avslutats utan att en uppgörelse i godo åstadkommits?

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(15 januari 1999)

Gemenskapen har inlett fyra tvistlösningsförfaranden mot Indien sedan november 1997. De befinner sig alla på samrådsstadiet inom Världshandelsorganisationen (WTO).

Åtgärder beträffande exporten av vissa råvaror, oberedda hudar och skinn (dok. WT/DS120). Indiens faktiska exportförbud på hudar och skinn föranledde gemenskapen att den 16 mars 1998 begära samråd inom ramen för WTO. Två samrådsrundor har hållits men de har hittills inte lett till någon uppgörelse i godo. Kommissionen följer uppmärksam denna fråga. Vid ett möte i Delhi den 18 november 1998 gjorde kommissionen klart för den indiska parten att gemenskapen skulle överväga att begära att en WTO-panel upprättades om ärendet inte snart tog en positiv vändning.

Åtgärder beträffande fordonssektorn (dok. WTO/DS146). Den 6 oktober 1998 begärdes samråd med Indien inom ramen för WTO, vilket ägde rum den 2 december 1998 i Genève. Den omstridda punkten är Indiens restriktiva regler för import av bildelar och omonterade fordon som gör att tillverkare måste använda inhemskt tillverkade varor och exportera motorfordonsprodukter till ett visst värde. Kommissionen granskar för närvarande Indiens svar och har begärt in kompletterande upplysningar från Delhi.

Importrestriktioner (dok. WT/DS149). Den 29 oktober begärdes samråd inom ramen för WTO, vilket ägde rum den 3 december 1998. Gemenskapen anser att Indien har infört en rad importrestriktioner som möjligen inte är förenliga med artiklarna XX och XXI i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), enligt vilka medlemmarna får införa importrestriktioner för att skydda människors, djurs och växters liv eller hälsa, nationalskatter, uttömliga naturtillgångar eller väsentliga säkerhetsintressen. Kommissionen granskar för närvarande de svar som de indiska myndigheterna gav under dessa samtal.

Åtgärder beträffande tullar (dok. WT/DS150). Den 30 oktober 1998 begärdes samråd inom ramen för WTO, vilket hölls den 2 december 1998. Enligt gemenskapens beräkningar har höjningen av vissa tullar lett till att de bundna tullsatserna i WTO har överskridits för mer än 100 tulltaxenummer. Kommissionen håller på att göra en bedömning av svaren från de indiska myndigheterna.

(1999/C 182/176)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3827/98**från Riccardo Garosci (PPE) till kommissionen**

(22 december 1998)

Angående: Slutförklaringen från det parlamentariska forumet EU-Medelhavsländerna (27-28.10.1998, Bryssel)

Kan kommissionen uppge hur den ämnar följa upp slutförklaringen från det parlamentariska forumet EU-Medelhavsländerna den 27-28 oktober 1998 i Bryssel? Hur ämnar den i synnerhet reagera på det särskilda kravet i punkt 12 i förklaringen, nämligen att Libyen skall ges möjlighet att delta som fullvärdig part i Barcelonaprocessen, något som skulle innebära slutet på den isolering som i dagens läge och mot bakgrund av de aktuella händelserna är omotiverad?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(19 januari 1999)

Kommissionen har noterat slutförklaringen från parlamentariska forumet EU-Medelhavsländerna, som avhölls i Bryssel den 27-28 oktober 1998, och ser med gillande forumets positiva bidrag till den demokratiska dimensionen av partnerskapet. Kommissionen kommer att samarbeta med parlamentet vid genomförandet av de principer som uttrycks i slutförklaringen, särskilt när det gäller att göra det civila samhället delaktigt i partnerskapet.

Kommissionen vill erinra om att frågan om Libyens deltagande som fullvärdig part i Barcelonaprocessen (paragraf 12 i slutförklaringen) i första hand är de 27 partnerskapsmedlemmarnas ansvar.

Kommissionen agerar, i den utsträckning frågan berör den, i enlighet med den förklaring som ordförandeskapet den 28 augusti 1998 avgav i Europeiska unionens namn om den senaste utvecklingen i Lockerbie-affären, enligt vilken unionen förväntar sig att Libyen "fullt ut genomför bestämmelserna i FN:s säkerhetsråds resolution 1192 och säkerhetsrådets alla andra relevanta resolutioner". Såvitt kommissionen vet pågår fortfarande överläggningar mellan de berörda parterna om ett fullständigt genomförande av dessa resolutioner.

(1999/C 182/177)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3857/98

från Maren Günther (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: GD VIII – Relex Common Service

I samband med omstruktureringen av GD VIII och inrättandet av Relex Common Service företogs en ny uppdelning av kommissionens förvaltningsstruktur. Relex Common Service inrättades i Charlemagne 3 i Bryssel medan kommissionen beslutade att flytta GD VIII till Rue de Genève. De båda tjänsterna är dock tätt sammanlänkade genom sitt arbete och sin funktion. De handlingar som behövs för arbetet måste ständigt transporteras mellan de båda platserna vilket medför stor tidsförlust, bristande effektivitet och höga ekonomiska kostnader.

Av vilken anledning beslutade sig kommissionen för en så olämplig utplacering av de båda tjänsterna?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(29 januari 1999)

Inrättandet av den gemensamma tjänsten inom Relex (SCR) berörde inte endast GD VIII. Personal hämtades också från GD IA och IB i stor utsträckning. Med tanke på SCR:s slutgiltiga storlek (650 personer) var det omöjligt att placera all dess personal i Charlemagne då endast tredje våningen stod till dess förfogande. Resterande delar av personalen inom SCR sitter i huskomplexet vid Belliard 28/Science 14.

Vid den interna omorganisationen av GD VIII som genomfördes efter inrättandet av SCR behövde inte personalen inom de redan befintliga avdelningarna på rue de Genève förflyttas. GD VIII har i själva verket funnits där sedan utrymningen av Berlaymont. Det visade sig till och med vara möjligt att placera all personal i en enda byggnad (Genève 12). Vidare har man har för avsikt att flytta tillbaka GD VIII till centrum (EU-kvarteren) så snart kommissionen åter får tillgång till Berlaymont, vilket är beräknat till år 2002.

Kommissionen är medveten om att detta inte är den bästa lösningen. Men av budget- och utrymmesskäl finns för närvarande inget bättre alternativ att föreslå. Ärendet har tagits upp för granskning inom ramen för operation Decode och i budgetplanen för år 2000-2006 i avsnitt V i budgeten.

(1999/C 182/178)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3863/98
från Luigi Florio (PPE) till kommissionen

(9 december 1998)

Angående: Erkännande av examina och studiebevis inom EU

Den italienske medborgaren Davide Ferrando som har italiensk juristexamen och är bosatt i Tyskland, ansökte nyligen om att få arbeta som advokat i den tyska delstaten Hessen och senare i delstaten Niedersachsen.

I båda fallen fick han svaret att detta inte var möjligt eftersom ansökan kom från en person som inte hade tagit juristexamen i Tyskland och att den därför stred mot den lokala lagstiftningen, närmare bestämt artikel 23 I i Hessens lag och artikel 5 i Niedersachsens lag om verksamma jurister. Det grundläggande kravet i dessa lagar är att verksamma jurister skall ha tagit sin examen i Tyskland.

Anser kommissionen att detta är förenligt med principen om ömsesidigt erkännande av examina och studiebevis i Europeiska unionen?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(28 januari 1999)

I rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier ⁽¹⁾ fastställs att en medborgare i en medlemsstat har rätt att utöva ett yrke i en annan medlemsstat under förutsättning att han eller hon innehar alla kvalifikationer för att utöva samma yrke i ursprungslandet. Detta innebär att medborgaren måste kunna uppfylla alla krav som ställs där. I det fall som den ärade parlamentsledamoten tar upp tycks emellertid personen i fråga inte vara riktigt kvalificerad för att vara verksam som advokat i Italien. En akademisk examen i form av "laureato" räcker inte för att få arbeta som advokat.

Principen om ömsesidigt erkännande kan endast tillämpas i fråga om yrkeskvalifikationer, men gäller däremot inte akademiska meriter som innebär att personen i fråga inte är berättigad att utöva ett yrke i ursprungslandet. Erkännande av akademiska meriter regleras inte av nuvarande gemenskapslagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989.

(1999/C 182/179)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3864/98
från Christa Randzio-Plath (PSE) till kommissionen

(9 december 1998)

Angående: Europaparlamentets och rådets direktiv om gränsöverskridande betalningar

Hur går det med genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG ⁽¹⁾ om gränsöverskridande betalningar och varför spelar kommissionen — inför eurons införande den 1 januari 1999 — ingen aktiv roll vid genomförandet av direktivet och förberedelserna i medlemsstaterna?

⁽¹⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 25.

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(28 januari 1999)

Direktiv 97/5/EG måste vara införlivat med den nationella lagstiftningen senast den 14 augusti 1999. Medlemsstaterna hade visserligen träffat en politisk överenskommelse om att anpassa sin lagstiftning till direktivet redan före den 1 januari 1999. Detta har dock i de flesta fall inte skett och kan på grund av att

överenskommelsen endast är av politisk karaktär inte framtvings på juridisk väg. I slutet av oktober 1998 sammankallade kommissionen medlemsstaterna till ett sammanträde för att få veta hur långt man hade kommit med genomförandet. Vid sammanträdet framgick det att situationen såg ut enligt ovanstående. Kommissionen kommer att sammankalla till ytterligare möten i denna fråga under början av 1999. Det bör påpekas att direktivet helst skall genomföras samtidigt i alla medlemsstater på grund av de gränsöverskridande lösningar som omfattas.

Slutligen bör det framhållas att förbättringarna när det gäller betalningsöverföringarna, som är så viktiga för valutaunionens tredje etapp, inte bara bygger på att direktiv 97/5/EG genomförs, utan även på att de automatiserade systemen för betalningsöverföringar kopplas samman i nätverk. Kommissionen för fortlöpande diskussioner med kreditsektorn om möjligheterna till sådana förbättringar. Kommissionen framförde nyligen i sitt meddelande "Finansiella tjänster: att skapa en handlingsram" ⁽¹⁾ att man särskilt skulle vilja att banksektorn utvecklar gränsöverskridande förbindelser mellan de automatiska clearingcentralerna, som i dag hanterar de inhemska betalningsöverföringarna på ett mycket effektivt sätt i de flesta medlemsstaterna, men som inte är sammankopplade med varandra över gränserna.

⁽¹⁾ KOM(98) 625 slutlig.

(1999/C 182/180)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3880/98

från Patricia McKenna (V) till kommissionen

(11 december 1998)

Angående: Bilderbergmötena

Kan kommissionen förtydliga sitt svar på min fråga H-0933/98 ⁽¹⁾, i vilket det fastslås att de som deltar i Bilderbergmötena gör det i egenskap av privatpersoner, trots alla uppgifter om att dessa möten är långt ifrån rent privata.

Om de är privata, varför tillkännager då kommissionen dem i sina pressmeddelanden som publiceras av Reuter? Skulle kommissionen tillkännage en kommissionsledamots deltagande i en filatelistkonferens, om det var hans eller hennes fritidsintresse?

Och varför tenderar kommissionsledamöters deltagande i Bilderbergmötena att vara av betydelse för programpunkter på dagordningen: kommissionsledamoten van den Broek för utvidgningen, forna Jugoslavien och Turkiet, kommissionsledamoten Bjerregaard för global ledning (för klimat), kommissionsledamoten Monti för Europas ekonomi (den inre marknaden) eller kommissionsledamoten Brittan för marknaden EU-USA?

Vid det senaste mötet, i Turnberry, transporterades minister George Robertson med militärhelikopter utan att hans officiella ämbetsmannaroll på något sätt ifrågasattes, på samma sätt som tidigare har skett med premiärminister Blair och sedan minister Kenneth Clarke, nu styrelseledamot. Förväntar sig verkligen kommissionen att parlamentsledamöterna skall acceptera att brittiska ministrar deltar i dessa möten i sina ämbeten medan kommissionsledamöter deltar i samma möten i egenskap av privatpersoner?

Och varför skulle polisen utestänga och till och med gripa och åtala journalister med presskort om dessa möten var rent privata? Om mötena verkligen var privata skulle det ju vara organisatörernas uppgift att övervaka journalisternas tillträde, polisen skulle endast sköta säkerhetskontrollen för att garantera deltagarnas säkerhet.

Eftersom före detta kommissionsledamöter fortsatt har rättigheter och skyldigheter gentemot Europeiska unionen torde de vara skyldiga att svara på frågor om dessa möten, om kommissionen valde att ställa dem. Kommer kommissionen att fråga alla före detta kommissionsledamöter, som fortfarande är i livet, om de har deltagit i dessa möten eller andra liknande möten under deras tid som kommissionsledamöter?

⁽¹⁾ Europaparlamentets förhandlingar (november 1998).

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(19 januari 1999)

Kommissionens svar att dess ledamöter deltagit som privatpersoner vid Bilderbergmötena innebär att de där inte har företrätt kommissionen, att de inte har uttalat sig på kommissionens vägnar och att deras uttalanden inte är bindande för kommissionen. Naturligtvis har de inbjudits till mötena främst på grund av sitt uppdrag som kommissionärer. Kommissionen anser att det är värdefullt att dess ledamöter kan uttala sig, inte minst i internationella sammanhang, i frågor som rör gemenskapens verksamhet utan att de därigenom binder kommissionen.

(1999/C 182/181)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3885/98

från Klaus-Heiner Lehne (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Stöd från EU till nederländska Antillerna

Stämmer det att Dutch-Caribbean Travel Center i Frankfurt har erhållit stöd från EU för en reklamkampanj?

Stämmer det vidare att stödet för denna reklamkampanj sammanlagt omfattar 5,5 miljoner ecu?

På vilken rättslig grund och ur vilka stödfonder utbetalades detta belopp till DCTC?

Hur motiverar kommissionen detta stöd mot bakgrund av att de berörda karibiska öarna, i jämförelse med andra regioner, har hög levnadsstandard och knappt någon fattigdom eller brottslighet?

Vad är målet med stödet?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(22 januari 1999)

Det stämmer inte att det var till en reklamkampanj som Dutch Caribbean Travel Center i Frankfurt fick gemenskapsstöd.

Stödet, som kommer från programmet för regionalstöd till Västindien, gäller ett projekt för 5 miljoner euro avseende främjande av turism till Nederländska Antillerna och Aruba. Initiativet riktar sig till tyskspråkiga länder (Tyskland, Österrike och Schweiz), Italien och Nederländerna. I programmet ingår tekniskt bistånd under fyra år till ett belopp av 1,56 miljoner euro för samordning av programmet och tekniskt stöd till Dutch Caribbean Travel Center i Frankfurt.

Precis som all annan gemenskapsfinansiering till dessa länder genom 7:e Europeiska utvecklingsfonden är den rättsliga grunden rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ som fattats av företrädare för medlemsstaterna samlade i rådet. För varje enskilt projekt fattas finansieringsbeslutet av kommissionen först sedan företrädarna för medlemsstaterna tillstyrkt i EUF-kommittén.

⁽¹⁾ EGT L 263, 19.9.1991.

(1999/C 182/182)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3892/98**från Luciano Vecchi (PSE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Åldersgränser för deltagande i programmet Europeisk volontärtjänst för ungdomar

Då Europaparlamentet och rådet efter ett långt och komplicerat medbeslutandeförfarande antog rättsakten om programmet Europeisk volontärtjänst för ungdomar fastställde de bland annat vilken åldersgrupp programmet riktar sig till.

Den kompromisslösning som antogs var att man fortsättningsvis skulle prioritera åldersgruppen 18-25 år. Man fastställde dock också att åldersgränsen på 25 år skulle kunna överskridas i vederbörligen motiverade fall.

I de nationella myndigheternas informationsmaterial om programmet nämns emellertid inte möjligheten att överskrida åldersgränsen på 25 år.

1. Varför nämns denna möjlighet inte på vederbörligt sätt?
2. Skulle bestämmelserna tillämpas korrekt om man i vissa fall överskred åldersgränsen på 25 år?
3. Vem bär ansvaret för ett sådant beslut (de nationella myndigheterna, kommissionen, de utsändande organisationerna eller värdorganisationerna osv.)?

Svar från Édith Cresson på kommissionens vägnar

(20 januari 1999)

Parlamentsledamoten vill uppmärksamma kommissionen på att det informationsmaterial som de nationella strukturerna sprider inom ramen för genomförandet av programmet "Europeisk volontärtjänst" inte innehåller en tydlig uppgift om att det i motiverade fall skulle vara möjligt att överskrida åldersgränsen för de ungdomar programmet vänder sig till.

Denna möjlighet omnämns faktiskt inte uttryckligen i de kortfattade informationsbladen som delas ut och som är avsedda att uppmärksamma en bred publik på programmets möjligheter. Det bör dock noteras att handledningen för sökande, som är det bästa verktyget för att ungdomar och organisationer skall kunna förbereda ett projekt, innehåller tydlig information om att åldersgränserna för ungdomar kan tillämpas flexibelt⁽¹⁾. I framtiden kommer kommissionen att se till att denna möjlighet tydligt anges i andra kommunikationskanaler om detta program.

Projekten inom europeisk volontärtjänst är till stor del decentraliserade. De nationella strukturerna ansvarar för urvalet av projekt för ungdomar som sänds iväg. Vad gäller multilaterala eller speciella projekt är det kommissionen som ansvarar för urvalet av projekt för ungdomar som sänds iväg.

Vid möten med programkommittén och med de nationella strukturerna har kommissionen alltid betonat att det finns möjligheter att tillämpa åldersgränsen på ett flexibelt sätt om detta är motiverat.

(1) "Handledning för sökande" del II, partner i projekt inom Europeiska volontärtjänsten.

(1999/C 182/183)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3894/98**från Karl-Heinz Florenz (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Direktiv 64/433/EEG om kött och direktiv 86/469/EEG om kontroll av restämnen

Instämmer kommissionen i att direktivet om färskt kött (64/433/EEG) ⁽¹⁾ bör ändras så att hästar endast får slaktas om de är identifierbara och om en läkemedelsjournal finns tillgänglig vid restämneskontrollen?

⁽¹⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Franz Fischler

(5 februari 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-1495/98 från Kindermann ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 31, 5.2.1999, s. 42.

(1999/C 182/184)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3910/98**från Raimo Ilaskivi (PPE) till kommissionen**

(4 januari 1999)

Angående: Skatt på begagnade bilar som importerats till Finland

Efter att EU:s kommission den 4 maj 1998 gav Finlands regering en formell anmärkning i anledning av den skatt som uppstår på begagnade bilar som från andra länder importerades till Finland har regeringen den 27 november 1998 avlåtit en proposition till riksdagen i syfte att ändra ifrågavarande beskattning. Dock handlar det därvid endast om synnerligen små ändringar.

Enligt min åsikt står Finlands lag om bilskatt vad beträffar beskattningen av importerade bilar fortfarande i strid med artikel 95 i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen, även efter det att lagen ändrats, eftersom de skattemässiga konsekvenserna är så betungande att den hårda beskattningen i praktiken kan innebära att begagnade bilar som importerats från de övriga medlemsstaterna och begagnade bilar som köpts i Finland inte behandlas lika. Den nya propositionen innebär alltså inte någon avgörande förändring av den situation som jag beskrev i min skriftliga fråga till kommissionen den 11 december 1997.

Huvudpunkten i Finlands lag om bilskatt är dess sjunde paragraf, vilken också uppmärksammats av kommissionen. Denna paragraf kommer att ändras så att skatten på bilar som importerats till Finland i begagnat skick skulle sänkas med 0,6 % för varje månad som bilarna använts, i stället för med 0,5 % per månad, såsom enligt nu gällande lag. Det faller sig av sig självt att en så pass obetydlig ändring inte räcker till för att råda bot på själva det grundläggande problemet, nämligen att de mest efterfrågade bland importerade bilar som varit i bruk några år kommer att förbli prissatta på ett sätt som gör dem oöverkomliga för konsumenterna i Finland.

Situationen tillspeglas ytterligare av att vår närmaste EU-granne Sverige avskaffade bilskatten 1996. Detta innebär att det för privatpersoner kommer att framstå som ett realistiskt alternativ att importera begagnade bilar från Sverige.

Jag skall ytterligare göra kommissionen uppmärksam på att Finlands lag om bilskatt även i sin ändrade form kommer att utgöra ett hinder för en fungerande inre marknad. Lagen är komplicerad och innehåller ett flertal tekniska detaljer, något som ger tulltjänstemännen alltför stora möjligheter att fatta beslut utgående från egna tolkningar.

Vad tänker kommissionen göra för att få Finlands nya lag om bils katt att stämma överens med artikel 95 i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti

(18 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/185)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3923/98
från Michl Ebner (PPE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Åldersgräns för busschaufförer

Åldersgränsen för busschaufförer är olika hög i de enskilda medlemsstaterna. Exempelvis är den 65 år i Italien (artikel 135.6 i motsvarigheten till vägtrafikkungörelsen), medan den är 70 år i Österrike och Tyskland.

Detta faktum har redan medfört rättsosäkerhet i samband med kontroller.

Kan kommissionen med anledning av detta meddela

- om en busschaufför med österrikiskt eller tyskt körkort får köra buss i Italien endast tills han uppnått åldern 65 år och
- om kommissionen har för avsikt att inom överskådlig framtid göra reglerna för åldersgräns för busschaufförer enhetliga?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Neil Kinnock

(3 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på hans skriftliga fråga E-3997/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 22, 17.7.1998.

(1999/C 182/186)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3988/98
från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Årsbok över kulturstatistiska källor i Europa

I det svar som kommissionsledamot Oreja gav den 27 november 1996 på min fråga (E-2761/96 ⁽¹⁾) angående främjande av Italiens kulturarv, uppgav kommissionen att den inte förfogade över några särskilda studier om den verksamhet på europeisk nivå som bedrivs av centra och institutioner i syfte att främja det nationella kulturarvet. Samtidigt sades det dock att en årsbok över kulturstatistiska källor i Europa var under utarbetande och att denna hade målsättningen att ge information om de organer som på ett systematiskt sätt publicerar kulturstatistik.

Trots att det nu gått en tid förefaller det dock inte som om någon sådan årsbok har publicerats.

Kan kommissionen därför ange

1. om förberedelsen av årsboken har avslutats, och
2. om det under tiden har utarbetats andra instrument i ovannämnda syfte?

(¹) EGT C 83, 14.3.1997, s. 64.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(4 februari 1999)

Kommissionen är glad över att få kunna meddela att "Årsbok över kulturstatistiska källor i Europa" offentliggjordes 1997 (¹).

Utöver detta har kommissionen satt igång ett pilotprojekt, Cultural statistics-development of comparative data, 1996-1999, som består av fyra arbetsgrupper för metodik, sysselsättning, finansiering och deltagande. Resultaten från detta pilotprojekt kommer att läggas fram på en internationell konferens i Genève i oktober 1999 där även Unesco samt Ekonomiska kommissionen för Europa (FN) kommer att delta. I resultaten kommer tyngdpunkten ligga på verktygen, metoder för insamling av uppgifter och indikatorer som används inom kulturstatistik. På längre sikt strävar man efter att upprätta jämförande kulturstatistik i syfte att utforma kulturpolitiken.

(¹) ISBN 92-827-9275-7.

(1999/C 182/187)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3997/98

från Daniel Féret (NI) till kommissionen

(21 december 1998)

Angående: Barnarbete i Storbritannien

Är kommissionen medveten om omfattningen av barnarbetet i Storbritannien, där 500 000 barn under 13 år arbetar och 2 miljoner ungdomar under 16 år är löntagare, såsom det framgår av undersökningen som genomförts av "Low Pay Unit"?

Är det inte bekymmersamt, och till och med oroande, att konstatera att man i Förenade kungariket bibehåller en minimilagstiftning för barnarbete, och att nödvändiga finansiella medel ständigt är otillräckliga för att se till att denna lagstiftning respekteras, trots att landet styrs av en socialistregering?

Anser inte kommissionen att det vore lämpligt att föreslå — i form av ett direktiv — ett nytt initiativ i syfte att utfärda exakta gemenskapsbestämmelser för barnarbete och för att säkerställa en hög skyddsnivå för barn i hela Europeiska unionen?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(1 februari 1999)

Kommissionen vill påminna om att barnarbete är förbjudet enligt gemenskapsrätten.

Enligt rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (¹), skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att förbjuda barnarbete. För att se till att detta förbud följs skall de fastställa en minimiålder för att anlitas till arbete. Denna får inte vara lägre än den ålder då den obligatoriska skolgången på heltid upphör och under inga omständigheter lägre än 15 år.

Medlemsstaterna får dock, med beaktande av direktivets mål för hälsa och säkerhet, i sin lagstiftning föreskriva vissa undantag för barn i åldern 14 eller 13 år som utför vissa lättare arbeten. I den mån medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet måste de följa de gränser och villkor som fastställs i direktivet.

De brittiska myndigheterna har till kommissionen överlämnat sin nationella lagstiftning som antagits för att genomföra bestämmelserna i gemenskapsdirektivet. Särskilt bestämmelserna i "Child (protection at Work) Regulations 1998" trädde i kraft i Förenade kungariket den 4 augusti 1998. När det gäller den lägsta åldern för att anlitas till arbete och den ålder från vilken man kan tillåta vissa lättare arbeten verkar Förenade kungarikets lagstiftning inte skilja sig från gemenskapens regler som fastställs i direktiv 94/33/EG. Det åligger de nationella myndigheter som har i uppdrag att kontrollera tillämpningen av dessa regler att se till att de efterlevs.

(¹) EGT L 216, 20.8.1994.

(1999/C 182/188)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4069/98

från Yvonne Sandberg-Fries (PSE) till kommissionen

(4 januari 1999)

Angående: Konsekvenser av handelskonflikten mellan Förenta staterna och Europeiska unionen

Redan förra året rekommenderade Världshandelsorganisationen Europeiska unionen att se över reglerna för import av bananer med hänsyn till åtaganden som ingicks under GATT, den så kallade licenseringsöverenskommelsen samt GATS. Den pågående handelskonflikten har lett till oanade konsekvenser som sträcker sig långt utanför själva sakfrågan, nämligen införsel, distribution och saluförande av bananer.

Situationen har skapat en stor osäkerhet bland de företag som hotas av handelssanktioner från Förenta staterna. I Sverige hotas tex. träleksaker av hundraprocentiga strafftullar. Många företag runt om i unionen tvingas redan nu att se över sina förutsättningar för försäljning på USA-marknaden. Företag, inte minst i Sverige, har redan varslat anställda om uppsägning som beredskapsåtgärd. Detta gäller inte bara företag med stor exportandel till USA utan också underleverantörer till dessa.

Kan kommissionen redovisa vilka överväganden man gör beträffande konsekvenserna för de tullnummer som kan komma att drabbas av handelskonflikten med Förenta staterna samt redovisa vilka åtgärder man avser vidta för att förhindra att dessa kan komma att drabbas?

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar

(27 januari 1999)

Gemenskapen genomförde rekommendationen från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan av den 25 september 1997 i bananfallet genom att vidta nödvändiga åtgärder för att anpassa gemenskapsordningen för bananer till Världshandelsorganisationens regler. Den 20 juli 1998 antog rådet förordning (EG) 1637/98 om ändring av rådets förordning (EEG) 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (¹). Den 28 oktober 1998 antog kommissionen förordning (EG) 2362/98 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen (²). Dessa åtgärder vidtogs gott och väl inom den rimliga tidsperioden för genomförande som löpte ut den 1 januari 1999.

Förenta staterna anser att dessa åtgärder är oförenliga med Världshandelsorganisationens regler. Gemenskapen har svarat att i de fall då det råder oenighet om huruvida åtgärder som vidtagits för att genomföra tvistlösningsorganets rekommendationer är förenliga med Världshandelsorganisationens regler skall medlemmarna enligt artikel 21.5 i Världshandelsorganisationens överenskommelse om regler och förfaranden för tvistlösning avgöra denna tvist inom ramen för Världshandelsorganisationens panelförfarande. Förenta staterna har emellertid vägrat att låta denna tvist bli föremål för ett utslag i enlighet med Världshandelsorganisationens förfaranden. Förenta staterna åberopar i stället rätten att unilateralt fastställa att gemenskapens genomförandeåtgärder är oförenliga med Världshandelsorganisationens regler.

Kommissionen håller med om att detta är en mycket allvarlig situation, inte bara på grund av den negativa ekonomiska inverkan som unilaterala amerikanska sanktioner skulle få på den europeiska exporten och sysselsättningen, utan även på grund av att unilaterala sanktioner av detta slag skulle komma att allvarligt skada Världshandelsorganisationens tvistlösningssystem. Kommissionen gör allt som är möjligt inom ramen för Världshandelsorganisationens regler för att undvika unilaterala amerikanska sanktioner. Gemenskapen har redan begärt att en panel skall inrättas, som skall undersöka om gemenskapens genomförandeåtgärder är förenliga med Världshandelsorganisationens regler. Kommissionen har även inlett ett tvistlösningsförfarande avseende Förenta staternas avsnitt 301 – lagstiftning, vilken utgör den nationella rättsliga grunden för de sanktioner som Förenta staterna hotar med. Kommissionen kommer även i Genève att hävda att Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan inte kan ge Förenta staterna tillstånd att upphäva medgivanden så länge ingen panelrapport eller rapport från överprövningsorganet har antagits i vilken gemenskapens genomförandeåtgärder fördöms.

För närvarande inriktar sig kommissionen på att förhindra att några unilaterala sanktioner träder i kraft och att uppnå ett slutgiltigt utslag i Världshandelsorganisationen rörande den nya gemenskapsordningens förenlighet med Världshandelsorganisationens regler.

(¹) EGT L 210, 28.7.1998.

(²) EGT L 293, 31.10.1998.

(1999/C 182/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4075/98

från Werner Langen (PPE) till kommissionen

(14 januari 1999)

Angående: EU-stöd till Rheinland-Pfalz 1994-1998

Kan kommissionen redogöra för vilka EU-stöd som Rheinland-Pfalz fått 1994-1998, vem som erhöll stödet och hur många människor som sysselsattes och inom vilka branscher till följd av stödet?

Vilka medel har betalats ut, framför allt inom följande områden?:

- KONVER.
- Jordbruk.
- EUGFJ.
- Utbildning.
- Ungdomsfrågor.
- Kultur.
- Forskning och teknisk utveckling.
- Höskoleväsendet.
- Ekonomi.
- Regional utveckling/strukturfonder.
- Socialfrågor.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(25 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/190)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4081/98**från Jean-Antoine Giansily (UPE) till kommissionen**

(14 januari 1999)

Angående: Fast anställning för europeiska tjänstemän

Kan kommissionen ange vilka disciplinära åtgärder som planerats gentemot europeiska tjänstemän som fått fast anställning på grundval av falska deklARATIONER eller utelämnanden beträffande deras examensbevis, vilket strider både mot tjänsteföreskrifterna för europeiska tjänstemän och gällande lagstiftning i värdlandet?

Finns det någon preskriptionsperiod eller frist för tillämpningen av eventuella sanktioner och disciplinära åtgärder?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(1 februari 1999)

Enligt artiklarna 28 och 30 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna får en tjänsteman tillsättas endast om han eller hon genomgått det uttagningsförfarande som bygger antingen på meriter eller prov eller bådadera i enlighet med bilaga III till tjänsteföreskrifterna samt av uttagningskommittén förts upp på förteckningen över godkända sökande. Enda undantaget från dessa bestämmelser gäller tjänstemän i lönegraderna A 1 och A 2.

Om den sökande har godkänts på grundval av en osann försäkran eller falska handlingar har uttagningskommittén rätt att — när den får reda på detta — upphäva beslutet och stryka sökanden från förteckningen över godkända sökande. Förvaltningen är å sin sida skyldig att avvisa varje tillsättning av en sökande som på felaktiga grunder upptagits i förteckningen över godkända sökande.

Vidare kan påpekas att tjänstemannen när han eller hon anställs måste lämna in alla handlingar om utbildning och yrkeserfarenhet i syfte att lönegradplaceras.

Alla oriktiga uppgifter som lämnas vid detta tillfälle utgör ett brott mot tjänstemannens skyldighet enligt tjänsteföreskrifterna att visa hederlighet och att avstå från handlingar som kan skada tjänstens anseende. Följaktligen kan disciplinära åtgärder vidtas mot honom eller henne.

Vad beträffar parlamentsledamotens andra fråga skall sägas att tjänsteföreskrifterna inte innehåller några bestämmelser om preskriptionstid för tjänsteförseelser eller någon frist för att inleda disciplinära förfaranden och vidta disciplinära åtgärder.

(1999/C 182/191)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4093/98**från Ole Krarup (I-EDN) till kommissionen**

(14 januari 1999)

Angående: Pensionssystem och bosättningsplikt i Danmark

Anser kommissionen att det reviderade pensionssystemet i Danmark är förenligt med EG-rättens principer, särskilt artikel 48 i EG-fördraget, artikel 7.2 i förordning nr 1612/68⁽¹⁾ och principerna i förordning nr 1408/71⁽²⁾ om att behålla sina rättigheter när man flyttar utomlands inom EU?

Enligt såväl de nya som de gamla pensionsreglerna skall man vara bosatt i Danmark för att få pension utbetald. Pensionen kan inte exporteras till ett annat EU-land. Enligt såväl de nya som de gamla reglerna om intjänande av pensionsrättigheter kan en utländsk medborgare inte föra över sina intjänade tjänsteår till Danmark. Reglerna säger att medborgare i andra EU-länder inte kan tjäna in någon dansk pensionsrättighet om de flyttar till Danmark efter 35 års ålder. Danskar som har bosatt sig i ett annat EU-land och återvänder efter 35 års ålder kan däremot tjäna in pension under förutsättning att de arbetat minst ett år i Danmark. Pensionsrättigheten tjänas enligt de nya reglerna in genom att man betalar in en avgift till dansk a-kassa mellan 35 och 60 års ålder.

Huvudprincipen i de gamla reglerna är att man är medlem i en dansk a-kassa i 20 år innan man fyller 60 år.

⁽¹⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Pádraig Flynn

(2 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på muntlig fråga nr H-1235/98 ställd av Jens-Peter Bonde under frågetiden vid parlamentets möte den januari I-1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentsdebatter (januari I-1999).

(1999/C 182/192)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0029/99

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(20 januari 1999)

Angående: Mänskliga rättigheter för personer som är bosatta utanför stadsplaner

De illegalt uppförda fastigheterna i Grekland uppgår till 800 000 och de personer som är bosatta utanför stadsplanerna är över två miljoner människor, om man räknar in deras familjer.

De grekiska myndigheterna har vid upprepade tillfällen försäkrat dessa personer att problemet med legaliseringen av deras fastigheter skall lösas och att fastigheterna skall inordnas i stadsplanerna, men hittills har det inte skett någonting i den riktningen. De lagar och presidentdekret som utfärdats från 1977 och fram till i dag (senast presidentdekret 267 från 1998) handlar endast om uppbörd och ålägger de boende att betala enorma böter, samtidigt som man ännu inte har anslutit deras fastigheter till vatten-, avlopps- och elnäten, något som skulle anses självklart i vilket land som helst i världen. Situationen är ett brott mot de mest grundläggande mänskliga rättigheterna och gör en femtedel av Greklands befolkning till andra klassens medborgare.

Kan kommissionen informera mig om huruvida den känner till vilka förhållanden de personer som är bosatta utanför stadsplanerna i Grekland lever under, och vilka åtgärder den avser att vidta för att de drygt två miljoner greker som saknar den mest grundläggande samhällsservicen, såsom vatten, el och avlopp, kan få det lite lättare att leva?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(12 februari 1999)

Det ligger utanför kommissionens behörighet att behandla denna fråga, som handläggs uteslutande av berörda nationella myndigheter.

(1999/C 182/193)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0053/99
från Markus Ferber (PPE) till kommissionen

(22 januari 1999)

Angående: Angående: EU-stöd till Bayern 1994-1998

Kan kommissionen upplysa om hur mycket EU-stöd som gavs Bayern 1994-1998 inom följande områden:

1. Hur mycket stöd gavs Bayern 1994-1998 från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGF)?
2. Hur mycket stöd gavs under samma tidsperiod mål 2 – och mål 5b-regioner i Bayern?
3. Hur mycket stöd gavs 1994-1998 från områdena forskning och utveckling till Bayern?
4. Hur mycket stöd gavs under samma tidsperiod från följande program:
  - a) Sokrates?
  - b) Leonardo?
  - c) Kalejdoskop?
  - d) Vänortsverksamhet?
  - e) Rafael?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(1 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/194)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0143/99
från Brigitte Langenhagen (PPE) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Osterholz-Scharmbeck

Vilken typ av bidrag har landsbygdskommunen Osterholz-Scharmbeck fått från Europeiska unionen under valperioden 1994-1999? Vilka belopp handlar det om och hur ser tilldelningen ut fördelat på bidragsområde?

(1999/C 182/195)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0144/99
från Brigitte Langenhagen (PPE) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Verden

Vilken typ av bidrag har landsbygdskommunen Verden fått från Europeiska unionen under valperioden 1994-1999? Vilka belopp handlar det om och hur ser tilldelningen ut fördelat på bidragsområde?

(1999/C 182/196)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0145/99
från Brigitte Langenhagen (PPE) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Rotenburg/Niedersachsen

Vilken typ av bidrag har landsbygdskommunen Rotenburg/Niedersachsen fått från Europeiska unionen under valperioden 1994-1999? Vilka belopp handlar det om och hur ser tilldelningen ut fördelat på bidragsområde?

(1999/C 182/197)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0146/99
från Brigitte Langenhagen (PPE) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Stade

Vilken typ av bidrag har landsbygdskommunen Stade fått från Europeiska unionen under valperioden 1994-1999? Vilka belopp handlar det om och hur ser tilldelningen ut fördelat på bidragsområde?

(1999/C 182/198)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0147/99
från Brigitte Langenhagen (PPE) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: EU-bidrag till landsbygdskommunen Cuxhaven

Vilken typ av bidrag har landsbygdskommunen Cuxhaven fått från Europeiska unionen under valperioden 1994-1999? Vilka belopp handlar det om och hur ser tilldelningen ut fördelat på bidragsområde?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0143/99, E-0144/99, E-0145/99, E-0146/99 och E-0147/99
ingivna av Jacques Santer för kommissionen

(3 mars 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/199)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0200/99
från Gianni Tamino (V) till kommissionen

(11 februari 1999)

Angående: Italienska undantagsbestämmelser för slakterier

Med artikel 48 i italienska statens budget för 1999 har man återigen förlängt fristen — denna gång till den 31 december 1999 — för anpassning till hygieniska och hälsomässiga normer på slakterier som hanterar färskt kött och på offentliga slakterier som inte ännu har genomfört bestämmelserna i direktiv 91/497/EEG ⁽¹⁾ och 91/498/EEG ⁽²⁾ av den 29 juli 1991, som införlivades i den italienska lagstiftningen genom lagdekret nr 286 av den 18 april 1994.

Denna undantagsbestämmelse har även utvidgats till att omfatta kravet på att djuren skall bedövas innan de avlivas och slaktas, vilket fastställs i direktiv 93/119/EEG ⁽³⁾ av den 22 december 1993, som införlivades i den italienska lagstiftningen genom lagdekret nr 333 av den 1 september 1998.

I sitt svar på min fråga E-3274/97 ^(*), som jag ställde i samband med den tidigare förlängningen av fristen, uppger kommissionen att den skulle kontakta de italienska myndigheterna för att klargöra situationen.

Känner kommissionen till denna situation och hur bedömer den frågan?

Om den fastställer ett flagrant brott mot gemenskapslagstiftningen, ämnar den i så fall inleda ett överträdelseförfarande mot Italien?

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 69.

⁽²⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT C 158, 25.5.1998, s. 75.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Franz Fischler

(26 februari 1999)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(1999/C 182/200)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0286/99

från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen

(17 februari 1999)

Angående: Tillträde till tjänster inom EU-förvaltningen

Kommissionsledamoten Erkki Liikanen har i sitt svar av den 10 februari 1998 på den skriftliga frågan E-4186/97 ⁽¹⁾ uppgett att fullständiga högskoleexamina från Spanien som ger tillträde till doktorandstudier accepteras för tillträde till tjänster i kategori A/LA inom EU-förvaltningen.

Varför har kommissionen inte skrivit in detta krav i något av meddelandena om allmänna uttagningsprov för besättande av tjänster i kategori A/LA inom EU-förvaltningen?

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 15.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(3 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-3027/98 från Arias Cañete ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 142, 21.5.1999.

(1999/C 182/201)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0287/99

från Pedro Marset Campos (GUE/NGL) till kommissionen

(17 februari 1999)

Angående: Tillträde för tekniska ingenjörer från Spanien till tjänster inom EU-förvaltningen

Med beaktande av följande:

- Kommissionsledamoten Erkki Liikanen uppger i sitt svar av den 10 februari 1998 på den skriftliga frågan E-4186/97 ⁽¹⁾ att tyska examina som omfattar minst åtta terminers studier accepteras för tillträde till tjänster i kategori A/LA inom EU-förvaltningen.

- Kommissionen uppger i sitt svar på den ansökan om ogiltigförklaring som lagts fram av Vicente Alonso Morales (T-299/97, punkt 33) att tyska yrkeshögskoleexamina (Fachhochschuldiplom) som omfattar åtta terminers studier accepteras för tillträde till tjänster i kategori A/LA.
- I meddelandet om allmänt uttagningsprov KOM/A/1047 ⁽²⁾ fastställs följande: "Vid bedömningen av yrkeserfarenhet tas också hänsyn till varje praktikperiod (...)".

Varför beviljar kommissionen personer som besitter tysk yrkeshögskoleexamen tillträde till tjänster i kategori A/LA inom EU-förvaltningen, när det i detta fall är frågan om en examen som omfattar högst sex terminers studier plus en eller två terminers praktik i företag, dvs. yrkeserfarenhet?

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 145A, 13.5.1997.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(3 mars 1999)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-2740/98 från Ana Palacio Vallelersundi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 96, 8.4.1999, s. 141.
